

Ceramika i szkło z depozytyu książąt Sanguszków

w Muzeum Okręgowym w Tarnowie

ŚWIADKOWIE HISTORII

Tom 1. Ceramika

Manuela Stadnicka-Hoffman

Ceramika i szkło
z depozytu
książąt Sanguszków

w Muzeum Okręgowym w Tarnowie

ŚWIADKOWIE HISTORII

Tom 1. Ceramika

Tarnów 2022

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

 MAŁOPOLSKA

M U Z E U M
O K R Ę G O W E
W T A R N O W I E

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

Ceramika i szkło z depozytu książąt Sanguszków w Muzeum Okręgowym w Tarnobrzegu. Świadcowie historii, tom 1. CERAMIKA

Copyright©Muzeum Okręgowie w Tarnobrzegu

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury.

Projekt zrealizowano przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego.

Autorka tekstów i not katalogowych: Manuela Stadnicka-Hoffman

Redakcja naukowa: dr Marcin Borys

Konsultacje naukowe: Dorota Gabryś, Zamek Królewski na Wawelu w Krakowie

Redakcja techniczna i korekta: Beata Malec-Suwara

Fotografie obiektów: Robert Moździerz, Muzeum Okręgowie w Tarnobrzegu

Projekt graficzny: Marek Karpiński

Tłumaczenia: Krzysztof Kwiecień i Biuro Tłumaczeń AG w Tarnobrzegu

Recenzja: dr Anna Szkurłat, Zamek Królewski w Warszawie

ISBN: 978-83-62719-18-1

Skład, łamanie, druk i oprawa:

Argrafpol sp. z o.o.

ul. Żmudzka 21, 51-354 Wrocław; tel. 507 096 545

email: argrafpol@argrafpol.pl; www.argrafpol.pl

Spis treści

Wstęp	5
Wprowadzenie. Kolekcja ceramiki Muzeum Okręgowego w Tarnowie ...	9
1. Manufaktura w Miśni	15
2. Manufaktura w Wiedniu	91
3. Manufaktura w Berlinie	127
4. Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech (Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel). ...	175
5. Manufaktura w Sèvres	199
6. Warsztaty ceramiczne w Delft	209
7. Wytwórnie wyrobów ceramicznych w Anglii (Josiah Wedgwood i William Adams).	221
8. Manufaktura w Korcu	231
9. Manufaktura w Baranówce	297
10. Manufaktura w Horodnicy	323
11. Wytwórnia fajansu Karol Wolff – Bielino	339
12. Daleki Wschód (Chiny i Japonia).	345
13. Nieznane wytwórnie i inne obiekty	385
Słownik terminów	417
Bibliografia	421

Wstęp

„Ceramika i szkło z depozytu książąt Sanguszków w Muzeum Okręgowym w Tarnowie. Świadcowie historii” to katalog, który przybliży dzieje oraz dokonuje charakterystyki niezwyklej kolekcji. Kolekcji, której znaczna część, przetrwawszy szczęśliwie czas okupacji niemieckiej, za pośrednictwem hrabiny Marii Zamoyskiej, pełnomocniczki księcia Romana Sanguszki, trafiła w formie depozytu do tarnowskiego Muzeum. Proces ten przebiegał w najtrudniejszych czasach powojennych, kiedy bezpowrotnie zniszczonych i rozproszonych zostało wiele cennych kolekcji.

Historia zbioru związana była z pałacem w Podhorcach, znajdującym się obecnie w granicach Ukrainy, który wraz z całym wyposażeniem w 1865 roku został zakupiony przez księcia Władysława Romana Sanguszkę od Leona Rzewuskiego. W należącej do Sanguszków kolekcji znajdowały się obok szkła i porcelany, m.in. liczne przykłady malarstwa, rzemiosła i mebli, tkanin artystycznych, militariów oraz archiwalia. Historycznie uzasadnione przesłanki wskazują, że od samego zarania zarówno Rzewuscy, jak i stale wzbogacający kolekcję Sanguszkowie zdawali sobie sprawę z konieczności zachowania i utrzymania w całości kolekcji, różnorodnej co prawda pod względem artystycznym, ale reprezentującej wyjątkową wartość historyczną i emocjonalną, stanowiącą instrument opisu kultury staropolskiej i sarmackiej w granicach dawnej Rzeczypospolitej.

Razem z Sanguszkami część podhoreckich zbiorów trafiła do pałacu w Gumniskach, obecnej dzielnicy Tarnowa. Po wybuchu II wojny światowej i wyjeździe księcia Romana Sanguszki i jego małoletniego syna Piotra, w majątku pozostała księżna Konstancja z Zamoyskich Sanguszkowa. W obawie przed zbliżającym się frontem, w 1944 roku, niemiecki administrator majątku w Gumniskach zdecydował się fragment zbiorów znajdujących się w pałacu, w tym właśnie większą część kolekcji szkła i ceramiki (dzisiejszy depozyt), przekazać na przechowanie proboszczowi parafii przy tarnowskiej bazylice katedralnej. Zabieg ten pozwolił na zabezpieczenie zabytków. Uchronił je także przed nacjonalizacją, co spotkało już po zakończeniu wojny pozostałą część zbiorów nieewakuowanych z Gumnisk, włączonych do zbiorów Muzeum jako tzw. mienie podworskie.

Całość depozytu obejmuje blisko dwa tysiące przedmiotów, stanowiących wyroby ze szkła i porcelany, ale również pojedyncze przykłady malarstwa, rzeźby oraz rzemiosła artystycznego. Jego wartość nie wynika z liczby zachowanych egzemplarzy, ale z walorów artystycznych, udokumentowanego pochodzenia, a także faktu, iż reprezentowane są w nim wszystkie najważniejsze ośrodki szklarskie oraz wytwórnie porcelany w Polsce i w Europie od XVIII do początków XX wieku. W kontekście ekspozycji

“Ceramics and Glass from the Deposit of the Sanguszko Princes in the District Museum in Tarnów. Witnesses of History” is a catalogue which presents the history and characteristics of an extraordinary collection. This collection, a large part of which fortunately survived the German occupation, was deposited at the Tarnów Museum by Countess Maria Zamoyska, a plenipotentiary of Prince Roman Sanguszko. This process took place in the most difficult post-war times, when many valuable collections were irretrievably destroyed and dispersed.

The history of this collection was connected with the palace in Pidhirtsi, now within the borders of Ukraine, which was purchased in 1865 together with all its furnishings by Prince Władysław Roman Sanguszko from Leon Rzewuski. The collection belonging to the Sanguszkos included, apart from glass and porcelain, numerous examples of: handicraft paintings and furniture, artistic textiles, military memorabilia and archive materials. Historically sound reasons indicate that from the very beginning, the Sanguszkos, who were constantly enriching their collection, and the Rzewuskis realised the necessity of preserving and maintaining the entire collection, which, although artistically diverse, represented an exceptional historical and emotional value, constituting an instrument for the description of old Polish and Sarmatian culture within the borders of the former Republic of Poland.

Together with the Sanguszkos, a part of the Pidhirtsi collection was transferred to the palace in Gumniska, today's district of Tarnów. After the outbreak of World War II and the departure of Prince Roman Sanguszko and his young son, Piotr, Princess Konstancja Sanguszko, née Zamoyska, remained in the estate. In fear of the approaching front, in 1944, the German administrator of the Gumniska estate decided to hand over a part of the collection in the palace, including the major part of the glass and ceramics collection (today's deposit), for safekeeping to the parish priest of the Cathedral Basilica in Tarnów. This measure made it possible to secure those artefacts and protect them from nationalisation, which happened to the remaining part of the collection, not evacuated from Gumniska after the end of the war and included in the Museum's collection as so-called “post-court property”.

The entire deposit consists of almost two thousand items, comprising glass and porcelain products, but also individual examples of painting, sculpture and artistic craftsmanship. Its value does not derive from the number of items preserved, but from their artistic value, their documented provenance and the fact that all major glass-making centres and porcelain manufactures in Poland and Europe from the

zycyjnym stanowi on bezsprzeczny atut Muzeum Okręgowego w Tarnowie. Pozostaje także obiektem ciągłego zainteresowania badaczy.

Zdecydowaną większość depozytu stanowi ceramika. Wśród niej wyróżniają się piękne wyroby wytwórni zachodnioeuropejskich: Wiednia, Berlina, Sèvres, Delft, manufaktur niemieckich i angielskich, a także przykłady polskiej ceramiki z Korca, Baranówki i Horodnicy. Wśród szkła z kolei na szczególną uwagę zasługują XVIII-wieczne szkła herbowe z hut polskich, m.in. z Lubaczowa, Naliboków, Urzecza i Cudnowa. Reprezentują one mistrzowski poziom rzemiosła artystycznego na terenie dawnych ziem Rzeczypospolitej. Przykładem może być flet lubaczowski, najwyższy kielich w Polsce, zdobiony karpia łuską, który należał do Pawła Karola Sanguszki i jego żony Anny z Lubomirskich, datowany przed 1725 rokiem. Innym niezwykle cennym obiektem niezmiennie pozostaje kielich z wyobrażeniem dwunastu miesięcy, zabytek wyjątkowy z racji wysokości i pochodzenia z manufaktury w Dreźnie. Jest jedynym tego typu w Polsce i jednym z trzech na świecie.

Pierwotnie kolekcja, która trafiła do Muzeum w trzech transzach – jednej w 1949 i dwóch w 1951 roku – została przyjęta jako depozyt i w większości zewidencjonowana w zbiorach w takim właśnie charakterze. Jej status zmienił się na początku lat sześćdziesiątych XX wieku. W odpowiedzi na żądanie zwrotu depozytu skierowane przez przedstawiciela Romana Sanguszki do Ministerstwa Kultury i Sztuki – Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków władze państwowe odmówiły właścicielowi wydania przedmiotów, uznając je za mienie znacjonalizowane. Skutkiem tej decyzji obiekty z depozytu wpisane uprzednio do księgi depozytów zostały przeniesione do księgi inwentarza muzealiów Muzeum w Tarnowie. Ponowną próbę odzyskania własności przedstawiciele rodu Sanguszków: księżna Klaudia Sanguszko oraz książę Paweł Sanguszko – spadkobiercy po Romanie Sanguszko i jego synu Piotrze, podjęli w roku 1999. Respektując prawa prawowitych właścicieli, Muzeum wystąpiło do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego o zgodę na wykreślenie z inwentarza tych muzealiów, które stanowiły depozyt Sanguszków. Tym razem odpowiedź, która nadeszła początkiem 2000 roku, była pozytywna i otworzyła drogę do wpisania przedmiotów, których dotyczyła, do księgi depozytów. Równocześnie doszło do zawarcia nowej umowy depozytowej, tym razem z księżną Klaudią Sanguszko i księciem Pawłem Sanguszko. Od kilku lat prowadzone są starania mające na celu wykupienie depozytu. Wierzę, że niebawem przyniosą one oczekiwany skutek i przedmioty, które już od ponad 70 lat znajdują się pod opieką tarnowskiego Muzeum, staną się jego własnością.

18th to the early 20th century are represented. In terms of exhibition, it is an unquestionable asset of the District Museum in Tarnów. It also remains an object of continuing interest to researchers.

The vast majority of the deposit is ceramics. Among them, beautiful wares of Western European manufactures stand out: from Vienna, Berlin, Sèvres, Delft, German and English manufactures as well as examples of Polish ceramics from Korca, Baranówka and Horodnica. Among the glassware, on the other hand, 18th-century coat-of-arms glass from Polish glassworks in Lubaczów, Naliboki, Urzecze and Cudnow, among others, deserves special attention. They represent the master level of artistic craftsmanship in the former lands of the Republic of Poland. One example is the Lubaczów flute, the tallest chalice in Poland, decorated with carp scales, which belonged to Paweł Karol Sanguszko and his wife, Anna née Lubomirski, dated before 1725. Another extremely valuable object is the chalice with the image of the twelve months, a unique artefact due to its height and origin from the Dresden manufacture. It is the only one of its kind in Poland and one of only three in the world.

Originally, the collection, which came to the Museum in three instalments - one in 1949 and two in 1951 - was accepted as a deposit and mostly recorded in the collection as such. Its status changed in the early 1960s. In response to a request for the return of the deposit submitted by Roman Sanguszko's representative to the Ministry of Culture and Art - Museums and Monuments Preservation Board, the state authorities refused to release the objects to the owner, considering them nationalised property. As a result of this decision, the objects from the deposit, previously recorded in the book of deposits, were transferred to the inventory book of the Museum in Tarnów. A renewed attempt to regain ownership was made in 1999 by the representatives of the Sanguszko family: Princess Klaudia Sanguszko and Prince Paweł Sanguszko - heirs to Roman Sanguszko and his son, Piotr. Respecting the rights of the rightful owners, the Museum applied to the Minister of Culture and National Heritage for permission to remove those items, which constituted the Sanguszko deposit, from the inventory book. This time the reply, which came at the beginning of 2000, was positive and opened the way for those items to be entered into the book of deposits. At the same time, a new deposit agreement was concluded, this time with Princess Klaudia Sanguszko and Prince Paweł Sanguszko. For several years, efforts have been made to buy this deposit. I believe that they will soon bring the expected result and the items, which have been in the care of the Tarnów Museum for over 70 years, will become its property.

Wstęp

Przygotowanie niniejszej publikacji, przekazywanej w formie dwutomowego katalogu, wymagało olbrzymiego nakładu pracy oraz zaangażowania szeregu osób. Szczególne słowa uznania i podziękowania pragnę złożyć autorkom opracowania, Paniom Barbarze Bułdys i Manueli Stadnickiej-Hoffman, a także autorowi zdjęć Panu Robertowi Moździerzowi.

Wydanie katalogu nie byłoby możliwe bez dofinansowania udzielonego ze strony Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Województwa Małopolskiego. Podziękowania kieruję w tym miejscu do Marszałka Województwa Małopolskiego Pana Witolda Kozłowskiego i członka Zarządu Województwa Małopolskiego Pani Iwony Gibas, którzy w sposób nieoceniony wsparli nasze przedsięwzięcie.

Kazimierz Kurczab
dyrektor Muzeum Okręgowego w Tarnowie

The preparation of this publication, which is distributed in the form of a two-volume catalogue, required an enormous amount of work and the commitment of many people. I would like to express my special appreciation and gratitude to the authors of this study, Ms Barbara Bułdys and Ms Manuela Stadnicka-Hoffman as well as the author of photographs, Mr Robert Moździerz.

The publication of this catalogue would not have been possible without funding from the Ministry of Culture and National Heritage and Lesser Poland Voivodeship. Here, I would like to express my gratitude to the Marshal of Lesser Poland Voivodeship, Mr Witold Kozłowski, and member of the Board of Lesser Poland Voivodeship, Ms Iwona Gibas, who provided invaluable support for our undertaking.

Kazimierz Kurczab
Director of the District Museum in Tarnów

Wprowadzenie

Kolekcja ceramiki

Muzeum Okręgowego w Tarnowie

Kolekcja ceramiki Muzeum Okręgowego w Tarnowie dzieli się na dwie części. Zbiór depozytu księcia Pawła Sanguszko stanowi około jego połowę. Druga część to kolekcja zwana mieniem podworskim, która powstała z przejętych po II wojnie światowej kolekcji dworskich, głównie książąt Sanguszków z Gumnisk. Trzeba podkreślić, iż jednak to w części depozytowej zawierają się najciekawsze i najcenniejsze zabytki.

Pałac w Gumniskach zamieszkiwany był przez kilka pokoleń rodu, m.in. Eustachego Erazma Sanguszkę (1768-1844) i jego żonę Klementynę z Czartoryskich Sanguszkową (1780-1852)¹. Po upadku powstania listopadowego w rezydencji osiedlił się ich syn Władysław Sanguszko (1803-1870) wraz z żoną Izabelą z Lubomirskich Sanguszkową (1808-1890). W kolejnych pokoleniach był to Eustachy Stanisław Sanguszko (1842-1903) z żoną Konstancją z Zamoyskich Sanguszkową (1864-1946) oraz ich syn Władysław Roman (1901-1984). Sanguszkowie posiadali wiele cennych dzieł sztuki z dziedziny malarstwa, rzemiosła artystycznego oraz mebli, które teraz stanowią trzon zbiorów Muzeum Okręgowego w Tarnowie. Porcelana pałacowa była zbierana od pokoleń. To zarówno przedmioty ozdobne, jak i naczynia użytkowe.

Większość eksponatów pochodzi z okresu od XVII do XIX wieku i reprezentują one czołowe ośrodki wytwórcze zachodniej Europy i Polski. Ciekawy zbiór stanowi również porcelana dalekowschodnia. Pokazna część depozytu książąt Sanguszków prezentowana jest na stałych ekspozycjach w tarnowskim Ratuszu oraz w Muzeum Zamek w Dębnie.

Niniejszy katalog opierający się na księdze depozytowej ma na celu przedstawić całość depozytu, również część zgromadzoną w muzealnych magazynach, która do tej pory nie była publikowana. W dużej mierze są to porcelanowe naczynia użytkowe, tj. filiżanki, spodki, talerze, imbryki, salaterki, maselniczki, cukiernice, oraz przedmioty dekoracyjne wykonane z porcelany i fajansu, tj. wazy, wazony, lampy naftowe, konsole czy figurki. Ze względu na liczebność zabytków oraz bogatą dokumentację ilustracyjną noty katalogowe udzielają podstawowych informacji o obiektach. Wiele obiektów wymaga dokładniejszej analizy i porównań, dlatego zgromadzony materiał może być przyczynkiem do głębszych badań naukowych. Na taką uwagę zasługuje niewątpliwie XVIII-wieczna ceramika chińska, w której znajdziemy przykłady z okresu dynastii Quing, oraz japońska z Arita, tamtejszego centrum produkcji porcelany.

Wśród najcenniejszych zabytków możemy znaleźć zespół dużych wazonów fajansowych z Delft z przełomu XVII/XVIII wieku. Cechuje je oryginalny, owoidalny kształt, zdobiony jednobarwną, zgeometryzowaną dekoracją kobaltową. Na terenie miasta Delft działała liczna grupa wytwórców oraz dekoratorów fajansu, skupieni byli w tzw. gildie św. Łukasza działającej od 1611 roku. Dzięki temu w krótkim czasie miasto przekształciło się w prężnie działający ośrodek produkcji fajansu w Europie, który skutecznie konkurował z droższą porcelaną chińską.

Głównym rywalem fajansu na kontynencie europejskim stała się porcelana wynaleziona na dworze króla Polski Augusta II Mocnego w 1709 roku w Miśni. Zbiór porcelany miśnieńskiej w tarnowskim Muzeum dominuje liczebnością i wartością artystyczną nad wyrobami innych manufaktur europejskich.

W połowie XVIII wieku w zdobnictwie porcelany miśnieńskiej zanika powoli styl „chiński” i zgodnie z panującą wtedy modą treścią malowideł stają się sceny pasterskie, dworskie oraz pejzaże.

Po śmierci Johanna Friedricha Böttgera (1682-1719) kierownictwo fabryki oraz malarni przejął Johann Gregorius Höroldt (1696-1775). Krajobrazy wodne, sceny kupieckie na tle zabudowań portowych wzorowane były na sztychach holenderskich i obok scen chińskich były drugim popularnym tematem dekoracji porcelany w czasach Höroldta. Z archiwaliów manufaktury wynika powiązanie tej dekoracji z nazwiskami dwóch malarzy: Christiana Friedricha Herolda – pracującego w manufakturze w latach 1726-1778, oraz Johanna Georga Heintzego – najzdolniejszego z uczniów Höroldta, zatrudnionego w latach 1721-1746².

Przykładem zdobnictwa nawiązującego do tematów „europejskich” jest prezentowany niekompletny serwis kawowy zwany „portowym”. Ten unikatowy zestaw naczyń, nawiązujący jeszcze niektórymi formami do tradycji chińskiej, zachwyca mistrzowską dekoracją w formie miniatury malowanych pejzaży nadmorskich.

W okresie 1730-1756 w wyrobach manufaktury panował styl „rzeźbiarski”, który rozświetlił Miśnię w całej Europie. Przyczynił się do tego wybitnie uzdolniony modeler Johann Joachim Kaendler, któremu największą popularność przyniosły tworzone przez niego figurki. Małe barwne figurki używane były do ozdoby buduarów, stanowiły również dekoracyjne uzupełnienie zastaw stołowych podczas przyjęć. W kolekcji reprezentują je pełne wdzięku: „Ogrodniczek”, „Dama w stroju wschodnim”, „Fortuna”, pochodzące

1. J. Długosz, *Sanguszkowa z Czartoryskich Klementyna (1780-1852)*, [hasło w:] *Polski Słownik Biograficzny*, t. XXXIV/4, red. H. Markiewicz, Warszawa – Kraków – Wrocław 1993, s. 522.

2. M. Piątkiewicz-Dereniowa, *Porcelana miśnieńska w zbiorach wawelskich*, Kraków 1983, s. 68.

z około połowy XVIII wieku. Na wyrobach późniejszych zdecydowanie dominowała dekoracja kwiatowa, którą reprezentuje finezyjny, miniaturowy serwis do kawy przeznaczony dla jednej osoby, tzw. *solitaire*, wykonany w Miśni w drugiej połowie XVIII wieku.

W 1763 roku berlińską manufakturę Johanna Ernsta Gotzkowskyego przejął król pruski Fryderyk II, zmieniając jej nazwę na Królewską Manufakturę Porcelany. Poprzednik sprowadził doświadczoną kadrę w osobie modelera Friedricha Eliasa Meyera – ucznia Johanna Joachima Kaendlera, oraz malarzy Carla Wilhelma Böhmege, Karla Jacoba Christiana Klipfela i Johanna Balthasara Borrmanna³.

W wytwórni berlińskiej pod koniec XVIII wieku zostały wykonane okazałe wazony dekoracyjnie zdobione portretami władców europejskich, m.in. portretem Stanisława Augusta Poniatowskiego. Ustawiano je na kominkach lub konsolach jako element zdobniczy, tworząc tzw. garnitury, składające się z trzech, pięciu lub więcej sztuk. Medalionowe portrety zdobiące empirowe naczynia i filiżanki były w większości dziełem rzeźbiarza Leonharda Poscha⁴.

Kolejną prezentowaną manufakturą jest powstała w 1718 roku wytwórnia w Wiedniu. Pracowało tam wielu wybitnych artystów, m.in. Johann Josef Niedermayer – twórca działu rzeźby figuralnej, malarze stylu rokoko: Johann Gottfried Klinger, Sigismund Fischer czy utalentowany rzeźbiarz Antonio Grassi.

Najwyższy poziom artystyczny manufaktura wiedeńska osiągnęła pod koniec XVIII wieku. Wyroby z tego okresu cechuje nie tylko duża dbałość o jakość techniczną, ale przede wszystkim efektowna dekoracja malowana grubo nakładanym złotem. Wzorów do dekoracji dostarczały wtedy świeżo odkryte malowidła ścienne w Pompejach i Herculanium, a po podbojach Egiptu przez wojska napoleońskie również starożytna sztuka tego kraju.

Między pojedynczymi eksponatami wyróżnia się niewielki serwis kawowy. Bogato zdobiony, dwuosobowy komplet kawowy, okreśłany mianem *tête à tête*, zachwyca niebieską kolorystyką z warstwowo kładzionym złotem przedstawiającym stylizowane kłosa zboża. W końcu XVIII wieku słynne stały się wiedeńskie dekoracje z metalicznym połyskiem, a przede wszystkim technika reliefowego nakładania złota, tzw. *Hochgold* (z języka niemieckiego), wynaleziona przez Georga Perla i zastosowana w dekoracji serwisu⁵.

Dokonując ogólnego przeglądu zachodnioeuropejskiej porcelany w zbiorach tarnowskiego Muzeum, nie można pominąć kolekcji angielskich kamionek z warsztatu Josiaha Wedgwooda, który w latach siedemdziesiątych XVIII wieku zasłynął jako twórca nieznanych dotąd mas ceramicznych, barwionych tlenkami metali. Na wystawie stałej w Ratuszu zobaczyć można „garnitur” wazonów z kamionki jaspisowej w kolorze niebieskim, z końca XVIII wieku. Kształty angielskich wazonów nawiązują do starożytnych waz greckich, również dekoracja w formie misternie nakładanych na matowe tło białych reliefów została zaczerpnięta z mitologii greckiej i rzymskiej.

Wytwórczość porcelany w Polsce rozpoczęła się stosunkowo późno, bo dopiero u schyłku XVIII wieku. Polską ceramikę w muzealnym zbiorze reprezentują wyroby trzech manufaktur na Wołyniu, tj. Korca, Baranówki i Horodnicy. Dobrą jakością, elegancją formy i dekoracji odznaczają się naczynia pierwszej polskiej wytwórni porcelany w Korcu, założonej przez księcia Józefa Klemensa Czartoryskiego w 1784 roku. Troskliwy mecenas księcia oraz zatrudnienie znakomitych fachowców z Francji: chemika Charlesa Louisa Mèrauda oraz malarza i złotnika Louisa Pètion spowodowały, że wyroby koreckie osiągnęły wysoki poziom zwłaszcza na przełomie XVIII i XIX wieku. Produkowano głównie przedmioty, które zastąpić miały te sprowadzane dotychczas z manufaktur zachodnich. W zdobnictwie niepodzielnie panowały kwiaty w różnych kompozycjach. Ten popularny temat dekoracyjny szybko nabrał w Korcu cech rodzimych, przybierając postać pojedynczych kwiatów polnych lub owoców leśnych, rozrzuconych swobodnie po całej powierzchni naczyń. Oryginalnie prezentuje się niewielkich rozmiarów półkulista, wewnątrz złożona wazka typu *kantharos* z monogramami Klementyny i Eustachego Sanguszków z około 1815 roku. Znajdujące się w zbiorze filiżanki ze spodkami pochodzą z pierwszych lat XIX wieku, z okresu dojrzałego klasycyzmu. Swoją ciekawą dekoracją, naśladującą szylkret czy marmur (tzw. marmoryzowanie), przejawiają wpływy zdobnictwa francuskiego. Porcelana korecka wyraźnie wyróżnia się swoją liczebnością w całej kolekcji depozytu.

Znacznie skromniej rysuje się zestaw przedmiotów z manufaktury w Baranówce, która działając na przestrzeni XIX wieku, niejednokrotnie ograniczała się w dekoracji i formie do powtarzania wzorów z Korca. Farfurnia powstała w 1804 roku, a posadę kierownika objął w niej Michał Mezer, który wcześniej zarządzał fabryką w Korcu. Do 1820 roku Baranówka szczyła się wysoką jakością produkcji i wykształciła najbardziej charakterystyczny polski styl

3. J. Diviš, *Porcelana europejska*, Warszawa 1984, s. 60.

4. L. Chrościcki, *Porcelana – znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1974, s. 256.

5. J. Diviš, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 56.

ze wszystkich ówczesnych farfurni. Następnie zakładem zarządzali trzej synowie Mezera: Konstanty, Michał i Seweryn do około 1845 roku.

Obok filiżanki i salaterki powstałych w około 1825 roku, dekorowanych kwiatem chabru, do cenniejszych pozycji w dziale porcelany można zaliczyć serwis śniadaniowy ze złożonym ornamentem geometrycznym.

Manufaktura w Horodnicy została założona w 1807 roku. Produkcję na większą skalę rozwinięto w niej dopiero w czasach Wacława Rulikowskiego, ziemianina, któremu syn Henryka Lubomirskiego – Jerzy sprzedał w 1856 roku majątek horodnicki wraz z manufakturą⁶. Nowy właściciel postanowił zmodernizować zakład⁷, którego dyrektorem technicznym został przybyły z Baranówki Jan Grabowski. Okres ten uważany jest za najlepszy w dziejach Horodnicy⁸. Zakład przeznaczony do produkcji fajansu reprezentowany jest fragmentami zastawy stołowej z inicjałami księcia Romana Sanguszki. Po 1856 roku oprócz fajansu wyrabiano tam również porcelanę. Ten okres ukazuje zdekompletowany serwis śniadaniowy znaczony herbem „Pogoń”.

Świadomość rangi posiadanych zbiorów zaowocowała licznymi wystawami czasowymi poświęconymi rzemiosłu artystycznemu, przygotowanymi przez tarnowskie Muzeum. Pierwszą z nich była wystawa: *Przemysł artystyczny XVI-XIX wieku* zorganizowana jeszcze przez Muzeum Ziemi Tarnowskiej w 1948 roku. Następnie *Malarstwo, szkło, porcelana XVIII wieku* (1963), *Porcelana z Miśni* (1966), *Porcelana miśnieńska* (1987)⁹, *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury* (2010). Od 1970 roku można było oglądać wybrane przykłady z cennej kolekcji porcelany obejmującej najważniejsze manufaktury europejskie na wystawie stałej w tarnowskim Ratuszu¹⁰.

Kolekcja depozytu książąt Sanguszków stanowi wyjątkowy trzon zbiorów Muzeum Okręgowego w Tarnowie. Ze względu na swoje pochodzenie, urodę, jakość sprawia, że jest rozpoznawalna i charakterystyczna, co podnosi jej walor artystyczny.

W latach 1973-2003 opiekę nad kolekcją ceramiki sprawowała pani Barbara Idler, starszy kustosz muzeum, która rzetelnie opracowywała kolekcję, tworząc inwentarz porcelany i karty muzealiów stanowiące podstawę niniejszej publikacji. Wszystkie noty znajdujące się w katalogu sporządzone są na podstawie kart jej autorstwa.

Katalog zawiera 571 not, które podają również liczbę oraz numery powielających się przykładów zabytków z danej manufaktury; na końcu uwzględnione zostały również destrukty depozytu (22 obiekty).

Słowa podziękowania kieruję do Pana Andrzeja Szpunara, byłego dyrektora Muzeum Okręgowego w Tarnowie, za pomysł i umożliwienie prac nad katalogiem, oraz Pana Kazimierza Kurczaba, obecnego dyrektora Muzeum, za życzliwość i wsparcie przy realizacji katalogu. Serdeczne podziękowania składam Panu dr. Marcinowi Borysowi, wicedyrektorowi Muzeum, za nadzór naukowy, oraz Pani Dorocie Gabryś, kurator Działu Ceramiki i Szkła Zamku Królewskiego na Wawelu, za opiekę merytoryczną. Dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do powstania niniejszej publikacji.

6. B. Kostuch, *Polska porcelana*, Kraków 2003, s. 57.

7. F. Petrjakowa, *Z dziejów manufaktury porcelany w Horodnicy (XIX – początek XX w.)*, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej” 1987, nr 1, s. 95.

8. B. Kostuch, *Polska...*, dz. cyt., s. 58.

9. *80 lat Muzeum w Tarnowie*, red. A. Bartosz, Tarnów 2007, s. 282, 286-287, 296.

10. P. Chrzanowska, *Ratusz w Tarnowie*, Tarnów 1988, s. 9.

Introduction

The ceramics collection in the District Museum in Tarnow is divided into two parts. The collection of Prince Paweł Sanguszko's deposit constitutes approximately a half of it. The other part is the collection called the post-manor property which was created from manor collections taken over after World War Two, mainly Sanguszko princes from Gumniska. It should be emphasized, however, that it is the deposit part that includes the most interesting and most valuable relics.

The palace in Gumniska was resided by a few generations of the family, among others by Eustachy Erazm Sanguszko (1768-1844), his wife Klementyna Sanguszko née Czartoryska (1780-1852). After the fall of the November Uprising, their son Władysław Sanguszko (1803-1870) and his wife Izabela Sanguszko, née Lubomirska (1808-1890) settled down in the manor. In the next generations, it was Eustachy Stanisław Sanguszko (1842-1903) with his wife Konstancja Sanguszko, née Zamoyska (1864-1946), as well as their son Władysław Roman (1901-1984). The Sanguszko family possessed a lot of precious works of art in the field of painting, handicrafts and furniture, which are now the core of the collection of the District Museum in Tarnow. The manor porcelain had been collected for generations. Those were both decorative objects and utility wares.

The majority of the exhibits come from the period from the 17th to 19th century and represent major manufacturing centres of Western Europe and Poland. Also Far Eastern porcelain is also an interesting collection.

The catalogue of a popular and scientific character aims at presenting the entirety of the deposit, also the part stored in the museum warehouses, which has not been published so far. Due to the number of the relics and the abundant illustrative documentation, index notes provide basic information about the objects. A lot of the relics require more careful analysis and comparisons, therefore, the collected material is a contribution to further research. Undoubtedly, what deserves such attention is the 18th century Chinese ceramics where we will find examples from the Qing dynasty, and the Japanese ceramics from Arita, a local centre of porcelain production.

The most valuable relics include a set of big faience vases from Delft dating back to the turn of the 17th and 18th century. The Dutch production is characterized by an original, ovoidal shape, embellished with monochromatic, geometrized cobalt decoration. There was a numerous group of faience producers and decorators in Delft. Owing to them, the town soon transformed into an actively operating centre

of faience production in Europe, which effectively competed with more expensive Chinese porcelain.

The main rival of faience on the European continent was porcelain invented at the court of the Polish king Augustus II the Strong in 1709 in Meissen.

In mid-18th century the „Chinese” style in the ornamentation of Meissen porcelain slowly disappears and according to the then fashion, pastoral scenes, courtly scenes, as well as landscapes become the motif of paintings.

After the death of Johann Friedrich Böttger in 1719 the management of the factory and the paint shop was taken over by Johann Gregorius Höroldt. Water landscapes, merchant scenes against the background of harbour buildings were modelled on Dutch prints and in addition to Chinese scenes they were the second popular topic of porcelain ornaments in Höroldt's times. What arises from the archives of the manufactory is linking this ornament to the names of two painters: Ch.F. Herold, who worked for the manufactory in the years 1726-1778, and J. G. Heine, the most talented of Höroldt's apprentices, employed there in the years 1721-1746.

An example of ornamentation referring to „European” themes is a presented incomplete coffee set called „Portowy” („Harbour”). This unique set of wares, still referring with some forms to the Chinese tradition, delights with masterful embellishment in the form of miniature painted seaside landscapes.

In the period of 1730-1756 a „sculpture” style prevailed in the products of the manufactory, which made Meissen famous all over Europe. The person who contributed to it was an outstandingly talented modeller Johan Joachim Kaendler who gained the greatest popularity owing to figurines he created. Small, colourful figurines were used to decorate bowers and also as a decorative supplement of dinner services during parties. In the collection they are represented by graceful: Ogródniczek („Little Gardener”) Dama w stroju wschodnim („A Lady in Eastern Apparel”), Fortuna („The Fortune”), from about mid-18th century.

In 1763 the Berlin manufactory of Johann Ernst Gotzkowsky was taken over by the Prussian king Frederick the Great who changed its name to The Royal Porcelain Manufactory. The predecessor brought experienced staff. By the end of the 18th century the Berlin factory created magnificent decorative vases embellished with portraits of European rulers, a portrait of Stanisław II Augustus, among others. Medallion portraits decorating the Empire wares and cups were mostly created by a sculptor Leonhard Posch.

Another presented manufactory was a factory in Vienna, established in 1718. The Vienna manufactory achieved the highest artistic level by the end of the 18th century, the goods from that period are characterised not only by careful attention to technical quality but primarily by impressive decoration painted with thickly applied gold.

Out of individual exhibits a small coffee service stands out. The richly decorated coffee set for two people, called *tête à tête*, delights with blue colours with gold applied in layers, presenting stylised ears of grain. At the end of the 18th century, Viennese decorations with metallic gloss, and most of all the technique of relief application of gold, so called *Hochgold* (German), invented by Georg Perl, used in the decoration of the service, became famous.

When making a general overview of West-European porcelain in the collection of Tarnów District Museum, we should not overlook the collection of English stoneware from the workshop of Josiah Wedgwood, who in 1870s became famous as a maker of previously unknown ceramic masses stained with metal oxides. Such an example is a set of vases made of blue jasper stoneware, dating back to the end of the 18th century. The shapes of English vases refer to ancient Greek vases, also the embellishment in the form of intricately applied white reliefs applied onto matt background was derived from the Greek and Roman mythology.

The production of porcelain in Poland started relatively late, only at the end of the 18th century. Polish ceramics in the museum collection is represented by the products of three manufactories in Volhynia, namely Korzec, Baranówka and Horodnica.

Good quality, the elegance of form and decorations are characteristic for the wares of the first Polish porcelain factory in Korets (Korzec), founded by Prince Józef Klemens Czartoryski in 1784. Considerate sponsorship of the prince and employing first-rate specialists from France made Korets products achieve a high level, particularly at the turn of the 18th and 19th centuries. They produced mainly objects which were supposed to replace those imported so far from western factories. As for embellishment, flowers in various compositions were predominant. That popular decorative theme soon took on indigenous qualities, taking the form of single wild flowers or forest fruit. An example which presents originally is a small semi-spherical kantharos-type vase, gold-plated inside, with monograms of Klementyna and Eustachy Sanguszko, dating back to 1815.

Cups and saucers in the collection come from the first years of the 19th century, from the period of mature Clas-

sicism. Korets porcelain is noticeably distinguished by its number in the whole deposit collection.

The set of objects from the Baranówka manufactory is more modest. The factory operating throughout the 19th century limited itself in decorations and form to repeating patterns from Korets. The *farfurnia* (in old Polish: a faience factory) was established in 1804, and the post of the manager was taken by Michał Mezer, who had previously managed the Korets factory. Until 1820 Baranówka prided itself in high production quality and it developed the most characteristic Polish style of all contemporary farfurnias.

In addition to the cup and saucer produced in the years 1825-1830, sepia painted with flowers, valuable positions in the porcelain department will also include a breakfast service with a gold-plated geometrical ornament.

The Horodnica manufactory was founded in 1807. Production to a greater scale was developed only in the times of Waclaw Rulikowski, a landowner, to whom Henryk Lubomirski's son, Jerzy, sold the Horodnice estate and manufactory. The new owner decided to modernize the factory whose technical director became Jan Grabowski, who came from Baranówka. The period is regarded the best in Horodnica's history. The faience production plant is represented by fragments of a dinner service with the initials of Prince Roman Sanguszko. After 1856, in addition to faience, the plant also produced porcelain. The period presents an incomplete breakfast service marked with Pogoń coat of arms.

The collection of princes Sanguszko's deposit is an extraordinary core of the collection of the District Museum in Tarnow.

In the years 1973-2003 the care of the ceramics collection was provided by Ms. Barbra Idler, a senior curator of the museum, who accurately described the collection creating the inventory of the porcelain and the exhibit sheets constituting the basis of this publication. All the index cards which are in the catalogue were prepared based on her work.

I would like to express my gratitude to Mr. Andrzej Szpunar, former director of the District Museum in Tarnów, for the idea and making it possible to work on the catalog, and Mr. Kazimierz Kurczab, the current director of the Museum, for his kindness and support in the implementation of the catalog. I sincerely thank Dr. Marcin Borys, deputy director of the Museum, for scientific supervision, and Mrs. Dorota Gabryś, curator of the Ceramics and Glass Department of the Wawel Royal Castle, for the content-related supervision. Thanks to everyone who contributed to this publication.

1. _____
Manufaktura
w Miśni

Wynalezienie porcelany i założenie manufaktury w Miśni w 1710 roku dało początek historii europejskiej porcelany. Od czasu, gdy do Europy zaczęły docierać z Dalekiego Wschodu wyroby porcelanowe, stały się one obiektem fascynacji i pożądania na dworach królewskich i magnackich, stopniowo także obejmowały wszystkie warstwy społeczeństwa. W bogatej historii kultury europejskiej porcelanie przypadła ważna funkcja. W związku z kosztownym importem porcelany dalekowschodniej Europejczycy już od XVI wieku zaczęli poszukiwać tajemnicy jej wytwarzania, co szczególnie nasiliło się w XVIII wieku¹. Sytuację tamtej epoki trafnie oddają słowa Tadeusza Mańkowskiego: „Był to przemysł artystyczny zasługujący na imię królewskiego. Panujący rywalizowali ze sobą w zakładaniu i doskonaleniu wyrobów swych fabryk, w pozyskiwaniu dla nich najlepszych sił technicznych i artystycznych”².

Rozwój i rozkwit produkcji porcelany zawdzięczamy jednemu z najbardziej gorliwych jej miłośników, elektorowi saskiemu, królowi polskiemu (w latach 1697-1704) Augustowi II (ur. 1670 – zm. 1733). W upodobaniach władcy pierwsze miejsce zajmowały wyroby wschodnioazjatyckie, które kolekcjonował, tworząc jeden z najbogatszych zbiorów w Europie. Wielkim marzeniem króla było odkrycie składu szlachetnego kruszcu i zgłębienie tajemnicy produkcji porcelany.

Okazja ta nadarzyła się dzięki Johannowi Friedrichowi Böttgerowi. Urodzony w 1682 roku z zawodu był alchemikiem, który – jak głosiła legenda – zgłębił tajemnicę wyrobu złota z różnych nieszlachetnych metali, co przyniosło mu sławę. August Mocny, widząc w nim wielki potencjał odkrywcy, roztoczył nad Böttgerem opiekę tak, iż stał się on niemal więźniem króla, począwszy od przybycia do Drezna w 1701 roku aż do 1714 roku. Na rezultaty pracy naukowca, któremu do współpracy przydzielono Ehrenfrieda Waltera von Tschirnhausa, fizyka i matematyka, trzeba było czekać kilka lat. Po niezliczonych próbach w 1706 roku wynalazł on kamionkę i rozpoczął produkcję. Wczesną produkcję zdominowały wyroby z czerwonej kamionki, nazywanej wówczas czerwoną porcelaną od koloru glinki, z której wypalano naczynia. W kolejnych latach Böttger udoskonalał swoje receptury, by końcu, w roku 1709, przedstawić królowi odkrycie i zastosowanie glinki kaolinowej, stanowiącej podstawowy składnik białej porcelany chińskiej.

Pierwszym dyrektorem manufaktury został Michael Nehmitz, królewski i elektorski „Kammerrat”³, a następnie Böttger pełniący tę funkcję do śmierci. Siedzibę nowo powstałej wytwórni ulokowano w zamku Albertsburg w Miśni, a produkcję otoczono największą tajemnicą.

Wyroby wytwórni królewskiej w Miśni znakowane były schematycznym rysunkiem skrzyżowanych mieczy, malowanych kobaltem pod glazurą. Jest to jeden z elementów z tarczy herbowej elektorów saskich⁴. We wczesnym okresie niektóre wyroby oznaczano sporadycznie skrótami literowymi, na przykład KPM (Königliche Porzellan Manufaktur), MPM (Meissener Porzellan Manufaktur), KPF (Königliche Porzellan Fabrik). Najbardziej cenionymi wyrobami były przedmioty znakowane monogramami AR lub FA – inicjałami Augusta II i Fryderyka Augusta. Sygnatury te stosowano na obiektach o wyjątkowej wartości artystycznej i dekoracyjnej, które służyły często jako dary królewskie⁵.

Po śmierci Böttgera w 1719 roku kierownictwo artystyczne objął Höroldt, malarz sprowadzony przez króla z Wiednia. W okresie jego kierownictwa, trwającym do około 1735 roku, dominowały w dekoracji porcelany miśnieńskiej wzory chińskie i japońskie⁶. Schemat skrzydłatego czerwonego smoka z zielonym grzbietem, zwanego też zielonym smokiem, „koreańskim lwem” czy „skrzyżowaniem smoka i tygrysa”, porównywany jest do bajecznych zwierząt chińskich: psa Fô i Hi-i-lina. Pierwsza wzmianka o serwisie „ze skrzydlatym smokiem” figuruje w cenniku manufaktury w 1731 roku. Motyw ten, podobnie jak szereg innych opartych o wzory orientalne, był w późniejszych czasach wielokrotnie powtarzany⁷.

Głównym źródłem inspiracji dla porcelany miśnieńskiej w początkowej fazie rozwoju manufaktury była importowana porcelana orientalna. Kopiowano ją i modyfikowano, wybierając najbardziej charakterystyczne elementy szczególnie odpowiadające gustom odbiorców. Z tych prób narodziło się kilka motywów zdobień, które trwale złączyły się z dziejami manufaktury, tj. przykładowo wzór „indiańskich kwiatów”. Zaczerpnięty został z chińskiej porcelany eksportowej typu *famille verte* z epoki Kangxi (XVII/XVIII wieku). Tworzyły go bujne krzewy i gałęzie kwitnących chryzantem i piwonii malowane farbami naszkliwnymi, z przewagą purpury i czerwieni. W połowie lat dwudziestych XVIII

1. M. Selwa, *Nieprzemijająca uroda porcelany saskiej*, [http://www.sztuka.pl/index.php?id=111&tx_ttnews\[cat\]=116&tx_ttnews\[tt_news\]=363&tx_ttnews\[backPid\]=731&cHash=57e024946c](http://www.sztuka.pl/index.php?id=111&tx_ttnews[cat]=116&tx_ttnews[tt_news]=363&tx_ttnews[backPid]=731&cHash=57e024946c), [dostęp z dnia: 18.02.2010].

2. B. Kostuch, *Świąteczne uczty czas zacząć!*, [http://www.sztuka.pl/index.php?id=124&tx_ttnews\[tt_news\]=255&tx_ttnews\[cat\]=21&tx_ttnews\[backPid\]=119&cHash=564db169d8](http://www.sztuka.pl/index.php?id=124&tx_ttnews[tt_news]=255&tx_ttnews[cat]=21&tx_ttnews[backPid]=119&cHash=564db169d8), [dostęp z dnia: 22.02.2010].

3. J. Diviš, *Porcelana europejska*, Warszawa 1984, s. 31.

4. L. Chrościcki, *Porcelana - znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1974, s. 243.

5. Tamże, s. 244.

6. P. Chrzanowska, *Ratusz w Tarnowie*, Tarnów 1988, s. 26.

7. M. Piątkiewicz-Dereniowa, *Porcelana miśnieńska w zbiorach wawelskich*, Kraków 1983, s. 136.

wieku wzór „indiańskich kwiatów” jako pierwszy w Miśni zastosował Höroldt. Do połowy XVIII wieku stanowił on jeden z podstawowych i bardzo popularnych motywów dekoracyjnych⁸.

W 1739 roku do produkcji wprowadzono jeden z najśłynniejszych wzorów dekoracji miśnieńskiej, zwany „cebulowym”. Centralnym elementem wzoru jest tzw. *schakiako*, czyli pęd bambusa z oplecioną wokół niego gałązką klematisu. Pozostałą część wzoru tworzą owoce granatu i brzoskwinie przypominające kształtem cebule. Od tego podobieństwa w XIX wieku przypisano mu nazwę „cebulowy”. Gałązki klematisu uzupełniały dekorację, tworząc wraz ze wspomnianymi motywami owocowymi kontynuacyjną całość. Motyw „cebulowy” używany był w manufakturze z niewielkimi modyfikacjami przez cały XIX wiek⁹.

Krajobrazy wodne, sceny kupieckie na tle zabudowań portowych wzorowane były na sztychach holenderskich i obok scen chińskich były drugim popularnym tematem dekoracji porcelany w czasach Höroldta. Z archiwaliów manufaktury wynika powiązanie tej dekoracji z nazwiskami dwóch malarzy: Ch.F. Herolda – pracującego w manufakturze w latach 1726-1778, oraz J.G. Heintzego – najzdolniejszego z uczniów Höroldta, zatrudnionego w latach 1721-1746¹⁰.

W latach 1731-1756 w wyrobach manufaktury panował styl „rzeźbiarski”¹¹, który rozślawił Miśnię w całej Europie. Przyczynił się do tego niewątpliwie wybitnie uzdolniony modeler Kaendler, któremu największą sławę przyniosły tworzone przez niego figury. Początkowo były to duże założenia wyróżniające się swoimi gabarytami, natomiast w latach trzydziestych XVIII wieku zastąpiły je małe, barwne, finezyjne figurki. We wczesnych pracach Kaendlera królował barok, a w późniejszych figurkach styl rokokowy. Tematyka, którą się zajmował, była bardzo obszerna i różnorodna. Najczęściej spotykane były damy w krynolinach, pary zakochanych, arystokracja dworska oddająca charakter epoki i obyczajów. Przedstawiał także zwykłych ludzi oraz ich zawody, tj. górnik, stolarz czy rzemieślnik. Ówczesne wyroby miśnieńskie reprezentowały cechy stylu Ludwika XVI, następnie empire nawiązujące do tematów i formy antycznej.

W okresie przypadającym na lata 1774-1814 jeszcze raz podjęto próbę poprawy kondycji fabryki. W tym celu księżę Saksonii Fryderyk August zatrudnił na stanowisko dyrektora hrabiego Camilla Marcoliniego. Niestety po odejściu

paryskiego rzeźbiarza Michaela Victora Aciera i zatrudnieniu wychowanków Kaendlera – Gottfrieda Jüchtzera i Johanna Carla Schöncheita – sytuacja nie zmieniła się. Manufaktura, która do tej pory wiodła prym w europejskim świecie porcelany, spadła do roli naśladowcy. Po roku 1780 naśladowano modę z Sèvres na porcelanę biskwitową¹² oraz angielskie wyroby Wedgwooda. Mimo to produkcję okresu Marcoliniego, zwanego również akademickim (1774-1814),¹³ cechowała wysoka jakość wyrobów i efektowna dekoracja. W zbiorze depozytu reprezentowana jest przez białą porcelaną figuralną znakowaną w tym czasie charakterystyczną sygnaturą z gwiazdą¹⁴.

W XVIII wieku zainteresowaniem cieszyły się ozdoby serwisy porcelanowe składające się nieraz z kilkuset sztuk, z bogatą dekoracją malarską i plastyczną. Początkowo na wspaniałe, specjalnie zamawiane serwisy mogli sobie pozwolić jedynie władcy i arystokracja. Wykonywano je i ozdabiano ręcznie, a praca nad takim zamówieniem nierzadko trwała kilka lat. Serwisy wytwarzano we wszystkich manufakturach europejskich, ale najpiękniejsze, najbardziej znane powstały w 1. połowie XVIII wieku w wytwórni miśnieńskiej, będącej wówczas własnością elektorów saskich i zarazem królów polskich Augusta II i Augusta III.

Miśnieńskie wyroby łączą tradycję i nowoczesność. Odzwierciedlają historię sztuki i kultury wielu narodów. Za pomocą kunsztownie wypracowanych porcelanowych naczyń i bibelotów ukazują wpływy i kulturę trzystuletniej historii manufaktury. Dzięki upominkom dyplomatycznym oraz masowej produkcji na zamówienia europejskich domów panujących, arystokracji i bogatego mieszczaństwa miała wielki wpływ na kontakty polityczne i handlowe.

Depozytowy zbiór porcelany miśnieńskiej to liczna grupa obiektów pochodzących z różnych okresów produkcji wyróżniających się bogatą formą i dekoracją. Do najcenniejszych zabytków zaliczyć możemy części zastawy do przypraw w stylu „Imari”, serwis „portowy”, jednoosobowy serwis *solitaire*. Prawdziwymi perłami kolekcji cieszącymi się nieprzemijającą fascynacją kolekcjonerską są finezyjne figurki z okresu Johana Kaendlera. Wśród obiektów późniejszych znajdują się serwis z wzorem cebulowym czy grupa figur wykonanych z białej porcelany (kobieta, mężczyzna, zegar) z okresu Marcoliniego.

8. Tamże, s. 94.

9. Tamże, s. 216.

10. Tamże, s. 68.

11. B. Idler, *Porcelana miśnieńska – katalog wystawy*, Tarnów 1987, s. 6.

12. R.S. Ryszard, *Porcelana od baroku do empiru*, Warszawa 1964, s. 43.

13. G. Savage, *Porcelana i jej historia*, Warszawa 1977, s. 161.

14. J.Z. Rose, *Szyfr ukryty w skrzyżowanych kobaltowych mieczach-kropki i kreski na sygnaturach z Meissen*, <http://www.kochamantyki.pl/artykuly-i-wywiady/porcelana/artikul/zobacz/szyfr-ukryty-w-skrzyżowanych-kobaltowych-mieczach-sygnatury-misni.html>, [dostęp z dnia: 9.03.2018].

The Messen Manufactory

Summary

The invention of porcelain and the establishment of the Messen factory in 1710 began the history of the European porcelain. From the time when porcelain products started to reach Europe from the Far East, they became an object of fascination and desire at royal and aristocratic courts, gradually embracing all layers of society. Due to expensive import of Far Eastern porcelain, as early as from the 15th century Europeans started to search for the secret of its production, which became particularly intensive in the 18th century.

We owe the development and the heyday of porcelain manufacturing to one of its eager fans, a Saxon elector, the Polish king (in the years 1697-1706 and 1709-1733), Augustus II (born 1670 – died 1733). Among the King's likings the first place was taken by East Asian products which he was collecting, thus creating one of the richest collections in Europe. A great dream of the king was to discover the composition of the precious metal and uncover the secret of porcelain production.

The opportunity came owing to Böttger. Born in 1682, he was an alchemist by profession, who, as a legend says, discovered the secret of gold production from various base metals, which brought him fame. Seeing a huge potential of a discoverer in him, Augustus II the Strong took Böttger under so much protection that the latter became almost the King's prisoner, starting from his arrival in Dresden in 1701 until 1714. After countless attempts, in 1706 he invented stoneware and started production.

Products made of red stoneware called red porcelain then from the colour of clay used for firing, dominated early production. In the following years Böttger improved his formulas and finally, in 1709, presented to the king the discovery and use of kaolin clay constituting the basic component of white Chinese porcelain. Eventually, in 1710, Augustus II established the Royal Porcelain Manufactory. Its first director was Michael Nehmitz, the king's companion, and then Johann Friedrich Böttger took over, holding the post until his death.

The products of the royal manufactory in Messen were marked with the schematic drawing depicting crossed swords, painted with cobalt under glaze. It is one of the elements of the heraldic shield of Saxon electors. In the early period, some products were occasionally marked with initials, for example, KPM (Königliche Porzellan Manufaktur), MPM (Meissener Porzellan Manufaktur), KPF (Königliche Porzellan Fabrik). The most valued products are objects marked with monograms AF or FA, namely the initials of Augustus II and Frederick Augustus. The signatures were used on objects of exceptional artistic and decorative value, which often served as royal gifts. Messen products combine tradition and modernity. They reflect the history of art and culture of numerous nations. By means of elaborately developed porcelain wares and trinkets they show influences and culture of three hundred years' old history of manufactory.

Czarki na konfitury

MT.Dep.3294/2

dawne numery: MT.II.302 egz. 2, MT-A-P/1294

MT.Dep.3294/3

dawne numery: MT.II.302 egz. 3, MT-A-P/1295

MT.Dep.3294/4

dawne numery: MT.II.302 egz. 4, MT-A-P/1296

MT.Dep.3294/5

dawne numery: MT.II.302 egz. 5, MT-A-P/1297

MT.Dep.3294/6

dawne numery: MT.II.302 egz. 6, MT-A-P/1298

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3294/7

dawne numery: MT.II.302 egz. 7, MT-A-P/1299

1. Czarka na konfitury (siedem sztuk)

MT.Dep.3294/1

dawne numery: MT.II.302 egz. 1, MT-A-P/1293

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: dł. z uchem 10 cm, szer. 8 cm

Czarka na konfitury z serwisu podwieczorkowego o przekroju liścia, silnie wgłębiona. Na spodzie dna plastyczna gałązka z liśćmi i kwiatami w kolorze zielonym i liliowym tworzy podstawę i uchwyt czarki. Dekoracja malowana wielobarwnie w formie bukietów kwiatowych: jednego większego i trzech małych wewnątrz oraz czterech od spodu. Kolory: cynober, zieleń, niebieski, żółty i liliowy (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z kropką malowane kobaltem podszkliwne

Datowanie: ok. 1770 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3294/1-7

2. Wazon

MT.Dep.3305

dawne numery: MT.II.419, MT-A-P/1368

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie
Wymiary: wys. 45 cm, szer. 26 cm

Wazon o formie klasycystycznej, w dolnej części półkulisty z pionowymi kanelurami, na prostokątnej podstawie z meandrem. Część górna cylindryczna z szyjką zwężającą się ku górze, zdobiona wielobarwnie malowanymi bukietami kwiatów oraz plastycznymi girlandami z liści laurowych, przewleczonymi przez rogi dwóch głów satyrów na osi (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwne

Datowanie: 2. połowa XIX wieku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

3. Figura dekoracyjna – kobieta

MT.Dep.3306

dawne numery: MT.II.420, MT-A-P/1447

Materiał, technika: porcelana biała; szkliwienie

Wymiary: wys. 53 cm, podstawa: 19 x 17,5 cm

Postać kobieca w kapeluszu na głowie ukazana w pozycji stojącej. Ubrana w suknię długą do pół łydki, z bufiastymi do łokci rękawami i dekoltem. W zapasce sfałdowanej wokół bioder podtrzymuje kwiaty. Podstawa rokokowa na czterech wygiętych nóżkach (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1774 a 1817 rokiem

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 8;

Idler, Stadnicka 2010b, s. 82.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: MT.Dep.3306 –

MT.Dep.3308

4. Figura dekoracyjna – mężczyzna

MT.Dep.3307

dawne numery: MT.II.421, MT-A-P/1448

Materiał, technika: porcelana biała; szkliwienie

Wymiary: wys. 53 cm, podstawa: 19 x 17 cm

Postać młodzieńca w pozycji stojącej, opartego o pień drzewa, trzymającego w prawej ręce bukiet kwiatów. Lewa ręka zgięta w łokciu. Ubrany w kubrak z krótkimi rękawami, kamizelkę zapiętą na guziki i spodnie do kolan, na głowie peruczka i kapelusz. Podstawa rokokowa na czterech wygiętych nóżkach (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką malowaną kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1774 a 1817 rokiem

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 6;

Idler, Stadnicka 2010b, s. 82.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: MT.Dep.3306 –

MT.Dep.3308

5. Figura - zegar

MT.Dep.3308

dawne numery: MT.II.422, MT-A-P/1449

Materiał, technika: porcelana biała; szkliwienie

Wymiary: wys. 52 cm, dł. 57 cm, podstawa: 46,5 x 17,5 cm

Zegar na prostokątnym postumencie wspartym na czterech nóżkach w formie spłaszczonych palmet. Na postumencie wkomponowana grupa figuralna składająca się z putta siedzącego w wózku ciągniętym przez dwa lwy. Koło wózka stanowi tarcza zegara, na którym jest widoczny napis: „Meissen” (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1774 a 1817 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie.

Cykl, komplet: MT.Dep.3306 - MT.Dep.3308

6. Dzbanuszek z pokrywką

MT.Dep.3339

dawne numery: MT.II.466, MT-A-P/1286/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 12,7 cm, szer. 11,5 cm

Dzbanuszek kształtu jajowatego z pokrywką, z uchem okrągło wywiniętym, uformowanym z gałązki z listkami przy nasadzie. Na jasnozielonym tle brzuśca, po obu stronach po jednym owalnym medalionie w kolorze białym, obrysowanym wąskim, złotym paseczkiem. Wewnątrz nich wielobarwnie malowane bukiety różnych kwiatów. Ucho i wylew białe, częściowo złoczone. Pokrywka płaska, zdobiona podobnie, brak uchwyty (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: około 1780 roku

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3340/1-6

7. Filiżanka (sześć sztuk)

MT.Dep.3340/1

dawne numery: MT.II.467 egz. 1, MT-A-P/1287

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,5 cm, śr. wylewu 6,9 cm

Filiżanka półkulista z uchem w formie gałązki z listkami przy nasadzie. Na jasnozielonym tle brzuśca po jednej i drugiej stronie dwa białe, owalne medaliony z wielobarwnie malowanymi bukietami kwiatów. Medaliony obrysowane wąskimi, złotymi paseczkami. Złocenia na uchu w formie paseczka przy krawędzi i na podstawie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: około 1780 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3340/1-6

Filiżanki

MT.Dep.3340/2

dawne numery: MT.II.467 egz. 2, MT-A-P/1288

MT.Dep.3340/3

dawne numery: MT.II.467 egz. 3, MT-A-P/1289

MT.Dep.3340/4

dawne numery: MT.II.467 egz. 4, MT-A-P/1290

MT.Dep.3340/5

dawne numery: MT.II.467 egz. 5, MT-A-P/1291

MT.Dep.3340/6

dawne numery: MT.II.467 egz. 6, MT-A-P/1292

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

8. Filiżanka (cztery sztuki)

MT.Dep.3341/2

dawne numery: MT.II.468 egz. 2, MT-A-P/1252

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,8 cm, śr. 8 cm

Filiżanka prosto rozchylona ku górze, z ostro łamanym uchem w formie taśmy przewiązanej przy nasadach podwójnym sznurkiem. Dekoracja wielobarwna w postaci jednego dużego bukietu różnych kwiatów z pomarańczowym nieśmiertelnikiem i szafirowymi dzwonekami oraz dwóch małych rzucików: cynobrowego powoju i niebieskich niezapominajek obok na brzuścu. Krawędź i ucho podkreślone złoceniem. Na dnie pojedynczy rzucik niezapominajek (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką malowane kobaltem podszkliwnie, wycisk pod szkliwem - „23”, „A” oraz kobaltowy punkt przy krawędzi dna

Datowanie: 1780 rok

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3341/1-2, MT.Dep.3342/1-2

Filiżanki

MT.Dep.3341/1

dawne numery: MT.II.468 egz. 1, MT-A-P/1251

MT.Dep.3342/1

dawne numery: MT.II.469 egz. 1, MT-A-P/1253

MT.Dep.3342/2

dawne numery: MT.II.469 egz. 2, MT-A-P/1254

9. Filiżanka (osiem sztuk)

MT.Dep.3345/1

dawne numery: MT.II.472 egz. 1, MT-A-P/1255

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. wylewu 5,9 cm

Filiżanka cylindryczna z uchwytem w kształcie małżowiny usznej. Dekoracja: po jednej stronie brzuśca wielobarwnie malowana wiązanka różnych kwiatów z dominującą różową różą, po drugiej dwa rzuciki kwiatowe w kolorach niebieskim i liliowym. Przy krawędzi wewnątrz małe złote ząbki. Na podkreślonym złoceniem uchu pionowa wiązanka liliowych kwiatuśków. Dno nieszkliwione (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, wycisk „59”

Datowanie: między 1763 a 1774 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3345/1-8

Filiżanki

MT.Dep.3345/2

dawne numery: MT.II.472 egz. 2, MT-A-P/1256

MT.Dep.3345/3

dawne numery: MT.II.472 egz. 3, MT-A-P/1257

MT.Dep.3345/4

dawne numery: MT.II.472 egz. 4, MT-A-P/1258

MT.Dep.3345/5

dawne numery: MT.II.472 egz. 5, MT-A-P/1259

MT.Dep.3345/6

dawne numery: MT.II.472 egz. 6, MT-A-P/1260

MT.Dep.3345/7

dawne numery: MT.II.472 egz. 7, MT-A-P/1261

MT.Dep.3345/8

dawne numery: MT.II.472 egz. 8, MT-A-P/1262

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

10. Dzbanek

MT.Dep.3295

dawne numery: MT.II.307 egz. 2, MT-A-P/1332

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, malowanie podszklwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 14,7 cm, śr. podstawy 5,7 cm

Dzbanek (na oliwę lub ocet) kształtu kulistego, lekko spłaszczony o wysokiej szyjce, okrągłej profilowanej podstawie i esowato wywiniętym uchu (odtluczone). Wysoki, łagodnie wygięty dzióbek zakończony głową delfina (?). Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem pod szkliwem oraz różnymi kolorami i złotem na szkliwie w formie rozmaitych bukietów kwiatowych i motyli na całości brzuśca i pokrywy. Poniżej krawędzi szyjki cynobrowy ornament roślinny (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze i „K” malowane kobaltem podszklwne

Datowanie: około 1730 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 5; Idler, Stadnicka 2010b, s. 79.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3346 i MT.Dep.3347

11. Dzbanek z pokrywką (naczynie na musztardę)

MT.Dep.3346

dawne numery: MT.II.473, MT-A-P/1333

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, malowanie podszklwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 14,5 cm, szer. 14 cm

Dzbanek z pokrywką kształtu kulistego, lekko spłaszczony, o wysokiej szyjce i okrągłej profilowanej podstawie. Posiada mały dzióbek (ubytek przy wylewie) i esowato wygięte ucho zdobione reliefowymi listkami. Przy krawędzi szyjki wycięcie na łyżkę (?). Pokrywa dzwonowata z szerokim kołnierzem i odtłuczonym uchwytem. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszklwne oraz różnymi kolorami i złotem naszkliwne w formie gałązek kwiatowych i motyli na powierzchni brzuśca. Poniżej krawędzi szyjki cynobrowy ornament roślinny (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklwne

Datowanie: około 1730 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 5; Idler, Stadnicka 2010b, s. 79.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3295 i MT.Dep.3347

12. Cukierniczka

MT.Dep.3347

dawne numery: MT.II.474, MT-A-P/1330

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, malowanie podszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 20 cm, śr. podstawy 6 cm

Naczynie do cukru pudru kształtu kulistego z wysoką szyjką i okrągłą, lekko profilowaną podstawą. Pokrywka dzwonowata (brak uchwytu) z plastycznym motywem szyszki i małymi dziurkami (do wysypywania cukru), przykręcana. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem pod szkliwem oraz różnymi kolorami i złotem na szkliwie w formie różnych gałązek kwiatowych i motyli na powierzchni brzucha. Poniżej krawędzi szyjki cynobrowy ornament roślinny (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: około 1730 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 5;

Idler, Stadnicka 2010b, s. 79.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3295 i MT.Dep.3346

13. Herbatniczka z pokrywką

MT.Dep.3348

dawne numery: MT.II.475,
MT-A-P/1309/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 12 cm, podstawa 7 x 4,9 cm

Herbatniczka w formie prostopadłościanu, z małą, cylindryczną pokrywką zakończoną uchwytem w formie rozwiniętego kwiatu (rozbita na dwie części). Dekoracja wielobarwna w formie większych i mniejszych bukietów różnych kwiatów (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: wycisk „26”

Datowanie: między 1740 a 1750 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

14. Lichtarz

MT.Dep.3355

dawne numery: MT.II.482, MT-A-P/1364

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 17,5 cm, śr. podstawy 11,8 cm

Lichtarz z cylindryczną, profilowaną profitką. Poniżej wyraźnie wybrzuszona trójkątna część, pod którą trzon rozszerza się w okrągłą podstawę z plastyczną dekoracją rokokową w formie liści (kartuszy) i wolut. Liście podkreślone kolorem zielonym, a woluty złotem. Pierścień podstawy profilowana i regularnie sfalowana. Dekoracja malarska w postaci rzucików kwiatowych na podstawie i profitce (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: 2. połowa XVIII wieku (?)

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

15. Puszka z pokrywką

MT.Dep.3358/a-b

dawne numery: MT.II.485, MT-A-P/1302/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 8 cm, śr. podstawy 6 cm

Puszka na herbatę cylindryczna, zdobiona barwnie malowanym bukietem kwiatów z żółtym żonkilem, cynobrowym makiem i nieokreślonymi w kolorze liliowym oraz dwoma rzucikami: cynobrowym powojem i nieokreślonym w kolorze liliowym. Pokrywka płaska z uchwytem w formie pączka kwiatowego z łodyżką i listkiem, zdobiona poza tym trzema wielobarwnie malowanymi rzucikami kwiatowymi: w kolorach cynobrowym, żółtym i liliowym. Dno nieszkliwione (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklwne, złocenie, ryt „6”

Datowanie: 1770 rok

16. Naczynko na pióra - element zestawu do pisania

MT.Dep.3518/1

dawne numery: MT.II.644 egz. 1, MT-A-P/1355/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,6 cm, śr. 10,3 cm

Jeden z elementów 3-częściowego zestawu do pisania. Naczynko na pióra, cylindryczne, osadzone na okrągłej, płaskiej podstawie, której krawędź podniesiona jest prosto ku górze. Dekoracja

całości w formie stylizowanych kwiatków i ptaszków w kolorze kobaltowym. Złoczone krawędzie. Fryz przy krawędziach z „chińskich chmurek” (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: XIX-XX wiek

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3518/1-3

17. Kałamarz – element zestawu do pisania

MT.Dep.3518/2

dawne numery: MT.II.644 egz. 2, MT-A-P/1355/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,8 cm, śr. podstawy 2,4 cm

Kałamarz na atrament, cylindryczny, z płaską porywaczką o uchwycie w formie szyszki. Górna krawędź wyodrębniona. Dekoracja całości w formie stylizowanych kwiatków i ptaszków w kolorze kobaltowym. Złoczone krawędzie. Fryz przy krawędziach z „chińskich chmurek” (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem – niewyraźne

Datowanie: XIX-XX wiek

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3518/1-3

18. Piaskowniczka – element zestawu do pisania

MT.Dep.3518/3

dawne numery: MT.II.644 egz. 3, MT-A-P/1355/3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 3,4 cm, śr. podstawy 2,4 cm

Piaskowniczka cylindryczna z również wyodrębnioną krawędzią, górą zasklepioną, z małymi otworkami rozmieszczonymi kuliście. Dekoracja całości w formie stylizowanych kwiatków i ptaszków w kolorze kobaltowym. Złoczone krawędzie. Fryz przy krawędziach z „chińskich chmurek” (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: miecze malowane kobaltem – niewyraźne

Datowanie: XIX-XX wiek

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3518/1-3

19. Spodek (podstawka pod miseczkę)

MT.Dep.3519

dawne numery: MT.II.645, MT-A-P/1383

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 16,4 cm, wys. 2,1 cm

Spodek pod miseczkę *ecuelle* okrągły, silnie wgłębiony o równej lekko wywiniętej krawędzi. Dekoracja w stylu wschodnim: na otoku i na środku dwa wielobarwnie malowane bukiety

„indiańskich kwiatów” w kolorach: cynober, fiolet i zieleń. Poniżej krawędzi pas złotej bordiury oraz mniejszy przy pierścieniu dna. Na odwrociu kołnierza malowane trzy bukiety „indiańskich kwiatów” w jednolitym kolorze (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, pod nim cyfra „1” malowana złotem

Datowanie: około 1725 roku

20. Pokrywa

MT.Dep.3520

dawne numery: MT.II.646, MT-A-P/1399

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: śr. 20,5 cm, wys. 6,5 cm

Pokrywa naczynia na lody i ciastka, okrągła, cylindryczna, z szerokim kołnierzem u dołu. We wgłębieniu uchwyt w formie dwóch wygiętych gałązek zachodzących górną na siebie, podkreślonych kolorem amarantowym. Dekoracja w formie większych i mniejszych bukietów kwiatowych, malowanych wielobarwnie wewnątrz wgłębienia, na zewnątrz i na kołnierzu (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką i kreską malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1817 a 1824 rokiem

21. Podstawka pod jajko

MT.Dep.3528

dawne numery: MT.II.654, MT-A-P/1250

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 3,3 cm, śr. 4,5 cm

Podstawka pod jajko, półkulista, na niskiej okrągłej podstawce. Dekoracja w formie trzech bukietów kwiatowych. Krawędź złocona, wewnątrz złoty ornament (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: XIX wiek

22. Podstawka pod jajko

MT.Dep.3529

dawne numery: MT.II.655, MT-A-P/1249

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 3,2 cm, śr. podstawy 2,4 cm

Podstawka pod jajko, półkulista o lekko sfalowanej krawędzi wyciętej w trzy głębokie zęby, na rozchylającej się okrągłej podstawce. Dekoracja plastyczna w formie trzech bukietów kwiatowych na każdym z zębów, podkreślonych wielobarwnym malowaniem. Wewnątrz, poniżej krawędzi, złoty ornament klasycystyczny, złote zdobienia w postaci rozetki na dnie oraz pasków z kropkami na podstawce (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: XIX wiek

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

23. Dzbanek z pokrywką

MT.Dep.3536

dawne numery: MT.II.665, MT-A-P/1413/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 15 cm, szer. 24 cm

Dzbanek z pokrywką, kulisty, silnie spłaszczony z lekkim profilem w górnej części. Z szyjką uformowaną na kształt wylewu, z jednej strony wyższą, a od strony niższej przechodzącą w wysoko wywinięte bardzo ozdobne ucho. Wewnątrz szyjki wąski kołnierz, w nim osadzona kopulasta pokrywka z uchwytem w formie woluty z rozetką. Dekoracja: na szafirowym tle dwie duże białe rezerwy, ujęte w plastyczne podkreślone złoceniem liście, a w nich wielobarwnie malowane wiązanki różnych kwiatów. W plastyczne liście ujęte również dzióbek. Poza tym bogate złocenia wewnątrz wylewu, na uchu i uchwycie pokrywki (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, obok „67” - malowane złotem i „9” - czernią

Datowanie: około 1856 roku

Udział w wystawie: *Czar herbaty ukryty w puszcze*, Muzeum Okręgowe w Tarnowie 2016

24. Dzbanek

MT.Dep.3796

dawne numery: D.1078, MT.II.1023,
MT-A-P/1310

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskłiwnie, złocenie, szkliwienie
Wymiary: wys. 21 cm, szer. 12,5 cm

Dzbanek kształtu jajowatego, z wysokim
esowato wywiniętym uchem i wylewem
w kształcie muszli. Dekoracja: wokół brzu-
śca, w dolnej partii, wielobarwnie malo-
wana miniatura przedstawiająca sceny
portowe. Krawędzie złożone, jak również
częściowo ucho i spód wylewu (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa
skrzyżowane miecze malowane kobaltem
podszkliwnie, „96” ryte w pierścieniu pod-
stawy

Datowanie: 1745 rok

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 1;
Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska*
- 300 lat manufaktury, Muzeum Zamek
w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki
Dawnej

25. Kubek z pokrywką

MT.Dep.3797

dawne numery: D.1079, MT.II.1024,
MT-A-P/1311/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 17,5 cm, śr. wylewu 9,5 cm

Kubek z pokrywą (dobraną z innego naczynia), rozchylony ku górze, dołem wybruszony z plastycznym podziałem w formie wklęsłych medalionów na osiem pól. Pokrywka lekko wypukła z uchwytem – gałką. Dekoracja: po obu stronach brzośca w części rozchylonej dwa pola z miniaturami przedstawiającymi scenę portową oraz scenę na tarasie pałacu, wokół rezerw dekoracja malowana lustrem Böttgera oraz czerwony i purpurowy filigran. Poniżej krawędzi naczynia ornament filigranowy w kolorze złotym. W części wybruszonej osiem medalionów z pejzażami malowanymi naprzemiennie purpurą i czerwienią. Przestrzeń między nimi oraz podstawa złoczone. Na pokrywie trzy miniatury typu chinoiserie w polach obramowanych podobnie jak na brzoścu (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, na pokrywce cyfra „1” z kropką, na kubku „2” z kropką malowane złotem

Datowanie: około 1735 roku (?)

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 1;
Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

26. Miska

MT.Dep.3798/1

dawne numery: D.1117, MT.II.1025 egz. 1, MT-A-P/1312

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 8 cm, śr. 16,5 cm

Miska okrągła o gładkim, łagodnie zaokrąglonym i rozchylonym brzuścu oraz równej krawędzi. Dekoracja: wokół brzuśca wielobarwnie malowana miniatura przedstawiająca wybrzeże morskie z miasteczkiem, wysokimi drzewami, obeliskiem i postaciami ludzkimi. Złocony ornament poniżej krawędzi po stronie wewnętrznej, na dnie scena figuralna na tle architektury (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „52” - złote, „3” - wycisk

Datowanie: około 1740-1745 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 1; Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

27. Dzbanek z pokrywką

MT.Dep.3798/2

dawne numery: D.1119, MT.II.1025 egz. 2,
MT-A-P/1313 [a-b]

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. bez pokrywki 17 cm, szer.
15 cm

Dzbanek kształtu gruszkowatego z dziób-
kiem w formie rozety i łamanym uchem.
Pokrywka wypukła (sklejona) z uchwytem
w formie pąku i złotej krawędzi. Dekoracja:
wokół brzuśca wielobarwnie malowana
miniatura przedstawiająca zabudowania
miasteczka między drzewami, postacie
jeźdźców na koniach i wieśniaków. Kra-
wędź złocona, poniżej również złoty orna-
ment (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa
skrzyżowane miecze malowane kobaltem
podszkliwnie, „52” – złote, „21” – wycisk

Datowanie: około 1740-1745 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 1;
Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska*
– 300 lat manufaktury, Muzeum Zamek
w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki
Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy”

MT.Dep.3798/1-18

28. Cukiernica z pokrywką

MT.Dep.3798/3

dawne numery: D.1121, MT.II.1025 egz. 3, MT-A-P/1314/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 11,4 cm, śr. wylewu 10,8 cm

Cukiernica z pokrywką, cylindryczna, dołem zaokrąglona, ozdobiona obiegającą wokół wielobarwnie malowaną miniaturą przedstawiającą sceny z portu, kupców i statki. Pokrywa kopulasta, ze złotym ornamentem przy krawędzi i dwoma scenami portowymi. Uchwyt w formie gałązki z plastycznymi kwiatkami (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „52” – złote

Datowanie: około 1740-1745 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 1; Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-8

29. Imbryk z pokrywą

MT.Dep.3798/4

dawne numery: D.1120, MT.II.1025 egz. 4, MT-A-P/1315/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 10,5 cm, szer. 19 cm

Imbryk z pokrywką kształtu kulistego, z ostro łamanym uchem i wysoko uniesionym, wąskim dzióbkiem. Pokrywa płaska z uchwytem w formie pąku. Dekoracja: wokół brzuśca wielobarwnie malowana miniatura przedstawiająca wybrzeże morskie z przystanią, zabudowaniami miasteczka wśród drzew i postaciami ludzkimi. Podobnie zdobiona pokrywa. Złocenia w formie pasków i ornamentu poniżej krawędzi. Poza tym złoty dzióbek i uchwyt pokrywki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „52” – złote

Datowanie: około 1740-1745 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 1; Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

30. Herbatniczka z pokrywką

MT.Dep.3798/5

dawne numery: D.1118, MT.II.1025 egz. 5, MT-A-P/1316/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 12,5 cm, podstawa 7 x 4,6 cm

Herbatniczka z pokrywką w formie prostopadłościanu z pierścieniową pokrywką z uchwytem w formie szyszki. Dekoracja: na ścianach wielobarwnie malowane miniatury przedstawiające wybrzeże morskie z zabudowaniami wśród drzew i postaciami ludzkimi. Złocenia w formie szerokiego paska na pokrywce i krawędziach oraz stylizowanego ornamentu poniżej górnej krawędzi i na pokrywce. Również złoty uchwyt pokrywki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „52” – złote „19” – wycisk

Datowanie: około 1740-1745 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 1; Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

31. Czarka

MT.Dep.3798/6

dawne numery: D.1122 egz. 1, MT.II.1025 egz. 6, MT-A-P/1317/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 4,2 cm, śr. wylewu 7,4 cm

Czarka półkulista o gładkim, łagodnie zaokrąglonym i rozchylnym brzuścu oraz równej krawędzi. Dekoracja: wokół brzuśca wielobarwnie malowana miniatura przedstawiająca sceny portowe z zabudowaniami miasteczka i postaciami ludzkimi. W podobnym typie miniatura na dnie. Złocenia w formie szerokiego paska na podstawie i stylizowanego ornamentu poniżej krawędzi wewnątrz czarki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklownie, „52” – złote

Datowanie: około 1740-1745 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

32. Czarka

MT.Dep.3798/7

dawne numery: D.1122 egz. 2, MT.II.1025 egz. 7, MT-A-P/1322

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,2 cm, śr. wylewu 7,4 cm

Czarka półkulista o gładkim, łagodnie zaokrąglonym i rozchylnym brzuścu oraz równej krawędzi. Dekoracja: wokół brzuśca wielobarwnie malowana miniatura przedstawiająca sceny portowe z zabudowaniami miasteczka i postaciami ludzkimi. W podobnym typie miniatura na dnie. Złocenia w formie szerokiego paska na podstawie i stylizowanego ornamentu poniżej krawędzi wewnątrz czarki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „52” - złote

Datowanie: około 1740-1745 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

33. Czarka

MT.Dep.3798/8

dawne numery: D.1122 egz. 3, MT.II.1025 egz. 8, MT-A-P/1323

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,2 cm, śr. wylewu 7,4 cm

Czarka półkulista o gładkim, łagodnie zaokrąglonym i rozchylnym brzuścu oraz równej krawędzi. Dekoracja: wokół brzuśca wielobarwnie malowana miniatura przedstawiająca sceny portowe z zabudowaniami miasteczka i postaciami ludzkimi. W podobnym typie miniatura na dnie. Złocenia w formie szerokiego paska na podstawie i stylizowanego ornamentu poniżej krawędzi wewnątrz czarki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „52” - złote

Datowanie: około 1740-1745 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

34. Czarka

MT.Dep.3798/9

dawne numery: D.1122 egz. 4, MT.II.1025 egz. 9, MT-A-P/1324

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,2 cm, śr. wylewu 7,4 cm

Czarka półkulista o gładkim, łagodnie zaokrąglonym i rozchylnym brzuścu oraz równej krawędzi. Dekoracja: wokół brzuśca wielobarwnie malowana miniatura przedstawiająca sceny portowe z zabudowaniami miasteczka i postaciami ludzkimi. W podobnym typie miniatura na dnie. Złocenia w formie szerokiego paska na podstawie i stylizowanego ornamentu poniżej krawędzi wewnątrz czarki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „52” - złote

Datowanie: około 1740-1745 roku

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

35. Czarka

MT.Dep.3798/10

dawne numery: D.1122 egz. 5, MT.II.1025 egz. 10, MT-A-P/1321/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,2 cm, śr. wylewu 7,4 cm

Czarka półkulista o gładkim, łagodnie zaokrąglonym i rozchylnym brzuścu oraz równej krawędzi. Dekoracja: wokół brzuśca wielobarwnie malowana miniatura przedstawiająca sceny portowe z zabudowaniami miasteczka i postaciami ludzkimi. W podobnym typie miniatura na dnie. Złocenia w formie szerokiego paska na podstawie i stylizowanego ornamentu poniżej krawędzi wewnątrz czarki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „52”

Datowanie: około 1740-1745 roku

Udział w wystawie: Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

36. Czarka

MT.Dep.3798/11

dawne numery: D.1122 egz. 6, MT.II.1025 egz. 11, MT-A-P/1320/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 4,2 cm, śr. wylewu 7,4 cm

Czarka półkulista o gładkim, łagodnie zaokrąglonym i rozchylnym brzuścu oraz równej krawędzi. Dekoracja: wokół brzuśca wielobarwnie malowana miniatura przedstawiająca sceny portowe z zabudowaniami miasteczka i postaciami ludzkimi. W podobnym typie miniatura na dnie. Złocenia w formie szerokiego paska na podstawie i stylizowanego ornamentu poniżej krawędzi wewnątrz czarki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklownie, „52” – złote

Datowanie: około 1740-1745 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

37. Czarka

MT.Dep.3798/12

dawne numery: D.1122 egz. 7, MT.II.1025 egz. 12, MT-A-P/1319/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 4,2 cm, śr. wylewu 7,4 cm

Czarka półkulista o gładkim, łagodnie zaokrąglonym i rozchylnym brzuścu oraz równej krawędzi. Dekoracja: wokół brzuśca wielobarwnie malowana miniatura przedstawiająca sceny portowe z zabudowaniami miasteczka i postaciami ludzkimi. W podobnym typie miniatura na dnie. Złocenia w formie szerokiego paska na podstawie i stylizowanego ornamentu poniżej krawędzi wewnątrz czarki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklownie, „52” – złote

Datowanie: około 1740-1745 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 1; Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

38. Czarka

MT.Dep.3798/13

dawne numery: D.1122 egz. 8, MT.II.1025 egz. 13, MT-A-P/1318/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 4,2 cm, śr. wylewu 7,4 cm

Czarka półkulista o gładkim, łagodnie zaokrąglonym i rozchylonym brzuścu oraz równej krawędzi. Dekoracja: wokół brzuśca wielobarwnie malowana miniatura przedstawiająca sceny portowe z zabudowaniami miasteczka i postaciami ludzkimi. W podobnym typie miniatura na dnie. Złocenia w formie szerokiego paska na podstawie i stylizowanego ornamentu poniżej krawędzi wewnątrz czarki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórci: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „52” – złote

Datowanie: około 1740-1745 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 1; Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

39. Spodek

MT.Dep.3798/14

dawne numery: D.1123 egz. 1, MT.II.1025 egz. 14, MT-A-P/1318/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 11,8 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod czarkę okrągły, o gładkim, łagodnie podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja: w lustrze wielobarwnie malowany krajobraz z architekturą i postaciami, po prawej wysoki spichlerz (?) wśród drzew, po lewej w głębi kościółek nad jeziorem. Na pierwszym planie mężczyzna na koniu, za nim kobieta z koszem na plecach. Dno obramowane dwoma wąskimi paseczkami w kolorze cynobrowym, przy krawędzi złota koronka (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórci: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „52” – złote

Datowanie: między 1740 a 1745 rokiem

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 1; Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

40. Spodek

MT.Dep.3798/15

dawne numery: D.1123 egz. 2, MT.II.1025 egz. 15, MT-A-P/1319/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 11,8 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod czarkę, okrągły, o gładkim, łagodnie podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja: w lustrze wielobarwnie malowany krajobraz z zabudowaniami wiejskimi, kościółkiem oraz postaciami. W centralnej części jeździec na białym koniu oraz obok

idący człowiek. Dno obramowane dwoma wąskimi paseczkami w kolorze cynobrowym, przy krawędzi złota koronka (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „52” - złote, „13” - wycisk
Datowanie: między 1740 a 1745 rokiem

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 1; Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.
Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

41. Spodek

MT.Dep.3798/16

dawne numery: D.1124 egz. 1, MT.II.1025 egz. 16, MT-A-P/1317/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 11,8 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod czarkę okrągły, o gładkim, łagodnie podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja: w lustrze wielobarwnie malowany krajobraz, po lewej zabudowania z wysoką, wieloboczną basztą. Na pierwszym planie stojąca kobieta, mężczyzna z dzieckiem oraz pies, w głębi po prawej mężczyzna na koniu widoczny

od tyłu. W tle skały. Dno obramowane dwoma wąskimi paseczkami w kolorze cynobrowym, przy krawędzi złota koronka (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „13” - wycisk podszkliwny

Datowanie: między 1740 a 1745 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

42. Spodek

MT.Dep.3798/17

dawne numery: D.1124 egz. 2, MT.II.1025 egz. 17, MT-A-P/1320/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 11,8 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod czarkę, okrągły, o gładkim, łagodnie podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja: w lustrze wielobarwnie malowany krajobraz z zabudowaniami wiejskimi wśród drzew, postaciami ludzkimi. Na pierwszym planie po lewej stronie ułamane

drzewo. Dno obramowane dwoma wąskimi paseczkami w kolorze cynobrowym, przy krawędzi złota koronka (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „52” – złote „2” – wycisk

Datowanie: między 1740 a 1745 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

43. Spodek

MT.Dep.3798/18

dawne numery: D.1124 egz. 3, MT.II.1025 egz. 18, MT-A-P/1321/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 11,8 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod czarę, okrągły, o gładkim, łagodnie podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja: w lustrze wielobarwnie malowany krajobraz górski z architekturą i postaciami. W centralnej części dwie rozłożyste palmy. Dno obramowane dwoma wąskimi paseczkami w kolorze cynobrowym, przy krawędzi złota koronka (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze

malowane kobaltem podszkliwnie, „52” - złote, „2” - wycisk

Datowanie: między 1740 a 1745 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis „portowy” MT.Dep.3798/1-18

44. Talerz

MT.Dep.3799

dawne numery: D.1084, MT.II.1026, MT-A-P/1338

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwnie, szkliwienie
Wymiary: śr. 25,8 cm, wys. 4 cm

Talerz okrągły, głęboki o równej krawędzi i gładkim otoku. Dekoracja w stylu chińskim, wielobarwna: na dnie drzewo z kwiatami i liśćmi oraz dwa uskrzydłone smoki, jeden siedzący na gałęzi, drugi w locie nad drzewem. Na otoku cztery gałązki kwiatowe (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: około 1735 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 5; Idler, Stadnicka 2010b, s. 83.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

45. Puszka z pokrywką (trzy sztuki)

MT.Dep.3800/2

dawne numery: D.1083 egz. 2, MT.II.1027 egz. 2, MT-A-P/1304/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 19,5 cm, śr. podstawy 11 cm

Puszka na herbatę lub tytoń, cylindryczna, podzielona pionowymi karami na cztery równe pola. Pokrywka kopulasta podzielona podobnie, z uchwytem w formie plastycznej gałązki z kwiatkami i listkami. Dekoracja malowana wielobarwnie w postaci różnych owadów i kwiatków podkreślonych cieniami na całej powierzchni brzośca. Kolory: rozbielona żółć, liliowy, granatowy, brązowy, czerwony. Dno nieszkliwione (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem
Datowanie: około 1740 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3800/1-3

Puszki z pokrywką

MT.Dep.3800/1

dawne numery: D.1083 egz. 1, MT.II.1027 egz. 1, MT-A-P/1303/1-2

MT.Dep.3800/3

dawne numery: D.1184, MT.II.1027 egz. 3, MT-A-P/1305/1-2

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

46. Talerz

MT.Dep.3801

dawne numery: D.1104, MT.II.1028, MT-A-P/1369

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 23,5 cm, wys. 2,7 cm

Talerz okrągły, płytki o krawędzi wyciętej faliście, złoconej. Na otoku złoty pas opleciony amarantową wstęgą. W lustrze talerza barwnie malowany kogut i dwie kury na tle krajobrazu (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „No:8” – w kolorze czarnym na szkliwie

Datowanie: 1780 rok

47. Salaterka

MT.Dep.3802/1

dawne numery: D.1474 egz. 1, MT.II.1029 egz. 1, MT-A-P/1401

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: dł. 25,5 cm, szer. 20,5 cm

Salaterka w kształcie liścia, silnie wgłębionego z krawędzią nierregularnie ząbkowaną i kanelowaną. Uchwyt w formie wygiętej zielonej gałązki z listkami i plastycznymi kwiatkami przy nasadzie. Dekoracja: na tle wyciskanej plecionki pięć gładkich czterolukowych medalionów z barwnie malowanymi bukietami różnych kwiatków. Krawędź złocona (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „54” – wycisk podszkliwny

Datowanie: połowa XVIII wieku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3802/1-2

48. Salaterka

MT.Dep.3802/2

dawne numery: D.1474 egz. 2, MT.II.1029 egz. 2, MT-A-P/1402

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie
Wymiary: dł. 25,5 cm, szer. 20 cm

Salaterka w kształcie liścia, silnie wgłębionego z krawędzią nieregularnie ząbkowaną i kanelowaną. Uchwyt w formie wygiętej zielonej gałązki z listkami i plastycznymi kwiatkami przy nasadzie. Dekoracja: na tle wyciskanej plecionki pięć gładkich czterolukowych medalionów z barwnie malowanymi bukietami różnych kwiatków. Krawędź złocona (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „54” - wycisk podszkliwny
Datowanie: połowa XVIII wieku
Cykl, komplet: MT.Dep.3802/1-2

49. Talerz

MT.Dep.3803

dawne numery: D.1085, MT.II.1030, MT-A-P/1381

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 25,3 cm, wys. 3 cm

Talerz płytki o regularnie sfałowanej krawędzi. Dekoracja w stylu dalekowschodnim: na dnie u dołu „kopczyk”, a obok pędy „indiańskich kwiatów”, powyżej dwa duże motyle razem w locie, obok dwa małe. Na otoku trzy wicie podobnych „indiańskich kwiatów”. Kolory: zieleń, cynober, czarny i rozbielony niebieski. Krawędź złocona (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „3” - wycisk w pierścieniu podstawy
Datowanie: po 1740 roku

50. Filiżanka

MT.Dep.3804

dawne numery: D.1086, MT.II.1031, MT-A-P/1326/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 7,2 cm, śr. wylewu 7 cm

Filiżanka na czekoladę, wysmukła, z lekko wywiniętą krawędzią i fantazyjnie wygiętym uchem w formie cyfry „3”. Dekoracja w stylu „Imari” malowana podszkliwnym kobaltem podkreślonym złotym konturem i purpurą naszkliwnie, w formie wzoru „stoliczkowego” przedstawiającego czworoboczny stoliczek na owalnej wysepce w otoczeniu wielobarwnych „indiańskich kwiatów” – chryzantem i piwonii. Nad środkowym bukietem z dużym czerwonym kwiatem wielobarwny siedzący ptak. Poza tym małe fragmenty architektoniczne. Poniżej krawędzi wewnątrz ornament geometryczno-kwiatowy malowany purpurą, przerywany w czterech miejscach fioletowymi chryzantemami (Idler 1990).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1740 a 1750 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3804 – MT.Dep.3807

51. Filiżanka

MT.Dep.3805

dawne numery: D.1087, MT.II.1032, MT-A-P/1325/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6,6 cm, śr. wylewu 7,2 cm

Filiżanka na czekoladę, wysmukła, z lekko wywiniętą krawędzią i fantazyjnie wygiętym uchem w formie cyfry „3”. Dekoracja w stylu „Imari” malowana podszkliwnym kobaltem podkreślonym złotym konturem i purpurą naszkliwnie, w formie wzoru „stoliczkowego” przedstawiającego czworoboczny stoliczek na owalnej wysepce w otoczeniu wielobarwnych „indiańskich kwiatów” – chryzantem i piwonii. Poniżej krawędzi wewnątrz ornament geometryczno-kwiatowy malowany purpurą, przerywany w czterech miejscach fioletowymi chryzantemami (Idler 1990).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „E” na krawędzi podstawy w kolorze kobaltowym, „6” – ryt na krawędzi podstawy

Datowanie: między 1740 a 1750 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3804 – MT.Dep.3807

52. Spodek

MT.Dep.3806

dawne numery: D.1088, MT.II.1033, MT-A-P/1325/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 12,9 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równej krawędzi, silnie wgłębiony. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwnym podkreślonym złotym konturem i purpurą naszkliwnie w formie wzoru „stoliczkowego”, przedstawiającego czworoboczny stolicek, motywy stylizowanego płotu w otoczeniu wielobarwnych „indiańskich kwiatów” – chryzantem i piwonii. Przy krawędzi ornament geometryczno-kwiatowy malowany purpurą przerywany w czterech miejscach złotymi, stylizowanymi chryzantemami (Idler 1990).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „H” – kobaltowe wewnątrz pierścienia podstawy, „36” – obok oraz kobaltowa kropka

Datowanie: między 1740 a 1750 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3804 – MT.Dep.3807

53. Spodek

MT.Dep.3807

dawne numery: D.1089, MT.II.1034, MT-A-P/1326/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 12,9 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równej krawędzi, silnie wgłębiony. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwnym podkreślonym złotym konturem i purpurą naszkliwnie w formie wzoru „stoliczkowego”, przedstawiającego czworoboczny stolicek, motywy stylizowanego płotu w otoczeniu wielobarwnych „indiańskich kwiatów” – chryzantem i piwonii. Przy krawędzi ornament geometryczno-kwiatowy malowany purpurą przerywany w czterech miejscach złotymi, stylizowanymi chryzantemami (Idler 1990).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „H” – kobaltowe, „52” – ryt wewnątrz pierścienia podstawy

Datowanie: między 1740 a 1750 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3804 – MT.Dep.3807

54. Dzbanuszek z pokrywką

MT.Dep.3808/1

dawne numery: D.1090, MT.II.1035 egz. 1, MT-A-P/1377/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 8,3 cm, szer. 13 cm

Dzbanuszek z pokrywką kształtu gruszkowatego z uchem w formie dwóch okrągło wygiętych i splecionych gałązek oraz dzióbkiem łagodnie wygiętym ku górze. Po obu stronach brzuśca po jednym większym bukietem kwiatowym, jeden z różową różą, drugi z bratkiem (?). Obok kilka mniejszych. Poniżej krawędzi szeroki pas szafirowy podkreślony drobnym ornamentem perełkowym w kolorze złotym. Pokrywka płaska z uchwytem w formie pąku kwiatka z gałązką i listkiem, zdobiona biegnącym wokół złotym paskiem, owiniętym łamiącą się pod kątem ostrym wstążką w kolorze szafirowym. Obok mały rzucik kwiatowy (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką malowane kobaltem podszklownie

Datowanie: około 1780 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 9; Idler, Stadnicka 2010b, s. 81.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis *solitaire* MT.Dep.3808/1-5

55. Filiżanka z pokrywką

MT.Dep.3808/2

dawne numery: D.1098, MT.II.1035 egz. 2, MT-A-P/1378/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6,8 cm, śr. wylewu 5,6 cm

Filiżanka z pokrywką kształtu gruszkowatego o równej krawędzi, z uchem w formie dwóch splecionych, okrągło wywiniętych gałązek. Po obu stronach brzuśca po jednym większym bukietem różnorodnych kwiatków, obok kilka mniejszych. Poniżej krawędzi szeroki pas szafirowy, podkreślony drobnym ornamentem perełkowym w kolorze złotym. Pokrywka kopulasta, lekko profilowana z uchwytem w formie pąku kwiatowego z gałązką i listkiem, zdobiona jednym większym i dwoma mniejszymi bukietami kwiatowymi. Przy krawędzi szeroki pas szafirowy, podkreślony drobnym ornamentem perełkowym w kolorze złotym (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką, pod spodem cyfra „4” malowane kobaltem podszklownie

Datowanie: około 1780 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 9; Idler, Stadnicka 2010b, s. 81.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis *solitaire* MT.Dep.3808/1-5

56. Spodek

MT.Dep.3808/3

dawne numery: D.1092 egz. 2, MT.II.1035 egz. 3, MT-A-P/1378/3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 10,2 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o łagodnie podniesionym otoku i równej krawędzi. W lustrze jeden większy bukiet kwiatów i dwa mniejsze bliżej otoka. Poniżej krawędzi szeroki pas szafirowy, podkreślony drobnym ornamentem perełkowym w kolorze złotym (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką malowane kobaltem podszkliwnie, „H” – pod sygnaturą, bładograwitowe.

Datowanie: około 1780 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 9, Idler, Stadnicka 2010b, s. 81.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis *solitaire* MT.Dep.3808/1-5

57. Cukierniczka (misczka)

MT.Dep.3808/4

dawne numery: D.1093, MT.II.1035 egz. 4, MT-A-P/1379

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: szer. 11 cm, wys. 9,2 cm,

Cukierniczka (misczka) w formie czteroliścia o łagodnie podniesionym otoku. Na dnie jeden większy bukiet kwiatów z różową różą oraz dwa mniejsze bliżej otoka. Poniżej krawędzi szeroki pas szafirowy, podkreślony drobnym ornamentem perełkowym w kolorze złotym (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką malowane kobaltem podszkliwnie.

Datowanie: około 1780 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 9, Idler, Stadnicka 2010b, s. 81.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis *solitaire* MT.Dep.3808/1-5

58. Taca

MT.Dep.3808/5

dawne numery: D.1110, MT.II.1035 egz. 5, MT-A-P/1380

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: szer. 26,2 cm, wys. 19,3 cm

Taca prostokątna o podniesionym i załamany otoku na każdym boku, w którym widoczne owalne otwory tworzą regularny ażur. W czterech rogach dekoracja w postaci plastycznych girland z liści. Otok w kolorze szafirowym podkreślony ornamentem perełkowym. Obrzeża otworów oraz krawędź górna złożone. Na dnie wielobarwnie malowany duży bukiet kwiatów z różową różą (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „K” – wycisk

Datowanie: około 1780 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 9, Idler, Stadnicka 2010b, s. 81.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis *solitaire* MT.Dep.3808/1-5

59. Mlecznik

MT.Dep.3809

dawne numery: D.1100, MT.II.1036, MT-A-P/1365/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 12,7 cm, szer. 14,6 cm

Mlecznik z krótkim dzióbkiem, kształtu baniastego. Osadzony na trzech nóżkach w formie lwich łap. Ucho okrągło wywinięte z uskokiem przy górnej nasadzie. Dekoracja w kolorze kobaltowym, z wyjątkiem dwóch białych rezerw po jednym na obu stronach brzuszca. W nich przedstawione są po dwa wielobarwnie malowane ptaki na gałązkach. Rezerwy obramowane nieregular-

ną wicią z kwiatków liści w kolorze złotym. Pokrywka kopulasta z uchwytem w formie plastycznego kwiatu, zdobiona podobnie jak brzusec (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklownie

Datowanie: około 1763 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3810

60. Talerz

MT.Dep.3810

dawne numery: D.1101, MT.II.1037, MT-A-P/1366

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 23 cm, wys. 1,5 cm

Talerz okrągły, płytki, o gładkim otoku i regularnie sfalowanej krawędzi. Dekoracja: otok w kolorze kobaltowym z czterema podłużnymi, białymi polami regularnie rozmieszczonymi, w których widoczne są wielobarwnie malowane po dwa ptaszki na gałązkach. Dno białe z wielobarwnie malowanymi bukietami kwiatów – jednym większym i trzema mniejszymi (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z kropką i „W” malowane kobaltem podszkliwnie, „B” i na krawędzi podstawy „KA” w kolorze kobaltowym

Datowanie: około 1763 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3809

61. Mlecznik

MT.Dep.3811

dawne numery: D.1102, MT.II.1038, MT-A-P/1409

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 14,5 cm, szer. 12,2 cm

Mlecznik z pokrywą w formie gruszki osadzony na okrągłej podstawie. Dzióbek przypominający konchę, ujęty od spodu w akantowy liść i grubą, plastyczną złotą girlandę z liści laurowych. Wysokie, prostokątne ucho. Pokrywka kopulasta (klejona), lekko profilowana z uchwytem w formie kiści winogron (?) z rozetką. Na brzuscu w kolorze kobaltowym, z obu stron, białe owalne rezerwy ujęte w złote ramki z kratek, kwiatów i kokardek, w nich wielobarwnie malowane bukiety różnych kwiatów. Pokrywka zdobiona podobnie (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z gwiazdką i „4” malowane kobaltem podszkliwnie, „8” – wycisk podszkliwny

Datowanie: około 1780 roku

62. Spodek

MT.Dep.3812

dawne numery: D.1103, MT.II.1039, MT-A-P/1367

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwnie, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 17,5 cm, wys. 2,6 cm

Spodek okrągły, o równej krawędzi i gładkim, okrągło podniesionym otoku. Dekoracja: na tle kobaltowej powierzchni umieszczone naprzeciw siebie dwa białe, owalne pola, w których widoczne są wielobarwnie malowane różne owoce. Pola obramowane nieregularną wicią z kwiatów i liści w kolorze złotym. W lustrze na środku białe koło ze złotym paskiem, a w nim owoce i kwiaty (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z kropką malowane kobaltem podszkliwnie, „W” w kolorze kobaltowym podszkliwnie na krawędzi dna, „6” - ryt

Datowanie: około 1763 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

63. Solniczka

MT.Dep.3813

dawne numery: D.1107, MT.II.1040, MT-A-P/1393

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 9 cm, śr. podstawy 7,5 cm

Solniczka w formie trzech złączonych, silnie wgłębionych, okrągłych miseczek. Połączone kabłąki każdej z nich owinięte są niebieską wstążeczką tworzącą na wierzchu rozczłonkowaną kokardę (ubytek). Dekoracja malowana wielobarwnie w formie poziomo rozwiniętych bukietów kwiatowych na każdej miseczce oraz pojedynczych rzucików kwiatowych na dnie każdej z nich. Krawędź stosowna do formy złączonych części, wyraźnie zaznaczona. Krawędzie miseczek złożone (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z kropką malowane kobaltem podszklownie, „G” – atramentem po wewnętrznej stronie podstawy dna

Datowanie: około 1770 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

64. Lichtarz (dwie sztuki)

MT.Dep.3815/1

dawne numery: D.1112 egz. 1, MT.II.1042 egz. 1, MT-A-P/1222

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. ok. 23,5 cm, śr. podstawy 15,7 cm

Lichtarz w formie ośmiobocznej kolumny, bogato profilowanej na szerokiej okrągłej podstawie o wydatnym profilu wypukłym z lekko sfalowaną krawędzią. Na profitce i na podstawie pas plastycznej, wyciskanej plecionki Sułkowski-Ozier. Dekoracja malowana wielobarwnie w stylu chińskim: na wklęsłym przejściu między trzonem a podstawą cztery pola z ptaszkami i kwiatkami i cztery z plastyczną kampanulą - na przemian. W pozostałych partiach drobne kwiatki rozmieszczone regularnie, na pasie plecionki na podstawie cztery większe rzuciki w większych polach. Podobne dwa na czarce. Złocenia podkreślające dekorację plastyczną: kimation i listki akantu poniżej profitki, kampanule w polach między ptaszkami oraz pionowe i poziome paski przy krawędzi podstawy. Kolory: cynober, fiolet, kobalt, żółty, zielony, czarny (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: 1735 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3815/1-2, MT.Dep.3816

Lichtarz

MT.Dep.3815/2

dawne numery: D.1112 egz. 2, MT.II.1042 egz. 2, MT-A-P/1223

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

65. Lichtarz

MT.Dep.3816

dawne numery: D.1113, MT.II.1043, MT-A-P/1224

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 23 cm, śr. podstawy 15,4 cm

Lichtarz w formie ośmiobocznej kolumny, bogato profilowanej na szerokiej okrągłej podstawie o wydatnym profilu wypukłym z lekko sfalowaną krawędzią. Na profitce i na podstawie pas plastycznej, wyciskanej plecionki Sułkowski-Ozier. Dekoracja malowana wielobarwnie w stylu chińskim: na wklęsłym przejściu między trzonem a podstawą cztery pola z ptaszkami i kwiatkami i cztery z plastyczną kampanulą - na przemian. W pozostałych partiach drobne kwiatki rozmieszczone regularnie, na pasie plecionki na podstawie cztery większe rzuciki w większych polach. Podobne dwa na czarce. Złocenia podkreślające dekorację plastyczną: kimation i listki akantu poniżej profitki, kampanule w polach między ptaszkami oraz pionowe i poziome paski przy krawędzi podstawy. Kolory: cynober, fiolet, kobalt, żółty, zielony, czarny i złoty (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: 1735 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3815/1-2

66. Lichtarz

MT.Dep.3817

dawne numery: D.1114, MT.II.1044, MT-A-P/1225

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 23 cm, śr. podstawy 15,7 cm

Lichtarz w formie bogato profilowanej ośmiobocznej kolumnienki. Osadzony na szerokiej, okrągłej podstawie o wydatnym, wypukłym profilu z lekko sfalowaną krawędzią. Dekoracja w stylu chińskim malowana wielobarwnie: na całości różne drobne kwiatki rozmieszczone regularnie, z tym że na wklęsłym przejściu między trzonem a podstawą cztery szersze pola z większymi rzucikami i cztery węższe z plastyczną kampanulą. Na wypukłym profilu podstawy po dwa ptaszki na gałązkach z dwóch stron. Delikatne złocenia podkreślające fryz akantowy poniżej profitki i kampanule. Kolory: cynober, brąz, kobalt, zieleń, żółty, czarny i złoty (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1735 a 1740 rokiem

67. Filiżanka

MT.Dep.3818

dawne numery: D.1116, MT.II.1045, MT-A-P/1437

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,5 cm, śr. bez ucha 11 cm

Filiżanka duża, półkulista z wywiniętą krawędzią na niskiej podstawie. Ucho okrągło wywinięte. Dekoracja w postaci szerokiego na 2,5 cm złotego paska poniżej krawędzi wewnątrz, wąskiego przy krawędzi na zewnątrz, przy podstawie i na uchu (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, malowany czerwienią naszkliwnie trójkąt, „I” - wycisk podszkliwny

Datowanie: po 1827 roku

68. Filiżanka

MT.Dep.3819

dawne numery: D.1131, MT.II.1046, MT-A-P/1349/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5 cm, śr. z uchem 13,5 cm

Filiżanka półkulista z okrągło wywiniętym uchem w formie gałązki z dwoma plastycznymi listkami u nasady. Dekoracja kobaltowa podszklwna z wzorem „cebulowym”, z centralnym elementem motywu tzw. *schakiako*, na który składają się: pęd bambusa z gałązką i kwiatkami klematisu z jednej strony, dwa strzępiaste liście pośrodku i gałązka z kwiatem chryzantemy z drugiej strony. Kobaltowe zdobienie podkreśla dekoracja naszkliwna w formie grubego, złotego konturu oraz partii kolorów różu, żółci, zieleni i cynobru wypełniających płasko powierzchnie liści i kwiatów. Przy krawędzi na zewnątrz złoty pasek, wewnątrz złoty pasek z koronką, u dołu brzuśca dwie kobaltowe niteczki ze złotym wężykiem, na postawie sam złoty paseczek. Na dnie filiżanki gałązka z kwiatkami klematisu (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklwne, „I” – wycisk oraz nieokreślony kobaltowy znak na kołnierzu dna

Datowanie: między 1850 a 1924 rokiem

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy z wzorem „cebulowym” z MT.Dep.3820, MT.Dep.3821, MT.Dep.3998, MT.Dep.3824/1-2, MT-A-P/1350/2, MT.Dep.3999, MT.Dep.3822/1-2, MT.Dep.3823/1-2

69. Filiżanka

MT.Dep.3820

dawne numery: D.1132, MT.II.1047, MT-A-P/1348/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 5,2 cm, śr. z uchem 13 cm

Filiżanka półkulista z okrągło wywiniętym uchem w formie gałązki z dwoma plastycznymi listkami u nasady. Dekoracja kobaltowa podszklwna z wzorem „cebulowym”, z centralnym elementem motywu tzw. *schakiako*, na który składają się: pęd bambusa z gałązką i kwiatkami klematisu z jednej strony, dwa strzępiaste liście pośrodku i gałązka z kwiatem chryzantemy z drugiej strony. Dekoracje kobaltową podkreśla dekoracja naszkliwna w formie grubego, złotego konturu oraz partii kolorów różu, żółci, zieleni i cynobru wypełniających płasko powierzchnie liści i kwiatów. Przy krawędzi na zewnątrz złoty pasek, wewnątrz złoty pasek z koronką, u dołu brzuśca dwie kobaltowe niteczki ze złotym wężykiem, na postawie sam złoty paseczek. Na dnie filiżanki gałązka z kwiatkami klematisu (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklwne, „26” – wycisk oraz kobaltowa kropka na kołnierzu dna

Datowanie: między 1850 a 1924 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy z wzorem „cebulowym” z MT.Dep.3819, MT.Dep.3821, MT.Dep.3998, MT.Dep.3824/1-2, MT-A-P/1350/2, MT.Dep.3999, MT.Dep.3822/1-2, MT.Dep.3823/1-2

70. Filiżanka

MT.Dep.3821

dawne numery: D.1133, MT.II.1048, MT-A-P/1350/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 5 cm, śr. z uchem 13 cm

Filiżanka półkulista z okrągło wywiniętym uchem w formie gałązki z dwoma plastycznymi listkami u nasady. Dekoracja kobaltowa podszkliwna z wzorem „cebulowym”, z centralnym elementem motywu tzw. *schakiako*, na który składają się: pęd bambusa z gałązką i kwiatkami klematisu z jednej strony, dwa strzępiaste liście pośrodku i gałązka z kwiatem chryzantemy z drugiej strony. Dekoracje kobaltową podkreśla dekoracja naszkliwna w formie grubego, złotego konturu oraz partii kolorów różu, żółcieni, zieleni i cynobru wypełniających płasko powierzchnie liści i kwiatów. Przy krawędzi na zewnątrz złoty pasek, wewnątrz złoty pasek z koronką, u dołu brzuśca dwie kobaltowe niteczki ze złotym wężykiem, na postawie sam złoty paseczek. Na dnie filiżanki gałązka z kwiatkami klematisu (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, nieczytelny znak na wewnętrznej stronie kołnierza dna

Datowanie: między 1850 a 1924 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy z wzorem „cebulowym” z MT.Dep.3819, MT.Dep.3820, MT.Dep.3998, MT.Dep.3824/1-2, MT-A-P/1350/2, MT.Dep.3999, MT.Dep.3822/1-2, MT.Dep.3823/1-2

71. Filiżanka

MT.Dep.3998

dawne numery: D.1302, MT.II.1226, MT-A-P/1351/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 5,5 cm, śr. z uchem 13,3 cm

Filiżanka półkulista z okrągło wywiniętym uchem w formie gałązki z dwoma plastycznymi listkami u nasady. Dekoracja kobaltowa podszkliwna z wzorem „cebulowym”, z centralnym elementem motywu tzw. *schakiako*, na który składają się: pęd bambusa z gałązką i kwiatkami klematisu z jednej strony, dwa strzępiaste liście pośrodku i gałązka z kwiatem chryzantemy z drugiej strony. Dekoracje kobaltową podkreśla dekoracja naszkliwna w formie grubego, złotego konturu oraz partii kolorów różu, żółcieni, zieleni i cynobru wypełniających płasko powierzchnie liści i kwiatów. Przy krawędzi na zewnątrz złoty pasek, wewnątrz złoty pasek z koronką, u dołu brzuśca dwie kobaltowe niteczki ze złotym wężykiem, na postawie sam złoty paseczek. Na dnie filiżanki gałązka z kwiatkami klematisu (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, nieokreślony znak na wewnętrznej stronie kołnierza dna

Datowanie: między 1850 a 1924 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy z wzorem „cebulowym” z MT.Dep.3819 - MT.Dep.3821, MT.Dep.3824/1-2, MT-A-P/1350/2, MT.Dep.3999, MT.Dep.3822/1-2, MT.Dep.3823/1-2

72. Spodek

MT.Dep.3824/1

dawne numery: D.1136 egz. 1, MT.II.1051 egz. 1, MT-A-P/1348/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 17 cm, wys. 3 cm

Spodek pod filiżankę okrągły, silnie wgłębiony o równej krawędzi. Dekoracja kobaltowa podszklwna z wzorem „cebulowym” z centralnym elementem motywu tzw. *schakiako*, na który składają się pęd bambusa z dwoma strzępiastymi liśćmi u dołu i drobnymi kwiatkami klematisu u góry oraz gałąź z kwiatem chryzantemy. Dekorację kobaltową podkreśla dekoracja naszkliwna w formie grubego złotego konturu, partii kolorów: różu, żółcieni, zieleni i cynobru, wypełniających liście i kwiaty, oraz złotej koronki przy krawędzi (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklwne, „7” – wycisk podszklwny, „10” – kobaltem podszklwne na wewnętrznej stronie kołnierza

Datowanie: między 1850 a 1924 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy z wzorem „cebulowym”, z MT.Dep.3819 – MT.Dep.3821, MT.Dep.3998, MT.Dep.3824/2, MT-A-P/1350/2, MT. Dep.3999, MT.Dep.3822/1-2, MT.Dep.3823/1-2

73. Spodek (dwie sztuki)

MT.Dep.3824/2

dawne numery: D.1136 egz. 2, MT.II.1051 egz. 2, MT-A-P/1349/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 16,9 cm, wys. 3 cm

Spodek pod filiżankę okrągły, silnie wgłębiony o równej krawędzi. Dekoracja kobaltowa podszklwna z wzorem „cebulowym” z centralnym elementem motywu tzw. *schakiako*, stanowiącym pęd bambusa z dwoma strzępiastymi liśćmi u dołu i drobnymi kwiatkami klematisu u góry oraz gałąź z kwiatem chryzantemy. Dekorację kobaltową podkreśla dekoracja naszkliwna w formie grubego złotego konturu, partii kolorów: różu, żółcieni, zieleni i cynobru wypełniających liście i kwiaty, oraz złotej koronki przy krawędzi (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklwne, „1” – wycisk podszklwny

Datowanie: między 1850 a 1924 rokiem

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy z wzorem „cebulowym” z MT.Dep.3819 – MT.Dep.3821, MT.Dep.3998, MT.Dep.3824/1, MT-A-P/1350/2, MT.Dep.3999, MT.Dep.3822/1-2, MT.Dep.3823/1-2

Spodek

MT-A-P/1350/2

dawne numery: D.1136 egz. 3, MT.II.1051 egz. 3

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

74. Spodek

MT.Dep.3999

dawne numery: D.1303, MT.II.1227, MT-A-P/1351/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 17 cm, wys. 3,5 cm

Spodek pod filiżankę okrągły, silnie wgłębiony o równej krawędzi. Dekoracja kobaltowa podszkliwna z wzorem „cebulowym” z centralnym elementem motywu tzw. *schakiako* stanowiącym pęd bambusa z dwoma strzępiastymi liśćmi u dołu i drobnymi kwiatkami klematisu u góry oraz gałąź z kwiatem chryzantemy. Dekorację kobaltową podkreśla dekoracja naszkliwna w formie grubego złotego konturu, partii kolorów: różu, żółcieni, zieleni i cynobru, wypełniających liście i kwiaty, oraz złotej koronki przy krawędzi (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „Z” – wycisk podszkliwny

Datowanie: między 1850 a 1924 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy z wzorem „cebulowym” z MT.Dep.3819 – MT.Dep.3821, MT.Dep.3998, MT.Dep.3824/1-2, MT-A-P/1350/2, MT.Dep.3822/1-2, MT.Dep.3823/1-2

75. Filiżanka

MT.Dep.3822/1

dawne numery: D.1134 egz. 1, MT.II.1049 egz. 1, MT-A-P/1352/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 5 cm, szer. 13 cm

Filiżanka półkulista z wywiniętą krawędzią dołem zaokrąglona na niskiej okrągłej podstawie. Dekoracja kobaltowa podszkliwna z wzorem „cebulowym” z centralnym elementem motywu tzw. *schakiako*, na który składają się: pęd bambusa z gałązką i kwiatkami klematisu z jednej strony, dwa strzępiaste liście pośrodku i gałązka z kwiatem chryzantemy z drugiej strony. Kobaltowe zdobienie podkreśla dekoracja naszkliwna w formie grubego złotego konturu oraz partii kolorów różu, żółcieni, zieleni i cynobru wypełniających płasko powierzchnie liści i kwiatów. Przy krawędzi wewnątrz wąski złoty pasek i także koronka, na zewnątrz kobaltowa nitka. U dołu brzuśca dwie kobaltowe niteczki ze złotym wężykiem. Na dnie gałązka z kwiatami klematisu. Złocenia w formie kwiatka i kreskę na uchu (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, nieczytelny znak na wewnętrznej stronie kołnierza dna

Datowanie: XIX wiek

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy z wzorem „cebulowym” z MT.Dep.3819 – MT.Dep.3821, MT.Dep.3998, MT.Dep.3824/1-2, MT-A-P/1350/2, MT.Dep.3999, MT.Dep.3822/2, MT.Dep.3823/1-2

76. Filiżanka

MT.Dep.3822/2

dawne numery: D.1134 egz. 2, MT.II.1049 egz. 2, MT-A-P/1353/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5 cm, szer. 13 cm

Filiżanka półkulista z wywiniętą krawędzią dołem zaokrąglona na niskiej okrągłej podstawie. Dekoracja kobaltowa podszklwna ze wzorem „cebulowym” z centralnym elementem motywu tzw. *schakiako*, na który składają się: pęd bambusa z gałązką i kwiatkami klematisu z jednej strony, dwa strzępiaste liście pośrodku i gałązka z kwiatem chryzantemy z drugiej strony. Kobaltowe zdobienie podkreśla dekoracja naszkliwna w formie grubego złotego konturu oraz partii kolorów różu, żółci, zieleni i cynobru wypełniających płasko powierzchnie liści i kwiatów. Przy krawędzi wewnątrz wąski złoty pasek i także koronka, na zewnątrz kobaltowa nitka. U dołu brzuśca dwie kobaltowe niteczki ze złotym wężykiem. Na dnie gałązka z kwiatami klematisu. Złocenia w formie kwiatka i kreski na uchu (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklwnie, nieczytelny znak kobaltowy na kołnierzu dna

Datowanie: XIX wiek

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy z wzorem „cebulowym” z MT.Dep.3819 – MT.Dep.3821, MT.Dep.3998, MT.Dep.3824/1-2, MT-A-P/1350/2, MT.Dep.3999, MT.Dep.3822/1, MT.Dep.3823/1-2

77. Spodek

MT.Dep.3823/1

dawne numery: D.1135 egz. 1, MT.II.1050 egz. 1, MT-A-P/1352/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 15 cm, wys. 3 cm

Spodek pod filiżankę okrągły, silnie wgłębiony o równej krawędzi. Dekoracja kobaltowa podszklwna ze wzorem „cebulowym” z centralnym elementem motywu tzw. *schakiako* stanowiącym pęd bambusa z dwoma strzępiastymi liśćmi u dołu i drobnymi kwiatkami klematisu u góry oraz gałąź z kwiatem chryzantemy. Dekorację kobaltową podkreśla dekoracja naszkliwna w formie grubego złotego konturu partii kolorów różu, żółci, zieleni i cynobru, wypełniających liście i kwiaty, oraz złotej koronki przy krawędzi (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklwnie, nieczytelny znak kobaltowy przy krawędzi dna

Datowanie: XIX wiek

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy z wzorem „cebulowym” z MT.Dep.3819 – MT.Dep.3821, MT.Dep.3998, MT.Dep.3824/1-2, MT-A-P/1350/2, MT.Dep.3999, MT.Dep.3822/1-2, MT.Dep.3823/2

78. Spodek

MT.Dep.3823/2

dawne numery: D.1135 egz. 2, MT.II.1050 egz. 2, MT-A-P/1353/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 15,2 cm, wys. 3 cm

Spodek pod filiżankę okrągły, silnie wgnębiony o równej krawędzi. Dekoracja kobaltowa podszkliwna z wzorem „cebulowym” z centralnym elementem motywu tzw. *schakiako* stanowiącym pęd bambusa z dwoma strzępiastymi liśćmi u dołu i drobnymi kwiatkami klematisu u góry oraz gałąź z kwiatem chryzantemy. Dekorację kobaltową podkreśla dekoracja naszkliwna w formie grubego złotego konturu partii kolorów: różu, żółci, zieleni i cynobru, wypełniających liście i kwiaty, oraz złotej koronki przy krawędzi (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „28” - wycisk podszkliwny

Datowanie: XIX wiek

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy z wzorem „cebulowym” z MT.Dep.3819 - MT.Dep.3821, MT.Dep.3998, MT.Dep.3824/1-2, MT-A-P/1350/2, MT.Dep.3999, MT.Dep.3822/1-2, MT.Dep.3823/1

79. Półmisek

MT.Dep.3825

dawne numery: D.1155, MT.II.1052, MT-A-P/1400

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: dł. 39 cm, szer. 26 cm

Półmisek owalny z dwoma uchwytami uformowanymi z całości na długości naczynia z dekoracją reliefową. Dno w formie czteroliścia przechodzące ostro w kanelowany otok z regularnie sfalowaną krawędzią. Dekoracja w formie jednego dużego bukietu z tulipanem na dnie oraz kilku mniejszych rzucików kwiatowych obok i na otoku - wielobarwna (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: około 1770 roku

80. Wazon pot-pourri

MT.Dep.3826

dawne numery: D.1260, MT.II.1053,
MT-A-P/1363/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskłiwnie, złozenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 39,5 cm, szer. 22 cm

Wazon na wonności z pokrywką typu pot-pourri. Brzusiec na niskiej, profilowanej nodze i okrągłej wypukłej podstawie. W jego dolnej części po obu stronach, symetrycznie przedstawione dwie kobiece głowy. Na uchwytach stojące putta. U góry plastyczne wici owoców poziomek i wiśni oraz wielobarwne bukiety kwiatowe. Pokrywka owalna, kopulasta z ażurowymi otworami, ozdobiona motywami kwiatowymi. Brak uchwytu (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: 1760 rok

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 10;
Idler, Stadnicka 2010b, s. 85.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

81. Filiżanka (jedenaście sztuk)

MT.Dep.3827/1

dawne numery: D.1507 egz. 1, MT.II.1054 egz. 1, MT-A-P/1273/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. wylewu 7 cm

Filiżanka kształtu gruszkowego z okrągło wywiniętym uchem złożonym z dwóch splecionych gałązek z listkami przy nasadach. Dekoracja: po obu stronach brzuśca wielobarwnie malowane wiązanki różnych kwiatów, ujęte w rokokowe, owalne obramienia plastyczne i podkreślone złoceniem. Między nimi na osi ucha gałązka z kwiatkami w kolorze fioletowym i niebieskim. Poniżej ząbkowanej, złoczonej krawędzi małe pionowe karby podkreślone kolorem amarantowym. Złoty pasek na podstawie, podkreślone złoceniem również ucho (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „J” w kolorze amarantowym na kołnierzu dna

Datowanie: około 1765 roku

Cykl, komplet: serwis kawowy MT.Dep.3827/1-12

Filiżanki

MT.Dep.3827/2

dawne numery: D.1507 egz. 2, MT.II.1054 egz. 2, MT-A-P/1274/1

MT.Dep.3827/3

dawne numery: D.1507 egz. 3, MT.II.1054 egz. 3, MT-A-P/1275/1

MT.Dep.3827/4

dawne numery: D.1507 egz. 4, MT.II.1054 egz. 4, MT-A-P/1276/1

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3827/5

dawne numery: D.1507 egz. 5, MT.II.1054 egz. 5, MT-A-P/1277/1

MT.Dep.3827/6

dawne numery: D.1507 egz. 6, MT.II.1054 egz. 6, MT-A-P/1283/1

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

MT.Dep.3827/7

dawne numery: D.1507 egz. 7, MT.II.1054 egz. 7, MT-A-P/1278/1

MT.Dep.3827/8

dawne numery: D.1507 egz. 8, MT.II.1054 egz. 8, MT-A-P/1279/1

MT.Dep.3827/9

dawne numery: D.1507 egz. 9, MT.II.1054 egz. 9, MT-A-P/1280/1

MT.Dep.3827/10

dawne numery: D.1507 egz. 10, MT.II.1054 egz. 10, MT-A-P/1281/1

MT.Dep.3827/11

dawne numery: D.1507 egz. 11, MT.II.1054 egz. 11, MT-A-P/1282/1

82. Spodki (jedenaście sztuk)

MT.Dep.3828/1

dawne numery: D.1508 egz. 1, MT.II.1055 egz. 1, MT-A-P/1273/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złozenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 14 cm, wys. 2,2 cm

Spodek pod filiżankę okrągły o silnie podniesionym otoku i regularnie ząbkowanej krawędzi. Dekoracja: na otoku, naprzeciw siebie dwie wielobarwnie malowane wiązanki różnych kwiatów, ujęte w rokokowe, owalne obramienia plastyczne i podkreślone bogato złozeniem. Między nimi dwa rzuciki kwiatowe, jeden w kolorze liliowym, drugi - żółto-bordowo-niebieskim. Na środku wgłębionego dna cynobrowe groszki. Poniżej złozonej krawędzi małe pionowe karby, podkreślone kolorem amarantowym (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „J” w kolorze amarantowym na kołnierzu dna

Datowanie: około 1765 roku

Cykl, komplet: serwis kawowy MT.Dep.3828/1-10, MT.Dep.3829

Spodki

MT.Dep.3828/2

dawne numery: D.1508 egz. 2, MT.II.1055 egz. 2, MT-A-P/1274/2
Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3828/3

dawne numery: D.1508 egz. 3, MT.II.1055 egz. 3, MT-A-P/1275/2

MT.Dep.3828/4

dawne numery: D.1508 egz. 4, MT.II.1055 egz. 4, MT-A-P/1283/2

MT.Dep.3828/5

dawne numery: D.1508 egz. 5, MT.II.1055 egz. 5, MT-A-P/1276/2
Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

MT.Dep.3828/6

dawne numery: D.1508 egz. 6, MT.II.1055 egz. 6, MT-A-P/1277/2
Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3828/7

dawne numery: D.1508 egz. 7, MT.II.1055 egz. 7, MT-A-P/1278/2

MT.Dep.3828/8

dawne numery: D.1508 egz. 8, MT.II.1055 egz. 8, MT-A-P/1279/2

MT.Dep.3828/9

dawne numery: D.1508 egz. 9, MT.II.1055 egz. 9, MT-A-P/1280/2
Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3828/10

dawne numery: D.1508 egz. 10, MT.II.1055 egz. 10, MT-A-P/1281/2

MT.Dep.3829

dawne numery: D.1509, MT.II.1056, MT-A-P/1282/2
Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

83. Waza z pokrywą

MT.Dep.3830

dawne numery: D.1259, MT.II.1057, MT-A-P/1362/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 30,5 cm, szer. 36 cm

Waza z pokrywą, owalna z wywiniętymi do góry uchwytemi zdobionymi rokajem umieszczonym symetrycznie na długości. Pokrywa kopulasta z uchwytem w formie putta wysypującego owoce i kwiaty z rogu obfitości. Brzusiec i pokrywa ukośnie kanelowane z pasem plastycznej plecionki Neu-Ozier, poniżej zdobione barwnie bukietami kwiatów (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze z kropką malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: około 1760 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

84. Figurka - Fortuna (alegoria wiosny)

MT.Dep.3832

dawne numery: D.1161, MT.II.1059,
MT-A-P/1375

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 14,5 cm, śr. podstawy 4,8 cm

Figurka przedstawia postać młodej kobiety w pozycji stojącej z prawą nogą wysuniętą do przodu, z długimi włosami związanymi z tyłu w węzeł. Prawą ręką podtrzymuje róg z kwiatami, a w lewej, zgiętej w łokciu, trzyma niebieską kulę z gwiazdkami i znakami zodiaku. Kobieta okryta jest fantazyjnie udrapowaną tkaniną w niebieskie niezapominajki, spiętą na piersiach ukośnie i biegnącym liliowym paskiem. Podstawa figurki okrągła z plastycznymi elementami rokajowymi (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: około 1750 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 7;
Idler, Stadnicka 2010b, s. 80.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3832 - MT.Dep.3834,
MT.Dep.4001

85. Figurka - dama w stroju wschodnim (Turczynka)

MT.Dep.3833
dawne numery: D.1160, MT.II.1060,
MT-A-P/1374)

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie
Wymiary: wys. 15,5 cm, podstawa 4,5 x 4,4 cm

Figurka przedstawia stojącą postać kobiety z głową lekko zwróconą w prawo, w długiej kwiecistej sukni typu wschodniego z długimi rękawami, w orientalnym nakryciu głowy w z nausznikami, trzyma w prawej ręce wachlarz. Podstawa kwadratowa (Idler 1982).

Datowanie: około 1750 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3832 - MT.Dep.3834, MT.Dep.4001

86. Figurka - ogrodniczek

MT.Dep.3834

dawne numery: D.1159, MT.II.1061,
MT-A-P/1373)

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 13,8 cm, śr. podstawy 4,8 cm

Figurka przedstawia bosego chłopca w po-
stawie stojącej z lekkim skrętem ciała
w lewo, z twarzą *en face*, ubranego w fio-
letowy kubraczek i niebieskie spodniki.
W lewej ręce trzyma kapelusz dekorowa-
ny zieloną wstążką i kwiatami. Podstawa
okrągła, wypukła, zdobiona elementami
rokajowymi (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa
skrzyżowane miecze malowane kobaltem
podszkliwnie, „19” - wycisk, „A” - wycisk

Datowanie: po 1764 roku

Bibliografia: Idler, Stadnicka 2010a, s. 6;

Idler, Stadnicka 2010b, s. 81.

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska*
- 300 lat manufaktury, Muzeum Zamek
w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki
Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3832 - MT.Dep.3834,
MT.Dep.4001

87. Figurka - ogrodniczka

MT.Dep.4001

dawne numery: D.1172, MT.II.1229,
MT-A-P/1376

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 16,5 cm, śr. podstawy
10,5 cm

Figurka przedstawia postać dziewczyny
w pozycji stojącej boso. Ubrana w sukienkę,
górną część w kolorze żółtym i jasnoliliową
spódniczkę z kwiecistym szlakiem u dołu.
W prawej ręce trzyma sierp, przez przegub
lewej ręki przewieszony koszyk, a przez
lewe ramię - girlanda kwiatów. Podstawa
okrągła, rokajowa, wmontowana w brąz
złożony w stylu rokoko (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa
skrzyżowane miecze malowane kobaltem
podszkliwnie

Datowanie: 1765 rok

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska*
- 300 lat manufaktury, Muzeum Zamek
w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki
Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3832 -
MT.Dep.3834

88. Figurka - dwa ptaki na konarze

MT.Dep.3835

dawne numery: D.1278, MT.II.1062, MT-A-P/1387

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 31,7 cm, szer. 24 cm

Figurka przedstawia dwa plastyczne ptaki na konarze drzewa. Na szczycie grubego pnia z gałązkami i listkami siedząca kraska (?) wydziobująca gąsienicę. Większy ptak z głową w kolorze morskim i niebieskimi skrzydłami, poniżej dużo mniejszy ptaszek, przypominający sikorkę ze skrzydełkami w kolorze brunatno-zielonym (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „26” - wycisk

Datowanie: połowa XVIII wieku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: z MT.Dep.4000

89. Figurka - ptak na konarze

MT.Dep.4000

dawne numery: D.1316, MT.II.1228,
MT-A-P/1388)

Materiał, technika: porcelana; malowanie
podszklwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 32,5 cm, szer. 23 cm

Figurka ptak na konarze, na szczycie grubego konara z gałęziami i listkami oraz pełzającymi gąsienicami, siedząca kraska (?) z lekko rozpostartymi skrzydłami w kolorze niebiesko-szafirowym z czarnymi zakończeniami. Cały korpus w kolorze jasnej, zimnej zieleni, za wyjątkiem dużej, brązowej płaszczyzny na grzbiecie, przechodzącej w niebieski ogon. Okolice oka brązowe. Spód dna matowy (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „7” - wycisk

Datowanie: połowa XVIII wieku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: z MT.Dep.3835

90. Łyżeczka

MT.Dep.3836

dawne numery: D.1126, MT.II.1063, MT-A-P/1354

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklivne, złocenie, szklivnienie

Wymiary: dł. 10,3 cm, szer. 2 cm

Łyżeczka owalna, o równej krawędzi z okrągłym, rozszerzającym się trzonkiem. Dekoracja kobaltowa podszklivna w formie kwiatków z listkami na całej powierzchni wgłębienia i od spodu. Dekorację kobaltową podkreśla naszkliwnie kładziony złoty kontur oraz w ten sam sposób malowane czerwienią drobne kwiatki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklivnie

Datowanie: XIX wiek

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

91. Patera na cytryny

MT.Dep.3992

dawne numery: D.1187, MT.II.1220, MT-A-P/1335

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 28,3 cm, szer. 20 cm

Patera owalna w kształcie konchy o krawędzi sfalowanej, podtrzymywana przez dwa putta, stojące na cokole w formie pnia drzewa z plastycznymi gałęziami i liśćmi. Dekoracja w stylu chińskim, wielobarwna: na dnie patery drzewo z kwiatami i liśćmi oraz dwa uskrzydłone smoki. Jeden z nich siedzący na gałęzi, drugi w locie nad drzewem. Kwiaty również na odwrociu misy (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklwne, „52” - czarne

Datowanie: między 1735 a 1740 rokiem

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

92. Patera

MT.Dep.3993

dawne numery: D.1306, MT.II.1221, MT-A-P/1334

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 22,7 cm, szer. 21 cm

Patera owalna w kształcie konchy, głęboka o krawędzi sfalowanej podtrzymywana przez dwa putta stojące na okrągłej podstawie, zdobionej w plastyczne liście. Dekoracja w stylu chińskim, malowana kobaltem podszkliwnie oraz innymi kolorami i złotem naszkliwnie: na dnie patery gałąź z liśćmi i różnymi kwiatami oraz lecący motyl. Poniżej krawędzi cynobrowy ornament roślinny. Kwiaty w formie wici również na odwrociu miski (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze i litera „K” malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: około 1735 roku

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

93. Wazon

MT.Dep.3994

dawne numery: D.1185, MT.II.1222,
MT-A-P/1395

Materiał, technika: porcelana; nakładana
dekoracja plastyczna, złocenie, szkliwienie
Wymiary: wys. 14,6 cm, śr. wylewu 10 cm

Wazon rozchylony prosto ku górze z wy-
winiętą krawędzią na profilowanej, okrą-
głej podstawie. Dekoracja: brzusiec na
zewnątrz bez szkliwa, w kolorze jasnozie-
lonym, opleciony spiralnie wijącą się relie-
fową, białą, realistycznie modelowaną ga-
łązką winnego grona. Podstawa, krawędź
i większa część powierzchni wewnętrznej
złocona (Idler 1983).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa
skrzyżowane miecze malowane kobaltem
podszkliwnie, „II5” - złote
Datowanie: między 1817 a 1824 rokiem

94. Wazonik

MT.Dep.3995

dawne numery: D.1300, MT.II.1223,
MT-A-P/1371

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskłiwnie, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 12 cm, szer. 8 cm

Wazonik jajowaty o profilowanej szyjce na okrągłej nóżce i kwadratowej podstawie. Na osi naczynia dwa uchwyty w formie główek kobiecych, owiniętych szafirową draperią. Dekoracja: wielobarwnie malowane bukiety kwiatów oraz relief w formie złotego fryzu meandrowego w części górnej. Złocenia na krawędziach (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: skrzyżowane miecze z gwiazdką i dwoma kreskami malowane kobaltem podszkliwnie
Datowanie: między 1817 a 1824 rokiem
Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

95. Talerzyk

MT.Dep.3996

dawne numery: D.1301, MT.II.1224, MT-A-P/1394

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 13,5 cm, wys. 2,2 cm

Talerzyk okrągły o gładkim otoku podniesionym prosto ku górze pod kątem rozwartym, z równą krawędzią. Dekoracja: na otoku szeroki pasek w kolorze bordowym w otoczeniu wąziutkich pasków i ornamentów perełkowych, złożonych. Na dnie złoty monogram „A.S.” pod mitrą książęcą (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: miecze z gwiazdką i trzema kropkami kobaltem podszklownie

Datowanie: między 1774 a 1780 rokiem, dekoracja malarska późniejsza

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

96. Filiżanka

MT.Dep.3997/1

dawne numery: D.1298 egz. 1, MT.II.1225 egz. 1, MT-A-P/1270

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 3,7 cm, śr. bez uszka 5,4 cm

Mała filiżanka na kawę w formie czarki na niskiej, okrągłej podstawie z fantazyjnie wywiniętym uszkiem. Dekoracja wielobarwna w formie jednego większego bukietu różnych kwiatów z różową różą oraz dwóch małych rzucików w kolorze cytrynowym i liliowym. Na dnie bordowo-żółto-niebieski bławatek. Krawędź złocona, podkreślone złoceniem również uszko, zdobione liliowymi kwiatkami (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „36” - wycisk podszkliwny

Datowanie: 1770 rok

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3997/1-3

97. Filiżanka

MT.Dep.3997/2

dawne numery: D.1298 egz. 2, MT.II.1225 egz. 2, MT-A-P/1271

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 3,7 cm, śr. bez uszka 5,4 cm

Mała filiżanka na kawę w formie czarki na niskiej, okrągłej podstawie z fantazyjnie wywiniętym uszkiem. Dekoracja wielobarwna w formie jednego większego bukietu różnych kwiatów z fioletowym tulipanem i liliowym strzępiastym makiem, oraz dwóch małych rzucików w kolorze żółtym i cynobrowym. Na dnie liliowa różyczka. Krawędź złocona, na uszku złocenia i liliowe kwiatuszki (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „36” – wycisk podszkliwny

Datowanie: 1770 rok

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3997/1-3

98. Filiżanka

MT.Dep.3997/3

dawne numery: D.1299, MT.II.1225 egz. 3, MT-A-P/1272

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 3,7 cm, śr. bez uszka 5,4 cm

Mała filiżanka na kawę w formie czarki na niskiej, okrągłej podstawie z fantazyjnie wywiniętym uszkiem. Dekoracja wielobarwna w formie jednego większego bukietu różnych kwiatków z liliowym tulipanem i żółtą różą, oraz trzech małych rzucików w kolorze liliowym, cynobrowym i niebieskim. Na dnie żółte kwiatuszki. Krawędź złocona, podkreślone złoceniem również uszko, zdobione liliowymi kwiatuskami (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „24” – wycisk podszkliwny

Datowanie: 1770 rok

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3997/1-3

99. Filiżanka

MT.Dep.4002/1

dawne numery: D.1304, MT.II.1230 egz. 1, MT-A-P/1301/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,5 cm, śr. 7,3 cm

Filiżanka półkulista z lekko wywiniętą krawędzią na okrągłej niskiej podstawie z uchem w kształcie litery „J”. Cała złocona. Na osi ucha wielobarwnie malowana scena myśliwska: na tle drzew i szczytów górskich ukazanych dwóch mężczyzn w strojach XVIII-wiecznych, jeden w pozycji stojącej, drugi siedzący. Obok dwa psy i koń. Po obu stronach kompozycji po jednym rzuciku kwiatowym w kolorze cynobrowym i liliowym. Ubytek przy wylewie (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórci: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: połowa XVIII wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.4002/1-2

100. Spodek

MT.Dep.4002/2

dawne numery: D.1305, MT.II.1230 egz. 2, MT-A-P/1301/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 12,5 cm, wys. 1 cm

Spodek okrągły o lekko podniesionym otoku i równej krawędzi. Cały złocony. Od zewnętrznej strony wielobarwnie malowana scena myśliwska. Na jednej dwa psy goniące dziką, na drugiej myśliwy w liliowym kubraku ze strzelbą i dwa psy. Między scenami na otoku dwa rzuciki kwiatowe w kolorze cynobrowym i liliowym. W luście na środku różowa różyczka z listkami (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórci: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie, „3” – wycisk podszkliwny

Datowanie: połowa XVIII wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.4002/1-2

101. Filiżanka do bulionu

MT.Dep.3831

dawne numery: D.1106, MT.II.1058, MT-A-P/2810

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 9,3 cm, śr. wylewu 9,9 cm

Filiżanka do bulionu okrągła z lekko wywiniętą krawędzią, dołem zaokrąglona na niskiej podstawie oraz dwoma ostro łamanymi uchami. Poniżej krawędzi dekoracja w postaci fryzu składającego się z liści w kolorze czarnym i złotym, połączonych czerwonymi esownicami, ujętych z obu stron sznurkami szafirowych perełek i złotymi paskami. Poniżej krawędzi wewnętrznej pas w kolorze brunatnym. Po jednej stronie brzuśca monogram „JPL” ze splecionych girland kwiatowo-listkowych. Złocenia na uchwytach i podstawie (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwa skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszkliwnie

Miejsce powstania/znalezienia: Niemcy, Miśnia (?)

Datowanie: początek XIX wieku (?)

Sygnatury manufaktury

Okolo 1735 roku
MT.Dep.3799

Lata 1740-1750
MT.Dep.3807

Okolo 1765 roku
MT.Dep.3829

Okolo 1780 roku
MT.Dep.3340/1

Okolo 1780 roku
MT.Dep.3808/2

2. _____
Manufaktura
w Wiedniu

Drugą najstarszą wytwórnią porcelany twardej w Europie (po Miśni) była manufaktura w Wiedniu. Założył ją w 1718 roku Claudius Innocentius Du Paquier z Trewiru, pozostający w służbie cesarza austriackiego Karola VI. To on namówił do współpracy miśnieńskich pracowników: emaliera i pozłotnika Conrada Christopha Hungera oraz arkanistę i głównego mistrza Samuela Stöltzela¹. W początkowej działalności manufaktury wiedeńskiej uczestniczył również malarz Johann Gregorius Höroldt². Rozpoczęto produkcję porcelany dobrej jakości, ale niekorzystna sytuacja finansowa wytwórni sprawiła, że nowo zatrudnieni fachowcy wycofali się ze współpracy i powrócili do Miśni. Aby uratować przedsiębiorstwo, w 1727 roku miasto Wiedeń na polecenie cesarza przekazało na ten cel pożyczkę. Du Paquier kontynuował prace w manufakturze, lecz nie ustrzegł się przed bankructwem. W 1744 roku przekazał ją państwu, pozostając na stanowisku dyrektora. Wyczerpany wieloletnią walką o utrzymanie fabryki w tym samym roku przeszedł na emeryturę.

Pierwszy okres wytwórni wiedeńskiej przypadł na lata 1718-1744 i został nazwany okresem Du Paquiera. Naczynia w tym czasie przypominały formy wyrobów srebrnych, a masa była pośrednią między fajansem a porcelaną twardą. Dekoracja plastyczna ograniczała się do modelowania uchwytych bocznych i nóżek przy naczyniach oraz figurek przy pokrywach w postaci zwierząt. Najważniejsze barwy pierwszego okresu to czerwień żelazowa, zieleń miedziowa, fiolet, żółcień chromowa, błękit kobaltowy oraz skromne złocenia. Zdobnictwo w stylu chińskim, tzw. *chinoiserie*, oraz motywy japońskie, tzw. *Imari*, wprowadził Höroldt. Po roku 1730 w dekoracji wyrobów zaczął dominować styl barokowy z charakterystycznym ornamentem wstęgowym i wzorem kratkowym³. Tematem zdobień obok rodzimych kwiatów były sceny mitologiczne lub z puttami. W tym okresie malarnią wiedeńską kierowali Johann Philippe Danhöffer i Jacob Helchis, który uznawany był jednym z najlepszych w swoim fachu. Specjalizował się w figurach i pejzażach malowanych szwarclotem – emaliową farbą w kolorze czarnym lub sepii⁴. W latach 1730-1736 z manufakturą współpracował również wrocławski malarz Ignaz Bottengruber. Najstarszym znanym obiektem tego okresu jest biała filiżanka do czekolady ze spodkiem, która posiada datę 3 maja 1917 roku. Kolejnym datowanym zabytkiem jest waza malowana w niebieskie kwiatki z uchwytami w kształcie wielbłądzych głów pochodząca z 1721 roku⁵.

1 L. Danckert, *Leksykon porcelany europejskiej*, Gdańsk 2008, s. 659.

2 L. Chrościcki, *Porcelana - znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1974, s. 129.

3 Tamże, s. 130.

4 L. Danckert, *Leksykon...*, dz. cyt., s. 659.

5 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 129.

Obok naczyń produkowano również porcelanowe elementy wystroju wnętrz. W latach 1725-1730 manufaktura zrealizowała duże zamówienie na wyposażenie gabinetu porcelanowego w pałacu Dubskich w Brnie. Dekoracyjne płyty porcelanowe ozdobione były wschodnioazjatyckim ornamentem kwiatowym⁶.

Drugi okres pod patronatem państwa przypada na lata 1744-1784. Nagromadzone zapasy wyrobów sprzedawano po obniżonych cenach, co zagwarantowało finansową stabilizację. Troskliwy mecenas cesarzowej Marii Teresy Habsburg przyczynił się do ugruntowania trwałej pozycji manufaktury w ówczesnej Europie. Przełomowym momentem okazało się odkrycie w 1749 roku w Szomolnok na Węgrzech pokładów kaolinu, który okazał się lepszy od tego z Passawy. Dzięki temu wytwórnia uzależniła się od dostaw tego surowca, a masa wyrobów dorównywała miśnieńskiej. Podjęto decyzję, by wszystkie nowe naczynia sygnowane były godłem Austrii w błękitnie podszkliwnym. Ponownie zaangażowano również do współpracy twórców miśnieńskich, Johanna Gottfrieda Klingera, Philippa Ernesta Schindlera, głównego malarza Johanna Sigismunda Fischera oraz modelera Johanna Christopha Ludwiga von Lücke'a. Od 1747 roku kierownikiem modelarni został Johann Josef Niedermayer – nauczyciel rysunku Akademii Wiedeńskiej, który utworzył nowy dział rzeźby figuralnej. Sam opracował wiele modeli, dzięki którym powstał szereg figurek o tematyce rodzajowej, przedstawiających m.in. kelnerkę, kwiaciarkę, sprzedawczynię czy kucharkę. Wśród realizacji manufaktury znalazła się grupa figuralna ukazująca zaręczyny arcyksiężniczki Marii Krystyny z księciem Albertem w obecności cesarzowej Marii Teresy. Wykonano ją w 1766 roku na zlecenie dworu. Kolejną pracą była wielofigurowa kompozycja przedstawiająca adorację pasterzy w stajence betlejemskiej⁷.

Twórczość końca XVIII wieku charakteryzuje się wpływem francuskiego neoklasycyzmu, którego reprezentantem był w Wiedniu Anton Grassi, pracujący w wytwórni od 1778 roku⁸. W Polsce w 1777 roku wytwórnia wiedeńska otworzyła dwa sklepy, we Lwowie oraz w Berdyczowie. Wyprodukowano grupę figur nazwaną polską rodziną, która bardzo odbiegała od doskonałych realizacji polskich szlachciców Käendlera. W swoim asortymencie oprócz figurek sklepy sprzedawały duże serwisy stołowe oraz komplety do herbaty i czekolady. W malarstwie tego okresu przeważał styl rokoko. Mimo wszelkich starań manufaktura nadal nie przynosiła zysków, w związku z czym cesarz

6 J. Diviš, *Porcelana europejska*, Warszawa 1984, s. 56.

7 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 131.

8 J. Diviš, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 56.

Józef II postanowił sprzedać lub wydzierżawić przedsiębiorstwo. Ostatecznie chętnych nie było. W tej sytuacji kierownictwo manufaktury powierzono fabrykantowi tkanin wełnianych Konradowi Sorgenthalowi z Lintzu⁹.

Od tego momentu rozpoczął się trzeci, szczytowy okres w całej historii wytwórni wiedeńskiej przypadający na lata 1784-1805. Sorgenthal postanowił podnieść jakość dekoracji wyrobów i zatrudnił wybitnych malarzy Josefa Leithnera i Georga Perla. Artyści ci, wzorując się na odkryciach malowideł ściennych z Pompejów i Herculanium, wprowadzili styl antyczny, który zyskał duże uznanie. Tematów zdobniczych dostarczały również watykańskie freski Rafaela. Leithner poszerzył paletę barw, wprowadził nowy odcień tzw. błękit Leithnera (*Leithnerblau*) oraz mieniące emalie, które przypominały wypolerowaną miedź¹⁰. Georg Pearl specjalizował się z kolei w złoceniach – dekoracji, która charakteryzowała wiedeńskie wyroby. Gdy gładkie złocenia już mu nie wystarczały, wynalazł innowacyjną technikę warstwowego nakładania złota *en relief*. Wyjątkowo bogato zdobione były komplety kawowe, jednoosobowe tzw. solitery oraz dwuosobowe zwane *tête-à-tête*. W 1784 roku, po śmierci Niedemayera, mistrzem modelarskim wytwórni został utalentowany Anton Grassi. Zgodnie z francuskim wzorcem jego projekty realizowane były w biskwicie. Najbardziej znane kompozycje to: „Sąd Parysa”, „Scena w pracowni malarskiej”, „Porwanie Europy”. Klasyczne rzeźby modelowane przez Grassiego przyniosły Wiedniowi europejską sławę¹¹. Pod jego okiem kształcili się Johann Schaller i Elias Hütter – twórcy serii popiersi filozofów, poetów i członków rodziny panującej. Z początkiem XIX wieku wyroby wiedeńskie dekorowano w stylu empire. Kres świetności tego okresu następuje wraz ze śmiercią Sorgenthala w 1805 roku¹².

Czwarty, ostatni okres manufaktury wiedeńskiej przypadający na lata 1805-1825 charakteryzował się powolnym obniżeniem poziomu artystycznego. Wytwórnią kierował w tym czasie Mathias Niedermayer, syn Johanna Josefa Niedemayera. Udało mu się utrzymać działalność fabryki przez lata wojen napoleońskich. Jedną z ważniejszych realizacji było wykonanie serii waz, które cesarz austriacki podarował koronowanym uczestnikom Kongresu Wiedeńskiego. Od 1820 roku rozpoczął się powolny upadek wytwórni przynoszącej od kilku lat straty. W 1866 roku parlament podjął decyzję o zamknięciu fabryki, na którą przystał cesarz Franciszek Józef I. Ostateczną likwidację

zakończono w 1869 roku. Wyroby wiedeńskie znaczone marką w kształcie dwukrotnie przekreślonej tarczy malowanej podszkliwnie kobaltem (herb Habsburgów), a od końca XVIII wieku dodatkowo datowano ostatnimi cyframi roku produkcji.

Do najcenniejszych obiektów pochodzących z manufaktury w Wiedniu, a znajdujących się w depozytowym zbiorze Sanguszków zalicza się dwuosobowy serwis *tête-à-tête* z oryginalną dekoracją w postaci złotych kłosów. Na uwagę zasługują wykonane z białej porcelany figurki popiersi Demokryta i Heraklita. Zachowały się również części serwisu o różnorodnych formach zdobionych liściem chmielu. Ciekawym zdobnictwem wyróżnia się srebrzona filiżanka ze spodkiem z 1823 roku.

The Vienna Manufactory

Summary

The second oldest hard-paste porcelain factory in Europe was the Vienna manufactory. It was established in 1718 by Claudius Innocentius Du Paquier from Trier, who was in the service of the Austrian emperor, Charles VI. In the years 1717-1719 he persuaded Messen workers, namely an enameller and gilder, Conrad Christoph Hunger, and an arcanist and the chief master, Samuel Stöltzel to cooperate. Also a painter, Johann Gregorius Höroldt, took part in the initial activities of the Vienna manufactory. The production of good quality porcelain began, but an unfavourable financial situation of the factory made newly-hired workmen withdraw from the cooperation and return to Messen. To rescue the company, in 1727, to the Emperor's order, the City of Vienna allocated a loan for this purpose. Owing to the experience gained, Du Parquier continued works in the manufactory but in spite of this he did not avoid bankruptcy. In 1744, with the expiry of the patent, he passed it to the state, keeping the post of the director, but exhausted with the struggle for the survival of the factory, he retired. The first period of the Vienna manufactory falls on the years 1718-1744 and is called Du Parquier's period.

The second period under the state's patronage falls on the years 1744-1784. The collected stock of goods was sold at reduced prices, and the state patronage guaranteed financial stability. The crucial moment was the discovery of kaolin deposits in Szomolnok, Hungary in 1749. Owing to that, the factory became dependent on the supplies of that raw material, and the mass of products was equal to that in

9 L. Danckert, *Leksykon...*, dz. cyt., s. 660.

10 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 132.

11 Tamże.

12 Tamże.

Messen. Messen makers were engaged – Johann Gottfried Klinger, Philipp Ernest Schindler, the chief painter Johann Sigismund Fischer and a modeller Johann Christoph Ludwig von Lücke. From 1747 the modeller's plant manager was Johann Josef Niedermayer, who created a new department of figural sculpture. In spite of all the efforts, the manufactory still failed to bring profits and the Emperor Joseph II decided to sell or lease the factory. Finally, as there were no buyers, the management of the factory was entrusted to a manufacturer of woollen fabrics, Konrad Sorgenthal from Lintz.

Since then, the third, peak period in the whole history of the Vienna manufactory began, falling on the years 1784-1805. Sorgenthal decided to raise the quality of the decoration of the goods and employed prominent painters, Josef Leithner and Georg Perl. In 1784, after Niedermayer's death, a talented Antonio Grassi became the modelling master of the factory. The end of the greatness of that period

took place with Sorgenthal's death in 1805. The last period of the Vienna manufactory falling on the years 1805-1825 is characterized by a slow decrease in the artistic level. At that time Mathias Niedermayer, Johann Josef Niedermayer's son, managed the factory.

From 1820, a slow collapse of the factory, which had been making losses for a few years, began. The parliament decided to close the manufactory, and Emperor Franz Joseph I supported the decision, signing the application for its closure in 1866. The final liquidation was finished in 1869. Vienna goods were marked with the shape of double-crossed shield painted with underglaze method with cobalt (Habsburg coat of arms), and from the end of the 18th century, they were additionally dated with the last digits of the year of production.

102. Figurka dekoracyjna - popiersie Heraklita

MT.Dep.3309

dawne numery: MT.II.423, MT-A-P/1881

Materiał, technika: porcelana biała; szkliwienie

Wymiary: wys. 20 cm, podstawa 8,4 x 9,4 cm

Popiersie filozofa, określonego jako Heraklit, autorstwa Johanna Christopa Ludwiga von Lücke'a. Heraklit przedstawiony z krótkim zarostem wokół twarzy, w małej czapeczce wywiniętej do tyłu. Odziany w udrapowaną szatę odkrywającą ramię. Jego oblicze wykrzywione jest płaczem. Popiersie osadzone jest na małym, prostokątnym, profilowanym cokole (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza - wycisk

Twórca/wytwórnia: Johann Christoph Ludwig von Lücke (ok. 1703-1780)

Datowanie: połowa XVIII wieku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 125.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3310

103. Figurka dekoracyjna - popiersie Demokryta

MT.Dep.3310

dawne numery: MT.II.424, MT-A-P/1882

Materiał, technika: porcelana biała; szkliwienie

Wymiary: wys. 20 cm, podstawa 8,3 x 9,4 cm

Popiersie mężczyzny, filozofa (określony jako Demokryt) autorstwa Johanna Christopa Ludwiga von Lücke'a. Demokryt przedstawiony z krótkim zarostem wokół twarzy i śmiejącym się obliczem. Na głowie mała czapeczka wywinięta do tyłu. Jego tors okala bogato udrapowany materiał. Spód nieszkliwiony (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza - kobaltem i wycisk
Twórca/wytwórnia: Johann Christoph Ludwig von Lücke (ok. 1703-1780)

Datowanie: połowa XVIII wieku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 125.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3309

104. Talerz głęboki (dwie sztuki)

MT.Dep.3322

dawne numery: MT.II.449, MT-A-P/1821

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 24 cm, wys. 3 cm

Talerz głęboki z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu. Okrągły, stożkowo wklęsły z małym wyraźnie zaznaczonym dnem, gładkim otokiem i równą krawędzią. Na otoku biegnący wokół regularny podwójny fryz z liści chmielu w kolorze zielonym. Pięć listków na wgłębieniu i dwa na jednej gałązce na środku dna (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza - wycisk podszkliwny, „25” i „828” - wyciski, „4I” - malowane naszkliwnie zielenią na kołnierzu podstawy

Datowanie: 1828 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3323

Talerz głęboki

MT.Dep.3323

dawne numery: MT.II.450, MT-A-P/1822

105. Podstawa pod wazę

MT.Dep.3327

dawne numery: MT.II.454, MT-A-P/1808/3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 39,3 cm, wys. 11 cm

Podstawa pod wazę z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu. Okrągła, z poziomym pierścieniem szerokim na ok. 3 cm, na 4 nóżkach w formie konsolek. Środek półokrągło podniesiony, z wgłębieniem dostosowanym do średnicy stopy wazy. Poniżej wgłębienia biegnący wokół regularny fryz z liści chmielu w kolorach jasno i ciemnozielonym. Poza tym dwa zielone paseczki na pierścieniu i podobnie podkreślone nóżki (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „816”, „53” - wyciski, „91” - w kolorze zielonym

Datowanie: 1816 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.4003

106. Waza z nakrywą

MT.Dep.4003

dawne numery: D.1317, MT.II.1231,
MT-A-P/1808/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 35 cm, szer. 39 cm

Waza stołowa z pokrywą z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu w kolorze zielonym, półkulista na okrągłej profilowanej, grubej nodze. Na osi dwa wysokie, ostro łamane ucha w kształcie litery „J”, zakończone reliefowymi listkami. Pokrywa stożkowa, lekko wklęsła, z uchwytem w formie szyszki (?) / karczocha (?). Dekoracja na brzusku i pokrywie w postaci biegnącego wokół regularne fryzu z liści chmielu w kolorze jasno i ciemnozielonym. Podkreślony kolorem zielonym uchwyt pokrywy oraz podstawa wazy (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „816”, „53” - wyciski

Datowanie: 1816 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3327

107. Pokrywa naczynia na lody

MT.Dep.3329

dawne numery: MT.II.456, MT-A-P/1813

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. ok. 19,5 cm, wys. 6,5 cm

Pokrywa naczynia na lody z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu. Okrągła, profilowana z silnie wywiniętą krawędzią. We wgłębieniu uchwyt w formie dużego kołucha na trójnogu. Pod krawędzią obiegający wokół regularny fryz z liści chmielu w kolorach jasno i ciemnozielonym. Zielone paski na krawędzi i uchwycie (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „816”, „25” - wyciski

Datowanie: 1816 rok

108. Talerz na owoce (?) (cztery sztuki)

MT.Dep.3850/1

dawne numery: D.1173 egz. 1, MT.II.1077 egz. 1, MT-A-P/1826

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 24,5 cm, wys. 3 cm

Talerz na owoce (?) z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu w kolorze zielonym. Okrągły, o łagodnie wgłębionym dnie przechodzącym pod kątem rozwartym w lekko wklęsły otok cały ażurowy w formie rybiej łuski zwiększającej się ku górze. Krawędź równa. Dekoracja: na dnie, tuż pod ażurowym otokiem, biegnący wokół regularny fryz z liści chmielu w kolorze jasno i ciemnozielonym. Podkreślone zieloną kreską pierwszy i ostatni rząd łuski (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „B” i „31” – wyciski, „23” – odręcznie w kolorze zielonym na kołnierzu podstawy

Datowanie: 1816 rok

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 129.

Cykl, komplet: MT.Dep.3850/1-4

Talerze na owoce (?)

MT.Dep.3850/2

dawne numery: D.1173 egz. 2, MT.II.1077 egz. 2, MT-A-P/1827

MT.Dep.3850/3

dawne numery: D.1174, MT.II.1077 egz. 3, MT-A-P/1828

MT.Dep.3850/4

dawne numery: D.1175, MT.II.1077 egz. 4, MT-A-P/1829

Ekspozycja stała: Ratusz w Tarnowie

109. Koszyk na owoce (dwie sztuki)

MT.Dep.4007

dawne numery: D.1163, MT.II.1235, MT-A-P/1831/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 16 cm, śr. górna 23,5 cm

Koszyk na owoce z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu w kolorze zielonym, półkulisty o silnie wywiniętej, równej krawędzi, na profilowanej, grubej nodze, cały ażurowy. Na brzuscu ażur w formie rybiej łuski na krawędzi i nodze pałeczków podkreślonych zielonymi paskami. Pod wywiniętą krawędzią biegnący wokół regularny fryz z liści chmielu w kolorze jasno i ciemnozielonym (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „23” – w kolorze lilioworóżowym

Datowanie: 1816 rok

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3852/1-4, MT.Dep.3851

Koszyk na owoce

MT.Dep.3851

dawne numery: D.1263, MT.II.1078, MT-A-P/1830/1

110. Podstawa pod koszyk (cztery sztuki)

MT.Dep.3852/1

dawne numery: D.1264, MT.II.1079 egz. 1, MT-A-P/1831/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 29,8 cm, wys. 2,5 cm

Podstawa pod koszyk z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu w kolorze zielonym, okrągła o lekko wklęsłym podniesionym otoku, całym z ażurowej rybiej łuski. Dno podniesione, dostosowane do podstawy koszyka, ozdobione wokół fryzem z liści chmielu. Krawędź równa (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „B”, „816”, „31” – wyciski

Datowanie: 1816 rok

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.4007, MT.Dep.3851, MT.Dep.3852/2-4

Podstawy pod koszyk

MT.Dep.3852/2

dawne numery: D.1265 egz. 1, MT.II.1079 egz. 2, MT-A-P/1830/2

MT.Dep.3852/3

dawne numery: D.1265 egz. 2, MT.II.1079 egz. 3, MT-A-P/1832

MT.Dep.3852/4

dawne numery: D.1265 egz. 3, MT.II.1079 egz. 4, MT-A-P/1833

111. Waza do chłodzenia kieliszków – weriera (dwie sztuki)

MT.Dep.3853

dawne numery: D.1177, MT.II.1080, MT-A-P/1811

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 19,3 cm, szer. 36,4 cm

Waza do chłodzenia kieliszków, tzw. weriera, z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu w kolorze zielonym, owalna, dołem zaokrąglona na niskiej grubej, lekko profilowanej nodze o przekroju owalnym. Krawędź wycinana w duże prostokątne zęby łączone półkoliście. Dwa ucha na długości, wysokie, ostro łamane w kształcie litery „J”, zakończone reliefowymi listkami. Dekoracja: poniżej ząbkowanej krawędzi na zewnątrz brzuśca biegnący wokół regularny fryz z liści chmielu w kolorze jasno i ciemnozielonym. Przy pozostałych krawędziach zielony pasek (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „811” i „M” – wyciski, znak w kolorze popielatym

Datowanie: 1811 rok

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.4005

Waza do chłodzenia kieliszków (weriera)

MT.Dep.4005

dawne numery: D.1111, MT.II.1233, MT-A-P/1812

112. Waza stołowa (dwie sztuki)

MT.Dep.3854

dawne numery: D.1176, MT.II.1081,
MT-A-P/1810

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskłiwnie, szkliwienie

Wymiary: wys. 29 cm, szer. 29,2 cm

Waza stołowa z serwisu zdobionego fryz-
em z liści chmielu w kolorze zielonym,
wysmukła, kształtu jajowatego na okrąg-
łej, lekko profilowanej nodze i kwadrato-
wej podstawie. Dwa ucha na osi, wysokie,
ostro łamane w kształcie litery „J”, zakoń-
czone reliefowymi listkami. Dekoracja: po-
niżej krawędzi biegnący wokół regularny
fryz z liści chmielu w kolorze jasno i ciem-
nozielonym. Poza tym zielone paseczki na
nodze i uchach (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tar-
cza malowana kobaltem podszkliwnie,
„53” – wycisk; „59” – wycisk w kolorze nie-
bieskim

Datowanie: 1816 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.4004

Waza stołowa

MT.Dep.4004

dawne numery: D.1130, MT.II.1232,
MT-A-P/1809

113. Półmisek głęboki

MT.Dep.3855

dawne numery: D.1156, MT.II.1082, MT-A-P/1814

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: dł. 45,6 cm, szer. 34 cm

Półmisek z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu w kolorze zielonym, głęboki, owalny o silnie wgłębionym dnie przechodzący w gładki, podniesiony otok. Krawędź równa. Dekoracja: na otoku biegnący wokół regularny fryz z liści chmielu w kolorze jasnozielonym i ciemnozielonym (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „816” i „P” - wyciski

Datowanie: 1816 rok

114. Półmisek głęboki (trzy sztuki)

MT.Dep.4006/2

dawne numery: D.1319 egz. 1, MT.II.1234 egz. 2, MT-A-P/1816

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szklwienie

Wymiary: śr. 36,5 cm, wys. 4,5 cm

Półmisek głęboki z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu w kolorze zielonym, okrągły o silnie wgłębionym dnie przechodzący w gładki podniesiony otok. Krawędź równa. Dekoracja: na otoku biegnący wokół regularny fryz z liści chmielu w kolorze jasnozielonym i ciemnozielonym (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszklownie, „816” – wycisk, „3” – ryt

Datowanie: 1816 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.4006/1-3

Półmiski głębokie

MT.Dep.4006/1

dawne numery: D.1318, MT.II.1234 egz. 1, MT-A-P/1815

MT.Dep.4006/3

dawne numery: D.1319 egz. 2, MT.II.1234 egz. 3, MT-A-P/1817

115. Talerzyk deserowy

MT.Dep.3324

dawne numery: MT.II.451, MT-A-P/1825

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 20,5 cm, wys. 2 cm

Talerzyk deserowy z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu. Okrągły, dno łagodnie wgłębione przechodzące pod kątem rozwartym w gładki, podniesiony otok. Krawędź równa. Na otoku biegnący wokół regularny fryz z liści chmielu w kolorach jasno i ciemnozielonym (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „30” i „816” - wyciski, „IIO” - na kołnierzu dna w kolorze zielonym

Datowanie: 1816 rok

116. Talerz głęboki (dwie sztuki)

MT.Dep.3325/1

dawne numery: MT.II.452 egz. 1, MT-A-P/1823

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 23 cm, wys. 3 cm

Talerz głęboki z serwisu zdobionego fryzem z liści chmielu. Okrągły, stożkowo wklęsły z małym wyraźnie zaznaczonym dnem, gładkim otokiem i równą krawędzią. Na otoku regularny fryz z liści chmielu w kolorach jasno i ciemnozielonym (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „816”, „25” - wyciski, „IIO” - odrecznie na kołnierzu podstawy w kolorze zielonym

Datowanie: 1816 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3325/1-2

Talerz głęboki

MT.Dep.3325/2

dawne numery: MT.II.452 egz. 2, MT-A-P/1824

117. Salaterka (trzy sztuki)

MT.Dep.3328/3

dawne numery: MT.II.455 egz. 3, MT-A-P/1874

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: dł. 20 cm, szer. 20,7 cm

Salaterka w kształcie muszli o silnie wgłębionej krawędzi ząbkowanej, złoconej z drobnymi kanelurami na całej powierzchni od spodu. Dekoracja w formie wielobarwnie malowanych większych i mniejszych bukietów kwiatowych w kolorach: brąz, zieleń, żółty, fiolet (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1770 a 1780 rokiem

Cykl, komplet: MT.Dep.3328/1-3

Salaterki

MT.Dep.3328/1

dawne numery: MT.II.455 egz. 1, MT-A-P/1872

MT.Dep.3328/2

dawne numery: MT.II.455 egz. 2, MT-A-P/1873

118. Podstawa ekspresu do parzenia kawy

MT.Dep.3330/1

dawne numery: MT.II.457 egz. 1, MT-A-P/1884/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 11,5 cm, śr. podstawy 12,6 cm

Ekspres do parzenia kawy zdekompletowany, brak części środkowej – dzbanuszka – pojemnika do zagotowania wody. Część dolna cylindryczna, z rozszerzającą się krawędzią, wewnątrz której uformowany jest wąski brzeg na osadzenie pojemnika z wodą. Podstawa o szerokości ok. 1 cm, w formie płaskiego kołnierza. Na osi dwa szerokie, prostokątne uchwyty z plastycznymi palmetkami przy osadach. Pośrodku między uchwytami, po obu stronach naczynia, po jednym ażurowym, okrągłym otworze wentylacyjnym (?). Poniżej jednego z nich, przy podstawie, duży otwór o szer. 5 cm, zakończony łukiem, służący do wkładania zbiorniczka z paliwem. Dekoracja w kolorze zielonym w formie girland z liści powoju obiegających naczynie poniżej krawędzi, wąskich pasków przy krawędziach i podstawach oraz podkreśleń uchwytów (Idler 1992).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „25”, „7” i „815” – ryty i wyciski

Datowanie: 1815 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3330/1-2

119. Nastawa ekspresu do parzenia kawy

MT.Dep.3330/2

dawne numery: MT.II.457 egz. 2,
MT-A-P/1884/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szklwienie

Wymiary: wys. 15,5 cm, śr. podstawy 8 cm

Ekspres do parzenia kawy zdekompletowany, brak części środkowej - dzbanuska - pojemnika do zagotowania wody. Naczynie górne przeznaczone do wsypywania kawy, w dolnej części cylindryczne, łagodnie rozszerza się w stronę profilowanego dna, którego spód pokryty jest gęsto drobnymi otworkami. Wąska, wysmukła część cylindryczna przechodzi górą w kształt prawie kulisty, z którego wychodzą dwa wysoko, ślimakowato wywinięte uchwyty z rozetkami. Dekoracja w kolorze zielonym w formie girland z liści powoju obiegających naczynie poniżej krawędzi, wąskich pasków przy krawędziach i podstawach oraz podkreśleń uchwytych (Idler 1992).

Datowanie: 1815 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3330/1-2

120. Imbryk z pokrywką

MT.Dep.3372/a-b

dawne numery: MT.II.499, MT-A-P/1850/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywką 12 cm, szer. 19,4 cm

Imbryk z pokrywką cylindryczny, zdobiony w pionowe pasy złote i zielone na przemian. Ucho i dzióbek białe z reliefowymi liśćmi przy nasadach, w części złoczone. Pokrywka kopulasta również w pasy złote i zielone z uchwytem w formie kulki (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie

Datowanie: około 1802 roku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 127.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

121. Filiżanka

MT.Dep.3373

dawne numery: MT.II.500, MT-A-P/1846/1

Materiał, technika: porcelana; srebrzenie (?), szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 7 cm, szer. 12, 4 cm

Filiżanka kształtu kielichowego z wywiniętą krawędzią na niskiej podstawie z uchem wysoko, okrągło wygiętym z palmetą przy nasadzie. Dekoracja: brzusec wewnątrz i zewnątrz srebrzony, dno białe, ucho czarne (Idler 1981).

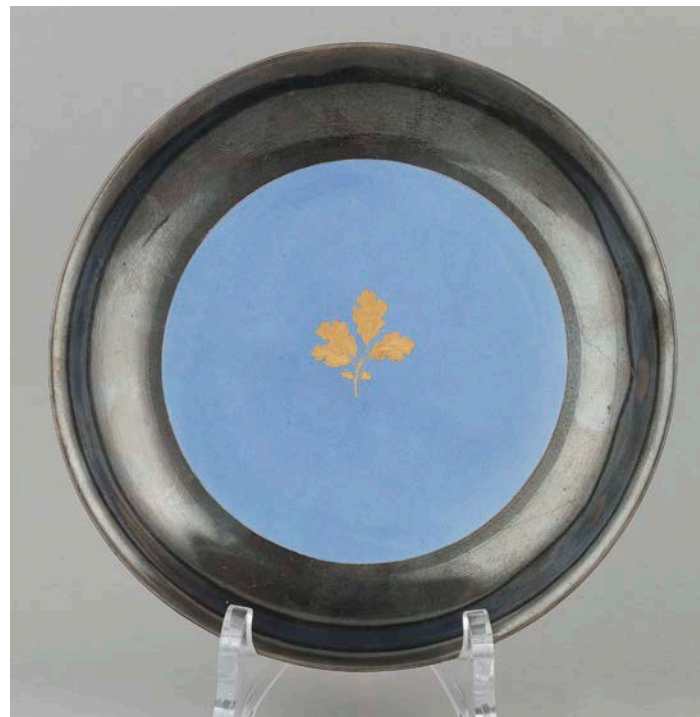
Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „823”, „12” i „137” - wyciski w kolorze czarnym

Datowanie: 1823 rok

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 129.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3374

122. Spodek

MT.Dep.3374

dawne numery: MT.II.501, MT-A-P/1846/2

Materiał, technika: porcelana; srebrzenie (?), malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: śr. 14,5 cm, wys. 2 cm

Spodek okrągły z silnie podniesionym, gładkim otokiem i równej krawędzi. Dekoracja: otok srebrzony, dno szafirowe, w lustrze na środku złota grawerowana gałązka dębu (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „823”, „27” i „37” - wyciski w kolorze czarnym

Datowanie: 1823 rok

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 129.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3373

123. Filiżanka (dwie sztuki)

MT.Dep.3521

dawne numery: MT.II.647, MT-A-P/1877

Materiał, technika: porcelana; malowanie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. wylewu 6,4 cm

Filiżanka cylindryczna, całość w kolorze czekoladowym z zachodzącym kolorem do wewnątrz filiżanki w formie 0,5 cm paska. Uszko odtłuczone (Idler 1992).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „808” i „47” - wyciski

Datowanie: 1808 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3521 - MT.Dep.3526

Filiżanka

MT.Dep.3522

dawne numery: MT.II.648, MT-A-P/1878

124. Filiżanka (dwie sztuki)

MT.Dep.3523

dawne numery: MT.II.649, MT-A-P/1875/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,7 cm, śr. wylewu 8,2 cm

Filiżanka kształtu kielichowego, na niskiej nóżce. Dekoracja: całość malowana w kolorze czekoladowym z zachodzącym kolorem do wewnątrz filiżanki - szerokim na 0,5 cm paskiem. Uszko odtłuczone (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „808” - wycisk

Datowanie: 1808 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3521 - MT.Dep.3526

Filiżanka

MT.Dep.3524

dawne numery: MT.II.650, MT-A-P/1876/1

125. Spodek (dwie sztuki)

MT.Dep.3525

dawne numery: MT.II.651, MT-A-P/1876/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie, szkliwienie

Wymiary: śr. 14,4 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równej krawędzi i gładkim, okrągło podniesionym otoku. Dekoracja: całość malowana w kolorze czekoladowym z zachodzącym kolorem na drugą stronę otoka w formie 0,5 cm paska (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „817”, „60” i „16” - wyciski

Datowanie: 1808 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3521 - MT.Dep.3526

Spodek

MT.Dep.3526

dawne numery: MT.II.652, MT-A-P/1875/2

126. Dzbanek z pokrywką

MT.Dep.3837

dawne numery: D.1179, MT.II.1064, MT-A-P/1863/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwnie, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywką 18,7 cm, śr. podstawy 6,3 cm

Dzbanek, mlecznik z pokrywką, kształtu jajowatego, z małym dzióbkiem i esowato wywiniętym uchem. Pokrywka kopulasta, brak uchwytu. Dekoracja w formie wielobarwnie malowanych, większych i mniejszych bukietów kwiatowych. W połowie wysokości brzuśca i poniżej krawędzi biegnący wokół ornament kobaltowy malowany podszkliwnie i uzupełniony złoceniem naszkliwnie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, powyżej kreska pozioma, a poniżej „16”

Datowanie: XVIII wiek

127. Dzbanek

MT.Dep.3838

dawne numery: D.1292, MT.II.1065, MT-A-P/1859

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 19,8 cm, śr. podstawy 7 cm

Dzbanek, mlecznik kształtu jajowatego, na niskiej okrągłej podstawie, z dzióbkiem i esowato wywiniętym uchem. Dekoracja w formie wielobarwnie malowanych bukietów kwiatów i drobnych rzucików kwiatowych (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „81A” - czerwone, „40” i „94” - wyciski na krawędzi dna

Datowanie: 1792 rok

128. Dzbanek

MT.Dep.3839

dawne numery: D.1183, MT.II.1066, MT-A-P/1860

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 19,5 cm, śr. podstawy 7 cm

Dzbanek mlecznik kształtu jajowatego, na niskiej okrągłej podstawie, z dzióbkiem i esowato wywiniętym uchem. Dekoracja w formie wielobarwnie malowanych bukietów kwiatowych i drobnych rzucików kwiatowych (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza w kolorze kobaltowym, „P” i „30” - czerwone, „40” i „95” - wyciski
Datowanie: 1795 rok

129. Pokrywka

MT-A-P/2812

dawne numery: D.1165, MT.II.1187

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,6 cm, śr. 7,8 cm

Pokrywka półkulista z rozchylonym kołnierzem i uchwytem w formie plastycznej gruszki z dwoma listkami. Dekoracja: na wypukłej powierzchni dwa rzuciki kwiatowe złożone z dwóch kwiatków i z dwóch pączków w kolorach różowym i czerwonym (Idler 2000).

Datowanie: XVIII wiek

130. Dzbanek z pokrywką

MT.Dep.3840/a-b

dawne numery: D.1512, MT.II.1067, MT-A-P/1862

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 16 cm, śr. podstawy 9,3 cm

Dzbanek cylindryczny, zwężony wklęsło w górnej części z małym dzióbkiem i prostokątnie wygiętym uchem. Pokrywka z uchwytem w formie fioletowego pąka kwiatowego z plastycznym liściem. Dekoracja w formie dwóch wielobarwnie malowanych bukietów kwiatowych oraz drobnych rzucików kwiatowych na wgłębieniu. Złoty ornament poniżej załamania brzuśca, złote paski przy krańcach i na uchu (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie – słabo widoczna, „815” i „8” – wycisk, „138” – w kolorze cynobrowym na szkliwie

Datowanie: 1815 rok

131. Dzbanek

MT.Dep.3841

dawne numery: D.1182, MT.II.1068, MT-A-P/1861

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 15,3 cm, śr. podstawy 10 cm

Dzbanek cylindryczny, zwężony w górnej części, z małym dzióbkiem i prostokątnie wygiętym uchem. Dekoracja w formie dwóch wielobarwnie malowanych bukietów kwiatowych na brzuścu oraz drobnych rzucików kwiatowych na wgłębieniu. Złoty ornament w górnej części brzuśca, złote paski przy krawędziach i na uchu (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „814” i „34” – wyciski

Datowanie: 1814 rok

132. Imbryk z pokrywką

MT.Dep.3842

dawne numery: D.1180, MT.II.1069, MT-A-P/1842/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne i podszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywką 9,2 cm, szer. 16,5 cm

Imbryk z pokrywką kształtu cylindrycznego z wąskim, uniesionym dzióbkiem i okrągło wywiniętym uchem, wystającym poza wysokość naczynia. Dekoracja w stylu chińskim: wokół brzuśca kwiaty z gałązkami oraz ptaki malowane kobaltem podszkliwnie, podkreślone złotem i wielobarwnie malowanymi szczegółami naszkliwnie. Pokrywka płaska z uchwytem w formie jabłka z listkami zdobiona podobnie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „N”, „800” i „33” – wyciski

Datowanie: 1800 rok

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

133. Dzbanek z pokrywką

MT.Dep.3843

dawne numery: D.1291, MT.II.1070, MT-A-P/1840/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne i podszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 19,2 cm, szer. 14 cm

Dzbanek - mlecznik kształtu jajowatego, zwężający się ku górze z dzióbkiem i esowato wygiętym uchem. Pokrywa kopulasta z uchwytem w formie gruszki. Dekoracja: wokół brzuśca malowane podszkliwnie kobaltem liście paproci (?) i ptaki, na ich tle wielobarwnie i złotem malowane naszkliwnie rozmaite kwiaty. Złocenia przy krawędziach w formie wici roślinnej i pasków (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „19” i „8” - wyciski, „67” - ryt na krawędzi dna

Datowanie: około 1796 roku

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

134. Dzbanek z pokrywką

MT.Dep.3844

dawne numery: D.1290, MT.II.1071, MT-A-P/1839/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne i podszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 19,8 cm, śr. podstawy 6,4 cm

Dzbanek - mlecznik z pokrywką, kształtu jajowatego, zwężający się ku górze z dzióbkiem i esowato wygiętym uchem. Pokrywa kopulasta z uchwytem w formie gruszki. Dekoracja: wokół brzuśca malowane podszkliwnie kobaltem liście paproci (?) na ich tle wielobarwnie i złotem malowane naszkliwnie różne kwiaty. Złocenia przy krawędziach w formie wici roślinnej i pasków (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „96” - wycisk na krawędzi dna

Datowanie: 1796 rok

135. Dzbanek z pokrywką

MT.Dep.3845

dawne numery: D.1181, MT.II.1072,
MT-A-P/1841/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskliwne i podszklwne, złocenie, szkli-
wienie

Wymiary: wys. z pokrywką 21,7 cm, śr. pod-
stawy 7 cm

Dzbanek - mlecznik z pokrywką, kształtu
jajowatego, zwężający się ku górze z dziób-
kiem i esowato wywiniętym uchem. Po-
krywa kopulasta z uchwytem w formie
gruszki. Dekoracja: wokół brzuśca malowa-
ne podszklwne kobaltem liście paproci (?)
i latające ptaki, na ich tle wielobarwnie zło-
tem malowane naskliwnie kwiaty. Złocenia
przy krawędziach w postaci wici roślin-
nych i pasków (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tar-
cza malowana kobaltem podszklwne, „91”
powyżej, „75” - czarne, „40” i „27” - wycisk

Datowanie: około 1796 roku

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki
Dawnej

136. Puszka z pokrywką

MT.Dep.3846

dawne numery: D.1178, MT.II.1073,
MT-A-P/1845/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskłiwnie, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 20 cm, śr. wy-
lewu 9,1 cm

Puszka na herbatę cylindryczna, z po-
krywką kopulastą o uchwycie w formie
gruszki z listkami. Dekoracja: poniżej
krawędzi brzuśca, w czterech półkolech
- amarantowa łuska. Poniżej wielobarw-
nie malowane bukiety kwiatów i drob-
ne rzuciki listkowe i kwiatowe. Pokry-
wa zdobiona podobnie w cztery półkola
z amarantową łuską. Złocenia w formie
pasków przy krawędziach i jako ozdobne
obramienia pól z łuską (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tar-
cza malowana kobaltem podszkliwnie, „2”
- wycisk, „4” - ryt

Datowanie: około 1780 roku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 125.
Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki
Dawnej

137. Filiżanka

MT.Dep.3847

dawne numery: D.1227, MT.II.1074,
MT-A-P/1847/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskliwne, złocenie, szkliwienie
Wymiary: wys. 6 cm, śr. wylewu 6 cm

Filiżanka cylindryczna z prostokątnym
uchem. Dekoracja: brzusec w kolorze
popielatym. Na osi ucha biały medalion
w złotej obwódce, w nim sylwetowe po-
piersie kobiece w jasnym czepku. Szeroki
złoty pasek poniżej krawędzi wewnątrz,
na zewnątrz poniżej krawędzi złoty orna-
ment empirowy (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tar-
cza malowana kobaltem podszkliwnie,
„810”, „4” i „47” - wyciski

Datowanie: 1810 rok

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki
Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.4009

138. Spodek

MT.Dep.4009

dawne numery: D.1171, MT.II.1237, MT-A-P/1847/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie,
szkliwienie

Wymiary: śr. 13,5 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równym silnie do góry podniesio-
nym otoku i równej krawędzi. Dekoracja: całość w kolorze popie-
latym, poniżej krawędzi złoty pasek i złoty ornament empirowy
(Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem
podszkliwnie „810”, „46” - wyciski

Datowanie: 1810 rok

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3847

139. Dzbanek

MT.Dep.3848/1

dawne numery: D.1247, MT.II.1075 egz. 1, MT-A-P/1852

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie (wypukłe tzw. *Hochgold*), szkliwienie

Wymiary: wys. 13,8 cm, szer. 12 cm

Dzbanek cylindryczny z wklęsłym uskokiem w górnej części, przechodzącym w niską szyjkę, cały w kolorze szafirowym. Ucho prostokątne, dzióbek mały wykształcony z całości, w formie konchy. Pokrywka kopulasta, lekko profilowana z uchwytem w formie guzika. Dekoracja: wokół brzuśca cztery pionowe, białe, ostrołukowe pola, w których znajdują się malowane złotem pęki kłosów (technika nakładania wypukłego złota tzw. *Hochgold*). Krawędź, ucho i dzióbek złoczone (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „803” i „33” – wyciski

Datowanie: 1803 rok

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 127.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis *tête-à-tête* MT.Dep.3848/1-7, MT.Dep.4008

140. Mlecznik

MT.Dep.3848/2

dawne numery: D.1248, MT.II.1075 egz. 2, MT-A-P/1853

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie (wypukłe tzw. *Hochgold*), szkliwienie

Wymiary: wys. 12,5 cm, szer. 10,5 cm

Mlecznik cylindryczny z wklęsłym uskokiem w górnej części, przechodzącym w wąską szyjkę, cały w kolorze szafirowym. Ucho prostokątne, dzióbek mały wykształcony z całości w formie konchy. Pokrywka kopulasta, lekko profilowana z uchwytem w formie guzika. Dekoracja: wokół brzuśca cztery pionowe, białe, ostrołukowe pola, w których znajdują się malowane złotem pęki kłosów (technika nakładania wypukłego złota tzw. *Hochgold*). Krawędź, ucho i dzióbek złoczone (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie

Datowanie: 1803 rok

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 127.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis *tête-à-tête* MT.Dep.3848/1-7, MT.Dep.4008

141. Cukiernica

MT.Dep.3848/3

dawne numery: D.1249, MT.II.1075 egz. 3, MT-A-P/1854

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie (wypukłe tzw. *Hochgold*), szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 9,5 cm, szer. 17 cm

Cukiernica owalna, silnie wgłębiona z dwoma złożonymi, wyższymi uchami na osi, na okrągłej nodze, przechodzącej łagodnym poszerzeniem w owalną, złożoną podstawę. Całość w kolorze szafirowym, z wyjątkiem białego wgłębienia, oddzielonego od krawędzi szerokim paskiem. Dekoracja: od spodu cukiernica zdobiona czterema białymi ostrołukowymi polami, w których widnieją malowane złotem pęki kłosów (technika nakładania wypukłego złota tzw. *Hochgold*). Zmniejszone pola powtórzone na nodze. Złocenia na krawędzi górnej, przy podstawie i na uszkach (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „801” i „12” - wyciski

Datowanie: 1801 rok

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 127.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis *tête-à-tête*

MT.Dep.3848/1-7, MT.Dep.4008

142. Filiżanka (dwie sztuki)

MT.Dep.3848/4

dawne numery: D.1250 egz. 1, MT.II.1075 egz. 4, MT-A-P/1855/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie (wypukłe tzw. *Hochgold*), szkliwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. ok. 8 cm

Filiżanka cylindryczna z prostokątnym uchem w kolorze szafirowym. Dekoracja: wokół brzuśca regularnie rozmieszczone cztery ostrołukowe białe pola, w których znajdują się malowane złotem pęki kłosów (technika nakładania wypukłego złota tzw. *Hochgold*). Złoty szeroki pasek wewnątrz krawędzi. Złocenia przy podstawie i na uchu (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „803” i „47” - wyciski

Datowanie: 1803 rok

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 127.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis *tête-à-tête* MT.Dep.3848/1-7, MT.Dep.4008

Filiżanka

MT.Dep.3848/5

dawne numery: D.1250 egz. 2, MT.II.1075 egz. 5, MT-A-P/1856/1

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 127.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

143. Spodek (dwie sztuki)

MT.Dep.3848/6

dawne numery: D.1251, MT.II.1075 egz. 6, MT-A-P/1855/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie (wypukłe tzw. Hochgold), szkliwienie

Wymiary: śr. 13,3 cm, wys. 1,7 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o gładkim podniesionym otoku i równej krawędzi w kolorze szafirowym. Dekoracja: na całej powierzchni regularnie rozmieszczona czteroramienna rozeta, w której w ostrołukowych białych polach znajdują się malowane złotem pęki kłosów (technika nakładania wypukłego złota tzw. Hochgold) (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „804” i „31” - wyciski

Datowanie: 1804 rok

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 127.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis tête-à-tête MT.Dep.3848/1-7, MT.Dep.4008

Spodek

MT.Dep.3848/7

dawne numery: D.1266, MT.II.1075 egz. 7, MT-A-P/1856/2

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 127.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

144. Taca

MT.Dep.4008

dawne numery: D.1328, MT.II.1236, MT-A-P/1851

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie (wypukłe tzw. Hochgold), szkliwienie

Wymiary: szer. 40,8 cm, wys. 33 cm

Taca z dwuosobowego kompletu kawowego określanego mianem tête-à-tête. Taca owalna o silnie podniesionym otoku i równej krawędzi w kolorze szafirowym. Dekoracja na dnie, dośrodkowo regularnie rozmieszczone ostrołukowe białe pola, w których widoczne są malowane złotem pęki kłosów (technika nakładania wypukłego złota tzw. Hochgold). Dno nieszkliwione (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „801” i „17” - wyciski

Datowanie: 1803 rok

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 127.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis tête-à-tête z MT.Dep.3848/1-7

145. Konsola

MT.Dep.3856

dawne numery: D.1280, MT.II.1083, MT-A-P/1887

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 21 cm, szer. 22 cm

Konsola o bogatych, rokokowych formach, kształtem zbliżona do trójkąta z wysuniętą częścią górną tworzącą półeczkę o sfalowanej krawędzi. Wierzch półeczki oklejony amarantowym aksamitem. Konsolę zdobią różnej wielkości i gatunku wielobarwnie malowane, plastyczne kwiaty, które w formie girland rozrzucone są na całej powierzchni między rokokowymi „grzebieniami” i muszlami. Pośrodku, w silnym wgłębieniu, wielobarwnie malowana scenka *à la Watteau*, przedstawiająca stojącą na tle drzew parę: kobieta z prawej strony, stojąca bokiem, ubrana w jasną suknię z elementami różowymi, trzyma za rękę mężczyznę stojącego obok. Mężczyzna z wysuniętą do przodu lewą nogą i prawą ręką uniesioną do góry ubrany jest w żółty surdut i podobne spodnie do kolan. Przez prawe ramię przerzucona czarna peleryna, również czarny kapelusz. Dekorację plastyczną wzbogacają liczne złocenia, podkreślające rokokowe formy plastycznych ozdób oraz tworzące rząd wąskich pasków przy krawędzi półki (Idler 1992).

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3857

146. Konsola

MT.Dep.3857

dawne numery: D.1281, MT.II.1084, MT-A-P/1888

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 23,5 cm, szer. 22 cm

Konsola o bogatych, rokokowych formach, kształtem zbliżona do trójkąta z wysuniętą częścią górną tworzącą półeczkę o sfalowanej krawędzi. Wierzch półeczki oklejony amarantowym aksamitem. Konsolę zdobią różnej wielkości i gatunku wielobarwnie malowane, plastyczne kwiaty, które w formie girland rozrzucone są na całej powierzchni między rokokowymi „grzebieniami” i muszlami. Pośrodku, w silnym wgłębieniu, wielobarwnie malowana scenka *à la Watteau*, przedstawiająca stojącą na tle drzew parę: kobieta z lewej ma na sobie suknię w kolorze żółtym typu robron, mężczyzna z prawej strony ubrany w czerwone spodnie do kolan i podobną kamizelkę. Kapelusz, wierzchni kaftan przewieszony przez prawe ramię i pończochy w kolorze fioletowym, w lewej ręce trzyma laseczkę. Dekorację plastyczną wzbogacają liczne złocenia, podkreślające rokokowe formy plastycznych ozdób oraz tworzące rząd wąskich pasków przy krawędzi półki (Idler 1992).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwne

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3856

147. Filiżanka

MT.Dep.4010/1

dawne numery: D.1325, MT.II.1238 egz. 1, MT-A-P/1858/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 5,5 cm, szer. 12 cm

Filiżanka półkulista na niskiej rozchylonej podstawie z wysokim esowato wygiętym uchem. Dekoracja: wokół brzuśca biegnący fryz złożony z niebieskich kwiatów i liści powoju. Złote paski przy krawędzi podstawy i na uchu (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „815”, „27” i „106” – wyciski w kolorze niebieskim

Datowanie: 1815 rok

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.4010/1-2

148. Spodek

MT.Dep.4010/2

dawne numery: D.1327, MT.II.1238 egz. 2, MT-A-P/1858/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 14,5 cm, wys. 1,7 cm

Spodek okrągły o gładkim, łagodnie podniesionym do góry otoku. Dekoracja: na otoku biegnący wokół fryz złożony z niebieskich kwiatów i liści powoju. Na środku w lustrze złota rozeta i paseczki przy krawędzi (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszkliwnie, „815”, „12” i „106” – wyciski w kolorze zielonym

Datowanie: 1815 rok

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.4010/1-2

149. Filiżanka

MT.Dep.4011

dawne numery: D.1324, MT.II.1239, MT-A-P/1849

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 8,5 cm, szer. 8,8 cm

Filiżanka kształtu jajowatego na niskiej, okrągłej nóżce i złoconej podstawie. Ucho złożone w formie dwóch splecionych węży, zachodzących głowami i ogonami na brzusiec filiżanki. Poniżej krawędzi szeroki na ok. 5 mm pas w kolorze ciemnobrązowym, podkreślony z obu stron złotymi, grubymi kreskami, w nim w formie regularnego fryzu białe, sześciopłatkowe kwiatki i kropki. Poniżej na czole filiżanki, szeroki na około 1,2 cm pas w kolorze beżowym, otoczony złotą ramką, wypełniony hieroglifami egipskimi. Pod nim okrągłe pole również w kolorze beżowym w złotym obramieniu, w nim pośrodku postać ludzka z długimi włosami w kokonie z lin. Ze zwoju lin zwisają cienkie nitki (?). Obok, wzdłuż złotej ramki, napis dużymi literami: „KANOPVS” (Idler 1995).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszklownie, „06” i „47” – wyciski

Datowanie: początek XIX wieku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 127.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

150. Figurka - dzieci z psem

MT.Dep.3849

dawne numery: D.1254, MT.II.1076, MT-A-P/1834

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 12,5 cm, szer. 15 cm

Figurka „dzieci z psem”. Chłopiec w liliowym kubraczku i żółtych, krótkich spodenkach ciągnący wózek na dwóch kółkach, w którym siedzi dziewczynka w zielonym kapelusiku, pasiastym gorsecie i różowej, kwiecistej spódnicy. Obok wózka po jednej stronie biegnący pies, po drugiej stoi wazon. Podstawa owalna zdobiona złoceniem (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza malowana kobaltem podszklownie, „P” - wycisk

Datowanie: między 1765 a 1775 rokiem

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2015, s. 126.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

151. Figurka - żniwiarze

MT.Dep.4012

dawne numery: D.1167, MT.II.1240,
MT-A-P/1836

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskłiwnie, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 21,5 cm, podstawa
18,8 x 15 cm

Kompozycja figuralna złożona z trzech
osób: młoda kobieta w różowej sukni
w czerwone kwiatki stojąca boso w lekkim
ukłonie, obok niej młodzieniec w liliowym
ubraniu i czarnym kapeluszu z sierpem
w prawej ręce. Na podstawie siedzący na
sнопku zboża chłopiec w różowym ku-
braczkę, beżowych spodniach i niebieskiej
opasce na głowie. Ubytki w dłoniach męż-
czyzn (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tar-
cza malowana kobaltem podszkliwnie
Datowanie: między 1765 a 1775 rokiem
Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki
Dawnej

Sygnatury manufaktury

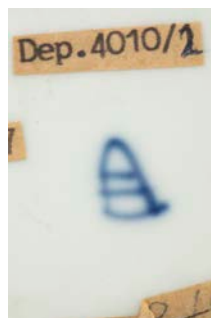
1800 rok
MT.Dep.3842

1802 rok
MT.Dep.3372/a-b

1803 rok
MT.Dep.3848/3

1815 rok
MT.Dep.4010 /2

1823 rok
MT.Dep.3374

3. _____
Manufaktura
w Berlinie

Sława porcelany miśnieńskiej odbiła się szerokim echem w całej Europie i świecie. Fryderyk II (1712-1786), król pruski, zazdrosnym okiem spoglądał na bogate zbiory dworu saskiego, marząc o własnej wytwórni porcelany. Chciał przede wszystkim zaspokoić własne ambicje, ale i również stworzyć w państwie nową gałąź przemysłu.

Pierwsze podjęte przez króla pruskiego kroki nie przyniosły pożądanego rezultatu. Próbował nawet przekupić część pracowników z Miśni i ściągnąć ich do Berlina, ale nie udało mu się to. Dopiero w 1751 roku sytuacja odmieniła się dzięki berlińskiemu fabrykantowi materiałów wełnianych Wilhelmowi Casparowi Wegely'emu. Przedstawił on Fryderykowi II projekt założenia własnej manufaktury, na który otrzymał zgodę i poparcie. Nie wiadomo, skąd Wegely posiadał wiedzę i tajniki produkcji porcelany. Do pomocy zatrudnił pracowników wtajemniczonych w arkana z Höchst i Miśni. Zależało mu szczególnie na współpracy z dyrektorem porcelaniarni w Höchst – Johannem Kilianem Benckgraffem, który przyjechał do Berlina i podarował mu drewniany model pieca oraz zapewnił dostawy kaolinu z okolic Passawy. Ostatecznie jednak Benckgraff zdecydował się na wyjazd do Fürstenbergu. Pomimo trudności technicznych Wegely zdołał uruchomić produkcję porcelany. Modelowaniem zajmował się Ernst Heinrich Reichard, a dekoracją malarską przybyły z Miśni w 1757 roku Isaak Jacques Clauce¹. Jeszcze w tym samym roku z powodu trudności finansowych wytwórnia została zamknięta.

Wyroby z tego okresu należą do rzadkości. Produkowano wówczas figury, zastawy stołowe oraz naczynia użytkowe, wykorzystując częściowo wzory miśnieńskie i wiedeńskie. Dominowały motywy ludowe, nieco rubaszne, które zaskakiwały swoją naturalnością. Kolekcja obejmująca 500 sztuk porcelany Wegely'ego była w posiadaniu rodziny Trauguttów w Sztokholmie. Prawdopodobnie po drugiej wojnie światowej została przekazana do Muzeum Narodowego w Sztokholmie. Dalsze egzemplarze znajdowały się w dawnym Muzeum Zamkowym w Berlinie, a po zniszczeniach wojennych zamku i jego rozbiórce w 1951 roku trafiły do berlińskiego Muzeum Rzemiosła Artystycznego (Kunstgewerbemuseum)². Marką fabryczną była niebieska litera „W”, malowana podszkliwnie lub wyciskana.

Kolejną wytwórnię porcelany otworzył w 1761 roku kupiec Johann Ernst Gotzkowsky. Pozyskał on dla manufaktury doświadczoną kadrę: modelera Friedricha Eliasa Meyera – ucznia sławnego rzeźbiarza z Miśni Johanna Joachima Kaendlera; pejzażystę Carla Wilhelma Böhmea oraz ma-

larzy Karla Jacoba Christiana Klipfela i Johanna Balthasara Borrmanna³. Dyrektorem fabryki Gotzkowski mianował uchodźcę z Miśni – Johanna Georga Grieningera. Marką wówczas stała się litera „G” – niebieska pod szkliwem lub czerwona na szkliwie.

Manufaktura miała solidne fundamenty i wykwalifikowanych pracowników, jednak nieudolne interesy Gotzkowskiego doprowadziły do kolejnej sprzedaży wytwórni. Tym razem, w 1763 roku, za sumę 225 000 talarów nabył ją sam król pruski Fryderyk II⁴. W czasie wojny siedmioletniej król zaopatrzył się w Miśni we wszystko, co było mu potrzebne do dobrego funkcjonowania manufaktury. W tym czasie zatrudnionych było już 146 osób i zmiana właściciela nie miała większego wpływu na produkcję porcelany. W związku z tym trudno jest odróżnić przedmioty z okresu działalności Gotzkowskiego.

Pod nową nazwą „Königliche Porzellanmanufaktur” – „Królewska Fabryka Porcelany” manufaktura zaczęła się świetnie rozwijać. Dzięki pomocy i opiece króla, któremu zależało na podniesieniu poziomu technicznego i artystycznego, udało się wprowadzić porcelanę berlińską na rynek międzynarodowy. Z jego inicjatywy powstały nowe wzory, tj. „Neuglatt” i „Antique Zierat”. Król zamawiał też liczne zastawy do swych rezydencji⁵.

W 1765 roku odkryto w Strzel (Strzeblowie koło Sobótki) na Śląsku chudą glinę porcelanową, a w 1771 roku wspaśniały kaolin w Brachwitz koło Halle, w Sennewitz i Morl, które manufaktura w Berlinie stosuje do dzisiaj. Czerep porcelany z tej gliny kaolinowej posiada błękitnobiały odcień typowy dla przedmiotów berlińskich⁶.

Z wyrobów wytwarzanych w manufakturze największe znaczenie miały serwisy i w tej właśnie dziedzinie w epoce rokoka wytwórnia odnosiła największe sukcesy spośród wszystkich porcelaniarni niemieckich⁷. Tworzono wiele przedmiotów na zamówienie, jak również jako podarunki królewskie. W produkcji najczęściej zapożyczano wzory z Miśni i Sèvres, pojawiało się także wiele przedmiotów własnych pomysłów. Nadzwyczajną popularność porcelanie berlińskiej przyniosła dekoracja w formie wielobarwnie malowanych kwiatów, również ptaków, krajobrazów, miniatury *à la Watteau* (scenki rodzajowe) i postacie w konwencji Bouchera⁸. Wielkim powodzeniem cieszyła się wymyślona w Berlinie tzw. czerwień purpurowa, któ-

3 J. Diviš, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 60.

4 Tamże, s. 59.

5 Tamże, s. 60.

6 L. Danckert, *Leksykon...*, dz. cyt., s. 59.

7 J. Diviš, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 60.

8 G. Savage, *Porcelana i jej historia*, Warszawa 1977, s. 204.

1 J. Diviš, *Porcelana europejska*, Warszawa 1984, s. 58-60.

2 L. Danckert, *Leksykon porcelany europejskiej*, Gdańsk 2008, s. 57-58.

rej w swojej palecie w tym czasie nie posiadała Miśnia. W manufakturze berlińskiej kopiowano również reliefowy wzór kwiatowy, który w 1741 roku w Miśni zaprojektował Johann Friedrich Eberlein dla serwisu zamówionego przez Gotzkowskiego, tzw. Gotzkowsky-Ozier⁹.

W latach sześćdziesiątych XVIII wieku na berlińskich naczyniach pojawił się kolejny reliefowy wzór dekoracyjny zwany antycznym, „Antique Zierat”, na którym zauważyć można już tendencje klasycyzujące. Powstało wówczas wiele naczyń o smukłych liniach, z dekoracją o motywach klasycznych. Działem rzeźby kierował nadal Friedrich Elias Meyer, z którym od 1766 roku pracował jego brat Wilhelm Christian Meyer. Pracowici bracia doskonale uzupełniali się, produkując wiele modeli puttów i grup alegorycznych. W latach 1770-1772 obaj skomponowali wielką zastawę porcelanową według wskazówek króla, przeznaczoną w darze dla carycy Katarzyny II. Główną częścią zastawy była biała figura przedstawiająca carycę zasiadającą na tronie, w jej otoczeniu znalazły się również figury bogów. Zastawa składała się z przeróżnych naczyń, wśród których były wazy, kosze i kandelabry. Podczas pobytu w Petersburgu brat króla, książę Henryk, miał podarować Katarzynie II zastawę w celu jej zjednania dla planów Fryderyka związanych z rozbiorem Polski¹⁰.

W 1772 roku Wilhelm Christian Meyer opuścił fabrykę, a na jego miejsce przybył w 1775 roku Johann Eckstein. Pracował tylko parę miesięcy, ale pozostawił po sobie kilka ciekawych modeli figur w strojach polskich oraz kilka grup konnych¹¹. W latach 1789-1834 na stanowisku modelera zatrudniony był Karl Friedrich Riese, który specjalizował się w biskwicie (porcelanie białej, niepokrytej szkliwem)¹².

Pod koniec XVIII wieku, po śmierci króla Fryderyka II w 1786 roku, w berlińskiej manufakturze zapanował neoklasycyzm pochodzenia francuskiego, który na dworze pruskim był bardzo ceniony. Produkcję zdominowała rzeźba. Wykonywane w biskwicie popiersia, reliefowe portrety i różne kompozycje mitologiczne posiadały niejednokrotnie dużą wartość artystyczną.

Przez cały wiek XIX produkcja podporządkowana była obowiązującym stylom w sztuce, empirowi, a następnie mieszczańskiemu biedermeierowi, naśladując często piękne w tej epoce wzory wiedeńskie. Na pochwałę zasługują wykonane w okresie biedermeierowskim naczynia według wzorów sławnego Karla Friedricha Schinkla. Medaliony

portretowe zdobiące berlińskie naczynia i filiżanki empirowe, pochodzące w znacznej części spod ręki rzeźbiarza Leonarda Poscha. Po okresie artystycznego przestoju kierownictwo artystyczne przejął w 1886 roku malarz Alexander Kips. W czasie swojej 22-letniej pracy w manufakturze berlińskiej ponownie zdołał umieścić ją w centrum zainteresowania kolekcjonerów¹³.

Fabryka czynna jest do dzisiaj jako Państwowa Manufaktura Porcelany w Berlinie. Wyroby berlińskie sygnowano literami KPM i schematycznym rysunkiem berła królewskiego.

Najciekawszymi obiektami w tarnowskim depozycie z kolekcji manufaktury berlińskiej jest pochodzący z lat 1777-1790 garnitur wazonów dekoracyjnych zdobionych portretami władców europejskich oraz komplet filiżanki ze spodkiem typu *trembleuse* (z j. fr. „drżący”), który prawdopodobnie przeznaczony był dla osób starszych lub wykorzystywano go w podróżach. Natomiast bogactwem form wyróżniają się części serwisu berlińskiego z dekoracją kwiatową.

The Berlin Manufactory

Summary

Frederick II (1712-1786), the king of Prussia, looked with jealousy at the rich collection of the Saxon court, dreaming about his own porcelain factory. He failed to bribe some of Messen workers and bring them to Berlin. In 1751 the situation changed thanks to a Berlin manufacturer of woollen fabrics, Wilhelm Caspar Wegely. He presented a project of establishing his own manufactory to Frederick II, to which he obtained a consent and support. To have some assistance he hired workers with the insider knowledge about the trade secret of Höchst and Messen. He particularly cared about the cooperation with the director of the porcelain plant in Höchst, Johann Kilian Benckgraff, who came to Berlin and gave him a wooden model of the furnace as a gift, and ensured supplies of kaolin from the surroundings of Paszow. In spite of technical difficulties, Wegely managed to start the production of porcelain. Ernst Heinrich Reichard was responsible for production, and Isaak Jacques Clause, who came from Messen in 1757, for painting decoration. Unfortunately, in the same year, due to financial difficulties, the factory was closed.

9 J. Diviš, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 60.

10 R.S. Ryszard, *Porcelana od baroku do empiru*, Warszawa 1964, s. 51.

11 Tamże, s. 53.

12 L. Danckert, *Leksykon...*, dz. cyt., s. 60.

13 Tamże.

Another porcelain factory was opened in 1798 by a merchant, Johann Ernst Gotzkowsky. He gained experienced staff for the manufactory: a modeller Friedrich Elias Meyer, the apprentice of Johann Joachim Kaendler's, a famous Messen sculptor, a landscapist Carl Wilhelm Böhme, and painters Karl Jacob Christian Klipfel and Johann Balthasar Borrmann. For the post of the factory director Gotzkowsky appointed Johann Georg Grieninger, a refugee from Messen. The manufactory had solid foundations and qualified workforce, however, Gotzkowsky's unsuccessful business deals brought about another sale of the factory.

In 1763 it was purchased by the Prussian king Frederick II. During the Seven Years' War the king bought in Messen everything he needed for the good functioning of the manufactory. Under a new name, "Königliche Porzellanmanufaktur" (Royal Porcelain Manufactory) it started to develop

well. A high technical and artistic level was the reason for which Berlin porcelain started to settle on the international market. The sculpture department was still managed by Friedrich Elias Meyer, with whom his brother Wilhelm Christian Meyer worked from 1766, and who was replaced in 1775 by Johann Eckstein.

At the end of the 18th century, after King Frederick II's death, in 1786, neo-classicism of French origin, which was valued at the Prussian court, was prevalent in the Berlin manufactory. After the period of artistic standstill, artistic management was taken over in 1886 by a painter Alexander Kips. The factory is still opened as the State Porcelain Manufactory in Berlin. Since its purchase by Frederick II, Berlin goods have been marked with KPM initials and a schematic drawing of the royal sceptre.

152. Filiżanka (pięć sztuk)

MT.Dep.3321/1

dawne numery: MT.II.448 egz. 1, MT-A-P/1678

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 4,5 cm, śr. 8 cm

Filiżanka półkulista na niskiej pierścieniowej podstawie z okrągło wywiniętym uchem zdobionym w plastyczne podkreślone złożeniem liście. Krawędź równa. Poniżej krawędzi po zewnętrznej stronie szeroka na około 6 mm bordiura złożona z nieregularnych pół podkreślonych złożonymi elementami rokajowymi, wypełnionymi karpia łuską. Pola te łączą się na przemian z symetrycznymi partiami ukośnej kratki przegrodzonej dzwoneczkami w kolorze złotym. Poniżej po jednej stronie większy bukiet wielobarwnie malowanych różnych kwiatów z wyróżniającym się kwiatem w kolorze żółto-fioletowym po drugiej stronie filiżanki dwa małe rzuciki kwiatowe, jeden pomarańczowy, drugi to bratek. Wewnątrz na środku dna rzucik kwiatowy w kolorze fioletowym (Idler 1994).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „31” – ryt podszkliwnie

Datowanie: około 1780 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3321/1-5

Filiżanki

MT.Dep.3321/2

dawne numery: MT.II.448 egz. 2, MT-A-P/1679

MT.Dep.3321/3

dawne numery: MT.II.448 egz. 3, MT-A-P/1680

MT.Dep.3321/4

dawne numery: MT.II.448 egz. 4, MT-A-P/1681

MT.Dep.3321/5

dawne numery: MT.II.448 egz. 5, MT-A-P/1682

153. Filiżanka

MT.Dep.3326

dawne numery: MT.II.453, MT-A-P/1677

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szklwienie

Wymiary: wys. 5 cm, śr. 8 cm

Filiżanka półkulista, przechodząca łagodnym łukiem w niską podstawę. Uszko fantazyjnie wywinięte w kształcie litery „J”, zdobione plastycznymi listkami cieniowanymi kolorem liliowym. Poniżej lekko sfalowanej krawędzi dekoracyjny pas reliefowej plecionki koszykowej przerywanej prostymi prętami (tzw. Neu-Ozier). Pod nim wielobarwnie malowana girlanda opasująca filiżankę poziomym, zwartym ciągiem, uwita z zielonych łodyg z listkami, w które wpleciono większe i mniejsze kwiatki w kolorach różowym i popielatym. Wewnątrz na środku dna rzucik z kwiatów w kolorze popielatym i różowym. Nieco wyżej zielona ćma (Idler 1994).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „10” (?) – ryt podszkliwnie

Datowanie: około 1780 roku

154. Wazon z pokrywą (dwie sztuki)

MT.Dep.3868

dawne numery: D.1261, MT.II.1096,
MT-A-P/1700/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 29 cm, szer. 15 cm

Wazon z pokrywą kształtu jajowatego z krótką cylindryczną szyjką, na niskiej cylindrycznej podstawie. Pokrywa kopulasta z uchwytem w formie szyszki. Dekoracja: na brzuścu, szyjce i pokrywie wielobarwne malowane większe i mniejsze bukiety różnych kwiatów. Krawędzie złoczone (Idler 1994).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „I” - ryt na krawędzi dna

Datowanie: koniec XVIII wieku

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3539

Wazon

MT.Dep.3539

dawne numery: MT.II.668, MT-A-P/1701/1-2

155. Koszyczek (2 sztuki)

MT.Dep.3860/1

dawne numery: D.1137 egz. 1, MT.II.1088 egz. 1, MT-A-P/1674

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 9,8 cm, dł. 28 cm, szer. 23,3 cm

Koszyczek na owoce w kształcie zbliżonym do owalu. Otok wysoki, wywinięty, uformowany z prostych, pionowych prętów ujętych u góry rokajową, plastyczną krawędzią, którą tworzą podłużne otworki i łączące je przemiennie niebieskie niezapominajki. Poniżej rokajowe, plastyczne elementy podkreślone złotem. W połowie wysokości pionowe pręty otoka przecina pojedynczy pręt poziomy tej samej grubości, a przy podstawie krzyżują się one z dwoma wąskimi wałeczkami, oplecionymi na łączach wąską, złotą tasiemką. Na długości koszyka dwa wydatne podniesione uchwyty uformowane ze splecionych gałązek śliwy (?) z plastycznymi listkami i złożonymi owocami obustronnie, symetrycznie

obejmującymi krawędź. Dekoracja malowana na dnie w formie dużego, wielobarwnego bukietu z różą z prawej i trzech małych rzucików kwiatowych regularnie rozrzuconych z lewej strony. Poza złoceniami na krawędzi, przy podstawie, na elementach rokajowych i uchwytach, do dekoracji wprowadzono zielen w postaci pasków przecinających pręty i na uchwytach, podkreślając tym kolorem łądygę i liście (Idler 1994).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „41,III” - wycisk podszkliwnie

Datowanie: między 1780 a 1800 rokiem

Cykl, komplet: MT.Dep.3860/1-2

Koszyczek

MT.Dep.3860/2

dawne numery: D.1137 egz. 2, MT.II.1088 egz. 2, MT-A-P/1675

156. Filiżanka

MT.Dep.3861

dawne numery: D.1138, MT.II.1089, MT-A-P/1706/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,9 cm, szer. 10,4 cm

Filiżanka kształtu gruszkowatego, przewiązana pośrodku brzuśca plastyczną wstęgą w ten sposób, że kokarda tworzy ucho. Na wstążce widoczny drobny wzorek z poczwornie ułożonych kreszek w kolorze złotym, różowym i zielonym. Pod wstęgą po jednej stronie brzuśca duża litera „L” skomponowana z wielobarwnie malowanych drobnych kwiatuszków. Poza tym nieregularnie rozrzucone drobne rzuciki kwiatowe. Przy krawędzi złote ząbki, przy podstawie złoty pasek. Komplet filiżanka i spodek przeznaczony dla osób starszych, o trzęsących się rękach (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „6” w kolorze różowym

Datowanie: około 1775 roku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 88.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3862

157. Spodek

MT.Dep.3862

dawne numery: D.1139, MT.II.1090, MT-A-P/1706/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 13,5 cm, wys. 2,5 cm

Spodek okrągły, o równej krawędzi i łagodnie podniesionym otoku, z ażurowym koszyczkiem ujmującym filiżankę. Dekoracja: na otoku równomiernie rozmieszczone, wielobarwnie malowane trzy bukietki kwiatowe. Na dnie wewnątrz koszyczka czwarty, mniejszy (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „6” w kolorze różowym

Datowanie: około 1775 roku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 91.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3861

158. Filiżanka z pokrywką

MT.Dep.3863

dawne numery: D.1234, MT.II.1091, MT-A-P/1708/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,9 cm, szer. 8,1 cm

Filiżanka z pokrywką kształtu cylindrycznego z prostokątnym łamanym uchem. Pokrywka kopulasta z uchwytem w formie okrągłej gałki. Powierzchnia brzuśca i pokrywy w kolorze kobaltowym ze złotym wzorem w formie nieregularnie wijącej się linii. Na osi ucha biały medalion z malowidłem w kolorze różu

pompejańskiego przedstawiający postać kobiecą w pozycji siedzącej w stroju antycznym. Górna część pokrywy i uchwyt w kolorze białym. Krawędzie złoczone (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „8” w kolorze liliowym, „IIII” - na krawędzi dna, „ZZ” - liliowe na pokrywce

Datowanie: około 1810 roku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 91.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3864

159. Spodek

MT.Dep.3864

dawne numery: D.1235, MT.II.1092, MT-A-P/1708/3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 13 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filizankę, okrągły o równej krawędzi i gładkim podniesionym pod kątem rozwartym otoku. Dekoracja: otok w kolorze kobaltowym ze złotym wzorem w formie nieregularnie wijącej się linii. W białym lustrze umieszczone centralnie malowidło w kolorze różu pompejańskiego, przedstawiające postać męską w pozycji stojącej w stroju antycznym. Krawędź złocona (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „8” - liliowe, „10” - wycisk

Datowanie: około 1810 roku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 91

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3863

160. Figurka - Parki

MT.Dep.3865

dawne numery: D.1162, MT.II.1093,
MT-A-P/1704

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naszklwne, szklwienie

Wymiary: wys. 23,5 cm, śr. podstawy 10 cm

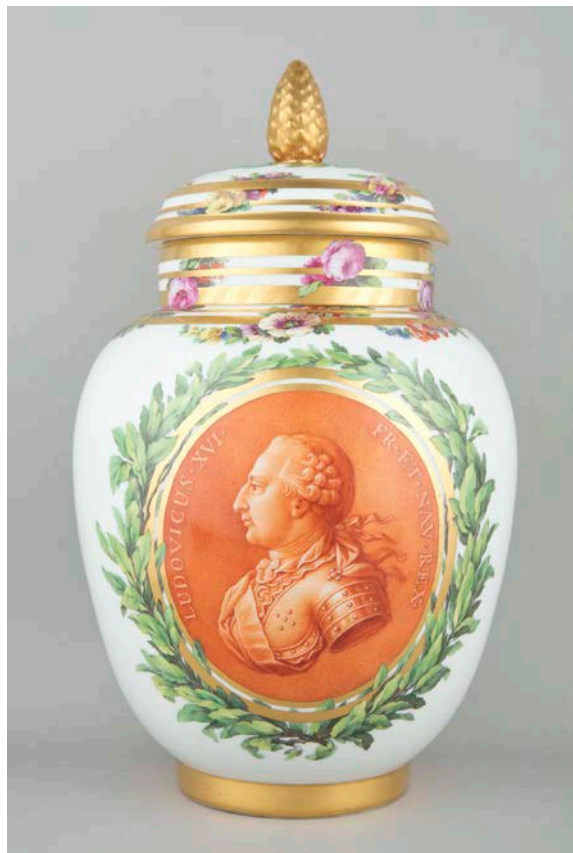
Parki - córki Nocy: Kloto, Lachezis i Atropos. Kompozycja figuralna składająca się z trzech kobiet w pozycjach pólśiedzących, zwróconych do siebie bokami. Dwie z nich przedstawione w aktach z przepaskami poniżej bioder, zajęte snuciem nici z kądzieli. Trzecia w postaci starej kobiety, w seledynowej sukni i białej chuście w kropki na głowie, trzyma w ręku nożyce. Podstawa wypukła, okrągła (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszklwnie, „42”
- wycisk

Datowanie: około 1780 roku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 89.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki
Dawnej

161. Wazon z pokrywą

MT.Dep.3866

dawne numery: D.1258, MT.II.1094, MT-A-P/1693/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 27 cm, szer. 18,5 cm

Wazon z pokrywą kształtu jajowatego z krótką cylindryczną szyjką. Pokrywa kopulasta, spłaszczona z uchwytem w formie szyszki. Dekoracja: na gładkim brzuścu przeciwległe umieszczone dwa medaliony w kolorze cynobrowym, otoczone podwójnym złotym paskiem i zielonymi gałązkami wawrzynu. W jednym profilowane popiersie króla francuskiego Ludwika XVI i napis „LUDOVICUS. XVI. FR.ET.NAV.REX”. W drugim na tle panoplium z proporczyków, gałązki oliwnej i rogów obfitości – wieniec laurowy z trzema liliami Burbonów, nad którym widoczna królewska korona. Górna część wazonu, szyjka i pokrywa zdobione horyzontalnymi, złotymi paskami z przewijającymi się przez nie girlandami kwiatów. Złoty, szeroki pasek na podstawie (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1775 a 1790 rokiem

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 87.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3867, MT.Dep.4013, MT.Dep.4025

162. Wazon z pokrywą

MT.Dep.3867

dawne numery: D.1274, MT.II.1095, MT-A-P/1694/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 27 cm, szer. 18,5 cm

Wazon z pokrywą kształtu jajowatego z krótką cylindryczną szyjką. Pokrywa kopulasta, spłaszczona z uchwytem w formie szyszki. Dekoracja: na gładkim brzuścu przeciwległe umieszczone dwa medaliony w kolorze cynobrowym, otoczone podwójnym złotym paskiem i zielonymi gałązkami wawrzynu. W jednym profilowane popiersie króla pruskiego Fryderyka II i napis „FRIDERICUS.II. BORUSSOR.REX”. W drugim hełm z pióropuszem oraz lira i berło związane szarfą i ujęte w pierścień liści laurowych. Górna część wazonu, szyjka i pokrywa zdobione horyzontalnymi, złotymi paskami z przewijającymi się przez nie girlandami kwiatów. Złoty, szeroki pasek na podstawie (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło w kolorze kobaltowym

Datowanie: między 1775 a 1790 rokiem

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 88.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3866, MT.Dep.4013, MT.Dep.4025

163. Wazon z pokrywą

MT.Dep.4013

dawne numery: D.1315, MT.II.1241, MT-A-P/1695/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 27 cm, szer. 18,5 cm

Wazon z pokrywą kształtu jajowatego z krótką cylindryczną szyjką. Pokrywa kopulasta, spłaszczona z uchwytem w formie szyszki. Dekoracja: na gładkim brzuścu przeciwnie umieszczone dwa medalliony w kolorze cynobrowym, otoczone podwójnym złotym paskiem i zielonymi gałązkami wawrzynu. W jednym profilowane popiersie carycy rosyjskiej Katarzyny II i napis: „CATHARINA II. IMPERAT RUSS.”. W drugim liście wawrzynu na tle chmur i blasków, w środku rozwarta księga na niej berło, poniżej szabla i kotwica. Górna część wazonu, szyjka i pokrywa zdobione horyzontalnymi, złotymi paskami z przewijającymi się przez nie girlandami kwiatów. Złoty, szeroki pasek na podstawie (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1775 a 1790 rokiem

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 87.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3866, MT.Dep.3867, MT.Dep.4025

164. Wazon z pokrywą

MT.Dep.4025

dawne numery: D.1199, MT.II.1253, MT-A-P/1696/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 27 cm, szer. 18,5 cm

Wazon z pokrywą, kształtu jajowatego z krótką cylindryczną szyjką. Pokrywa kopulasta, spłaszczona z uchwytem w formie szyszki. Dekoracja: na gładkim brzuścu przeciwnie umieszczone dwa medalliony w kolorze cynobrowym, otoczone podwójnym złotym paskiem i zielonymi gałązkami wawrzynu. W jednym profilowane popiersie króla polskiego Stanisława Augusta Poniatowskiego i napis: „STANISL. AUGUSTUS REX POLONIAE.”, w drugim na tle liści laurowych, chmur i blasków rozwarta księga, nad nią mitra książęca, pod nią jelec z orłem i szablą. Górna część wazonu, szyjka i pokrywa zdobione horyzontalnymi, złotymi paskami z przewijającymi się przez nie girlandami kwiatów. Złoty, szeroki pasek na podstawie (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1774 a 1790 rokiem

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 88.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3866, MT.Dep.3867, MT.Dep.4013

165. Waza z pokrywą

MT.Dep.3869

dawne numery: D.1458 egz. 1, MT.II.1097, MT-A-P/1614/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. z pokrywą ok. 25 cm, dł. ok. 34 cm, szer. ok. 22 cm

Waza z pokrywą, owalna, z dwoma uchami na długości naczynia, uformowanymi z plastycznej, grubej gałązki z listkami i owocami śliwki (?) przy nasadach i pośrodku. Owoce śliwki złożone, listki podkreślone zielenią i złotem. Brzusiec gładki, pękaty, lekko wklęsły przy krawędzi. Pokrywa kopulasta, lekko wklęsła poziomo pośrodku, z uchwytem podobnym jak te na brzuscu. Dekoracja: po obu stronach wazy po jednym dużym, wielobarwnie malowanym bukicie różnych kwiatów, jeden z wyróżniającym się strzępiastym goździkiem, drugi z pomarańczową cynią i dwoma mniejszymi różowymi różami. Obok nieregularnie rozrzucone mniejsze rzuciki kwiatowe. Pokrywa zdobiona podobnie. Przy krawędziach plastyczny ornament rokokowy podkreślony złotem. Wewnątrz pokrywy malowany żuczek maskujący wadę fabryczną (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszklownie, „III” - ryt i „34” - wycisk na spodzie dna, obok małe listki

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

166. Waza z pokrywą

MT.Dep.4014

dawne numery: D.1458 egz. 2, MT.II.1242, MT-A-P/1613/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. z pokrywą ok. 25 cm, dł. ok. 34 cm, szer. ok. 22 cm

Waza z pokrywą, owalna z dwoma uchami na długości naczynia uformowanymi z plastycznej, grubej gałązki z listkami i owocami wiśni (?) przy nasadach i pośrodku. Owoce wiśni złożone, listki podkreślone zielenią i złotem. Brzusiec gładki, pękaty, lekko wklęsły przy krawędzi. Pokrywa kopulasta, lekko wklęsła poziomo pośrodku, z uchwytem podobnym jak te na brzuscu. Dekoracja: po obu stronach wazy po jednym dużym, wielobarwnie malowanym bukicie różnych kwiatów, jeden z wyróżniającą się dużą różową różą, drugi ze strzępiastą dalią (?). Obok nieregularnie rozrzucone mniejsze rzuciki kwiatowe. Pokrywa zdobiona podobnie. Przy krawędziach plastyczny ornament rokokowy podkreślony złotem. Wewnątrz pokrywy malowany żuczek maskujący wadę fabryczną (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszklownie, „III” - ryt, „34” - wycisk na spodzie dna

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

167. Waza do chłodzenia kieliszków – weriera

MT.Dep.3870

dawne numery: D.1459, MT.II.1098, MT-A-P/1635

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 12 cm, dł. 29 cm, szer. 20,5 cm

Waza do chłodzenia kieliszków, tzw. weriera, owalna, na niskiej podstawie, faliście wybrzuszona. Sfalowanemu pionowo brzuścowi odpowiada krawędź wycinana w zaokrąglone, duże zęby zagięte do wewnątrz. Na długości naczynia dwa uchwyty w formie wywiniętych wiązek liści ułożonych symetrycznie z muszelką w środku. Liście podkreślone kolorem złotym i zielonym, muszelka różowym. Dekoracja malarska po obu stronach brzuśca po jednym dużym, wielobarwnie malowanym bukicie różnych kwiatów. Z jednej strony dominuje różowa róża i żółty narcyz, po drugiej strzępiasty kwiat biało-różowy i dwa pomarańczowe. Pod uchwyty po jednym małym rzuciku kwiatowym. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, ponadto poniżej niej plastyczny ornament rokajowy podkreślony również złotem (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „37” – wycisk, „II” – ryt
Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

168. Waza do chłodzenia kieliszków – weriera

MT.Dep.4015/1

dawne numery: D.1202 egz. 1, MT.II.1243 egz. 1, MT-A-P/1636

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 12 cm, dł. ok. 28,5 cm, szer. 19 cm

Waza do chłodzenia kieliszków, owalna, na niskiej podstawie, faliście wybrzuszona. Sfalowanemu pionowo brzuścowi odpowiada krawędź wycinana w zaokrąglone, duże „zęby” zagięte do wewnątrz. Na długości naczynia dwa uchwyty w formie wywiniętych wiązek liści ułożonych symetrycznie, z muszelką w środku. Liście podkreślone kolorem złotym i zielonym, muszelka różowym. Dekoracja malarska po obu stronach brzuśca po jednym dużym, wielobarwnie malowanym bukicie różnych kwiatów. W jednym bukicie wyróżnia się pomarańczowy mak, w drugim różowa róża. Pod uchwyty po jednym małym rzuciku kwiatowym. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, poniżej niej plastyczny ornament rokajowy podkreślony również złotem (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „24” – wycisk, „I” – ryt
Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem
Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 90.

169. Waza do chłodzenia kieliszków – weriera

MT.Dep.4015/2

dawne numery: D.1202 egz. 2, MT.II.1243 egz. 2, MT-A-P/1637

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 12 cm, dł. 28,5 cm, szer. 19 cm

Waza do chłodzenia kieliszków, owalna, na niskiej podstawie, faliście wybrzuszona. Sfalowanemu pionowo brzuścowi odpowiada krawędź wycinana w zaokrąglone, duże „zęby” zagięte do wewnątrz. Na długości naczynia dwa uchwyty w formie wywiniętych wiązek liści ułożonych symetrycznie, z muszelką w środku. Liście podkreślone kolorem złotym i zielonym, muszelka różowym. Dekoracja malarska po obu stronach brzuśca po jednym dużym, wielobarwnie malowanym bukicie różnych kwiatów. W jednym bukicie wyróżnia się kwiat pomarańczowy o drobnych płatkach i dwie różowe róże, w drugim strzępiasty kwiat w kolorze ciemnoróżowym z złotym środkiem. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, poniżej niej plastyczny ornament rokajowy podkreślony złotem (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „24 I” – wycisk

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

170. Waza do chłodzenia kieliszków – weriera

MT.Dep.4015/3

dawne numery: D.1203, MT.II.1243 egz. 3, MT-A-P/1638

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 12 cm, dł. 28 cm, szer. 19 cm

Waza do chłodzenia kieliszków, owalna, na niskiej podstawie, faliście wybrzuszona. Sfalowanemu pionowo brzuścowi odpowiada krawędź wycinana w zaokrąglone, duże „zęby” zagięte do wewnątrz. Na długości naczynia dwa uchwyty w formie wywiniętych wiązek liści ułożonych symetrycznie, z muszelką w środku. Liście podkreślone kolorem złotym i zielonym, muszelka różowym. Dekoracja malarska po obu stronach brzuśca po jednym dużym bukicie różnych kwiatów. W jednym bukicie dominuje duża różowa róża, w drugim żółto-fioletowy tulipan. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, poniżej niej plastyczny ornament rokajowy podkreślony również złotem (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło w kolorze kobaltowym podszkliwnie, „32 I” – wycisk

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

171. Naczynie na lody

MT.Dep.3871/a-c

dawne numery: D.1460, MT.II.1099, MT-A-P/1642/1-3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. całości 22,8 cm, śr. podstawy 16 cm

Cylindryczne naczynie na lody złożone jest z trzech odrębnych części: naczynia podstawowego z dwoma uchami przeznaczonego na zmrożony lód, wkładu na zimny deser oraz płaskiej pokrywy z ozdobnym uchwytem. Zdobione w duże, wielobarwne bukiety kwiatów, jeden z różą, drugi z kwiatem pomarańczy. Pod uchwytami znajdują się po dwa mniejsze bukietki kwiatowe. Naczynie posiada do kompletu łopatkę do lodów MT.Dep.3890/1 (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie na wszystkich 3 częściach (na wkładzie – berło z kreską), „17” – wycisk na dnie naczynia podstawowego i pokrywy

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 90.

172. Naczynie na lody

MT.Dep.3872/a-c

dawne numery: D.1461, MT.II.1100, MT-A-P/1643/1-3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. całości 23,4 cm, śr. podstawy 16 cm

Naczynie na lody złożone z trzech części: naczynie podstawowe cylindryczne, z lekkim uskokiem przy podstawie i dwoma uchwytami na osi w formie wywiniętych wiązek z liści ułożonych symetrycznie, z muszelką w środku. Uchwytów podkreślone kolorem zielonym, złotym i różowym na muszelce. Krawędź równa, zdobiona złotym paskiem i plastycznym ornamentem rokajowym podkreślonym złotem. Dekoracja malarska w formie wielobarwnie malowanych dwóch dużych bukietów kwiatowych, po jednym z każdej strony, jeden z pomarańczowym tulipanem, w drugim dominuje kwiat różowy z żółtym środkiem. Pod uchwytami jeden i dwa rzuciki różnych kwiatków. Wkład wchodzący w naczynie podstawowe również cylindryczny, z szerokim na 1,5 cm płaskim kołnierzem zdobionym przy krawędzi złotym paskiem. W środku na dnie bukietki z kwiatków w kolorze liliowym. Pokrywa płaska, z wysokim na ok. 3 cm gładkim pierścieniem, zdobionym dwoma złotymi paskami i plastycznym ornamentem rokajowym podkreślonym złotem. We wgłębieniu, na środku uchwyt z dwóch splecionych gałązek z liśćmi, przewiązanych różową wstążką, obok wielobarwne rzuciki z kwiatków żółtych, pomarańczowych i jednej różyczki. Naczynie posiada do kompletu łopatkę do lodów MT.Dep.3890/2 (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie na wszystkich 3 częściach (na wkładzie – berło z kreską), „17” – wycisk na dnie wkładu, „G+17” – ryt na dnie naczynia podstawowego

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

173. Salaterka

MT.Dep.3873

dawne numery: D.1462 egz. 1, MT.II.1101, MT-A-P/1625

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 20,5 cm, szer. 15 cm

Salaterka kształtem zbliżona do łagodnie zarysowanego czteroliścia, silnie wgłębiona. Krawędź lekko sfalowana zdobiona złotym wąskim paskiem, ponadto poniżej niej plastyczny ornament rokajowy podkreślony również złotem. Dekoracja malarska: na dnie z prawej strony wielobarwnie malowany większy bukiet różnych kwiatów, z dominującą różową różą. Obok, z lewej regularnie rozrzucone trzy mniejsze rzuciki kwiatowe: jeden w kolorze pomarańczowym, drugi w różowym, trzeci to niezapominajka (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „49 II” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

174. Salaterka

MT.Dep.3874/1

dawne numery: D.1463, MT.II.1102 egz. 1, MT-A-P/1623

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 25,3 cm, szer. 18 cm

Salaterka, kształtem zbliżona do łódki, silnie wgłębiona, z delikatnymi karbami biegnącymi od krawędzi dośrodkowo, po dwa na długości naczynia. Krawędź lekko sfalowana zdobiona złotym wąskim paskiem, ponadto poniżej niej plastyczny ornament rokajowy podkreślony również złotem. Dekoracja malarska: na dnie z prawej strony wielobarwnie malowany duży bukiet różnych kwiatów, z dominującymi dwoma rozwiniętymi kwiatami w kolorze różowym. Obok, bliżej krawędzi regularnie rozrzucone trzy mniejsze rzuciki kwiatowe: jeden w kolorze pomarańczowym, drugi to bratek z listkami, trzeci niezapominajka (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „40” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

175. Salaterka

MT.Dep.3874/2

dawne numery: D.1464, MT.II.1102 egz. 2, MT-A-P/1624

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 25 cm, szer. 18,3 cm

Salaterka, kształtu łódkowego, silnie wgłębiona, z delikatnymi karami biegnącymi od krawędzi dośrodkowo, po dwa na długości naczynia. Krawędź lekko sfalowana zdobiona złotym wąskim paskiem, ponadto poniżej niej plastyczny ornament rokajowy podkreślony również złotem. Dekoracja malarska: na dnie z prawej strony wielobarwnie malowany duży bukiet różnych kwiatów, z dominującym kwiatem w kolorze pomarańczowym, żółtą różą i trzema kwiatami w kolorze różowym. Obok, bliżej krawędzi, regularnie rozrzucone trzy mniejsze rzuciki kwiatowe: jeden w kolorze różowym, drugi żółtym, trzeci fioletowym (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwne, „49” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

176. Solniczka

MT.Dep.3875/1

dawne numery: D.1465 egz. 1, MT.II.1103 egz. 1, MT-A-P/1646

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 9,3 cm, szer. 7,7 cm

Solniczka, owalna, na rozszerzającej się łagodnym łukiem, profilowanej podstawie. Miejsce na sól silnie wgłębione, z krawędzią lekko sfalowaną, zdobioną złotym paskiem i plastycznym ornamentem rokajowym podkreślonym złotem. Dekoracja w formie wielobarwnie malowanych bukietów różnych kwiatków, dwóch większych i dwóch małych na podstawie oraz trzech rzucików we wgłębieniu (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwne, „38” - wycisk

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

177. Solniczka

MT.Dep.3875/2

dawne numery: D.1465 egz. 2, MT.II.1103 egz. 2, MT-A-P/1647

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 9,5 cm, szer. 7,6 cm

Solniczka owalna, na rozszerzającej się łagodnym łukiem, profilowanej podstawie. Miejsce na sól silnie wgłębione, z krawędzią lekko sfalowaną, zdobioną złotym paskiem i plastycznym ornamentem rokajowym podkreślonym złotem. Dekoracja w formie wielobarwnie malowanych bukietów różnych kwiatków, dwóch większych i dwóch małych na podstawie oraz trzech rzucików we wgłębieniu (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „38” - wycisk

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

178. Solniczka

MT.Dep.3875/3

dawne numery: D.1466, MT.II.1103 egz. 3, MT-A-P/1648

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 9,3 cm, szer. 7,7 cm

Solniczka, owalna, na rozszerzającej się łagodnym łukiem, profilowanej podstawie. Miejsce na sól silnie wgłębione, z krawędzią lekko sfalowaną, zdobioną złotym paskiem i plastycznym ornamentem rokajowym podkreślonym złotem. Dekoracja w formie wielobarwnie malowanych bukietów różnych kwiatków, dwóch większych i dwóch małych na podstawie oraz trzech rzucików we wgłębieniu (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „37” - wycisk

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

179. Solniczka

MT.Dep.3875/4

dawne numery: D.1467, MT.II.1103 egz. 4, MT-A-P/1649

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 9,5 cm, szer. 7,6 cm

Solniczka owalna, na rozszerzającej się łagodnym łukiem, profilowanej podstawie. Miejsce na sól silnie wgłębione, z krawędzią lekko sfalowaną, zdobioną złotym paskiem i plastycznym ornamentem rokajowym podkreślonym złotem. Dekoracja w formie wielobarwnie malowanych bukietów różnych kwiatków, dwóch większych i dwóch małych na podstawie oraz trzech rzucików we wgłębieniu (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

180. Paterka

MT.Dep.3876/1

dawne numery: D.1468, MT.II.1104 egz. 1, MT-A-P/1629

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 18,7 cm, dł. 16,2 cm

Paterka na słodycze w kształcie silnie wgłębionego liścia. Krawędź wycięta w nieregularne zęby, od których dośrodkowo bieżą ukośne karby. Uchwyt kabłąkowany, uformowany z plastycznej gałązki z kwiatkami i listkami, przytwierdzony do liścia od wklęsłej jego strony. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, poniżej plastyczny ornament rokajowy podkreślony złotem. Na dnie, z prawej, bliżej uchwytu wielobarwnie malowany bukiet różnych kwiatów z dominującym pomarańczowym nieśmiertelnikiem (?), obok z lewej regularnie rozrzucone trzy małe rzuciki kwiatowe, jeden to bratek w kolorze liliowym, drugi niezapominajka, a trzeci nieokreślony w kolorze różowym (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwne, „30 I” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

181. Paterka

MT.Dep.3876/2

dawne numery: D.1469, MT.II.1104 egz. 2, MT-A-P/1630

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: dł. 18,7 cm, szer. 12,7 cm

Paterka na słodycze w kształcie silnie wgłębionego liścia. Krawędź wycięta w nieregularne zęby, od których dośrodkowo bieżą ukośne karby. Uchwyt kabłąkowany uformowany z plastycznej gałązki z kwiatami i listkami, przytwierdzony do liścia od jego wklęsłej strony. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, poniżej plastyczny ornament rokajowy podkreślony złotem. Na dnie z prawej, bliżej uchwytu wielobarwnie malowany bukiet różnych kwiatów z dominującym fioletowym tulipanem, obok z lewej regularnie rozrzucone trzy małe rzuciki kwiatowe, jeden w kolorze pomarańczowym, drugi w liliowym, trzeci to niezapominajka (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwne, „1 31” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

182. Paterka

MT.Dep.3877/1

dawne numery: D.1470, MT.II.1105 egz. 1, MT-A-P/1631

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: dł. 21,8 cm, szer. 18,4 cm

Paterka na słodycze w kształcie łagodnie wgnębnego liścia. Krawędź wycięta w nieregularne zęby, od których dośrodkowo biegną ukośne karby. Uchwyt kabłąkowany uformowany z plastycznej gałązki z kwiatami i listkami, przytwierdzony do liścia od jego wklęsłej strony. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, poniżej plastyczny ornament rokajowy podkreślony złotem. Na dnie z prawej, bliżej uchwytu, wielobarwnie malowany bukiet różnych kwiatków z dominującą różową różą, obok z lewej regularnie rozrzucone trzy małe rzuciki kwiatowe, jeden w kolorze żółtym, drugi w pomarańczowym, trzeci w liliowym (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszklownie, „II 130” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

183. Paterka

MT.Dep.3877/2

dawne numery: D.1471, MT.II.1105 egz. 2, MT-A-P/1632

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: dł. 18,7 cm, szer. 12,7 cm

Paterka na słodycze w kształcie łagodnie wgnębnego liścia. Krawędź wycięta w nieregularne zęby, od których dośrodkowo biegną ukośne karby. Uchwyt kabłąkowany, uformowany z plastycznej gałązki z kwiatkami i listkami, przytwierdzony do liścia od jego wklęsłej strony. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, poniżej plastyczny ornament rokajowy podkreślony złotem. Na dnie z prawej, bliżej uchwytu, wielobarwnie malowany bukiet różnych kwiatów z dominującym wielopłatkowym kwiatem w kolorze pomarańczowym. Obok z lewej regularnie rozrzucone trzy małe rzuciki kwiatowe, jeden to niebieska niezapominajka, drugi liliowy bratek, trzeci nieokreślony różowy (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszklownie, „II 130” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

184. Paterka

MT.Dep.3878/1

dawne numery: D.1472, MT.II.1106 egz. 1, MT-A-P/1633

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: dł. 24,5 cm, szer. 19,3 cm

Paterka na słodycze w kształcie silnie wgłębionego liścia. Krawędź wycięta w nieregularne zęby, od których dośrodkowo bieżą ukośne karby. Uchwyt kabłąkowaty, uformowany z plastycznej gałązki z kwiatami i listkami, przytwierdzony do liścia od jego wklęsłej strony. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, poniżej plastyczny ornament rokajowy podkreślony złotem. Na dnie z prawej, bliżej uchwytu, wielobarwnie malowany bukiet różnych kwiatów z wyróżniającym się strzępiastym kwiatem w kolorach różowym i żółtym. Obok z lewej regularnie rozrzucone trzy małe rzuciki kwiatowe, jeden to liliowe dzwonki, drugi w kolorze pomarańczowym, trzeci w żółtym (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „30 III” – ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

185. Paterka

MT.Dep.3878/2

dawne numery: D.1473, MT.II.1106 egz. 2, MT-A-P/1634

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: dł. 25 cm, szer. 20 cm

Paterka na słodycze w kształcie silnie wgłębionego liścia, mieszczącego się prawie w obwodzie koła. Krawędź wycięta w nieregularne zęby, od których dośrodkowo bieżą ukośne karby. Uchwyt kabłąkowaty, uformowany z plastycznej gałązki z kwiatami i listkami, przytwierdzony do liścia od jego wklęsłej strony. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, ponadto poniżej niej plastyczny ornament rokajowy podkreślony również złotem. Dekoracja malarska na dnie z prawej strony. Bliżej uchwytu wielobarwnie malowany bukiet różnych kwiatów z wyróżniającą się różową różą. Obok z lewej regularnie rozrzucone trzy małe rzuciki kwiatowe, jeden w kolorze pomarańczowym, drugi liliowym, trzeci w żółtym (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „III” – ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

186. Salaterka

MT.Dep.3879/1

dawne numery: D.1475 egz. 1, MT.II.1107 egz. 1, MT-A-P/1619

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 3,7 cm, śr. 20,4 cm; śr. podstawy 12 cm

Salaterka okrągła, lekko wgłębiona, z regularnie sfalowaną krawędzią. Osadzona na niskiej pierścieniowej podstawie. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów, dwa duże i dwa drobne rzuciki kwiatowe, wychodzące wyżej. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowa dekoracja rokokowa, podkreślona złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszklownie, „19” - wycisk; „I” - ryt
Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

187. Salaterka

MT.Dep.3879/2

dawne numery: D.1475 egz. 2, MT.II.1107 egz. 2, MT-A-P/1620

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 3,7 cm, śr. 20,3 cm, śr. podstawy 12 cm

Salaterka okrągła, lekko wgłębiona, z regularnie sfalowaną krawędzią. Osadzona na niskiej pierścieniowej podstawie. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów i trzy rzuciki kwiatowe, wychodzące wyżej. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowa dekoracja rokokowa, podkreślona złoceniem. Na odwrociu salaterki, poniżej krawędzi, malowane w kolorze karminowym dwa rzuciki listkowe maskujące skazy porcelany (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszklownie, „19” - wycisk; „I” - ryt
Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

188. Salaterka

MT.Dep.3879/3

dawne numery: D.1475 egz. 3, MT.II.1107 egz. 3, MT-A-P/1621

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 3,7 cm, śr. 20,4 cm; śr. podstawy 12 cm

Salaterka okrągła, lekko wgnębiona, z regularnie sfalowaną krawędzią. Osadzona na niskiej pierścieniowej podstawie. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów i trzy rzuciki kwiatowe, wychodzące wyżej. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „19” - wycisk; „I” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

189. Salaterka

MT.Dep.3879/4

dawne numery: D.1476, MT.II.1107 egz. 4, MT-A-P/1622

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 3,7 cm, śr. 20,7 cm, śr. podstawy 12 cm

Salaterka okrągła, lekko wgnębiona, z regularnie sfalowaną krawędzią. Osadzona na niskiej pierścieniowej podstawie. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów i trzy rzuciki kwiatowe, wychodzące wyżej. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowa dekoracja rokokowa, podkreślona złoceniem. Na odwrociu salaterki, na otoku powyżej podstawy, malowany maleńki rzucik listkowy (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „9” - wycisk; „I” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

190. Salaterka

MT.Dep.3880/1

dawne numery: D.1477 egz. 1, MT.II.1108 egz. 1, MT-A-P/1615

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 4,5 cm, śr. 23,7 cm, śr. podstawy 14 cm

Salaterka okrągła, mocno wgnębiona, z regularnie sfalowaną krawędzią. Osadzona na niskiej pierścieniowej podstawie. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów, dwa duże i dwa drobne rzuciki kwiatowe wychodzące wyżej. Poniżej złożonej krawędzi, lekko reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „32” - wycisk, „II” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

191. Salaterka

MT.Dep.3880/2

dawne numery: D.1477 egz. 2, MT.II.1108 egz. 2, MT-A-P/1616

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 4,5 cm, śr. 23,7 cm, śr. podstawy 14 cm

Salaterka okrągła, mocno wgnębiona, z regularnie sfalowaną krawędzią. Osadzona na niskiej pierścieniowej podstawie. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów, dwa duże i dwa drobne rzuciki kwiatowe wychodzące wyżej. Poniżej złożonej krawędzi, lekko reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem. Na dnie malowany kolorem zielonym mały rzucik listkowy, maskujący skazę porcelany (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „32” - wycisk, „II” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

192. Salaterka

MT.Dep.3880/3

dawne numery: D.1477 egz. 3, MT.II.1108 egz. 3, MT-A-P/1617

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,5 cm, śr. 23,6 cm, śr. podstawy 14 cm

Salaterka okrągła, mocno wgłębiona, z regularnie sfalowaną krawędzią. Osadzona na niskiej pierścieniowej podstawie. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów, dwa duże i dwa drobne rzuciki kwiatowe wychodzące wyżej. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „32” - wycisk, „II” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

193. Salaterka

MT.Dep.3880/4

dawne numery: D.1477 egz. 4, MT.II.1108 egz. 4, MT-A-P/1618

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,5 cm, śr. 23,7 cm; śr. podstawy 12 cm

Salaterka okrągła, mocno wgłębiona, z regularnie sfalowaną krawędzią. Osadzona na niskiej pierścieniowej podstawie. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów, dwa duże i dwa drobne rzuciki kwiatowe, wychodzące wyżej. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem. Na odwrociu salaterki, na otoku, malowany mały rzucik listkowy (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „32” - wycisk, „II” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

194. Półmisek

MT.Dep.3881/1

dawne numery: D.1478 egz. 1, MT.II.1109 egz. 1, MT-A-P/1601

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,5 cm, śr. 30,7 cm

Półmisek okrągły o gładkim otoku i regularnej krawędzi łagodnie sfalowanej. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów i dwa pojedyncze rzuciki kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „32” - wycisk, „II” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

195. Półmisek

MT.Dep.3881/2

dawne numery: D.1478 egz. 2, MT.II.1109 egz. 2, MT-A-P/1602

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,5 cm, śr. 30,7 cm

Półmisek okrągły o gładkim otoku i regularnej krawędzi łagodnie sfalowanej. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów i dwa pojedyncze rzuciki kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złoczonej krawędzi lekko reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „32” - wycisk, „II” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

196. Półmisek

MT.Dep.3882/1

dawne numery: D.1479 egz. 1, MT.II.1110 egz. 1, MT-A-P/1597

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. 34,3 cm

Półmisek okrągły o gładkim otoku i regularnej krawędzi łagodnie sfalowanej. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów, jeden maleńki rzucik listkowy i trzy większe rzuciki kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórci: berło malowane kobaltem podszklownie, „32” - wycisk, „III” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

197. Półmisek

MT.Dep.3882/2

dawne numery: D.1479 egz. 2, MT.II.1110 egz. 2, MT-A-P/1598

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 5,7 cm, śr. 34,3 cm

Półmisek okrągły o gładkim otoku i regularnej krawędzi łagodnie sfalowanej. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów, jeden maleńki rzucik listkowy i trzy większe rzuciki kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórci: berło malowane kobaltem podszklownie, „32” - wycisk, „III” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

198. Półmisek

MT.Dep.3882/3

dawne numery: D.1480 egz. 1, MT.II.1110 egz. 3, MT-A-P/1599

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. 34,7 cm

Półmisek okrągły o gładkim otoku i regularnej krawędzi łagodnie sfalowanej. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów, jeden mały rzucik listkowy i trzy większe rzuciki kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złoczonej krawędzi lekko reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „32” - wycisk, „III” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

199. Półmisek

MT.Dep.3882/4

dawne numery: D.1480 egz. 2, MT.II.1110 egz. 4, MT-A-P/1600

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. 34,5 cm

Półmisek okrągły o gładkim otoku i regularnej krawędzi łagodnie sfalowanej. Na dnie barwnie malowana wiązanka kwiatów, trzy pojedyncze rzuciki kwiatowe zachodzące na otok i jeden drobny listkowy na otoku. Poniżej złoczonej krawędzi reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem. Na odwrociu, na wgłębieniu, malowany mały rzucik listkowy maskujący skazę porcelany (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „32” - wycisk, „III” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

200. Półmisek

MT.Dep.3883

dawne numery: D.1481, MT.II.1111, MT-A-P/1595

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6,2 cm, śr. 38 cm

Półmisek okrągły o gładkim otoku i regularnej, łagodnie sfalowanej krawędzi. Na dnie barwnie malowana duża wiązanka kwiatów, drobna ćma, dwa większe rzuciki zachodzące na otok i dwa małe na otoku. Poniżej złożonej krawędzi reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem. Na odwrociu półmiska malowane dwa rzuciki listkowe, jeden na dnie, drugi na wgłębieniu (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „32” - wycisk, „III” - ryt
Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

201. Półmisek

MT.Dep.3884

dawne numery: D.1482, MT.II.1112, MT-A-P/1596

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6,2 cm, śr. 38 cm

Półmisek okrągły o gładkim otoku i regularnej, łagodnie sfalowanej krawędzi. Na dnie barwnie malowany duży bukiet kwiatów i trzy pojedyncze rzuciki kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złożonej krawędzi lekko reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „19” - wycisk, „IIII” - ryt
Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

202. Półmisek

MT.Dep.3885/1

dawne numery: D.1483 egz. 1, MT.II.1113 egz. 1, MT-A-P/1603

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 4 cm, śr. 26,2 cm

Półmisek okrągły, głęboki, serwisowy o regularnie sfalowanej krawędzi. Na dnie barwnie malowany bukiet kwiatów i dwa pojedyncze rzuciki kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złoczonej krawędzi lekko reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszklownie, „19” - wycisk, „I” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

203. Półmisek

MT.Dep.3885/2

dawne numery: D.1483 egz. 2, MT.II.1113 egz. 2, MT-A-P/1604

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 4 cm, śr. 26,2 cm,

Półmisek okrągły, głęboki, serwisowy, o regularnie sfalowanej krawędzi. Na dnie barwnie malowany bukiet kwiatów i dwa pojedyncze rzuciki kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złoczonej krawędzi lekko reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszklownie, „19” - wycisk, „I” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

204. Półmisek

MT.Dep.3885/3

dawne numery: D.1483 egz. 3, MT.II.1113 egz. 3, MT-A-P/1605

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4 cm, śr. 26,2 cm

Półmisek okrągły, głęboki, serwisowy o regularnie sfalowanej krawędzi. Na dnie barwnie malowany bukiet kwiatów i dwa pojedyncze rzuciki kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „19” - wycisk, „I” - ryt

Datowanie: od 1780 do 1830 roku

205. Talerz

MT.Dep.3885/4

dawne numery: D.1483 egz. 4, MT.II.1113 egz. 4, MT-A-P/1606

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4 cm, śr. 26,2 cm

Półmisek okrągły, głęboki, serwisowy o regularnie sfalowanej krawędzi. Na dnie barwnie malowany bukiet kwiatów i dwa pojedyncze rzuciki kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowy ornament rokokowy podkreślony złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „19” - wycisk, „I” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

206. Półmisek

MT.Dep.3886/1

dawne numery: D.1484 egz. 1, MT.II.1114 egz. 1, MT-A-P/1611

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,7 cm, dł. 35,6 cm, szer. 27,3 cm

Półmisek owalny o gładkim otoku i regularnej krawędzi łagodnie sfalowanej. Na dnie barwnie malowany bukiet kwiatów, maleńka ćma, dwa drobne rzuciki listkowe, cztery duże kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złoczonej krawędzi, reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem. Na odwrociu półmiska, na otoku, malowane dwa drobne rzuciki listkowe (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „23” - wycisk, „II” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

207. Półmisek

MT.Dep.3886/2

dawne numery: D.1484 egz. 2, MT.II.1114 egz. 2, MT-A-P/1612

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,7 cm, dł. 35,2 cm, szer. 26,4 cm

Półmisek owalny o gładkim otoku i regularnej krawędzi łagodnie sfalowanej. Na dnie barwnie malowany bukiet kwiatów i cztery rzuciki kwiatowe zachodzące na otok. Poniżej złoczonej krawędzi reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „23” - wycisk, „II” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

208. Półmisek

MT.Dep.3887/1

dawne numery: D.1485 egz. 1, MT.II.1115 egz. 1, MT-A-P/1607

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,6 cm, dł. 30,8 cm, szer. 47 cm

Półmisek owalny o gładkim otoku i regularnej krawędzi łagodnie sfalowanej. Na dnie i otoku dekoracja barwna w formie dużej wiązanki kwiatów, czterech większych i jednego małego rzucików kwiatowych. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowy ornament rokokowy, podkreślony złoceniem. Na odwrociu półmiska, na otoku malowany mały rzucik kwiatowy, maskujący szkazę porcelany (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „23” - wycisk, „IIII” - ryt
Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

209. Półmisek

MT.Dep.3887/2

dawne numery: D.1485 egz. 2, MT.II.1115 egz. 2, MT-A-P/1608

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,6 cm, dł. 48 cm, szer. 37,4 cm

Półmisek owalny o gładkim otoku i regularnej krawędzi łagodnie sfalowanej. Na dnie i otoku dekoracja barwna w formie dużej wiązanki kwiatów z dużą różową różą, czterech większych i dwóch mniejszych rzucików kwiatowych i jednej małej cmy. Poniżej złoczonej krawędzi, lekko reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem. Na odwrociu półmiska, na otoku, malowany mały rzucik listkowy (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „23” - wycisk, „IIII” - ryt
Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

210. Półmisek

MT.Dep.3888/1

dawne numery: D.1486 egz. 1, MT.II.1116 egz. 1, MT-A-P/1609

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 7,5 cm, dł. 47 cm, szer. 30,8 cm

Półmisek owalny, silnie wgłębiony z dwoma wysuniętymi, formowanymi z całości naczynia uchwytemi na długości. Otok gładki, krawędź łagodnie sfalowana za wyjątkiem wydatnych, zaokrąglonych uchwyty. Na dnie i otoku dekoracja barwna w formie dużej wiązanki kwiatów, pięciu pojedynczych rzucików kwiatowych, jednego listkowego i małej ćmy. Poniżej złoczonej krawędzi lekko reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „22” - wycisk, „III” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

211. Półmisek

MT.Dep.3888/2

dawne numery: D.1486 egz. 2, MT.II.1116 egz. 2, MT-A-P/1610

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 7,5 cm, dł. 47,3 cm, szer. 30,8 cm

Półmisek owalny, silnie wgłębiony z dwoma wysuniętymi, formowanymi z całości naczynia uchwytemi na długości. Otok gładki, krawędź łagodnie sfalowana, za wyjątkiem wydatnych, zaokrąglonych uchwyty. Na dnie i otoku dekoracja barwna w formie dużej wiązanki kwiatów, czterech pojedynczych rzucików kwiatowych, jednego listkowego i małej ćmy. Poniżej złoczonej krawędzi lekko reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „22” - wycisk, „III” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

212. Wazka

MT.Dep.3889/1

dawne numery: D.1487 egz. 1, MT.II.1117 egz. 1, MT-A-P/1627

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4 cm, dł. 16,6 cm, szer. 9,5 cm

Wazka owalna, na niskiej podstawie, gładko wybrzuszona z dwoma uchwytami w kształcie gałązek z plastycznymi listkami i owocami na długości. Przy krawędzi, szerokiej na 0,5 cm uskok na pokrywę. Na brzuścu dekoracja barwna w formie bukietów i pojedynczych rzucików kwiatowych. Po jednym większym bukietcie po każdej stronie. Przy krawędzi reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „IC” - wycisk, „II” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

213. Wazka

MT.Dep.3889/2

dawne numery: D.1487 egz. 2, MT.II.1117 egz. 2, MT-A-P/1628

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4 cm, dł. 16,9 cm, szer. 9,7 cm

Wazka owalna, na niskiej podstawie, gładko wybrzuszona z dwoma uchwytami w kształcie gałązek z plastycznymi listkami i owocami na długości. Przy krawędzi szerokiej na 0,5 cm uskok na pokrywę. Na brzuścu dekoracja barwna w formie bukietów i pojedynczych rzucików kwiatowych. Po jednym większym bukietcie po każdej stronie. Przy krawędzi reliefowa dekoracja rokokowa podkreślona złoceniem (Idler 1974).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „IC” - wycisk, „II” - ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

214. Łopatka do lodów

MT.Dep.3890/1

dawne numery: D.1488 egz. 1, MT.II.1118 egz. 1, MT-A-P/1644

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: dł. 20 cm, szer. 4,3 cm

Łopatka do lodów w formie wgiętego, zaokrąglonego na bokach prostokąta, poprzecznie drobno karbowanego z jednej i drugiej strony. Trzonek o przekroju prostokąta z plastycznymi listkami obejmującymi łyżkę, podkreślonymi kolorami zielonym i złotem. Przy zakończeniu trzonek przybiera formę spłaszczonego owalu z plastycznym, rokajowym ornamentem podkreślonym złotem i obejmującym liliowy rzucik kwiatowy. Druga strona tylko z plastyczną obwódką, zdobiona rzucikiem z żółtych kwiatków. Na trzonku jeszcze dwa rzuciki, po jednym na każdej stronie pośrodku, jeden to niezapominajka, drugi w kolorze cynobrowym (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „B” - wycisk na spodzie trzonka

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

215. Łopatka do lodów

MT.Dep.3890/2

dawne numery: D.1488 egz. 2, MT.II.1118 egz. 2, MT-A-P/1645

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: dł. 20 cm, szer. 4,3 cm

Łopatka do lodów w formie wgiętego, zaokrąglonego na bokach prostokąta, poprzecznie drobno karbowanego z jednej i drugiej strony. Trzonek o przekroju prostokąta, z plastycznymi listkami obejmującymi łyżkę, podkreślonymi kolorami zielonym i złotem. Przy zakończeniu trzonek przybiera formę spłaszczonego owalu z plastycznym, rokajowym ornamentem podkreślonym złotem. W środku bratek w kolorze liliowym. Druga strona tylko z rzucikiem z pomarańczowych kwiatków. Na trzonku jeszcze dwa rzuciki, po jednym na każdej stronie pośrodku, jeden liliowy, na wierzchu żółty (Idler 1993).

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

216. Łyżka do sosu

MT.Dep.3891/1

dawne numery: D.1489 egz. 1, MT.II.1119 egz. 1, MT-A-P/1640

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: dł. 20 cm, szer. 4,6 cm

Łyżka do sosu, owalna, silnie wgłębiona z równą krawędzią. Trzonek uformowany z gałązki z podniesionym, uciętym końcem i plastycznymi listkami zachodzącymi na spód łyżki, podkreślonymi złotem i zielenią. Wewnątrz na środku wielobarwnie malowany bukiet różnych kwiatów z dominującym kwiatkiem niebieskim, żółtym i różowym. Na spodzie łyżki dwa małe rzuciki kwiatowe w kolorach liliowym i pomarańczowym. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, ponadto poniżej niej plastyczny ornament rokajowy podkreślony również złotem (Idler 1993).

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

217. Łyżka do sosu

MT.Dep.3891/2

dawne numery: D.1489 egz. 2, MT.II.1119 egz. 2, MT-A-P/1641

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: dł. 20 cm, szer. 4,6 cm

Łyżka do sosu owalna, silnie wgłębiona z równą krawędzią. Trzonek uformowany z gałązki z podniesionym uciętym końcem i plastycznymi listkami zachodzącymi na spód łyżki, podkreślonymi złotem i zielenią. Wewnątrz na środku wielobarwnie malowany bukiet różnych kwiatków z różową różą i dwoma kwiatkami w kolorze pomarańczowym z żółtymi środkami. Na spodzie łyżki bukiet z pomarańczowych dzwoneczków i drugi z liliowych. Krawędź zdobiona wąskim, złotym paskiem, poniżej plastyczny ornament rokajowy podkreślony również złotem (Idler 1993).

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

218. Sosjerka

MT.Dep.4016

dawne numery: D.1204, MT.II.1244, MT-A-P/1639

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 7 cm, dł. 23 cm, szer. z uchami 16,8 cm

Sosjerka w kształcie symetrycznej, wybruszonej łódki z podniesionymi, szerokimi wylewami na długości. Podstawa owalna, niska, nieco rozszerzona. W połowie długości naczynia fantazyjnie wywinęte ucho (po jednym z każdej strony) z uskokiem przy krawędzi, zdobione plastyczną nakładką ze stylizowanych liści, podkreślone kolorem zielonym i złotem. Krawędź łagodnie sfalowana, zdobiona wąskim, złotym paskiem. Ponadto poniżej niej plastyczny ornament rokajowy podkreślony również złotem. Na zewnątrz brzuśca po dwa z każdej strony pionowe karby wyodrębniające wylewy. Dekoracja w formie wielobarwnie malowanych bukietów różnych kwiatów, większych pod wylewami, mniejszych na pozostałej powierzchni. Wewnątrz jeden rzucik z żółtych kwiatków na środku dna, cztery symetryczne rozrzucone bliżej krawędzi (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

219. Salaterka

MT.Dep.4017

dawne numery: D.1462 egz. 2, MT.II.1245, MT-A-P/1626

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: dł. 20 cm, szer. 15,2 cm

Salaterka kształtem zbliżona do łagodnie zarysowanego czterościana, silnie wgłębiona. Krawędź lekko sfalowana zdobiona złotym wąskim paskiem, ponadto poniżej niej plastyczny ornament rokajowy podkreślony również złotem. Dekoracja malarska: na dnie z prawej strony wielobarwnie malowany większy bukiet różnych kwiatów, z dominującą różową różą. Obok, z lewej, regularnie rozrzucone trzy mniejsze rzuciki kwiatowe: jeden w kolorze pomarańczowym, drugi w żółtym, trzeci w różowym (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „49 II” – ryt

Datowanie: między 1780 a 1830 rokiem

220. Figurka - chłopiec z koszem

MT.Dep.3961
dawne numery: D.1253, MT.II.1189,
MT-A-P/1716

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskliwne, szklwienie

Wymiary: wys. 11 cm, śr. podstawy 4,5 cm

Figurka przedstawia chłopca stojącego w lekkim rozkroku przy niskim pniu drzewa, lewą ręką obejmującego duży słomkowy kapelusz skierowany denkiem w dół. Ubrany w liliowy kubraczek, czarne spodnie przewiązane w kolanach żółtą wstążką, białe pończochy i czarne buciki z żółtą kokardką, pod szyją czerwona kokarda. Przez lewe ramię przewieszona brązowa torba na czarnym pasku. W prawej ręce widoczny czteroramienny wiatraczek. Podstawa okrągła z plastycznymi rokami podkreślonymi zielenią (Idler 1990).

Miejsce powstania/znalezienia: Berlin (?)
Datowanie: XVIII wiek

221. Talerz

MT.Dep.4018

dawne numery: D.1206, MT.II.1246, MT-A-P/1676

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 24,7 cm, wys. 2,4 cm

Talerz płytki, okrągły, o regularnie sfalowanej krawędzi. Na środku dna paludament, a na nim dwa herby na owalnych tarczach w kolorze czerwonym. „Pogoń” xx Sanguszków i drugi ukazujący trzy złote krzyże pod koroną hrabiowską. Na otoku w ujęciu złotych gałązek laurowych cztery medaliony, a w nich dwa monogramy „J.A.S.” z barwnych kwiatków pod mitrą i dwa kolorowe panoplia na przemian. Przy złożonej krawędzi złoty ornament z drobnych kółeczek – wzór cekinowy (?). Drugi herb „Szalawa” Ledóchowskich. Między kartuszami herbowymi, u dołu, biały krzyż orderowy zwieszony na niebieskiej wstędze (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórci: berło malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1780 a 1800 rokiem

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 89.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

222. Filiżanka z pokrywką

MT.Dep.4019/1

dawne numery: D.1218, MT.II.1247 egz. 1, MT-A-P/1707/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,5 cm, szer. 9,7 cm

Filiżanka z pokrywką o gruszkowatym kształcie, posiadająca uchwyt w formie dwóch splecionych gałązek. Dekorowana w całości w kolorze kobaltowym ze złotą łuską. Na osi ucha znajduje się owalny, biały medalion z portretem w profilu Henryka Pruskiego (1726-1802), wodza pruskiego, dyplomaty, młodszego brata króla Fryderyka II Wielkiego, malowanym *en grisaille*. Po bokach portretu widnieje podzielony na dwie części napis: „PR. HENRI. DE.PR.FRERE.DU.ROI” (Książę Henryk brat króla pruskiego). Krawędź filiżanki w całości złocona. Naczynie z kopulastą pokrywką z uchwytem w formie plastycznego kwiata i zdobiona fryzmem ze złotej łuski (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „III” - ryt na krawędzi dna

Datowanie: między 1780 a 1800 rokiem
Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.4019/2

223. Spodek

MT.Dep.4019/2

dawne numery: D.1219, MT.II.1247 egz. 2, MT-A-P/1707/3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 13,6 cm, wys. 2,2 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równej krawędzi i gładkim podniesionym otoku. Dekoracja: otok w kolorze kobaltowym z motywem złotej łuski na całości. Dno białe otoczone wieńcem złotym, rytowanym. W lustrze na środku panoplium malowane *en grisaille* (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1780 a 1800 rokiem
Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej
Cykl, komplet: z MT.Dep.4019/1

224. Figurka - Minerwa i Telemach

MT.Dep.4020

dawne numery: D.1220, MT.II.1248,
MT-A-P/1705

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naskłiwnie, złocenie, szkliwienie
Wymiary: wys. 22,5 cm, śr. 14 cm

Figurka „Minerwa i Telemach”. Telemach w liliowej szacie śpiący na lwiej skórze, obok stojąca Minerwa we wzorzystej sukni, pancerzu na piersiach i szyszaku na głowie. Prawa ręka wyciągnięta w bok, w lewej trzyma tarczę, na której widoczna plastyczna głowa Meduzy. U stóp Minerwy siedzący Amor, zwrócony do niej twarzą, trzyma w prawej rączce strzałę. Na okrągłej podstawie napis: „MINERVA ET TELEMACH” (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: było malowane kobaltem podszkliwnie, „42” - wycisk

Datowanie: między 1780 a 1800 rokiem

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2011, s. 89.
Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

225. Filiżanka

MT.Dep.4021

dawne numery: D.1221, MT.II.1249,
MT-A-P/1683

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naszklawne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5 cm, śr. 13,6 cm

Filiżanka regularnie rozchylona ku górze, w kolorze szafirowym. Dekoracja: na osi ucha kompozycja figuralna malowana sepia na białym tle, przedstawiająca kobietę i mężczyznę siedzących twarzami do siebie. Mężczyzna (Hefajstos?) ukazany w akcie z prawą nogą podniesioną do góry, kobieta w szacie greckiej z instrumentem muzycznym w ręce. Między nimi trójnóg z płonącym ogniem. Poniżej krawędzi złote paski i fryz złożony z małych kółeczek. Ucho odtłuczone (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszklawnie, „6” w kolorze cynobrowym, „III” i „5” - wycisk
Datowanie: koniec XVIII wieku

226. Filiżanka

MT.Dep.4022

dawne numery: D.1236, MT.II.1250, MT-A-P/1684

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 7 cm, śr. 7,4 cm

Filiżanka w kształcie kielichowym na niskiej nóżce i okrągłej podstawie. Ucho okrągłe. Dekoracja w formie pionowych, reliefowych, złoczonych pasków, zwężających się przy nóżce. Poniżej złoczonej krawędzi, szeroki pasek w kolorze zielonym z reliefowymi złoczymi wstęgami. Na tle pasków na osi ucha ujęty w złoczone wieniec laurowy, owalny medalion z wizerunkiem króla pruskiego Fryderyka II Wielkiego (1712-1786). Malowidło wykonano w kolorze szarym – *en grisaille* (Idler 1975).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszklownie

Datowanie: około 1785 roku

227. Filiżanka z pokrywką

MT.Dep.4023

dawne numery: D.1237, MT.II.1251, MT-A-P/1685/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywką 11,3 cm, szer. 9,4 cm

Filiżanka z pokrywką, kształtu kielichowego na niskiej nóżce i okrągłej podstawie. Pokrywa kopulasta z uchwytem w formie zwartego pąku listków akantu (?). Dekoracja: na tle złotych pionowych pasków przechodzących przez nóżkę aż na podstawę - okrągły medalion otoczony plastycznym, złożonym wieńcem

laurowym, a w nim malowany *en grisaille* portret nieokreślonego mężczyzny w profilu, w peruce na głowie. Poniżej złożonej krawędzi szeroki pas w kolorze zielonym, a na jego tle złoty ornament wstęgowy. Podobna dekoracja złożona z pionowych złotych pasków na pokrywce (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: berło malowane kobaltem podszkliwnie, „4” w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1785 roku

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

228. Wazon pot-pourri z pokrywą

MT.Dep.4024

dawne numery: D.1198, MT.II.1252, MT-A-P/1698/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 30 cm, szer. 18,5 cm

Wazon z pokrywą pot-pourri gruszkowaty zwężony ku dołowi, z niską szyjką i dwoma uchwyty w formie głów satyrów. W górnej części brzuśca sześć dużych otworów, po trzy z każdej strony. W części dolnej, przy podstawie, plastyczny ornament z liśćmi akantu, a nad nim dwie plastyczne obwódki. Pokrywa kopulasta z uchwytem w formie rozwiniętej chryzantemy i nieregularnymi otworami wokół. Poza tym dekoracja malarska w formie wielobarwnie malowanego bukietu kwiatów i girland z jednej strony brzuśca i grupy ptaszków z drugiej (Idler 1982).

Datowanie: 4. ćwierć XVIII wieku

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Sygnatury manufaktury

Między 1780 a 1800 rokiem
MT.Dep.4018

Między 1780 a 1800 rokiem
MT.Dep.4019/2

Między 1780 a 1830 rokiem
MT.Dep.3879/3

Między 1780 a 1830 rokiem
MT.Dep.3875/2

4.

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech

(Fürstenberg, Frankenthal,
Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech (Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

Działalność pozostałych niemieckich wytwórni tj. Fürstenberg czy Frankenthal przypadła na drugą połowę XVIII wieku i najczęściej opierała się na migracji pracowników z innych manufaktur. Zdarzały się również wyłudzenia i kradzieże arkanów porcelanowej produkcji. Niemniej jednak powyższe fabryki wytwarzały dobrej jakości, twardą porcelanę kaolinową. Niedoścignionym wzorem była zawsze manufaktura w Miśni i jej doskonałe wyroby. Czynniki te znacząco wpłynęły na masowy proceder fałszerstw porcelany miśnieńskiej, której apogeum przypadł na XIX wiek. Takie przykłady pojawiają się w dekoratorni porcelany i szkła Heleny Wolfsohn.

Organizację fabryki w Fürstenberg rozpoczęto w 1747 roku z inicjatywy księcia brunszwickiego Karola I. Z powodu słabych kwalifikacji pracowników prace nie przynosiły zadowalających rezultatów. Zmieniło się to w 1753 roku wraz z przejściem z manufaktury w Höchst trzech doświadczonych fachowców. Byli to: dyrektor tamtejszej wytwórni Johann Benckgraff, malarz Johann Zeschinger i modeler Johann Simon Feilner¹. Niestety rozwój manufaktury zahamowała wojna siedmioletnia i śmierć Benckgraffa. Zmiany nadeszły w latach 1770-1790, gdy odkryto kaolin w pobliskim Brunzshwiku, co prawda nie był on najwyższej jakości, ale jego wady tuszowano dobrymi szklami. Wzorów oraz dekoracji dostarczał zbiór miedziorytów księcia Karola I, jak i inne ówczesne manufaktury. Produkowano serwisy zdobione reliefami oraz malowanymi kwiatami, a także miniaturami i pejzażami. Wyroby były estetyczne i dobrze wykończone. Fabryka wytwarzała również drobną galanterię, tj. tabakierki, puderniczki, opakowania na szminki. Najpopularniejsze jednak były wazy w stylu późnego rokoka i Ludwika XVI oraz talerze dekorowane medalionami. Produkcja obejmowała również serwisy przeznaczone w większości na użytek dworu. W manufakturze zatrudnieni byli utalentowani artyści malarze: C.G. Albert, C.F. Geisler, J.H. Eisenträger oraz traktowani drugoplanowo modelerzy: A.C. Luplau, C.G. Schubert². W Fürstenberg przez długi okres widać dominację rokoka, które dopiero w ostatnich latach XVIII wieku wyparł klasycyzm. Od 1830 roku, kiedy stanowisko dyrektora objął W.J. Stünkel, nastąpił korzystny okres dla wytwórni, który trwał aż do jego śmierci w 1856 roku. W 1859 roku rząd wydzierżawił zakład, a w 1876 roku sprzedał go w prywatne ręce. Od 1888 roku manufaktura była spółką akcyjną, nadal produkującą porcelanę stołową i dekoracyjną, a także figurki według XVIII-wiecznych

modeli. Wyroby z Fürstenberg oznaczano dużą literą „F”, malowaną kolorem niebieskim podszkliwnie.

Kolejną wytwórnią, o której należy wspomnieć, była fabryka w Frankenthal. Wszystko zaczęło się od rodziny garncarzy Hannongów ze Strasburga, trudniących się wyrobem dobrej jakości fajansów cieszących się uznaniem w całej Europie. Paul Hannong zatrudnił byłego pracownika z Miśni, który posiadał umiejętność wytwarzania porcelany. W 1751 roku rozpoczął produkcję w swojej fajansiarni. W związku z tym, że we Francji w 1754 roku wprowadzono monopol na wyrób porcelany w Vincennes, Hannong przerwał produkcję. Uzyskawszy w następnym roku przywilej od księcia Karola Teodora, przeniósł swoją fabrykę do Frankenthalu w Pfalz³. Kierownikiem został syn Karol Hannong, a po jego śmierci w 1757 roku – jego brat Józef Adam Hannong. Wytwórnia szybko rozpoczęła działalność, produkując naczynia i figury, ale wskutek braku funduszy Adam Hannong był zmuszony sprzedać ją księciu Karolowi Teodorowi. Stanowisko dyrektora księżę powierzył Adamowi Bergollowi, który mając jego wsparcie finansowe, podźwignął wytwórnię i rozszerzył produkcję. Wykonywano wówczas bogato dekorowane dzbany oraz wazy. Zdobnictwo przypominało styl z Sèvres. Dominowały scenki dworskie *à la Watteau* i kolorowe ptaki. Sławę wytwórni w Frankenthal przyniosły figury. Ich twórcami byli bardzo dobrzy rzeźbiarze: Johan Friedrich von Lück, jego kuzyn Karl Lück oraz Konrad Linck. Dostarczali oni wiele ciekawych modeli grup figuralnych, przedstawiających sceny mitologiczne, rodzajowe czy polowania. W latach 1779-1793 w Frankenthal tworzył znany z Höchst modeler Johan Peter Melchior⁴. Wykonywał on najbardziej reprezentacyjne zamówienia dla księcia, wśród których znajdowały się prace biskwitowe. W schyłkowych latach pracy wytwórni działał jego uczeń Adam Clair. Wśród zatrudnionych malarzy byli m.in. Bernhard Magnus czy Christian Heinrich Winterstein. Sytuacja wytwórni pogorszyła się po zajęciu Palatynatu przez Francuzów w 1794 roku. Pod ich kierownictwem fabryka przetrwała do 1800 roku, a następnie została zamknięta. Najwcześniejsze wyroby z manufaktury w Frankenthal były sygnowane wyciskanymi literami „PH”, późniejsze przedstawiały lwa stojącego na tylnych łapach, malowanego kobaltem podszkliwnie. W okresie księcia Karola Teodora porcelana oznaczona była monogramem „CT” w kolorze niebieskim podszkliwnie. Natomiast w latach 1795-1799 obiekty znakowane były monogramem „VR” od nazwiska jego ostatniego dzierżawcy Johanna Nepomuka van Recum⁵.

3 Tamże, s. 261.

4 R.S. Ryszard, *Porcelana od baroku do empirii*, Warszawa 1964, s. 56.

5 Tamże, s. 56.

1 L. Chrościcki, *Porcelana - znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1974, s. 272.

2 Tamże, s. 273.

Oprócz większych manufaktur działały w Niemczech również liczne mniejsze fabryczki porcelany, a także malarnie porcelany. Zakłady malarskie dekorowały wyroby o dużej wartości artystycznej, dopuszczając się również fałszerstw. Należała do nich otwarta w 1843 roku dekoratornia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn w Dreźnie. Ze względu na bliskość Miśni do kulturalnej stolicy Saksonii przybywało wielu malarzy i dekoratorów. Helena Wolfsohn pochodziła z rodziny Meyerów, jej ojciec również prowadził warsztat porcelany „L. Meyer & Söhne” przy Schlossergasse 5 w Dreźnie. Helena była ponadto właścicielką składu z „japońską, saksońską porcelaną, dawnym Sévres, antycznymi meblami, brązami, koronkami, malowanym szkłem, emalią, kością słoniową, kryształami, mozaikami, gobelinami i wachlarzami”⁶. Do dekoracji porcelany używała, podobnie jak inne warsztaty w mieście, wypalanej w Miśni porcelany drugiej kategorii, która ze względu na skazy nie była dekorowana w tamtejszej manufakturze. Wolfsohn prowadziła z powodzeniem malarnię, oferując porcelanę w stylu dawnej Miśni i Wiednia. W 1853 roku miała swojego przedstawiciela handlowego J&R McCrackena, który sprzedawał jej wyroby w Londynie. W 1878 roku schedę po matce przejęła córka Emilie wraz z mężem Leopoldem Ludwigiem Elbem. Pod dawnym szyldem zdobyli nagrodę na targach w Lipsku i złoty medal na targach w Sydney w 1879 roku⁷. W drugiej połowie lat siedemdziesiątych XIX wieku stosowano na wyrobach podszkliwny znak kobaltowy „AR”, który imitował jedną z pierwszych sygnatur Miśni – „Augustus Rex”⁸. Rozpoczęła się produkcja na masową skalę, co sprawiło wypuszczenie na rynek kilkunastu tysięcy egzemplarzy obiektów sygnowanych w ten sposób. Fałszerstwo szybko wyszło na jaw i spotkało się z natychmiastową reakcją ze strony Königliche Porzellan-Manufaktur w Miśni. Manufaktura wytoczyła postępowanie przeciwko temu nadużyciu, jedno z pierwszych w historii. W konsekwencji doprowadziło to do zakazu używania znaku „AR”. W czasie trwania procesu Emilie i Leopold wprowadzili warianty sygnatury „AR” z berłem lub strzałą, których ostatecznie zakazano w 1881 roku w Niemczech i w 1883 roku w Anglii⁹. Na rzecz KPM Miśnia zostało zasądzone odszkodowanie, co doprowadziło firmę na skraj bankructwa. W 1893 roku oficjalnym właścicielem malarni został Leopold. Po kilkunastu latach, w 1906 roku, warsztat odkupił Xavier Ernst Stephan, którego syn – Walter Ernst Stephan prowadził malarnię, nie zmieniając

historycznej nazwy „Helena Wolfsohn” aż do 1949 roku. Od lat osiemdziesiątych XIX wieku firma sygnowała swoje wyroby wariantem pierwszego znaku tzw. korony drezdeńskiej („Crown Dresden”)¹⁰.

W Saksonii około 1864 roku w miejscowości Potschappel Carl Johann Gottlieb Thieme prowadził malarnię porcelany i zajmował się handlem antykami¹¹. Białe, gotowe wyroby sprowadzał m.in. z Plauener Porzellanfabrik C.G. Schierholz¹². W 1872 roku Gottlieb Thieme założył fabrykę Sächsische Porzellanfabrik Carl Thieme zu Potschappel i rozpoczął produkcję porcelany. Współpracował ze swoim zięciem Karlem Augustem Kuntschem, utalentowanym modelerem kwiatów. To on zapoczątkował charakterystyczną do dziś tradycję bujnych dekoracji kwiatowych nawiązujących do miśnieńskiego stylu rokokowego. Po śmierci Carla Thieme’a w 1888 roku okazał się być także znakomitym przedsiębiorcą, który dzięki swemu talentowi w zarządzaniu i zaangażowaniu wprowadził wyroby wytwórni na rynek międzynarodowy. W latach 1888-1896 przedsiębiorstwo prowadzili synowie Carla Thieme’a: Gotthelf Bernhard, Hugo Alfred i Carl Emil, a od 1896 roku Karl August Kuntsch i jego żona Johanna Sophie Rosalie. Po śmierci Karla Kuntscha w 1920 roku byli to: wdowa po nim oraz dwaj synowie – Carl August i Emil Alfred. W tym czasie jednym z najbardziej prominentnych klientów firmy był angielski dwór królewski, dla którego firma dostarczała zabawki porcelanowe do końca lat trzydziestych XX wieku. W 1938 roku powstała filia Sächsische Porzellanfabrik zu Potschappel von Carl Thieme w Dreźnie. Wytwórnia produkowała dzbany, wazy, misy, świeczniki, naczynia i ozdoby stołowe. Porcelanę sygnowano od 1872 roku kolorem niebieskim pod glazurą różnymi znakami (najwcześniejsza „X” z literą „T” na górze), późniejsze XX-wieczne to drukowane znaki w różnych kolorach¹³.

Wśród zabytków depozytowego zbioru Sanguszków na wyróżnienie zasługuje przede wszystkim dzbanuszek pochodzący z manufaktury w Fürstenberg z kobaltową dekoracją w formie wzoru „suchych kwiatów” oraz kompozycja figuralna „grający w karty” wykonana z białej porcelany, która zachwyca wykonaniem i dbałością o detale. Interesującą dekoracją w postaci plastycznych kwiatów niezapominajek charakteryzuje się filiżanka ze spodkiem sygnowane monogramem AR.

6 M. Dworak-Mróż, *August Rex jak prawdziwy*, <http://www.artykwarjat.pl/blog/2015/01/augustus-rex-jak-prawdziwy/>, [dostęp z dnia: 13.04.2018].

7 Tamże.

8 Tamże.

9 Tamże.

10 Tamże.

11 L. Danckert, *Leksykon porcelany europejskiej*, Gdańsk 2008, s. 503.

12 Tamże.

13 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 292.

Smaller Porcelain Factories in Germany

Summary

The activity of the remaining German manufactories fell on the second half of the 18th century and most often it was based on the migration of workforce from other manufactories. The organization of a factory in Fürstenberg began in 1747 on the initiative of Charles I, Duke of Brunswick. Due to poor qualifications of workers, works did not bring satisfactory results. It changed in 1753 with the transfer of three experienced professionals from the Höchst manufactory in 1753. Those were: a director of that factory, Johann Benckgraff, a painter Johann Zeschinger and a modeller Johann Simon Feilner. Unfortunately, the factory development was impeded by the Seven Years' War and Benckgraff's death. The manufactory employed talented painters: C.G. Albert, C.F. Geisler, J.H. Eisenträger, and modellers who were treated as less important: A.C. Luplau, C.G. Schubert. From 1830, when the post of the director was taken by W. J. Stünkel, a favourable period for the factory began, which lasted until his death in 1856. In 1859 the government leased the plant, and in 1876 it sold it to a private owner. From 1888 the manufactory was a joint stock company and still produced dinner and decorative porcelain, as well as figurines according to the 18th century models.

Another factory worth mentioning is Frankenthal. It was established owing to a family of potters from Strasbourg, the Hannongs, producing good-quality faience. Paul Hannong hired a former worker from Messen, who was skilful in producing porcelain. In 1751 he started production in its faience plant. Due to the fact that in 1754 France introduced monopoly for the production of porcelain in Vincennes, Hannong stopped the production. Having gained the privilege from Charles Theodore in the next year, he moved his factory to Frankenthal in Pfalz. The manager was Charles Hannong, his son, and after his death in 1757 his brother Joseph Adam Hannong. The factory quickly started its activity, producing wares and figures, unfortunately, due to the lack of funds, Adam Hannong was forced to sell it to Prince Charles Theodore. The Prince entrusted the post of the director to Adam Bergoll, who, with the Prince's financial support, shored up the plant and extended production. The Frankenthal manufactory gained its fame for figures, which were created by two very good sculp-

tors, Johan Friedrich von Lück, his cousin Karl Lück and Konrad Linck. In the years 1779-1793 a modeller Johan Peter Melchior, known from Höchst, created in Frankenthal. In the years of the manufactory's decline, his apprentice, Adam Clair, was a maker there. The situation of the factory worsened after the seizure of the Palatinate by the French in 1794. Under the French management, the manufactory survived till 1800, and then it was closed. The earliest products from the Frankenthal manufactory are initialled with imprinted PH letters, later ones presented a lion standing on its hind legs, painted with cobalt under the glaze. In the period of Prince Charles Theodore porcelain was marked with the monogram CT in blue under the glaze. In the years 1795-1799 objects were marked with the VR monogram derived from the name of its last lessee, Johann Nepomuk van Recum.

In addition to larger manufactories, there were also numerous smaller porcelain factories, as well as porcelain paint shops in Germany. Paint shops were distinguished against others by frequent decorating goods of high artistic value, but they also committed forgeries. They included a porcelain and glass decoration plant of Helen Wolfsohn in Dresden. Due to the closeness of Messen, a lot of painters and decorators were coming to the cultural capital city of Saxony. Helen Wolfsohn came from the Meyer family, her father also ran a porcelain workshop, L. Meyer & Söhne at Schlossergasse 5 in Dresden. Helen was also the owner of a store with Japanese, Saxon porcelain, former Sèvres, handicraft and antique furniture. To decorate porcelain she used, just like other workshops in the city, the 2nd grade porcelain fired in Messen, which, due to flaws, was not decorated in the manufactory. Wolfsohn successfully ran a paint shop, offering porcelain in old Messen and Vienna style. In the second half of 1870s an underglaze cobalt mark "EAR" was applied on goods, which imitated one of the first Messen signatures, "Augustus Rex". Mass-scale production began, which resulted in the launch of several thousand items of objects initialled in such a way to the market. The forgery soon came to light and the manufactory reacted immediately and brought an action against that malpractice. Consequently, it brought about the prohibition of using the "AR" mark.

229. Dzbanuszek

MT.Dep.3471

dawne numery: MT.II.597, MT-A-P/1736/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 9,5 cm, śr. podstawy 5,8 cm, szer. 18 cm

Dzbanuszek kształtu kulistego z dzióbkiem w formie pogrubionej u nasady rurki uniesiony ku górze. Pokrywka mała, płaska z uchwytem w formie pąku kwiatowego. Ucho, którego brak, prawdopodobnie okrągło wywinięte. Cała powierzchnia brzuśca i pokrywki drobno, pionowo kanelowana. Dekoracja wykonana kobaltem podszklwnie w formie wzoru „suche kwiaty” rozmieszczonego regularnie w czterech polach wokół brzuśca. Na wzór składają się rysowane cienką kreską gałązki z wypunktowanymi listkami, pojedyncze kwiaty oraz pagórkowate kępki trawki przy podstawie imbryka. Podobnie zdobiona dwoma kwiatami pokrywka, motyw pojedynczego kwiatka występuje również na dzióbku (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „F” – malowane kobaltem podszklwnie, „G2” – malowane kobaltem podszklwnie, „Bo2” – wyciski

Twórca/wytwórnia: manufaktura w Fürstenberg

Datowanie: przełom XVIII i XIX wieku

230. Półmisek

MT.Dep.3953

dawne numery: D.1151, MT.II.1180, MT-A-P/1718

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: dł. 27 cm, szer. 24,2 cm

Półmisek z serwisu obiadowego, owalny, wgłębiony z kanelowanym otokiem (po dwa karby w czterech miejscach regularnie rozmieszczone). Dekoracja malowana w formie dużego bukietu kwiatów i owoców (jabłka, śliwy, poziomki, róże i inne) na środku dna i mniejszych rzucików kwiatowych na otoku. Krawędź brązowa (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: inicjały „CT” pod mitrą malowane kobaltem podszklwnie, „3Z” – wycisk w masie

Twórca/wytwórnia: manufaktura w Frankenthal (okres księcia Karola Teodora 1762-1795)

Datowanie: około 1770 roku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3987

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech
(Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

231. Półmisek

MT.Dep.3987

dawne numery: D.1492, MT.II.1215, MT-A-P/1717

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: dł. 24,5 cm, szer. 21,8 cm

Półmisek z serwisu obiadowego, owalny, wgłębiony z kanelowanym otokiem (po dwa karby w czterech miejscach regularnie rozmieszczone). Dekoracja malowana w formie dużego bukietu kwiatów i owoców (dwa jabłka, śliwy, różowa róża i inne) na środku dna i mniejszych rzucików kwiatowych na otoku. Krawędź brązowa (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: inicjały „CT” pod mitrą malowane kobaltem podszkliwnie

Twórca/wytwórnia: manufaktura w Frankenthal (okres księcia Karola Teodora 1762-1795)

Datowanie: około 1770 roku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3953

232. Półmisek

MT.Dep.3954

dawne numery: D.1152, MT.II.1181, MT-A-P/1721

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 39 cm, szer. 25 cm

Półmisek owalny, serwisowy. Lekko uniesiony otok, przechodzący ostrym, niezbyt głębokim uskokiem w płaskie dno, czyni naczynie prawie płaskim. Otok podzielony dośrodkowymi korbami na osiem pól, cztery wąskie i cztery szerokie na przemian. W polach szerszych plastyczna dekoracja w formie nieregularnych bukietów kwiatowych, obok nich malowane drobne kwiatki i listki. W polach wąskich wielobarwnie malowane bukiety różnych

kwiatów z przewagą koloru fioletowego. Na dnie pośrodku duży bukiet z dwoma fioletowymi różami i żółto-fioletowym tulipanem. Obok z prawej i lewej nieregularnie rozrzucone większe i mniejsze rzuciki kwiatowe oraz listki. Przy odpowiednio do korbów sfalowanej krawędzi ornament z drobnych złotych kropek (Idler 1994).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: inicjały „CT” pod mitrą malowane kobaltem podszkliwnie, „Λ3 6” – kobaltem podszkliwnie

Twórca/wytwórnia: manufaktura w Frankenthal

Datowanie: między 1762 a 1795 rokiem

Cykl, komplet: z MT.Dep.3955

233. Pólmisek

MT.Dep.3955

dawne numery: D.1153, MT.II.1182, MT-A-P/1720

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 41 cm, szer. 27 cm

Pólmisek owalny, serwisowy. Lekko uniesiony otok, przechodzący ostrym, niezbyt głębokim uskokiem w płaskie dno, czyni naczynie prawie płaskim. Otok podzielony dośrodkowymi karbami na osiem pól, cztery wąskie i cztery szerokie na przemian. W polach szerszych plastyczna dekoracja w formie nieregularnych bukietów kwiatowych, obok nich malowane drobne kwiatki i listki maskujące wady porcelany. W polach wąskich wielobarwnie malowane bukiety różnych kwiatów, jeden w kolorze pomarańczowym, pozostałe trzy w fiolecie i różach. Na dnie pośrodku duży bukiet z rozwiniętą, fioletową różą i żółtym tulipanem, obok pojedyncze listki i małe kwiatki, często maskujące wady porcelany. Przy odpowiednio do karbów sfalowanej krawędzi ornament z drobnych złotych kropek (Idler 1994).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: inicjały „CT” pod mitrą malowane kobaltem podszkliwnie

Twórca/wytwórnia: manufaktura w Frankenthal (okres księcia Karola Teodora 1762-1795)

Datowanie: między 1762 a 1795 rokiem

Cykl, komplet: z MT.Dep.3954

234. Salaterka

MT.Dep.3956

dawne numery: D.1154, MT.II.1183, MT-A-P/1719

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 26 cm, wys. 5 cm

Salaterka okrągła, silnie wgłębiona. Biegące od krawędzi w stronę dna zanikające karby dzielą wewnętrzną powierzchnię na osiem pól. W czterech nieco szerszych plastyczna dekoracja w formie różnych bukietów kwiatowych, w węższych wielobarwnie malowane bukietki z różami, tulipanami. Kompozycje plastyczne i malowane ułożone są na przemian. Na środku płaskiego dna wielobarwnie malowany duży bukiet z rozwiniętą różową różą i żółto-cynobrowym tulipanem. Obok podobnie malowane małe rzuciki kwiatowe. Przy odpowiednio do karbów sfalowanej krawędzi ornament z drobnych złotych kropek (Idler 1994).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: inicjały „CT” pod mitrą malowane kobaltem podszkliwnie, „VIII” – kobaltem podszkliwnie

Twórca/wytwórnia: manufaktura w Frankenthal (okres księcia Karola Teodora 1762-1795)

Datowanie: między 1762 a 1795 rokiem

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech
(Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

235. Kompozycja figuralna – grający w karty

MT.Dep.3962

dawne numery: D.1255, MT.II.1190, MT-A-P/1727

Materiał, technika: porcelana biała; szkliwienie

Wymiary: wys. 23 cm, dł. 30,4 cm, szer. 24,3 cm

Kompozycja figuralna przedstawiająca towarzystwo złożone z pięciu mężczyzn i dwóch kobiet w strojach z XVII wieku, zgrupowanych wokół prostokątnego stołu i zajętych grą w karty. Po jednej stronie stołu: mężczyzna przyklękający prawym kolaniem na krześle, drugi siedzący okrakiem na ławie. Po drugiej stronie stołu kobieta i mężczyzna, zaglądający wspólnie w karty, za nimi z lewej stojący mężczyzna a z prawej kobieta grająca na harfie. Pod stołem piesek (Idler 1985).

Miejsce powstania/znalezienia: Niemcy, Frankenthal (?)

Datowanie: między 1770 a 1780 rokiem

236. Filiżanka

MT.Dep.3352/1

dawne numery: MT.II.479 egz. 1, MT-A-P/1458/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 4,3 cm, śr. 4,5 cm

Filiżanka kształtu gruszkowatego, z prostokątnie łamanym uchem. Na brzuścu cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z szafirowym, na przemian. W polach białych po jednej scenie w typie Watteau, malowanej wielobarwnie, przedstawiającej kobietę i mężczyznę w strojach z epoki rokoka na tle drzew. Na jednej ze scenek obelisk w głębi. W polach szafirowych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Złoczone również ucho. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: monogram „AR” kobałtem podszkliwnie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3352/1-3

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech
(Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

237. Filiżanka

MT.Dep.3352/2

dawne numery: MT.II.479 egz. 2, MT-A-P/1457/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,3 cm, śr. 4,5 cm

Filiżanka kształtu gruszkowatego z prostokątnie łamanym uchem. Na brzuścu cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z czarnym na przemian. W polach białych po jednej scenie w typie Watteau, malowanej wielobarwnie, przedstawiającej kobietę i mężczyznę w strojach z epoki rokoka na tle drzew. W jednej ze scenek obelisk w głębi. W polach szafirowych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Złoczone również ucho. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: monogram „AR” kobaltem podszkliwnie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3352/1-3

238. Filiżanka

MT.Dep.3352/3

dawne numery: MT.II.479 egz. 3, MT-A-P/1456/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,5 cm, śr. 4,5 cm

Filiżanka kształtu gruszkowatego z prostokątnie łamanym uchem. Na brzuścu cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z czarnym na przemian. W polach białych po jednej scenie w typie Watteau, malowanej wielobarwnie, przedstawiającej kobietę i mężczyznę w strojach z epoki rokoka na tle drzew. W jednej ze scenek mężczyzna gra na fujarce, w głębi obelisk. W polach czarnych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Złoczone również ucho. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: monogram „AR” kobaltem podszkliwnie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3352/1-3

239. Spodek

MT.Dep.3353/1

dawne numery: MT.II.480 egz. 1, MT-A-P/1456/3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 11 cm, wys. 1,3 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły, łagodnie wgłębiony o równej krawędzi. Podzielony dośrodkowo na cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z czarnym naprzeciw siebie. W polach białych po jednej scenie w typie Watteau, malowanej wielobarwnie, przedstawiającej kobietę i mężczyznę w strojach z epoki rokoka stojących na tle drzew. W jednej scenie w tle obelisk. W polach czarnych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Na środku białego dna liliowy kwiatusek. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: monogram „AR” kobaltem podszkliwne

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3353/1-8

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech
(Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

240. Spodek

MT.Dep.3353/2

dawne numery: MT.II.480 egz. 2, MT-A-P/1464

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 11,2 cm, wys. 1,3 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły, łagodnie wgłębiony o równej krawędzi. Podzielony dośrodkowo na cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z amarantowym naprzeciw siebie. W polach białych po jednej scenie w typie Watteau, malowanej wielobarwnie, przedstawiającej kobietę i mężczyznę w strojach z epoki rokoka na tle drzew. W jednej scenie kobieta trzyma wachlarz, w drugiej mężczyzna gra na mandolinie. W polach amarantowych wielobarwnie, wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Na środku białego dna cynobrowy kwiatek. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: monogram „AR” kobaltem podszkliwnie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3353/1-8

241. Spodek

MT.Dep.3353/3

dawne numery: MT.II.480 egz. 3, MT-A-P/1457/3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 11,2 cm, wys. 1,3 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły, łagodnie wgłębiony o równej krawędzi. Spodek podzielony dośrodkowo na cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z szafirowym naprzeciw siebie. W polach białych po jednej scenie w typie Watteau, malowanej wielobarwnie, przedstawiającej kobietę i mężczyznę w strojach z epoki rokoka na tle drzew. W jednej scenie obydwójce siedzą pod obeliskiem, w drugiej mężczyzna stojąc gra na fujarce. W polach szafirowych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Na środku białego dna liliowy kwiatek. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: monogram „AR” kobaltem podszklownie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3353/1-8

242. Spodek

MT.Dep.3353/4

dawne numery: MT.II.480 egz. 4, MT-A-P/1458/3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 11,2 cm, wys. 1,3 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły, łagodnie wgłębiony o równej krawędzi. Spodek podzielony dośrodkowo na cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z szafirowym naprzeciw siebie. W polach białych po jednej scenie w typie Watteau, malowanej wielobarwnie, przedstawiającej kobietę i mężczyznę w strojach z epoki rokoka na tle drzew. W jednej scenie obydwójce siedzą, w drugiej mężczyzna klęczy, a w głębi widoczny obelisk. W polach szafirowych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Na środku białego dna liliowy kwiatek. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: monogram „AR” kobaltem podszklownie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3353/1-8

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech
(Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

243. Spodek

MT.Dep.3353/5

dawne numery: MT.II.480 egz. 5, MT-A-P/1465

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 11,2 cm, wys. 1,3 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły, łagodnie wgłębiony o równej krawędzi. Spodek podzielony dośrodkowo na cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z żółtym naprzeciw siebie. W polach białych po jednej scenie w typie Watteau, malowanej wielobarwnie, przedstawiającej kobietę i mężczyznę w strojach z epoki rokoka siedzących na tle drzew. Na jednej ze scenek widoczny w głębi obelisk. W polach żółtych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Na środku białego dna cynobrowy kwiatek. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: monogram „AR” kobaltem podszkliwnie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3353/1-8

244. Spodek

MT.Dep.3353/6

dawne numery: MT.II.480 egz. 6, MT-A-P/1466

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 11,2 cm, wys. 1,3 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły, łagodnie wgłębiony o równej krawędzi. Podzielony dośrodkowo na cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z liliowym naprzeciw siebie. W polach białych po jednej scenie w typie Watteau, malowanej wielobarwnie, przedstawiającej kobietę i mężczyznę w strojach z epoki rokoka siedzących na tle drzew. Na jednej ze scenek obelisk w głębi. W polach liliowych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Na środku białego dna cynobrowy kwiatek. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: monogram „AR” kobaltem podszkliwnie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3353/1-8

245. Spodek

MT.Dep.3353/7

dawne numery: MT.II.480 egz. 7, MT-A-P/1467

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 11,2 cm, wys. 1,3 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły, łagodnie wgłębiony o równej krawędzi. Podzielony dośrodkowo na cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z różowym naprzeciw siebie. W polach białych po jednej scenie w typie Watteau, malowanej wielobarwnie przedstawiającej kobietę i mężczyznę w strojach z epoki rokoka siedzących na skale na tle drzew. W polach różowych wielobarwnie wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Na środku białego dna cynobrowy kwiatek. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: monogram „AR” kobaltem podszklownie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3353/1-8

246. Spodek

MT.Dep.3353/8

dawne numery: MT.II.480 egz. 8, MT-A-P/1468

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 11,2 cm, wys. 1,3 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły, łagodnie wgłębiony o równej krawędzi. Podzielony dośrodkowo na cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z różowym naprzeciw siebie. W polach białych po jednej scenie w typie Watteau, malowanej wielobarwnie przedstawiającej kobietę i mężczyznę w strojach z epoki rokoka siedzących na skale na tle drzew. W polach różowych wielobarwnie wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Na środku białego dna otoczonego złotą rozetką kwiatusek w kolorze liliowym. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: monogram „AR” kobaltem podszklownie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3353/1-8

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech
(Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

247. Pokrywka

MT.Dep.3354/1

dawne numery: MT.II.481 egz. 1, MT-A-P/1459

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 3,5 cm, śr. 5,8 cm

Pokrywka na filiżankę, kopulasta, lekko profilowana z uchwytem w formie wianuszka laurowego z fioletową kokardką. Podzielona na cztery pola dwa z białym tłem i dwa z czarnym na przemian. W polach białych scenki w typie Watteau, malowane wielobarwnie, przedstawiające w jednej kobietę, a w drugiej mężczyznę w strojach z epoki rokoka siedzących na skałach na tle drzew. W polach czarnych wielobarwne wiązaniki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Złoty również uchwyt. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3354/1-8

248. Pokrywka

MT.Dep.3354/2

dawne numery: MT.II.481 egz. 2, MT-A-P/1460

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 2,5 cm, śr. 5,8 cm

Pokrywka na filiżankę, kopulasta, lekko profilowana z uchwytem w formie wianuszka laurowego z niebieską kokardką. Podzielona na cztery pola, dwa z białym tłem i dwa z żółtym na przemian. W polach białych scenki w typie Watteau, malowane wielobarwnie, przedstawiające w jednej kobietę, a w drugiej mężczyznę w strojach z epoki rokoka siedzących na trawie na tle drzew. W polach żółtych wielobarwne wiązaniki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Złoty również uchwyt (odtłuczony). Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3354/1-8

249. Pokrywka

MT.Dep.3354/3

dawne numery: MT.II.481 egz. 3, MT-A-P/1461

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 2,5 cm, śr. 5,8 cm

Pokrywka na filiżankę, kopulasta, lekko profilowana z uchwytem w formie wianuszka laurowego z niebieską kokardką. Podzielona na cztery pola dwa z białym tłem i dwa z fioletowym na przemian. W polach białych scenki w typie Watteau, malowane wielobarwnie, przedstawiające w jednej kobietę, a w drugiej mężczyznę w strojach z epoki rokoka na tle drzew. W scenie z kobietą widoczny z prawej w głębi obelisk. W polach fioletowych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Złocony również uchwyt (odtłuczony). Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3354/1-8

250. Pokrywka

MT.Dep.3354/4

dawne numery: MT.II.481 egz. 4, MT-A-P/1462

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 2,5 cm, śr. 5,8 cm

Pokrywka na filiżankę, kopulasta, lekko profilowana z uchwytem w formie wianuszka laurowego z niebieską kokardką. Podzielona na cztery pola, dwa z białym tłem i dwa z różowym na przemian. W polach białych scenki w typie Watteau, malowane wielobarwnie, przedstawiające w jednej kobietę, a w drugiej mężczyznę w strojach z epoki rokoka na tle drzew. Mężczyzna siedząc gra na fujarce, kobieta trzyma w prawej ręce kij. W polach różowych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Złocony również uchwyt (odtłuczony). Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3354/1-8

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech
(Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

251. Pokrywka

MT.Dep.3354/5

dawne numery: MT.II.481 egz. 5, MT-A-P/1457/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 2,8 cm, śr. 5,8 cm

Pokrywka na filiżankę, kopulasta, lekko profilowana z uchwytem w formie wianuszka laurowego z kokardką w kolorze różowym. Podzielona na cztery pola, dwa z białym tłem i dwa z szafirowym na przemian. W polach białych scenki w typie Watteau malowane wielobarwnie, przedstawiające w jednej kobietę, a w drugiej mężczyznę w strojach z epoki rokoka na tle drzew. W scenie z kobietą widoczny z lewej w głębi obelisk. W polach szafirowych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Złożony również uchwyt (odtłuczony). Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Twórca /wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3354/1-8

252. Pokrywka

MT.Dep.3354/6

dawne numery: MT.II.481 egz. 6, MT-A-P/1458/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 2,5 cm, śr. 5,8 cm

Pokrywka na filiżankę, kopulasta, lekko profilowana z uchwytem w formie wianuszka laurowego z fioletową kokardką. Podzielona na cztery pola dwa z białym tłem i dwa z szafirowym na przemian. W polach białych scenki w typie Watteau, malowane wielobarwnie, przedstawiające w jednej kobietę, a w drugiej mężczyznę w strojach z epoki rokoka na tle drzew. W scenie z kobietą widoczny z lewej w głębi obelisk. W polach szafirowych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Złożony również uchwyt (odtłuczony). Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3354/1-8

253. Pokrywka

MT.Dep.3354/7

dawne numery: MT.II.481 egz. 7, MT-A-P/1463

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 2,5 cm, śr. 5,8 cm

Pokrywka na filiżankę, kopulasta, lekko profilowana, z uchwytem w formie wianuszka laurowego z niebieską kokardką. Podzielona na cztery pola dwa z białym tłem i dwa z różowym na przemian. W polach białych scenki w typie Watteau, malowane wielobarwnie, przedstawiające w jednej kobietę, a w drugiej mężczyznę w strojach z epoki rokoka siedzących na skałach na tle drzew. W polach różowych wielobarwne wiązanki różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złotej bordiury z esownic. Złoty również uchwyt (odtłuczony). Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3354/1-8

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech
(Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

254. Pokrywka

MT.Dep.3354/8

dawne numery: MT.II.481 egz. 8, MT-A-P/1456/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 3,5 cm, śr. 5,8 cm

Pokrywka na filiżankę, kopulasta, lekko profilowana, z uchwytem w formie wianuszka laurowego z fioletową kokardą. Podzielona na cztery pola, dwa z tłem białym i dwa z czarnym na przemian. W polach białych scenki w typie Watteau, malowane wielobarwnie, przedstawiające w jednej kobietę, a w drugiej mężczyznę w strojach z epoki rokoka na tle drzew. W scenie z mężczyzną widoczny z lewej w głębi obelisk. W polach czarnych wielobarwne wiązanek różnych kwiatów. Między polami i przy krawędzi pas złożonej bordiury z esownic. Złocony również uchwyt. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3354/1-8

255. Konsola

MT.Dep.3814/1

dawne numery: D.1108 egz. 1, MT.II.1041 egz. 1, MT-A-P/1479

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 16,5 cm, szer. 28,5 cm

Konsola półkolista, lekko profilowana i promieniście kanelowana. Półka i przyścienna część drewniana. Przy krawędzi szeroki pas rybiej łuski w kolorze niebieskim, poniżej trzy kompozycje obramione złotym ornamentem rokokowym: w części środkowej czteropolowy herb Augusta II i III Sasów („Pogoń” i Orzeł Biały na krzyż, w środku na żółtym polu czarne poziome pasy), obok – po jednej i drugiej stronie – bukietki różnych kwiatów. Na przylegającej do konsoli przyściennej drewnianej części girlanda plastycznych liści i kwiatów oraz orzeł biały z rozpostartymi skrzydłami, który podpira konsolę. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1983).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: litery „AR” splecione w monogram, malowane kobaltem podszklownie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: XIX wiek

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3814/1-2

256. Konsola

MT.Dep.3814/2

dawne numery: D.1108 egz. 2, MT.II.1041 egz. 2, MT-A-P/1480

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 16,5 cm, szer. 26,5 cm

Konsola półkolista, lekko profilowana i promieniście kanelowana. Półka i przyścienna część drewniana. Przy krawędzi szeroki pas rybiej łuski w kolorze niebieskim, poniżej trzy kompozycje obramione złotym ornamentem rokokowym: w części środkowej czteropolowy herb Augusta II i III Sasów („Pogoń” i Orzeł Biały na krzyż, w środku na żółtym polu czarne poziome pasy), obok – po jednej i drugiej stronie – bukietki różnych kwiatów. Na przylegającej do konsoli przyściennej drewnianej części girlanda plastycznych liści i kwiatów oraz orzeł biały z rozpostartymi skrzydłami, który podpira konsolę. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1983).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: litery „AR” splecione w monogram, malowane kobaltem podszklownie

Twórca/wytwórnia: malarnia porcelany i szkła Heleny Wolfsohn (Drezno, 1843-)

Datowanie: XIX wiek

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3814/1-2

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech
(Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

257. Spodek (siedem sztuk)

MT.Dep.3343/1

dawne numery: MT.II.470 egz. 1, MT-A-P/1469/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 10,8 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod filiżankę z serwisu kawowego: okrągły, podzielony dośrodkowo karbami na osiem pól, z odpowiednio do tego ząbkowaną krawędzią. Podstawę tworzy sześć prostych nóżek ułożonych kółkiem. W lustrze zdobiony wielobarwnie: jeden bukietek niezapominajek na środku dna oraz cztery różne owady i cztery różne rzuciki kwiatowe umieszczone wyżej i niżej w polach na przemian. Po drugiej stronie spodek obejmuje dekoracja plastyczna w formie liści i kwiatów niezapominajek. Krawędź złocona. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: niebieski monogram „AR” malowany na szklwie

Datowanie: XIX wiek

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3344/1-7

Spodki

MT.Dep.3343/2

dawne numery: MT.II.470 egz. 2, MT-A-P/1470/2

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3343/3

dawne numery: MT.II.470 egz. 3, MT-A-P/1471/2

MT.Dep.3343/4

dawne numery: MT.II.470 egz. 4, MT-A-P/1472/2

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3343/5

dawne numery: MT.II.470 egz. 5, MT-A-P/1473/2

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3343/6

dawne numery: MT.II.470 egz. 6, MT-A-P/1474/2

MT.Dep.3343/7

dawne numery: MT.II.470 egz. 7, MT-A-P/1475/2

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

258. Filiżanka (dziesięć sztuk)

MT.Dep.3344/1

dawne numery: MT.II.471 egz. 1, MT-A-P/1469/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złączenie, szklwienie

Wymiary: wys. 4,5 cm, śr. 6 cm

Filiżanka z serwisu kawowego, półkulista, podzielona pionowo karami na osiem pól z odpowiednio do tego ząbkowaną krawędzią. Ucho okrągło wywinięte, złożone z dwóch splecionych gałązek z listkami u nasady, przewiązanych różową wstążeczką u dołu. Podstawę tworzy sześć prostych nóżek ułożonych kółkiem. Dekoracja plastyczna w formie liści i kwiatów niezapominajek wokół brzośca na zewnątrz oraz wielobarwnie malowana wewnątrz filiżanki, na którą składają się: jeden bukietek niezapominajek na środku dna oraz cztery różne owady i cztery różne rzuciki kwiatowe wyżej. Krawędź złożona, złożone również ucho i nóżki podstawy. Przykład fałszerstwa Miśni (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: niebieski monogram „AR” malowany na szklwie

Datowanie: XIX wiek

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

Cykl, komplet: MT.Dep.3344/1-10

Filiżanki

MT.Dep.3344/2

dawne numery: MT.II.471 egz. 2, MT-A-P/1470/1

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3344/3

dawne numery: MT.II.471 egz. 3, MT-A-P/1471/1

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3344/4

dawne numery: MT.II.471 egz. 4, MT-A-P/1472/1

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3344/5

dawne numery: MT.II.471 egz. 5, MT-A-P/1473/1

MT.Dep.3344/6

dawne numery: MT.II.471 egz. 6, MT-A-P/1474/1

MT.Dep.3344/7

dawne numery: MT.II.471 egz. 7, MT-A-P/1475/1

MT.Dep.3344/8

dawne numery: MT.II.471 egz. 8, MT-A-P/1476

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3344/9

dawne numery: MT.II.471 egz. 9, MT-A-P/1477

Udział w wystawie: *Porcelana miśnieńska – 300 lat manufaktury*, Muzeum Zamek w Dębnie 2010

MT.Dep.3344/10

dawne numery: MT.II.471 egz. 10, MT-A-P/1478

Mniejsze wytwórnie porcelany w Niemczech
(Fürstenberg, Frankenthal, Drezno – malarnia Heleny Wolfsohn i Potschappel)

259. Zegar z podstawą

MT.Dep.3958/1-2

dawne numery: zegar D.1158 egz. 1, MT.II.1185 egz. 1,
MT-A-P/1728/1; podstawa D.1158 egz. 2, MT.II.1185 egz. 2,
MT-A-P/1728/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 34 cm, wys. z podstawą 39 cm, podstawa: 27,5 x 16,5 x 7 cm

Zegar stołowy w formie rokokowej, wsparty na czterech rozwartych nogach w formie ślimacznic z oddzielną podstawą. Bogata podkreślająca rokokowe formy dekoracja plastyczna w formie różnobarwnych kwiatów wokół tarczy zegarowej i na narożach podstawy. Nad tarczą zwieńczenie w formie czworobocznego cokliku, na którym grupa trzech puttów z girlandą kwiatową i rogiem obfitości. Poza tym dekoracja malowana, wielobarwna w formie scenek typu Watteau, jedna pod tarczą, druga na podstawie oraz różnych większych i mniejszych rzucików kwiatowych na pozostałej powierzchni. Podstawa pod zegar w kształcie prostokąta wsparta na czterech nóżkach. Bogata dekoracja plastyczna na froncie obrzeża w formie liści i kwiatów (Idler 1989).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: podstawa: „T” nad skrzyżowanymi kreskami malowane kobaltem podszkliwnie, podstawa: „512” – wycisk podszkliwny

Twórca/wytwórnia: Sächsische Porzellanfabrik zu Potschappel von Carl Thieme (Drezno, 1872-1958)

Datowanie: między 1888 a 1901 rokiem

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Sygnatury manufaktury

Fürstenberg
Przełom XIX
i XX wieku
MT.Dep.3471

Frankenthal
Lata 1762 -1795
MT.Dep.3955

Drezno
XIX wiek
MT.Dep.3343/1

Drezno
Przełom XIX i XX wieku
MT.Dep.3353/6

5. _____
Manufaktura
w Sèvres

Początki manufaktury w Sèvres są związane z opuszczonym zamkiem królewskim w Vincennes koło Paryża, gdzie w 1738 roku grupa byłych pracowników z Chantilly rozpoczęła badania nad składem masy porcelanowej¹. Wytwórnia powstała około 1740 roku dzięki staraniom Jeana Louisa Henri'ego Orry de Fulvy'ego – intendenta finansowego Ludwika XV². Pierwsze rezultaty pracy pojawiły się w 1745 roku, kiedy François Gravant wyprodukował znakomitą, miękką masę porcelanową. Wtedy też powstała spółka do spraw manufaktury w Vincennes. Kierował nią Orry de Fulvy aż do swojej śmierci, czyli 1751 roku³. Od 1753 roku za namową pani de Pompadour manufakturą zainteresował się również król Ludwik XV. Wytwórnia otrzymała nazwę „królewskiej” (Manufacture Royale de Porcelaine) oraz używała znaku złożonego z dwóch skrzyżowanych liter „L” (przeważnie błękitnych), stanowiących inicjał króla⁴.

Od 1753 roku obok sygnatury pojawiała się data produkcji oznaczona kolejnymi literami alfabetu (od 1778 – litera podwójna)⁵. Zostały również ustalone zasady produkcji i jej organizacja. W tym czasie wyroby cechowała bardzo dobra jakość zarówno w formie, jak i w zdobnictwie w stylu rokoko. Zatrudniono artystów wysokiej klasy. Kierownikiem w dziale dekoracji został J.J. Bachelier, pomagali mu malarz-emalier J.A. Mathieu oraz ceniony złotnik J.C. Duplessis, natomiast rzeźbą zajmował się E. Falconet⁶. Spośród wielu kolorów sławę zyskały ulubiony przez faworytę króla odcień bladoróżowy – *rose Pompadour* i niebiesko-szafirowy *bleu de roi*⁷. Inspiracji dostarczały produkty z Miśni oraz innych wytwórni francuskich. Popularne kompozycje *à la Watteau* zastąpiono amorkami, scenami pasterskimi, mitologicznymi oraz *à la Boucher*. Wytwarzano: spodki, filiżanki, dzbanki do kawy, wazy, wazony i dzbany. Nowością było wprowadzenie figurek z biskwitu, które cieszyły się ogromnym zainteresowaniem, ponieważ przypominały marmurowe rzeźby⁸.

W 1756 roku fabrykę przeniesiono z Vincennes do nowo wybudowanych pomieszczeń w Sèvres. Korzystając ze słabszej kondycji finansowej manufaktury, w 1759 roku król Ludwik XV przejął wszystkie udziały, czyniąc z niej własność królewską. Fabryka dostała stałą dotację i była oficjalnym dostawcą porcelany na dwór wersalski. Wprowadzono

nowe kolory zdobień: turkusowy – *bleu cèleste*, żółty – *jaune jonquille* i zielony – *vert de pomme*⁹. Artyści zdobili naczynia malowanymi girlandami, festonami, a złotnicy przyozdabiali złotem w postaci obramień koronkowych, perełek i szlaków¹⁰. Po upadku Miśni, zniszczonej przez wojska Fryderyka II, manufaktura w Sèvres zajęła pierwsze miejsce w Europie, a jej wyroby były prawdziwymi dziełami sztuki.

Od 1768 roku, w związku z odkryciem kaolinu we Francji, w Sèvres rozpoczął się wyrób porcelany twardej¹¹. Wyjątkową popularnością cieszyły się prace emaliera Josepha Coteau, które pojawiły się w wytwórni około 1780 roku¹². Wprowadził on nową technikę dekoracji, która polegała na podkładaniu w niektórych miejscach ornamentów metalowych folii, pokrywanych następnie kolorowymi emaliami¹³. Ten rodzaj zdobnictwa był wyjątkowo piękny i bardzo kosztowny, dlatego stosowano go przy wyrobach najbardziej reprezentacyjnych. Wprowadzono również nowy ornament, zwany *oeil-de-perdrix*, składał się z kładzionych reliefowo złotych kropek w układzie kolistym. Tematem miniatur były sceny miłosno-sielankowe oraz subtelnie potraktowane akty kobiece¹⁴.

Okres prosperity fabryki w Sèvres kończy się w latach osiemdziesiątych XVIII wieku. Pojawiły się wówczas konkurencyjne manufaktury i zapotrzebowanie na porcelanę zmalało, a wytwórnia popadła w długi, aż w końcu w 1792 roku przestała być własnością króla¹⁵. Po kilkuletnim kryzysie w okresie cesarstwa przywrócono fabryce rządowe dotacje¹⁶.

W czasach napoleońskich produkcją porcelany kierował inżynier Alexandre Brongniart, wieloletni pracownik Sèvres, któremu przypadło przywrócenie manufaktury do porządku¹⁷. Naczynia, zegary, wazony dekorowano scenami z wojen napoleońskich. Nowością zainspirowaną wyprawą Napoleona do Egiptu były wprowadzone motywy w stylu egipskim z bóstwami i hieroglifami. Wyroby produkowane w latach 1805-1815 odznaczały się monumentalnością i dekoracyjnością, wyrażając swoją epokę¹⁸. Po upadku Napoleona w 1815 roku i okupacji wojsk alianckich produkcja nadal była kontynuowana, a poziom techniczny pozostał bez zmian. W dekoracji jednak zaniechano apoteozy cesarza¹⁹.

1 L. Chrościcki, *Porcelana – znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1974, s. 169.

2 L. Melegati, *Ceramika*, Warszawa 1997, s. 110.

3 Tamże.

4 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 169.

5 L. Melegati, *Ceramika*, dz. cyt., s. 110-111.

6 R.S. Ryszard, *Porcelana od baroku do empiru*, Warszawa 1964, s. 68.

7 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 170.

8 Tamże.

9 Tamże.

10 R.S. Ryszard, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 68.

11 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 170.

12 R.S. Ryszard, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 68.

13 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 170-171.

14 Tamże, s. 171.

15 R.S. Ryszard, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 69.

16 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 171.

17 R.S. Ryszard, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 69.

18 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 171.

19 R.S. Ryszard, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 69.

Obecnie fabryka nadal funkcjonuje, cieszy się dobrą sławą jako własność państwowa. Wykaz sygnatury Vincennes – Sèvres obejmuje około 500 pozycji²⁰. Żadna manufaktura nie upamiętniła w takim stopniu w swych sygnaturach zachodzących zmian historycznych jak Sèvres. Jak wspomniano, na początku stosowano monogram króla Ludwika XV, w okresie rewolucji i I Republiki był to napis Sèvres, w latach następnych oznaczano porcelanę monogramem „FR”. Sygnatury od 1804 roku drukowano, a ich formy zmieniały się wielokrotnie²¹.

Wśród nielicznej grupy depozytowych obiektów pochodzących z wytwórni w Sèvres na wyróżnienie zasługuje złota, bogato zdobiona dekoracją malarską waza z podstawą, jak również filiżanka ze spodkiem zdobione kwiatami. Obydwa komplety są sygnowane i znajdują się na stałej ekspozycji w Muzeum Zamek w Dębnie.

The Sèvres Manufactory

Summary

In 1738 in a desolated royal castle in Vincennes near Paris a group of former workers from Chantilly began research into the composition of porcelain mass. A plant was established around 1740 owing to the efforts of Jean Louis Henri Orry de Fulvy, a financial superintendent to Louis XV. The first results came in 1745, when François Gravant produced soft-paste porcelain mass. It was also when a company for the Vincennes manufactory was established. It was controlled by Orry de Fulvy until his death in 1751. In 1753, at the instigation of Madame de Pompadour, also King Louis XV became interested in the manufactory. The plant gained the name of Royal (Manufacture Royale de Porcelaine) and used the mark consisting of two interlaced Ls (usually blue), which stood for the king's initial. From 1753, in addition to the signature, also the production date appeared, marked with the consecutive letters of the alphabet (from 1778 –

a double letter). Also the principles of production and its organization were established. At that time the goods were characterized by good quality, both in the form and decorations in rococo style. High class artists were hired. J.J. Bachelier was the manager of the decoration department, and he was assisted by a painter and enameller J.A. Mathieu and a recognized gilder Jean Claude Duplessis, whereas E. Falconet was responsible for sculpture.

In 1756 the factory was moved from Vincennes to newly erected premises in Sèvres. Taking advantage of a poorer financial standing of the manufactory, in 1759 Louis XV took over all the shares making it a royal property. The factory obtained a permanent subsidy and was an official supplier of porcelain to the royal court. 1768, due to the discovery of kaolin in France, Sèvres started the production of hard-paste porcelain. The enameller Joseph Coteau's works, which occurred in the manufactory around 1789, gained extraordinary popularity. He introduced a new technique of decoration, which consisted in putting metal films in some places of ornaments, which were then covered with coloured enamels. The period of prosperity of the Sèvres factory ended in 1780s. Competitive manufactories emerged and demand for porcelain decreased. The plant fell into debts and finally in 1792 it ceased to be the king's property. After a few years' crisis in the Empire's history, the governmental subsidies were restored. In the Napoleonic times, porcelain production was managed by an engineer, Alexandre Brongniart, a long-term employee of Sèvres, whose task was to restore the factory to order.

At present, the plant still functions, it has a good reputation as a state property. The index of Vincennes – Sèvres signatures includes about 500 items. No other manufactory commemorated occurring historical changes in its signatures to such an extent as Sèvres did. In the period of the Revolution and the First Republic it was the Sèvres inscription, in the following years porcelain was marked with the FR monogram. From 1804 signatures have been printed and their forms have changed several times.

20 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 171.

21 R.S. Ryszard, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 69.

260. Filiżanka

MT.Dep.3935/1

dawne numery: D.1510, MT.II.1162 egz. 1, MT-A-P/2131/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne i podszklwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 8,8 cm, szer. 15,5 cm

Filiżanka półkulista na okrągłej lekko profilowanej podstawie z wysokim okrągło wygiętym uchem. Poniżej krawędzi szeroki biały pas, na jego tle wielobarwnie malowany fryz z różnych kwiatów i liści. Dolna część filiżanki w kolorze kobaltowym zdobiona złotym ornamentem palmetowym. Wewnętrzna strona filiżanki, ucho i krawędzie złoczone (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: w podwójnym okręgu „LP” pod koroną i napisy „Sèvres 1839” drukowane niebiesko na szkliwie, „TT”, „L” (?), „36” - ryt

Datowanie: 1839 rok

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3935/2

261. Spodek pod filiżankę

MT.Dep.3935/2

dawne numery: D.1511, MT.II.1162 egz. 2, MT-A-P/2131/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne i podszklwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 18 cm, wys. 2,8 cm

Talerz okrągły o równej krawędzi i gładkim okrągło podniesionym otoku. Dekoracja: na tle białej powierzchni otoku biegnący wokół fryz z wielobarwnie malowanych kwiatów. Dno kobaltowe ze złotym ornamentem palmetowym i rozeta na środku (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: w podwójnym okręgu „LP” pod koroną i napisy „Sèvres 1839” drukowane niebiesko na szkliwie, „L y 37-3” - ryt, „D.21 a v.31.” - w kolorze zielonym podszklwnie

Datowanie: 1839 rok

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3935/1

262. Filiżanka

MT.Dep.3936

dawne numery: D.1513, MT.II.1163, MT-A-P/2145

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne i podszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 7,8 cm, śr. podstawy 6,8 cm

Filiżanka cylindryczna z okrągło wywiniętym uchem w kolorze kobaltowym. Na osi ucha owalny medalion w złotej ramce, w nim wielobarwnie malowana scena pasterska: na tle drzew i zabudowań gospodarskich siedząca na ziemi para młodych ludzi. Dziewczyna z prawej ukazana z profilu, ubrana w żółtą bluzkę, niebieski kaftanik i pomarańczową spódnicę z różowym spodem. Naprzeciw niej chłopiec w liliowym kubraczku trzymający w prawej ręce ptaszka. Przy krawędzi szeroki, złoty ornament ze stylizowanych wolut i liści, złote paski przy podstawie, na białym uchu złote dzwonki z liściem (Idler 1990).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: splot dwóch liter „L” - inicjałów Ludwika XV, malowane na niebiesko na szkliwie, „K” - niebieski, „LG” - liliowe, „MC” - ryt

Datowanie: 1775 rok

263. Waza z pokrywą

MT.Dep.3937/1

dawne numery: D.1514, MT.II.1164 egz. 1, MT-A-P/2134/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie
Wymiary: wys. 11,5 cm, szer. 19 cm

Waza z pokrywą półkulista na niskiej profilowanej nóżce, ujęta z dwóch stron w dwa trójczłonowe ucha dostosowane formą do kształtu wazy i wystające poza jej wysokość. Pokrywa zbliżona do formy płaskiej, profilowana z uchwytem w formie gładkiej, wydłużonej gałki. Całość w kolorze złotym, na brzuscu między uchami dwa medaliony w kolorze białym, a w nich wielobarwnie malowane ptaszki na tle krajobrazów. Między nimi girlandy kwiatowe. Pokrywa dekorowana podobnie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „Sèvres D.F” – w kolorze czarnym na szkliwie, „Boy” (?) – ryt

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie
Cykl, komplet: z MT.Dep.3937/2

264. Podstawa do wazy

MT.Dep.3937/2

dawne numery: D.1515, MT.II.1164 egz. 2, MT-A-P/2134/3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 24,5 cm, wys. 1,5 cm

Podstawa okrągła pod wazę z pokrywą, o równej krawędzi i szerokim, gładkim, łagodnie podniesionym otoku. Na tle złotej powierzchni otoka bogata dekoracja w postaci dwóch białych medalionów z wielobarwnie malowanymi ptakami na tle krajobrazów. Między medalionami girlandy kwiatów i kosze z kwiatami (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: napis „Sèvres D.F” – w kolorze czarnym na szkliwie

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3937/1

265. Talerz (cztery sztuki)

MT.Dep.3938/1

dawne numery: D.1517, MT.II.1165 egz. 1, MT-A-P/2157

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne i podszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 23,3 cm, wys. 1,8 cm

Talerz płytki, okrągły o lekko podniesionym, gładkim otoku i równej krawędzi. Otok w kolorze kobaltowym z bogatą dekoracją złotą w formie dwóch pasów z ornamentami winnej latorośli i jednego szerokiego z krętą cienką niteczką, dającą wrażenie marmurku. Na środku w białym lustrze okolonym złotym fryzem arkadkowym złożonym z małych huków złota rozeta (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: druk niebieski – skrzyżowane dwie litery „L”, wewnątrz lilia burbońska, napis „Sèvres” z cyfrą „20”, wyciski podszkliwne, napisy w kolorze złotym i zielonym przy pierścieniu podstawy

Datowanie: między 1814 a 1824 rokiem

Cykl, komplet: MT.Dep.3938/1-4

Talerze

MT.Dep.3938/2

dawne numery: D.1518, MT.II.1165 egz. 2, MT-A-P/2158

MT.Dep.3938/3

dawne numery: D.1519, MT.II.1165 egz. 3, MT-A-P/2159

MT.Dep.3938/4

dawne numery: D.1520, MT.II.1165 egz. 4, MT-A-P/2160

266. Talerzyk deserowy

MT.Dep.4039

dawne numery: D.1321, MT.II.1267, MT-A-P/2161

Materiał, technika: porcelana; malowanie, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 14,5 cm, wys. 1 cm

Talerzyk deserowy, okrągły o podniesionym falowanym otoku i odpowiednio do tego ząbkowanej krawędzi. Dekoracja: na środku w lustrze złoty monogram ze splecionych liter „L.P.” pod koroną, ujęty z obu stron w dwie złote gałązki: dębową i laurową, związane u dołu kokardką z broszą. Przy krawędzi wąski złoty pasek (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwie pieczętki okrągłe: (1) niebieska z monogramem „L.P.” pod koroną, napisem „Sèvres” i datą „1837” - na szkliwie; (2) czerwona z ząbkami, z napisem „Chateau d'Eu” pod koroną na szkliwie. Obok „w” - złote

Datowanie: 1837 rok

267. Spodek pod filiżankę (dwie sztuki)

MT.Dep.4040

dawne numery: D.1322, MT.II.1268, MT-A-P/2162

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 12,5 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod filiżankę okrągły, silnie wgłębiony z wywiniętą równą krawędzią. Dekoracja: na wywiniętej krawędzi szeroki pas w kolorze różowym, podkreślony dwoma paseczkami złotymi. Poniżej na otoku regularnie rozmieszczone wokół pojedyncze, małe, różowe różyczki. Na środku w lustrze złoty monogram „L.P.” pod koroną, utworzony ze splecionych liści, ujęty wokoło w dwie girlandy barwnych kwiatów (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: pod koroną antytetycznie „LP” i „SV 46” – druk zielony na szkliwie, w podwójnym okręgu monogram „L.P.” pod koroną i napis „Sèvres 1837” – niebieski druk na szkliwie, znaki własnościowe: „CH. DE DREUX” pod koroną w okręgu – druk czerwienią na szkliwie, „J c II - 46 R” – ryt podszkliwny

Datowanie: 1847 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.4041

Spodek pod filiżankę

MT.Dep.4041

dawne numery: D.1323, MT.II.1269, MT-A-P/2163

268. Popiersie Napoleona Bonaparte

MT.Dep.3990

dawne numery: D.1256, MT.II.1218, MT-A-P/2135

Materiał, technika: porcelana, biskwit; wyciskanie w formie

Wymiary: wys. 27,5 cm, podstawa 10 x 10 cm

Popiersie w kolorze białym bez polewy, przedstawiające Napoleona Bonaparte w mundurze z wysokim kołnierzem – na okrągłym profilowanym cokole i kwadratowej podstawie ze złożonymi krawędziami (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: dwie skrzyżowane litery „L” z literą „a” – na podstawie, na popiersiu ryt: „Bonaparte 1-er Consul 1801/Carterier a` Sevres”; znaki: „Il om N 54/ YX”

Datowanie: około 1801 roku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Sygnatury manufaktury

XIX wiek
MT.Dep.3937/2

1837 rok
MT.Dep.4039

1847 rok
MT.Dep.4041

6.

Warsztaty ceramiczne
w Delft

Technologia wyrobu fajansów została odkryta w krajach Bliskiego Wschodu. Do Europy przybyła za pośrednictwem Arabów. Na opanowanym przez nich Półwyspie Iberyjskim znajdowały się liczne warsztaty ceramiczne¹. W XVI wieku Holandia była częścią królestwa hiszpańskiego, w związku z tym w zakresie wytwórczości ceramicznej pozostawała pod wpływem wytwórni hiszpańskich². Holendrzy zaspokajali swoje potrzeby na wyroby poprzez import z krajów basenu Morza Śródziemnego, tj. Hiszpanii i Włoch. Ograniczali się do produkcji naczyń gospodarczych przeznaczonych do codziennego użytku. W 1566 roku rozpoczęła się tocząca się głównie na morzu wojna między Holandią a Hiszpanią³. Skutkowało to wstrzymaniem dostaw i blokadą handlu morskiego. Sytuacja ta spowodowała zwiększenie rodzimej produkcji. Kolejnym czynnikiem, który wpłynął na wytwórczość fajansu, było przywiezienie przez kupców holenderskich porcelanowych wyrobów chińskich. W 1602 roku utworzono Kompanię Wschodnioindyjską, dzięki której rozpoczął się regularny handel z krajami Dalekiego Wschodu. Pokój zawarty między Hiszpanią a Holandią w 1609 roku utworzył korzystne warunki dla handlu morskiego⁴. Sprowadzana statkami porcelana w ogromnych ilościach była wystawiana na aukcjach w Middelburgu (1602) i Amsterdamie (1604)⁵. Białą-niebieską porcelaną wzbudzała zachwyt i zainteresowanie u Holendrów.

Fajans w Niderlandach wyrabiano od lat sześćdziesiątych XVI wieku w wielu ośrodkach, m.in. w Haarlem, Amsterdamie, Rotterdamie⁶. Od połowy XVII wieku wyróżniało się miasto Delft, w którym znajdowały się liczne warsztaty ceramiczne. Po śmierci chińskiego cesarza Wanli w 1619 roku pojawiły się problemy z importem porcelany dalekowschodniej, co skłoniło Holendrów do ulepszenia jakości swoich wyrobów tak, by imitowały porcelanę chińską⁷. W 1611 roku w Delft utworzono Gildię św. Łukasza zrzeszającą malarzy, rzeźbiarzy, rytowników⁸. W latach 1650-1670 liczba warsztatów ceramicznych wzrosła z ośmiu do dwudziestu ośmiu, a Delft stało się na okres półwiecza europejskim centrum wyrobu fajansu⁹. Fajans wyróżniał jasny, porowaty czerep. Aby stał się nieprzeziąkliwy, musiał być pokryty szkliwem ołowiowo-cynowym¹⁰, które nadało lśniąca białą powierzchnię, upodabniając wyroby

fajansowe do porcelany. Atutem była niższa cena w porównaniu do wyrobów wschodnich. Fajanse holenderskie nazywano „porcelaną”, a w 1614 roku ceramik Claes Jansz Wijtmans otrzymał patent na wyrób fajansu i zgodę na używanie tego określenia¹¹.

Produkcję fajansu można podzielić na cztery okresy. W pierwszym, zwanym ludowym, trwającym od około 1570 roku do połowy XVII wieku, wyroby były nieznakowane. Sygnowano tylko najcenniejsze przedmioty, dekorowane przez najlepszych artystów¹². Zmieniło się to po 1650 roku, kiedy rozpoczęto znakowanie, ale nadal w nieusystematyzowany sposób. Na fajansach z Delft występowały trzy rodzaje znaków malowanych: obrazowe, literowe i cyfrowe. Pierwszy był symbolem nazwy warsztatu, drugi – inicjałem imienia i nazwiska właściciela lub nazwy warsztatu, a trzeci – cyfrowy – nie został dotąd zidentyfikowany. Cyfry interpretowano jako numery formierzy, określenie typu surowca albo nie były definiowane¹³. Niestety przeważnie sygnatury nie uwzględniały informacji o twórcy dekoracji malarskiej. Trudność ta wynikała nie tylko z braku oznaczeń, ale również z częstej migracji i zmian miejsc pracy malarzy¹⁴. W związku z tym dzieje produkcji fajansów w Delft stały się dziejami warsztatów i ich właścicieli, a nie historią indywidualności artystycznych¹⁵.

Typowym produktem manufaktury w Delft były dekoracyjne wazony z pokrywą, wzorowane na modelach chińskich. Wytwarzano również talerze do zdobienia ścian oraz mebli, płytki ceramiczne do wykładania ścian z dekoracją chińską, krajobrazami oraz kwiatami. Eksportowane płytki były wykorzystywane do wystroju wnętrz rezydencji magnackich i mieszczańskich domów. W dużych ilościach produkowano misy, kufle, dzbanki, puszki na herbatę, świeczniki i kałamarze. Odrębną część stanowiły naczynia apteczne, słoje na lekarstwa, masowo wyrabiane w Delft¹⁶. Spośród ceramików wyróżniał się Hendrik Vroom, urodzony w 1566 roku w Haarlem¹⁷. Odbywszy praktyki w warsztatach włoskich i hiszpańskich, nabrał doświadczenia w zdobnictwie, a jego dekoracje charakteryzowały się wysokim poziomem artystycznym. Używano wówczas kolorów niebieskiego, złotego oraz zielonego¹⁸.

1 E. Kilarska, *Fajanse z Delft w dawnym Gdańsku*, Gdańsk 2003, s. 12.

2 L. Chrościcki, *Fajans – znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1989, s. 158.

3 Tamże, s. 158.

4 Tamże.

5 E. Kilarska, *Fajanse...*, dz. cyt., s. 13.

6 Tamże, s. 12.

7 Tamże, s. 11.

8 L. Chrościcki, *Fajans...*, dz. cyt., s. 158.

9 E. Kilarska, *Fajanse...*, dz. cyt., s. 13.

10 Tamże.

11 L. Chrościcki, *Fajans...*, dz. cyt., s. 158.

12 Tamże, s. 160.

13 M. Piątkiewicz-Dereniowa, *Fajanse z Delft w zbiorach Zamku Królewskiego na Wawelu*, Kraków 1996, s. 11.

14 Tamże, s. 12.

15 Tamże.

16 L. Chrościcki, *Fajans...*, dz. cyt., s. 159.

17 Tamże, s. 160.

18 Tamże.

Drugi okres produkcji fajansu obejmował drugą połowę XVII wieku i trwał do połowy XVIII wieku, odznaczał się największą świetnością wszystkich działających w Delft farfurni. Fajans osiągnął najwyższą jakość techniczną. Warsztaty w Delft zachwycaly i były inspiracją dla wszystkich manufaktur europejskich. W 1642 roku Albertch Cornelis Keiser, pochodzący z Rotterdamu, założył wytwórnię zwaną „Dwie Łódeczki” – „De Twee Scheepjes” i w latach 1642-1667 produkował naczynia cienkościennie, tak lekkie, że jakością dorównywały wyrobom chińskim. W zdobnictwie inspirowano się sztuką wschodnią, jednak nigdy nie kopiowano motywów chińskich i japońskich, ale przetwarzano je na dekoracje lokalne. Takim przykładem stylu chińsko-holenderskiego był dekoracyjny motyw *bliks bord* w postaci zygzakowatej linii wkomponowanej w ornament roślinny¹⁹. Typowe były monochromatyczne zdobienia kobaltem na białym tle cynowego szkliwa, tzw. niebieskie delfty. Przedmioty zdobione w ten sposób były bardzo popularne od połowy XVII wieku aż do czasów współczesnych.

W 1690 roku do Delft dotarł ciekawy typ zdobienia, wynaleziony w chińskiej wytwórni w Chingte Chen w roku 1683 (tzw. czarne delfty)²⁰. Uzyskanie tego typu dekoracji było skomplikowane technologicznie i często wiele naczyń ulegało destrukcji. Czerep naczynia po wypaleniu pokrywany był czarną emalią. Po podsuszeniu, gdy emalia była jeszcze lepka, malowano na niej właściwą dekorację w kolorach: niebieskim, żółtym, zielonym i czerwonym²¹. W XVIII wieku zmodyfikowano tę dekorację, pozostawiając na niewielkich partiach białą powierzchnię, co dodawało kontrastu, oraz stosując złocenia. W Delft po raz pierwszy wykonał ją w 1690 roku dekorator Louvijs Victorsz w warsztacie „Podwójny Dzban Szklarski” – „De Dobbelde Schenckan”²². Sztukę tę opanowali również: Lambertus van Enhorn zarządca farfurni „Metalowy Garnek” – „De Metalen Pot” oraz Jan Verburgh artysta malarz w wytwórni „Greckie A” – „De Grieksche A”²³. Wyroby tego typu były bardzo kosztowne, świadczy o tym zakup „garnituru” wysokich wazonów przez Wilhelma III Orańskiego, późniejszego króla Anglii, który nabył komplet za kwotę 1550 guldenów do zamku w Hampton²⁴.

W 1709 roku porcelana została wynaleziona w Europie, warsztaty z Delft próbowały wzorować się na produkcji wyrobów z manufaktury w Miśni. W tym czasie popularna

była wielobarwna dekoracja naszkliwna, którą otrzymywano po powtórnym wypaleniu w piecach muflowych (tzw. techniką niskiego ognia)²⁵. Wyroby te zwane były kolorowymi (polichromicznymi) i z powodzeniem konkurowały z drogą porcelaną europejską. W Delft na przełomie XVII i XVIII wieku wyrabiano również przedmioty z czerwonej kamionki. W szczególności były to dzbanki do zaparzania herbaty, gdyż te wykonane z fajansu nie wytrzymały wysokich temperatur. Produkcję kamionkowych imbryków rozpoczął w 1678 roku Lambertus Celffius, właściciel zakładu „Metalowy Garnek” – „De Metalen Pot”²⁶.

W trzecim okresie obejmującym drugą połowę XVIII wieku Delfty próbowały utrzymać swą pozycję wśród prężnie rozwijających się ośrodków produkcji porcelany i fajansu w Europie²⁷. Konkurencję stanowiły ośrodki angielskie, które jako pierwsze rozpoczęły masową produkcję w atrakcyjnych cenach. Pod koniec XVIII wieku wytwórnie angielskie wprowadziły na rynek wyroby kamionkowe, co doprowadziło do masowych zamknięć warsztatów w Delft, których liczba w 1799 roku wynosiła dziesięć²⁸.

Ostatni okres trwający od 1801 roku charakteryzował się likwidacją wytwórni. W 1850 roku istniały tylko 3 farfurnie w Delft, a pod koniec wieku już jedna. Nie zmieniła się natomiast jakość i dekoracja wyrobów²⁹.

Zespół dużych wazonów fajansowych z Delft z przełomu XVII/XVIII wieku to jedne z najcenniejszych zabytków depozytowego zbioru Sanguszków. Holenderską produkcję cechuje oryginalny, owoidalny kształt, zdobiony jednobarwną, zgeometryzowaną dekoracją kobaltową.

Ceramic Workshops in Delft

Summary

Faience was produced in the Netherlands starting from the 1560s in numerous centres, namely: Haarlem, Amsterdam, Rotterdam. From the mid-17th century the city of Delft stood out with its numerous pottery workshops. After the death of the Wanli Emperor in 1619 problems with the import of Chinese porcelain occurred, which inclined the Dutch to improve the quality of their commodities so that they could imitate Chinese porcelain.

¹⁹ Tamże.

²⁰ Tamże, s. 161.

²¹ E. Kilarska, *Fajanse...*, dz. cyt., s. 14.

²² L. Chrościcki, *Fajans...*, dz. cyt., s. 161.

²³ Tamże.

²⁴ Tamże.

²⁵ E. Kilarska, *Fajanse...*, dz. cyt., s. 14.

²⁶ L. Chrościcki, *Fajans...*, dz. cyt., s. 161.

²⁷ Tamże, s. 162.

²⁸ Tamże.

²⁹ Tamże.

In 1611 the Guild of Saint Luke was created, which associated painters, sculptors, engravers. In the years 1650-1670 the number of ceramic workshops increased from eight to twenty eight, and for half a century Delft became the European centre of faience production. The faience was distinguished by a light, porous potsherd which had to be covered with lead and tin glaze to make it non-permeable. The glaze gives shiny white surface making faience goods look like porcelain. An advantage was a lower price in comparison with Eastern commodities. The Dutch faience were called "porcelain", and in 1614 a potter Claes Jansz Wijtmans, was granted a patent for faience production and consent to use that name.

Faience production can be divided into four periods. In the first period, which lasted from circa 1570 to the mid-17th century goods were not marked. Only the most valuable products, decorated by the best artists were signed. It changed after 1650, when marking started but not in a systemised way. There were three types of painted marks on Delftware: graphic, letter and numerical marks. The first one was the symbol of the workshop's name, the second was the initial of the first and last name of the owner or of the workshop's name, and the third one - the numerical ones - has not be identified yet. The numbers were interpreted as moulders' numbers, the symbol of the type of raw material, or were not defined at all. Unfortunately, usually signatures did not consider information about the maker of painting decoration. The difficulty resulted not only from the lack of marking but often also from frequent migration and changes in painters' workplaces. A typical product of the Delft manufactory were decorative vases imitating

Chinese models. Also plates for decorating walls and furniture, as well as ceramic tiles were produced. A separate part were pharmaceutical vessels, medicine jars were produced to a mass scale in Delft.

The second period included the mid-17th century and lasted till the mid-18th century, and was distinguished by the greatest fineness of all *farfurnias* operating in Delft. The faience achieved the highest technical quality. In 1709 porcelain was invented in Europe, the Delft workshops made their production similar to the Messen manufactory goods. At that time, coloured on-glaze decoration was popular, which was obtained after re-firing in muffle furnaces. The goods were called coloured (polychromic), and they successfully competed with expensive European porcelain.

In the third period, from the second half of the 18th century, Delft tried to retain its position among dynamically developing centres of porcelain and faience production in Europe. English centres, which were the first to begin mass production in attractive prices, were its rival. At the end of the 18th century English factories launched stoneware to the market, which brought about mass closures of Delft workshops, whose number was equal to ten in 1799.

The last period, lasting from 1801, is characterized by further liquidation of factories. In 1850 there were only 3 *farfurnias* in Delft, and at the end of the century there was only one. However, the quality and decoration of goods did not change.

269. Wazon tykwowy

MT.Dep.3293

dawne numery: MT.II.153 egz. 2, MT-A-P/2413

Materiał, technika: fajans; malowanie podszklwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 47 cm, szer. 24 cm

Wazon kształtu kulistego z podobnie uformowaną szyjką. Na brzuścu i na szyjce dekoracja w stylu chińskim w formie trzech pól ze scenami figuralnymi na tle krajobrazów. Między polami znajduje się ornament geometryczny. Całość w kolorze kobałtowym malowanym podszklwnie (Idler 1982).

Twórca/wytwórnia: Delft, warsztat niezidentyfikowany

Datowanie: XVII wiek (?)

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

270. Wazon tykwowy

MT.Dep.3296

dawne numery: MT.II.312 egz. 2, MT-A-P/2418

Materiał, technika: fajans; malowanie podszklwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 58 cm, szer. 25 cm

Wazon kształtu kulistego, zwężający się ku dołowi z wysoką, cylindryczną szyjką. Dekoracja w stylu chińskim malowana kobałtem pod szkliwem. Na brzuścu w ośmiu regularnie rozmieszczonych polach znajdują się różnorodne bukiety kwiatowe umieszczone w wazonach. Na szyjce, przy podstawie i w górnej części brzuśca widoczne ornamenty geometryczne i kwiatowe (Idler 1982).

Twórca/wytwórnia: Delft, warsztat niezidentyfikowany

Datowanie: XVII wiek

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

271. Wazon

MT.Dep.3297

dawne numery: MT.II.411, MT-A-P/2424

Materiał, technika: fajans; malowanie podszkliwne, szklwienie

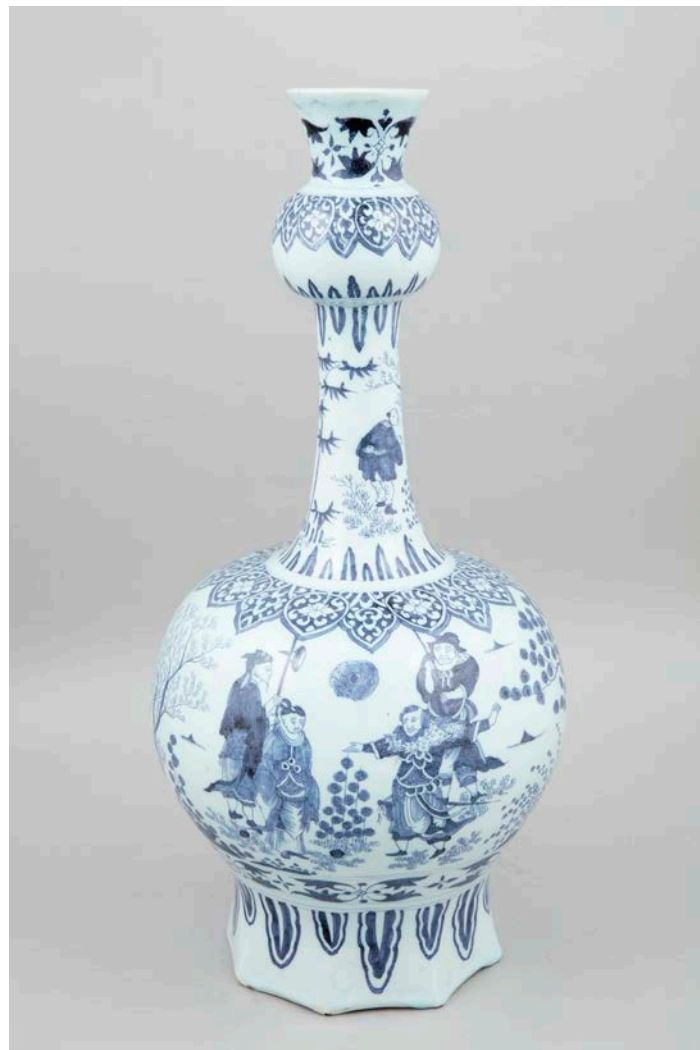
Wymiary: wys. 40 cm, szer. 35 cm

Wazon balasowy ze zwężeniem u dołu, przechodzącym w cylindryczną podstawę. Szyjka cylindryczna lekko zaznaczona. Dekoracja w stylu chińskim w formie trzech pól ze scenami figuralnymi na tle krajobrazów. Pomiedzy nieregularnymi polami ornament geometryczny. Całość w kolorze kobaltowym, malowanym podszkliwnie (Idler 1982).

Twórca/wytwórnia: Delft, warsztat niezidentyfikowany

Datowanie: 4. ćwierć XVII wieku (?)

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

272. Wazon tykwowy

MT.Dep.3311/1

dawne numery: MT.II.437 egz. 1, MT-A-P/2419

Materiał, technika: fajans; malowanie podszkliwne, szklwienie

Wymiary: wys. 50 cm, szer. 23,5 cm

Wazon kulisty z wysoką szyjką wybrzuszoną w górnej części. Podstawa ośmioboczna zwężona. Na brzuscu dekoracja z malowanymi scenami ogrodowymi z postaciami Chińczyków. Na wybrzuszeniu szyi, w górnej części brzuśca oraz przy podstawie ornamenty geometryczne w kolorze kobaltowym malowane podszkliwnie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „HB” malowane kobaltem

Twórca/wytwórnia: Delft, warsztat niezidentyfikowany

Datowanie: 4. ćwierć XVII wieku (?)

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3311/2

273. Wazon tykwowy

MT.Dep.3311/2
 dawne numery: MT.II.437 egz. 2,
 MT-A-P/2420

Materiał, technika: fajans; malowanie pod-
 szkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 50 cm, szer. 23,5 cm

Wazon kulisty z wysoką szyjką w górnej części wybrzuszoną na ośmiobocznej podstawie. Na brzuścu dekorowany scenami ogrodowymi z postaciami Chińczyków. Na wybrzuszeniu szyi, górnej części brzuśca oraz przy podstawie ornamenty geometryczne w kolorze kobaltowym malowane podszkliwnie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „HB” malowane kobaltem

Twórca/wytwórnia: Delft, warsztat niezidentyfikowany

Datowanie: 4. ćwierć XVII wieku (?)

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie
 Cykl, komplet: z MT.Dep.3311/1

274. Wazon

MT.Dep.3312

dawne numery: MT.II.438, MT-A-P/2416

Materiał, technika: fajans; malowanie pod-
szklwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 39,5 cm, szer. 30 cm

Wazon kształtu kulistego z podziałem na
osiem pionowych pól, z krótką zaznaczoną
szyjką, osadzony na ośmiobocznej zwężonej
podstawie. Dekoracja w kolorze kobalto-
wym. Na brzuścu malowane sceny ogro-
dowe z postaciami Chińczyków, a na szyj-
ce i podstawie ornamenty geometryczne
(Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „HB”
malowane kobaltem

Twórca/wytwórnia: Delft, warsztat niez-
identyfikowany

Datowanie: 4. ćwierć XVII wieku

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki
Dawnej

275. Wazon

MT.Dep.3313/1

dawne numery: MT.II.439 egz. 1, MT-A-P/2410

Materiał, technika: fajans; malowanie podszklwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 55 cm, szer. 29 cm

Wazon kształtu kulistego z wysmukłą ośmioboczną szyjką zakończoną wybrzuszeniem. Na brzuścu w trzech polach dekoracja malowana kobaltem w formie bukietów kwiatowych i ptaków. Między polami, w pasie u nasady szyki i na jej wybrzuszeniu stylizowany ornament roślinny (Idler 1982).

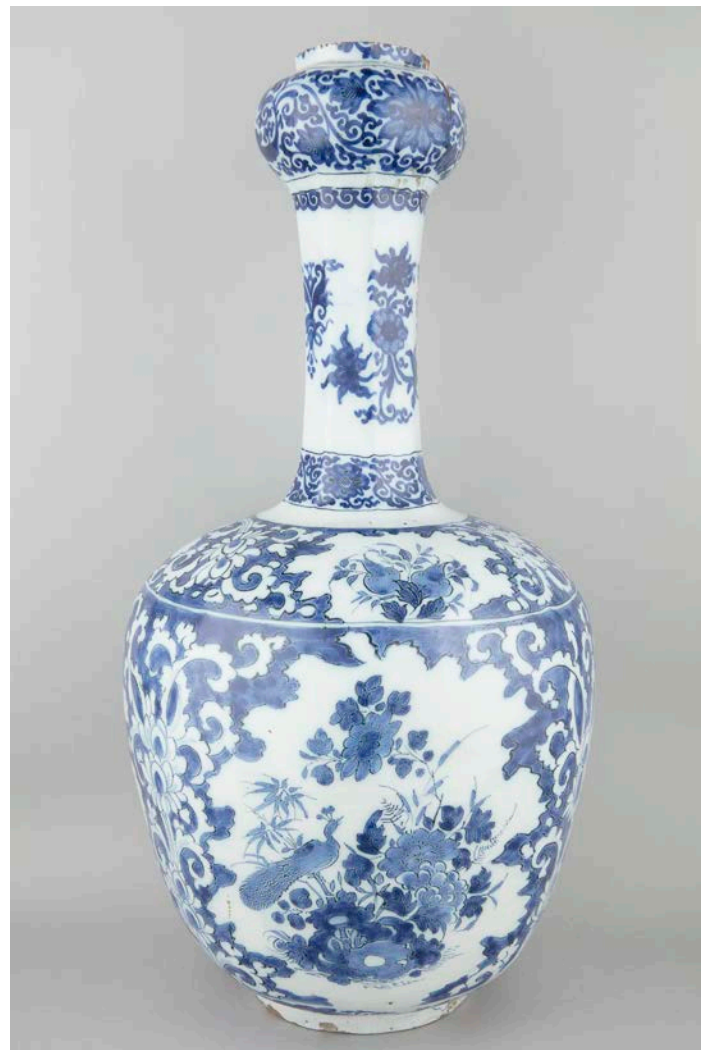
Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „4” – kobaltem, „5L”

Twórca/wytwórnia: Delft, warsztat niezidentyfikowany

Datowanie: 4. ćwierć XVII wieku

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3313/2

276. Wazon

MT.Dep.3313/2

dawne numery: MT.II.439 egz. 2, MT-A-P/2411

Materiał, technika: fajans; malowanie podszklwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 55 cm, szer. 29 cm

Na brzuścu w trzech polach dekoracja malowana kobaltem w formie bukietów kwiatowych i ptaków. Między polami, w pasie u nasady szyji i na jej wybrzuszeniu stylizowany ornament roślinny (Idler 1982).

Twórca/wytwórnia: Delft, warsztat niezidentyfikowany

Datowanie: 4. ćwierć XVII wieku

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3313/1

277. Dzbanek

MT.Dep.3356

dawne numery: MT.II.483, MT-A-P/2409

Materiał, technika: fajans; malowanie podszkliwe, szkliwienie

Wymiary: wys. 15,4 cm, śr. 5,8 cm

Dzbanek kształtu jajowatego na ośmiobocznej podstawie. Dziubek częściowo ubity, wąski, uniesiony ku górze, przyspojony do brzuśca wąską ślimacznicą. Ucho okrągłe, odtłuczone. Dekoracja w kolorze kobaltowym w postaci geometryczno-kwiatowej. Na brzuścu dwa owalne medaliony z drobnymi kwiatkami i dwoma większymi (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „AK” w kolorze kobaltowym na dnie

Twórca/wytwórnia: Delft, warsztat De Grieksche A, malował Adrianus Kocx

Datowanie: między 1687 a 1701 rokiem

278. Butelka z korkiem

MT.Dep.3952

dawne numery: D.1150, MT.II.1179, MT-A-P/2402

Materiał, technika: fajans, mosiądz; malowanie podszkliwe, szkliwienie

Wymiary: wys. 24,5 cm, szer. 14 cm

Butelka z korkiem kształtu jajowatego z wyższą cylindryczną szyjką osadzoną na niskiej podstawie. Dekoracja w formie ornamentów kwiatowych oraz bukietów kwiatowych w kolorze kobaltowym malowanych podszkliwie. Kurek i krawędź wylewu oprowadzona w mosiądz (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „A. K., NO.II” - kobaltem podszkliwie

Twórca/wytwórnia: Delft, warsztat De Grieksche A, malował Adrianus Kocx

Datowanie: między 1687 a 1701 rokiem

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

279. Waza w oprawie metalowej

MT.Dep.3298/1

dawne numery: MT.II.412 egz. 1,
MT-A-P/2421

Materiał, technika: fajans, mosiądz; malowanie podszklwne, szklwienie

Wymiary: wys. 45 cm, szer. 20,5 cm

Waza kulista, graniasta z wybrzuszoną przy krawędzi szyjką, osadzoną na mosiężnej, ozdobnej podstawie. Całość dekorowana kobaltem w stylu chińskim. Widoczne fantazyjne ptaki i kwiaty oraz ornamenty o motywach roślinnych (Idler 1986).

Twórca/wytwórnia: waza - Delft, warsztat niezidentyfikowany, oprawa - Francja (?)

Datowanie: waza - przełom XVII i XVIII wieku, oprawa - XIX wiek

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3298/2

280. Waza w oprawie metalowej

MT.Dep.3298/2

dawne numery: MT.II.412 egz. 2, MT-A-P/2422

Materiał, technika: fajans, mosiądz; malowanie podszklwne, szklwienie

Wymiary: wys. 45 cm, szer. 20,5 cm

Lampa naftowa kulista, graniasta z wybrzuszoną przy krawędzi szyjką, osadzoną na mosiężnej, ozdobnej podstawie. Całość dekorowana kobaltem w stylu chińskim. Widoczne fantazyjne ptaki i kwiaty oraz ornamenty o motywach roślinnych (Idler 1986).

Twórca/wytwórnia: waza - Delft, warsztat niezidentyfikowany, oprawa - Francja (?)

Datowanie: waza - przełom XVII i XVIII wieku, oprawa - XIX wiek

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3298/1

Sygnatury manufaktury

4. ćwierć XVII wieku (?)
MT.Dep.3311/1

4. ćwierć XVII wieku
MT.Dep.3313/1

4. ćwierć XVII wieku
MT.Dep.3312

7. _____ Wytwórnice wyrobów ceramicznych w Anglii

(Josiah Wedgwood i William Adams)

Josiah Wedgwood urodził się w Burslem w 1730 roku. Wzrastał w rodzinie, która od połowy XVII wieku parała się garncarstwem. Pracował w rodzinnym zakładzie w Churchyard. Po śmierci ojca w 1739 roku warsztat przejął jego starszy brat Tomasz. Josiah został jego uczniem w celu opanowania zagadnień związanych z produkcją ceramiki¹. W 1749 roku otrzymał tytuł czeladnika, czyli wykwalifikowanego rzemieślnika, znającego tradycję wytwarzania wyrobów ceramicznych przy użyciu gliny ze Staffordshire². Produkcja garncarska w tym regionie na przełomie XVII i XVIII wieku była bardzo rozwinięta ze względu na dobrą jakość gliny. W 1754 roku Josiah wszedł w spółkę z Tomaszem Whieldonem z Fenton, jednym z najbardziej szanowanych garncarzy w Staffordshire³. Whieldon produkował wyroby z gliny cieszące się sławą angielskich kolekcjonerów, co przyniosło mu doskonałą reputację i pokaźny majątek. Młody Wedgwood zajął się u niego cyklem eksperymentów dotyczących usprawnienia produkcji naczyń glinianych. Pracował nad jasnozieloną glazurą, którą można było pokrywać ceramiczne imitacje warzyw i owoców.

W 1759 roku Wedgwood powrócił do Burslem i założył własną wytwórnię – Zakłady w Domu Bluszczowym (ang. Ivy House Works). Był to zakład wynajmowany od wujów, doświadczonych producentów kamionki⁴. Josiah kontynuował eksperymenty i dążył do uszlachetnienia kremowych naczyń (ang. *cream-ware*), co wymagało wielu prób i cierpliwości. W ten sposób otrzymał nowe, wytrzymałe kremowe tworzywo świetnie nadające się do wykonywania naczyń użytkowych i dekoracyjnych, a ich produkcja była tańsza. Wyroby te zdobione metodą druku transferowego (ang. *transfer printing*)⁵, szybko zdobyły popularność i to dzięki nim rozpoczął się wedgwoodowski podbój rynków eksportowych. Ulepszone naczynia o cienkich ściankach *cream-ware* zwróciły uwagę królowej Charlotty i zyskały wówczas miano *Queenware*⁶. Powodzenie i wzrost produkcji zaowocowało powstaniem zakładu dekoracyjnego w Chelsea⁷. W związku z ciągłym rozwojem Wedgwood potrzebował kolejnej większej siedziby. Z początkiem 1763 roku wynajął on od Wiliama Adamsa Ceglany Dom (ang. Brick House), zwany powszechnie Zakładami Dzwonowy-

mi (ang. Bell Works)⁸. Trzy lata później objął kolejny obiekt – tzw. Czerwony Warsztat (ang. Red Workhouse), wynajmowany od wuja Johna Wedgwooda⁹.

W 1769 roku Josiah Wedgwood wszedł w spółkę ze swoim przyjacielem kupcem z Liverpoolu Thomasem Bentleyem, która trwała aż do jego śmierci w 1780 roku¹⁰. Wedgwood zajmował się produkcją naczyń, a Bentley ich promocją i dystrybucją. Wspólnik był organizatorem londyńskich przedsiębiorstw spółki¹¹.

Szybki rozrost fabryki skłonił Josiaha do budowy nowego zakładu, który został nazwany Etruria¹². Na pamiątkę otwarcia fabryki uformował 6 waz nazwanych „Wazami Pierwszego Dnia” z datą 13 czerwca 1769 roku. Wykonano je z nowo opracowanej czarnej kamionki (ang. *black basalt*) – materiału, który doskonale współgrał z nowym stylem neoklasycyzyzm¹³. Masy tej używano do różnych przedmiotów, często wzorowano się na greckich wazonach, które dekorowano czerwoną emalią (ang. *encaustic painting*)¹⁴. Od 1779 roku sławę i wzięcie zdobyły wyroby kamionkowe o barwie trzciny bambusowej. W 1781 roku Wedgwood stworzył tworzywo ceramiczne podobne w strukturze do porcelany, które barwił tlenkami metali. Wyrób ten nazwano „porcelaną Wedgwooda”. Na ich tle wyróżniały się przedmioty w kolorze niebieskim o szerokiej skali tonów od błękitów do granatów, tzw. wyroby jaspisowe (ang. *jasperware*). Masa miała również inne zabarwienia w kolorach lawendowym, różu i żółci¹⁵. Dekorowano je, nakładając na kolorowe tło naczyń wytłaczane płaskorzeźby w kolorze białym. Zdobienia prezentowały styl klasycystyczny, a ich tematyka odwoływała się do sztuki starożytnej. Wedgwood produkował wazy dekoracyjne, serwisy do kawy i herbaty, kopie antycznych waz i popiersi, plakietki dekoracyjne oraz biżuterię, tj. medaliony i kamee¹⁶.

Z Josiahem Wedgwoodem współpracowali wybitni plastycy i artyści, którzy projektowali wzory i modele do jego dzieł. Najbardziej znanym był rzeźbiarz John Flaxman z Yorku¹⁷, który stworzył kilka najbardziej popularnych płaskorzeźb produkowanych z fabryce po dziś dzień¹⁸.

1 G.B. Roberts, *Josiah Wedgwood I – człowiek, garncarz*, w: *Wedgwood. Ceramika XIII-XX wieku*, Muzeum Narodowe w Warszawie, red. W. Załęska, Warszawa 2002, s. 11.

2 Tamże, s. 13.

3 Tamże.

4 Tamże, s. 14.

5 Tamże, s. 16.

6 S.G. Savage, *Porcelana i jej historia*, Warszawa 1977, s. 392.

7 Tamże.

8 G.B. Roberts, *Josiah...*, dz. cyt., s. 18.

9 Tamże.

10 S.G. Savage, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 392.

11 Tamże.

12 G.B. Roberts, *Josiah...*, dz. cyt., s. 22.

13 Tamże, s. 23.

14 S.G. Savage, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 392.

15 L. Chrościcki, *Porcelana – znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1974, s. 119.

16 Tamże.

17 Tamże.

18 G.B. Roberts, *Josiah...*, dz. cyt., s. 28.

Spośród garncarzy z Staffordshire Josiah Wedgwood przywiązywał dużą wagę do pełnego sygnowania swoich wyrobów. Pierwsze wyciskane znaki wprowadził prawdopodobnie zaraz po założeniu wytwórni w 1759 roku, a upowszechnił je w połowie lat sześćdziesiątych XVIII wieku. Od 1769 roku wszystkie wyroby były sygnowane marką Wedgwooda¹⁹. Najbardziej charakterystycznym znakiem był malowany dużymi literami niebieski napis „Wedgwood” lub wycisk.

Kolekcja angielskich kamionek z warsztatu Josiaha Wedgwooda w zbiorach tarnowskiego Muzeum nie jest zbyt liczna, lecz zachwyca. Niezwykle cenny „garnitur” wazonów z kamionki jaspisowej w kolorze niebieskim prezentowany jest na wystawie stałej w Ratuszu. Ponadto na końcu tego rozdziału umieszczono również dwa obiekty pochodzące z wytwórni ceramiki Williama Adamsa (Tunstall, Anglia), który był przyjacielem Wedgwooda.

England. Josiah Wedgwood's Ceramic Factory

Summary

Josiah Wedgwood was born in Burslem in 1730. He grew up in a family whose occupation from mid-17th century had been pottery and worked in a family plant in Churchyard. After his father's death in 1739, the workshop was taken over by the elder son, Thomas, and Josiah became his apprentice in order to master issues related to ceramics production. In 1749 Josiah received the title of a journeyman, that is a skilled worker who knew the tradition of producing ceramic goods with the use of Staffordshire clay. Pottery manufacture in that region was highly developed at the turn of the 17th and 18th centuries due to high quality of clay. In 1754 Josiah entered into company with Thomas Whieldon from Fenton, one of the most respected potters in Staffordshire. When working at Whieldon's, young Wedgwood carried out a series of experiments aiming at the improvement of clayware production. In 1759, Wedgwood returned to Burslem and established his own factory, Ivy House Works. It was a plant leased from his uncles, experienced producers of stoneware. Josiah continued his experiments and aimed at improving creamware, which

required numerous tests and patience. And thus, he obtained new, durable cream material which was suitable for the production of utility and decorative vessels, and their production was cheaper. The goods were decorated with the transfer printing method, which soon gained popularity, and owing to them Wedgwood's expansion of export markets began. Improved thin-walled creamware drew the attention of Queen Charlotte and it was when it started to be called the Queensware. The success and an increase in production bore fruit in the form of the establishment of a plant in Chelsea.

At the beginning of 1763, Josiah rented the Brick House, commonly called the Bell Works, from William Adams. Three years later he took over another facility, so-called Red Workhouse, rented from his uncle, John Wedgwood. In 1769, he entered company with his friend, a merchant from Liverpool, Thomas Bentley, which survived until his death in 1780. Wedgwood handled the production of vessels, and Bentley promotion and distribution. The partner was an organizer of London subsidiaries of the company. A fast growth of the factory inclined Josiah to build another plant, which was called Etruria. In 1781 Wedgwood created a ceramic material with a structure similar to porcelain, which he stained with metal oxides. The goods were called “Wedgwood porcelain”. What stands out against them are objects in blue, with a wide range of tones from azure to navy blue, so-called jasperware. The mass had also other colours – lavender, pink and yellow. They were decorated by applying embossed white bas-relief on the coloured background of vessels. Prominent artists cooperated with Josiah Wedgwood. They designed patterns and models to his works. The most famous of them was a sculptor, John Flaxman from York, who created a few most popular bas-reliefs produced in the factory to date.

In comparison with other Staffordshire potters, Josiah Wedgwood attached a lot of importance to full signature of his goods. He probably introduced the first imprinted marks right after the establishment of the plant in 1759, and popularized them in mid-1760s. From 1769 all commodities were signed with Wedgwood brand. The most characteristic mark is a painted blue WEDGWOOD inscription spelled with capital letters or an imprint.

¹⁹ Wedgwood. *Ceramika XVIII-XX wieku*, red. W. Załęska, Warszawa 2002, s. 212.

281. Wazon z pokrywką

MT.Dep.3925

dawne numery: D.1140, MT.II.1152, MT-A-P/2689

Materiał, technika: kamionka jaspisowa; formowanie masy plastycznej, dekoracja reliefem

Wymiary: wys. 23 cm, szer. 11 cm

Wazon z pokrywką w kolorze niebieskim, jajowaty o krótkiej szyjce z szeroko wywiniętą krawędzią na niskiej podstawie wspartej na kwadratowym, profilowanym cokole. Na osi dwa uchwyty w formie głów satyrów. Dekoracja wokół owoidalnego brzuśca w formie nakładanych na matowe tło białych reliefów: „Charlotte u grobu Werthera” i „Miłość frywolna” wg Lady Elisabeth Templetown. Przy podstawie i wylewie szlaki ornamentalne: z liści akantu, wawrzynu, fryzem palmetowym, perełkowym i stylizowanych dzwonek (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórnicy: „Wedgwood” i kwadracik – wycisk, „T” – ryt

Twórca/wytwórnica: fabryka wyrobów ceramicznych, Josiah Wedgwood (Anglia, 1759-)

Datowanie: koniec XVIII wieku

Bibliografia: Załęska (red.) 2022, s. 110.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: „garnitur” wazonów MT.Dep.3925 – MT.Dep.3929

282. Wazon z pokrywką

MT.Dep.3926

dawne numery: D.1141, MT.II.1153, MT-A-P/2690

Materiał, technika: kamionka jaspisowa; formowanie masy plastycznej, dekoracja reliefem

Wymiary: wys. 23 cm, szer. 10,5 cm

Wazon z pokrywką w kolorze niebieskim, jajowaty o krótkiej szyjce z szeroko wywiniętą krawędzią, na niskiej podstawie wspartej na kwadratowym, profilowanym cokole. Na osi dwa uchwyty w formie głów satyrów. Dekoracja wokół owoidalnego brzuśca w formie nakładanych na matowe tło białych reliefów: „Charlotte u grobu Werthera” i „Miłość frywolna” wg Lady Elisabeth Templetown. Przy podstawie i wylewie szlaki ornamentalne: z liści akantu, wawrzynu, fryzem palmetowym, perełkowym i stylizowanych dzwonek (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórnicy: „Wedgwood” i kwadracik – wycisk

Twórca/wytwórnica: fabryka wyrobów ceramicznych, Josiah Wedgwood (Anglia, 1759-)

Datowanie: koniec XVIII wieku

Bibliografia: Załęska (red.) 2002, s. 110.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: „garnitur” wazonów MT.Dep.3925 – MT.Dep.3929

283. Wazon

MT.Dep.3927

dawne numery: D.1142, MT.II.1154, MT-A-P/2691

Materiał, technika: kamionka jaspisowa; formowanie masy plastycznej, dekoracja reliefem

Wymiary: wys. 27 cm, szer. 13 cm

Wazon w kolorze niebieskim, jajowaty o krótkiej szyjce z szeroko wywiniętą krawędzią, na niskiej, okrągłej podstawie wspartej na kwadratowym, profilowanym cokole. Na osi dwa uchwyty w formie głów satyrów. Dekoracja wokół owoidalnego brzuśca w formie nakładanych na matowe tło białych reliefów: „Zajęcia domowe” wg Lady Elisabeth Templetown, modelowane przez Williama Hackwooda. Przy podstawie i wylewie szlaku ornamentalne: z liści akantu, wawrzynu, fryzem palmetowym, perełkowym i stylizowanych dzwonków (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórnici: „Wedgwood”, „X” – wycisk
Twórca/wytwórnia: fabryka wyrobów ceramicznych, Josiah Wedgwood (Anglia, 1759-)

Datowanie: koniec XVIII wieku

Bibliografia: Załęska (red.) 2002, s. 110.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3925 – MT.Dep.3929

284. Wazon

MT.Dep.3928

dawne numery: D.1143, MT.II.1155, MT-A-P/2692

Materiał, technika: kamionka jaspisowa; formowanie masy plastycznej, dekoracja reliefem

Wymiary: wys. 27 cm, szer. 13 cm

Wazon w kolorze niebieskim, jajowaty o krótkiej szyjce z szeroko wywiniętą krawędzią, na niskiej okrągłej podstawie wspartej na kwadratowej plinicie. Dekoracja wokół owoidalnego brzuśca w formie nakładanych na matowe tło białych reliefów: „Ciuciu-babka” wg Johna Flaxmana. Przy podstawie i wylewie szlaku ornamentalne: z liści akantu, wawrzynu, fryzem palmetowym, perełkowym i stylizowanych dzwonków (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórnici: „Wedgwood” – wycisk, „X” – ryt

Twórca/wytwórnia: fabryka wyrobów ceramicznych, Josiah Wedgwood (Anglia, 1759-)

Datowanie: koniec XVIII wieku

Bibliografia: Załęska (red.) 2002, s. 110.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3925 – MT.Dep.3929

285. Wazon

MT.Dep.3929

dawne numery: D.1144, MT.II.1156,
MT-A-P/2693

Materiał, technika: kamionka jaspisowa;
formowanie masy plastycznej, dekoracja
reliefem

Wymiary: wys. 35,2 cm, szer. 14 cm

Wazon w kolorze niebieskim w formie amfory, brzusiec półkulisty przechodzący wklęsło w wysoką szyjkę zakończoną szeroko wywiniętą krawędzią. Dwa wysoko osadzone ucha w formie ślimacznicy oplecione węzłami. Podstawa okrągła na prostokątnej plince. Dekoracja wokół owoidalnego brzuśca w formie nakładanych na matowe tło białych reliefów: „Apollo i Muzy” wg Johna Flaxmana syna (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórnicy: „Wedgwood” – wycisk, „V” – ryt

Twórca/wytwórnia: fabryka wyrobów ceramicznych, Josiah Wedgwood (Anglia, 1759-)

Datowanie: koniec XVIII wieku

Bibliografia: Załęska (red.) 2002, s. 110.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3925 – MT.Dep.3929

286. Lichtarz

MT.Dep.3931

dawne numery: D.1146, MT.II.1158, MT-A-P/2696

Materiał, technika: kamionka jaspisowa; formowanie masy plastycznej, dekoracja reliefem

Wymiary: śr. 8 cm, wys. 4 cm

Lichtarzyk w kolorze niebieskim, z profitką kształtu kielichowego z wybrzuszeniem w dolnej partii, osadzoną w okrągłym talerzyku. Uchwyt w formie obrączki skierowany ku środkowi. Dekoracja plastyczna w postaci rozmieszczonych symetrycznie białych reliefowych kompozycji figuralnych przedstawiających sceny mitologiczne. Przy krawędzi talerzyka regularny ornament z drobnych kampanili, na profitce fryz z liści akantu (Idler 1990).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „Wedgwood” - wycisk w masie, „N” i „I” - wyciski, „X, 750” - ryt

Twórca/wytwórnia: fabryka wyrobów ceramicznych, Josiah Wedgwood (Anglia, 1759-)

Datowanie: koniec XVIII wieku

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

287. Plakieta owalna

MT.Dep.3933

dawne numery: D.1147, MT.II.1160, MT-A-P/2694

Materiał, technika: kamionka jaspisowa; formowanie masy plastycznej, dekoracja reliefem

Wymiary: wys. 16 cm, szer. 20,3 cm

Plakieta owalna z białą dekoracją reliefową na niebieskim tle ze sceną przedstawiającą pijanego Sylena z nimfą, grającymi na instrumentach puttami i małym satyrem, według François Duquesnoya, zwanego Il Fiammingo. Oprawiona w gładką, miedzianą, połączoną ramkę. Na metalowej oprawie plakiety ryte napisy: „Souvenir de Papa/Marie”, wym. 16 x 20,3 cm. Napisy dekoracyjne na oprawach plaket sugerują, że były własnością Hieronima Sanguszki, nabyte w latach 80. XVIII wieku, odziedziczone następnie przez jego córkę Marię Mokronoską i ofiarowane bratu Eustachemu, mogły też należeć do Seweryna Rzewuskiego, który wraz z żoną dziedziczył po księżnej Izabeli Lubomirskiej. Kolejną właścicielką plaket mogła być córka Rzewuskiego Maria Potocka; ta ostatnia mogła ofiarować plakiety jako pamiątkę po ojcu jego (?) bratu Wacławowi (oprac. według Pauliny Chrzanowskiej zob. Załęska [red.] 2002, s. 106).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „Wedgwood&Bentley” – wycisk

Twórca/wytwórnia: fabryka wyrobów ceramicznych, Josiah Wedgwood (Anglia, 1759-)

Datowanie: między 1768 a 1780 rokiem

Bibliografia: Załęska (red.) 2002, s. 106.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3934

288. Plakieta owalna

MT.Dep.3934

dawne numery: D.1148, MT.II.1161, MT-A-P/2695

Materiał, technika: kamionka jaspisowa; formowanie masy plastycznej, dekoracja reliefem

Wymiary: wys. 16 cm, szer. 20,3 cm

Plakieta owalna z białą dekoracją reliefową na niebieskim tle ze sceną bawiących się puttów i grających na różnych instrumentach. Oprawiona w gładką, miedzianą, złożoną ramkę zabezpieczoną płytką z napisem „Souvenir de Papa/Marie” (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „Wedgwood&Bentley” – wycisk

Twórca/wytwórnia: fabryka wyrobów ceramicznych, Josiah Wedgwood (Anglia, 1759-)

Datowanie: między 1768 a 1780 rokiem

Bibliografia: Załęska (red.) 2002, s. 106.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3933

289. Cukiernica z pokrywą

MT.Dep.3930

dawne numery: D.1145, MT.II.1157, MT-A-P/2701

Materiał, technika: kamionka jaspisowa; formowanie masy plastycznej, dekoracja reliefem
Wymiary: wys. z pokrywą 12,5 cm, śr. wylewu 11,2 cm

Cukiernica z pokrywą cylindryczna, zwężona wklęsło przy podstawie. Pokrywka kopulasta, lekko profilowana z uchwytem w formie gałki. Dekoracja w formie reliefowych kompozycji figuralnych w kolorze białym na ciemnoniebieskim tle, biegnących wokół brzuśca. Sceny ukazują kolejno: śpiącego na stosie drewna pasterza z psem, dziewczynę w długiej sukni siedzącą koło cokołu karmiącą stojącego orła, grupę trzech kobiet, klęczącą dziewczynę, która karmi putto owocami. Między grupami figuralnymi drzewa. Poniżej krawędzi obiegający wokół ornament z zachodzących na siebie kółek. Poza tym formowany w masie, regularnie kanelowany fryz przy podstawie. Pokrywa dekorowana podobnie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórnicy: „ADAMS” - wycisk

Twórca/wytwórnia: wytwórnia ceramiki Williama Adamsa (Tunstall, Anglia, Staffordshire)

Datowanie: między 1780 a 1810 rokiem

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

290. Imbryk z pokrywą

MT.Dep.3932

dawne numery: D.1149, MT.II.1159, MT-A-P/2700

Materiał, technika: kamionka jaspisowa; formowanie masy plastycznej, dekoracja reliefem

Wymiary: wys. 12,3 cm, szer. 17,3 cm

Imbryk z pokrywą cylindryczny, zwężony stożkowo i przechodzący w niską szyjkę. W niej prawie płaska pokrywka z uchwytem w formie gałki. Ucho okrągło wywinięte, dzióbek prosty, uniesiony ku górze. Dekoracja w formie reliefowych kompozycji figuralnych w kolorze białym na niebieskim tle, biegnących wokół

brzuśca. Sceny ukazują kolejno: śpiącego na stosie drewna pastyrza z psem, dziewczynę w długiej sukni siedzącą koło cokołu, która karmi stojącego orła, grupę trzech kobiet, klęczącą dziewczynę, która karmi putto owocami. Między grupami figuralnymi drzewa. Poniżej krawędzi obiegający wokół ornament z zachodzących na siebie kółek. Przy podstawie formowany w masie, regularnie kanelowany fryz (Idler 1982).

Twórca/wytwórnia: wytwórnia ceramiki Williama Adamsa (Tunstall, Anglia, Staffordshire)

Datowanie: koniec XVIII wieku

Sygnatury manufaktury

Koniec XVIII wieku
MT.Dep.3927

Koniec XVIII wieku
MT.Dep.3929

8. _____
Manufaktura
w Korcu

Produkcja porcelany w Polsce rozpoczęła się dość późno, bo dopiero u schyłku XVIII wieku. Miały na to wpływ trudne losy polityczne kraju oraz wcześniejsze wkroczenie na rynek polski wspaniałej porcelany zachodnioeuropejskiej.

Pierwsza polska manufaktura ceramiczna została założona jako towarzystwo akcyjne w 1783 roku dzięki staraniom księcia Józefa Klemensa Czartoryskiego (1740-1810), ostatniego przedstawiciela linii koreckiej Czartoryskich. Z poślubioną w 1778 roku Barbarą Dorotą Jabłonowską miał pięć córek. Jedną z nich, Klementynę Czartoryską, wysłał za mąż za Eustachego Erazma Sanguszkę (1768-1844), syna Hieronima Sanguszki (1743-1812). Wytwórnia znajdowała się w jego dobrach wołyńskich w Korcu, na wschodnich obszarach dawnej Rzeczypospolitej. Miasto zawdzięczało księciu uprzemysłowienie i rozkwit handlu. Bogate złoża glinki kaolinowej w okolicach Korca, troskliwy mecenat księcia Czartoryskiego oraz zatrudnienie znakomitych fachowców sprawiły, że z czasem wyroby z manufaktury porcelany osiągnęły europejski poziom.

Pierwszym dyrektorem „fabryki farfurowej” został sprowadzony z Warszawy Franciszek Mezer, który w 1784 roku rozpoczął produkcję fajansów¹. Wzrost zainteresowania ceramiką oraz zapotrzebowanie społeczeństwa sprawiły, że największym powodzeniem cieszyły się zamówienia na stołowe naczynia użytkowe. Niestety spośród tych wyrobów nie zachowała się żadna sygnowana sztuka fajansu. W kolejnych latach trwały starania nad uzyskaniem prawdziwej twardej porcelany. Przełom w pracach uzyskano dzięki odkryciu złóż rodzimej glinki kaolinowej znajdujących w niedalekiej wiosce Dąbrówka. Dzięki jej zastosowaniu i wielu próbach w 1790 roku Mezerowi udało się wyprodukować oryginalną porcelanę. Wyniki pracy zostały przedłożone do weryfikacji samemu królowi Stanisławowi Augustowi, który pozytywnie odniósł się do tego szczególnego odkrycia, widząc w nim pozytywny rozwój krajowej gospodarki. W ramach uznania król wyróżnił pochodzącego z Węgier Franciszka Mezera, zwanego „ojcem” polskiej porcelany, przesłając mu list z podziękowaniem za dokonania i pierścień ze swoim monogramem.

Po uzyskaniu w dość szybkim czasie dobrej jakościowo, białej, spójnej masy porcelanowej rozpoczęto produkcję naczyń o lżejszych kształtach i cieńszych ściankach. Głównymi przedmiotami produkcji były naczynia stołowe, które miały zastąpić wyroby sprowadzane dotychczas z manufaktur zachodnich. Nowo powstała wytwórnia miała sporą konkurencję w postaci wielkich, prężnie działających od wielu lat ośrodków w Miśni, Sèvres czy Wiedniu, które

były hojnie dotowane z królewskich kas. Korzec nie posiadał tak rozwiniętego zaplecza, malarzy czy dekoratorów, brak mu było również tradycji produkcji. Początkowo inspiracje modelarskie czerpano ze znanych zachodnioeuropejskich manufaktur, korecka wzorcownia posiadała wiele ich znakomitych przykładów. Obiekty te traktowano jako inspirację, próbując stworzyć swój własny styl. W znaku fabrycznym wytwórnicy nie umieszczono, jak to było w zwyczajach, herbu właściciela, a jedynie napis „Korzec”, ale i tak cała Polska wiedziała, że Korzec należy do księcia Józefa Klemensa Czartoryskiego i jemu zawdzięcza swój rozkwit².

W manufakturze pracowało około tysiąca robotników, wytwórczość od samego początku cechowało żywe tempo. Akcje przynosiły do 100 procent zysku, a w zakładzie produkowano miesięcznie około 20 000 gotowych naczyń³.

W pierwszym okresie najbardziej popularnymi wyrobami były serwisy kawowe i obiadowe, małe komplety oraz pojedyncze naczynia. W zdobnictwie niepodzielnie panowały kwiaty ułożone w różne kompozycje. Ten popularny w całej Europie temat dekoracyjny szybko nabrał w Korcu rodzimych cech, przybierając postać polnych kwiatów lub owoców leśnych. Największą popularnością cieszył się motyw wielobarwnie malowanego bukietu kwiatów złożonych z bławatków czy niezapominajek, wśród nich królowała róża występująca jako pojedynczy pąk, rozwinięty kwiat lub wiązanka. Znane są również przykłady fantastycznych motywów krajobrazowych. Wyjątkiem jest filiżanka i dwa zachowane spodki do filiżanek, które przedstawiają realistyczny widok manufaktury z około 1791 roku. Były one częścią kompletów kawowych, jakie Franciszek Mezer podarował królowi Stanisławowi Augustowi i prymasowi Michałowi Poniatowskiemu.

W latach 1791-1796 kierownictwo malarni koreckiej objął utalentowany malarz miniaturzysta Kazimierz Sobiński. Pochodził z Dubna, a rzemiosło malarstwa zgłębiał u Józefa Peszki, studenta pracowni Stanisława Smuglewicza⁴. Osobiście zaangażował się w prace produkcyjne, wykonując dwunastoosobowy serwis kawowy zamówiony przez generała-gubernatora Tutułmina dla cesarzowej Katarzyny II⁵. Na bogato złożonych filiżankach Sobiński namalował miniatury portretów cesarzowej, która zadowolona z podarunku hojnie wynagrodziła dyrektora Mezera, obdarowując go złotą tabakierą, Sobińskiemu nakazała wypłacić dodatkowo sto dukatów. W malarni zatrudnieni zostali również Grzegorz Chomiczy, Antoni Gajewski i Bluman.

2 H. Chojnacka, *Polska porcelana 1790-1830*, Warszawa 1881, s. 10.

3 R.S. Ryszard, *Porcelana od baroku do empirii*, Warszawa 1964, s. 92.

4 Tamże.

5 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 24.

1 L. Chrościcki, *Porcelana – znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1974, s. 23.

Dobrze prosperująca manufaktura posiadała odbiorców w kraju i za granicą, dysponowała składami w Warszawie, Berdyczowie i Konstantynowie. Niestety wypadki polityczne i zła sytuacja w kraju zahamowały dalszy rozwój fabryki. W 1793 roku wojska rosyjskie zajęły Wołyń, powodując odcięcie Korca od Polski. Kolejnym negatywnym wydarzeniem była rezygnacja Franciszka Mezera ze stanowiska dyrektora. Zniechęcony pogarszającą się sytuacją ekonomiczną oraz załamany po śmierci żony, w 1795 roku przeniósł się do Tomaszowa Lubelskiego, gdzie założył fabrykę fajansu. Kierownictwo manufaktury koreckiej powierzono jego bratu Michałowi Mezerowi, który w tym trudnym okresie próbował utrzymać produkcję na wcześniej wypracowanym poziomie. Problemy finansowe księcia Czartoryskiego, zmniejszenie liczby akcjonariuszy i pracowników, a w końcu wybuch w 1796 roku tragicznego w skutkach pożaru doprowadziły do unieruchomienia manufaktury na wiele lat. Ogień strawił magazyny, urządzenia produkcyjne, pracownie i wzory, czyli wszystko to, co wypracowała pierwsza polska wytwórnia porcelany.

Wydarzenie to zamyka pierwszy okres działalności fabryki trwający od 1790 do końca 1796 roku. Uznaje się go za najświetniejszy pod względem technicznym i artystycznym. Wyroby odznaczały się wielką starannością wykonania, czystym i żywym zdobnictwem, ale przede wszystkim posiadały nowo wypracowane polskie wzory.

Mimo pożaru fabryka w dalszym ciągu była dla akcjonariuszy przedsięwzięciem dochodowym, dlatego podjęto decyzję o jej odbudowie. Produkcję na nowo uruchomiono w 2. połowie 1797 roku. Rok ten wyznacza początek drugiego okresu fabryki, trwającego do połowy 1804 roku. Wtedy to najprawdopodobniej przyjęto dla wyrobów koreckich nowy znak – symboliczne przedstawienie oka opatrności, które wyrażać miało intencję oddania manufaktury pod opiekę Bożą, by ochronić ją od przyszłych zagrożeń⁶. W tym czasie jakość porcelany produkowanej w Korcu nie ustępuje wyrobom wiedeńskim, dorównując niemal porcelanie saskiej. Słabszą stroną okazała się dekoracja, malarnia bardzo odczuła brak Franciszka Sobińskiego. Fabryka zatrudniała 22 malarzy, ale tylko czterech z nich potrafiło samodzielnie wykonywać zdobienia. Mimo wszystko wyroby cieszyły się wielkim powodzeniem, a zbyt był tak duży, że manufaktura nie nadążała z realizacją zamówień.

Stosowany w poprzednim okresie styl tradycyjny, przedstawiający bukiety złożone z kwiatów róży utrzymanych w pastelowych różowych kolorach, z czasem zastąpiono żółtym narcyzem, goździkiem lub tulipanem. Od głównego

kwiatu najczęściej tworzone nazwy wzorów zdobiących okazały zastawy stołowe. Nowatorstwem okazało się wprowadzenie techniki podszkliwnego malowania kobaltem, charakterystycznego dla tych lat.

W 1804 roku nastąpiła ważna zmiana dla zarządu fabryki koreckiej. Michał Mezer zrezygnował ze stanowiska i zabierając ze sobą sporą grupę fachowców, przeniósł się do nowo otwartej manufaktury w Baranówce. Książę Czartoryski niezwłocznie rozpoczął poszukiwania na wolne stanowisko dyrektora. Manufakturą korecką mieli dalej kierować dwaj Francuzi z Sèvres: chemik Charles Louis Mèraud oraz malarz i złotnik Louis Pètion. Objęcie głównego stanowiska dyrektora przez Mèrauda zapoczątkowało trzeci, najdłuższy okres w historii wytwórni, trwający do około 1828 roku, a sprowadzenie francuskich fachowców z Sèvres przejawiało się w stylu wyrobów. W malarstwie także uwidaczniały się wpływy francuskie, jednak najczęstszym tematem były kwiaty, traktowane w sposób naturalistyczny⁷. Mèraud i Pètion przenieśli do Korca trudną sztukę malowania powierzchni naczyń farbami opalizującymi, wprowadzili tła o nasyconych, ciemnych kolorach, wzory imitujące szylkret i marmur (tzw. marmoryzowanie) przy równoczesnym zastosowaniu bogatych złocień⁸. W tym czasie zainwestowano również spore środki w modernizację manufaktury, powodując chwilowy brak zysków. Mimo iż inwestycje te były niezbędne, spotkały się z niezadowoleniem akcjonariuszy. Sytuacja ta mogła przyczynić się do rezygnacji Mèrauda ze stanowiska w 1807 roku. Przed swoim odejściem nakłonił on księcia Czartoryskiego do budowy wytwórni fajansu w Horodnicy, co pozwoliło na specjalizację Korca tylko w produkcji porcelany.

Jako kolejny funkcję dyrektora przejął Pètion, który skorzystał z wcześniej wprowadzonych przez swojego poprzednika zmian. Manufaktura spłaciła długi, podniosła się z kryzysu i zaczęła przynosić dochody. Zatrudniono łącznie 124 osoby, z czego w warsztatach modelarskich 34, a w malarni 27. Roczna wartość produkcji została oszacowana na kwotę 122 tysięcy złotych.

W 1810 roku zmarł założyciel fabryki książę Józef Klemens Czartoryski, mimo to zakład funkcjonował stabilnie zarówno pod względem finansowym, jak i organizacyjno-produkcyjnym. Książę nie pozostawił po sobie męskiego potomka. Jego okazałe dobra przypadły pięciu córkom, z których wszystkie były zamężne. Wydane za bogatych magnatów z rodzin Potockich, Lubomirskich, Sanguszków i Ryszczewskich osiadły w dobrach mężów lub zamiesz-

6 H. Chojnacka, *Polska...*, dz. cyt., s. 19.

7 R.S. Ryszard, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 95.

8 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 27.

kiwały warszawskie rezydencje. Wdowa po księciu przebywała za granicą, a pałac Korecki opustoszał. Do spisania inwentarza działowego przystąpiono w 1813 roku, proces ten jednak trwał kilkadziesiąt lat i nie doczekał się finału. Klucz korecki przypadł Mariannie, żonie Jana Alojzego Potockiego, którą nie bardzo obchodził los manufaktury. Z powodu choroby nie opuszczała ona Warszawy i w związku z tym nie mogła zarządzać odziedziczonym majątkiem. Egzekutor całego testamentu, mąż Klementyny Czartoryskiej Eustachy Sanguszko interesował się przemysłem, był akcjonariuszem wytwórni koreckiej i chciał ją nadal prowadzić. Zabiegał o zmianę schedy swojej żony na schedę korecką, a pomimo że zabiegi te nie powiodły się, Sanguszko otoczył fabrykę opieką⁹.

Pètion piastował urząd dyrektora ponad 20 lat, do 1828 roku, trwając na swoim stanowisku w czasach burzliwych wojen napoleońskich. Manufaktura produkowała wówczas głównie luksusowe komplety stołowe i kawowe, koszyki, patery, żardiniery, wazoniki i lichtarze. Naczynia posiadały wytworne linie w postaci łódkowatych sosjerek, filiżanek typu czerpakowego, z wystającym ponad korpus spiralnie zawiniętym uszkiem, oraz talerzy o ażurowych brzegach. W malarstwie nadal główną dekoracją były motywy kwiatowe przeplatane gałązkami winorośli, liści, żółędzi i owoców. Stosowano również zdobienia w postaci ornamentów palmetowych, meandrów, girland oraz floresów. Spośród reprezentacyjnych przedmiotów koreckich wymienić należy wazony dekoracyjne zdobione miniaturami. Wazony w kształcie amfor nawiązywały w formie do starożytnych kraterów, dekorowano je wielobarwnie w postaci krajobrazów w typie włoskim, widokami nadmorskimi oraz scenami mitologicznymi¹⁰. W latach 1814-1816 przedmioty posiadały sygnaturę w postaci napisu „Korzec” w różnych kolorach oraz wycisk daty w masie składający się z trzech cyfr. W ostatnim okresie spotkać można było wyciśnięty napis „Korzec”, markę malowaną z okiem i napisem. W latach schyłkowych 1827-1831 sygnatura przybrała postać oka opatrności ze znajdującym się pod nią napisem „Korzec” w języku polskim lub rosyjskim i daty¹¹.

W latach trzydziestych XIX wieku nastąpił schyłek i upadek świetności manufaktury koreckiej. Obniżyła się jakość produkcji, wyroby określone zostały jako drogie i liche. W 1831 roku w wyniku działań wojennych podczas powstania listopadowego fabryka zawiesiła swoją działalność. Rok później, w 1832, nastąpiło definitywne

zamknięcie wytwórni. Jeśli chodzi o sprawy majątkowe, dwaj synowie Marianny Potockiej, spadkobierczyni Korca, brali udział w powstaniu. Po jego upadku wyemigrowali do Francji. Wobec zagrożenia konfiskaty majątku, pośpiesznie dla ratowania dóbr za prawowite właścicielki Korca uznano dwie córki Potockiej: Pelagię Jabłonowską i Dorotę Młodnicką. Mężowi Doroty Janowi Młodnickiemu nie podobał się dotychczasowy mecenat sprawowany przez Eustachego Sanguszkę. W związku z tym urażony Sanguszko, któremu do tej pory najbardziej zależało na manufakturze, wycofał się z interesów koreckich, co przesądziło o losie manufaktury. Nieporadność Młodnickiego spowodowała jeszcze większe zamieszanie, tym bardziej że wszystkie schedy nadal podzielone były tylko formalnie. W konsekwencji doprowadziło to do konfliktów, wieloletnich roszczeń, a w końcu do rezygnacji Jana Młodnickiego. Korzec przypadł jego szwagierce Pelagii Jabłonowskiej i jej nieuleczalnie choremu mężowi Karolowi Jabłonowskiemu, który został ubezwłasnowolniony, a dobrami zaopiekowała się dalsza rodzina¹².

Wśród polskiej porcelany w kolekcji Sanguszków wyroby z Korca wyróżniają się swoją liczebnością oraz jakością wynikającą z połączenia dwóch znamienitych rodów oraz pasji kolekcjonerskiej. Było to efektem małżeństwa Klementyny z Czartoryskich, córki założyciela manufaktury księcia Józefa Klemensa Czartoryskiego z Eustachym Sanguszką, który nadzorował pracę wytwórni w latach 1810-1817. Do najcenniejszych obiektów należy wazka typu *kantharos* z monogramami Klementyny i Eustachego Sanguszków. Akcent związany z tym znamienitym rodem pojawia się również na filiżance z sylwetkowym popiersiem Hieronima Sanguszki. Uwagę przyciągają komplety filiżanki ze spodkiem z dekoracją naśladowującą szylkret i marmur.

The Korets Manufactory

Summary

The first Polish ceramics manufactory was established as a joint stock company in 1783, owing to the efforts of Prince Józef Klemens Czartoryski (1740-1810). The plant was located in his Volhynia manor in Korets, in the Eastern areas of the First Polish Republic. The first director of the “farfurnia” was Franciszek Mezer, brought from Warsaw, who began the production of faience in 1784.

9 E. Kowecka, M. i J. Łosiowie, L. Winogradow, *Polska porcelana*, Wrocław 1975, s. 32.

10 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 28.

11 R.S. Ryszard, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 97.

12 E. Kowecka, M. i J. Łosiowie, L. Winogradow, *Polska...*, dz. cyt., s. 38.

In the following years there were tests aimed at achieving real hard-paste porcelain. The breakthrough in the works was achieved owing to the discovery of deposits of Polish kaolin clay in a nearby village, Dąbrówka. Thanks to its application in 1790, he was able to produce original porcelain. He started the production of wares with lighter shapes and thinner walls, tableware, among others, which were supposed to replace goods imported so far from Western manufactories. Initially, modelling inspirations were derived from foreign manufactories, the Korets pattern shop had a lot of wonderful examples. In the years 1791-1796, the manager's position of the Korets paint shop was taken by a talented painter, miniaturist Kazimierz Sobiński. Grzegorz Chomicki, Antoni Gajewski and Bluman were also employed in the paint shop. Their Polish nature positively influenced the character of the Korets ornamentation. In 1793 the Russian army seized Volhynia, bringing about the isolation of Korets from Poland. Another negative event was the resignation of Franciszek Mezer from the position of the director. The post was entrusted to his brother, Michał Mezer, who tried to maintain production in that difficult period on the previous level. Prince Czartoryski's financial problems, a decrease in the number of shareholders and employees, and finally the outbreak of fire in 1796, which had tragic consequences, resulted in the stoppage of the factory activities for many years. The fire consumed the warehouses, production equipment, shops and designs. The event closes the first period of the activity of the factory, lasting from 1790 to the end of 1796.

Since the factory was still a profitable venture for shareholders, a decision about its restoration was made. Production was restarted in 1800, and it was still managed by Michał Mezer. The year marks the beginning of the second period, lasting till the half of 1804. It was probably when a new mark was adopted for Korets goods – a symbolic representation of the Eye of Providence, which was to express the intention of entrusting the manufactory to God's care in order to protect it from future threats.

At that time the quality of the porcelain produced in Korets was no way worse than Vienna goods, and almost matched the Saxon porcelain. In 1804 there was an important change for the management staff of the Korets factory. Michał Mezer resigned and took a large group of specialists with him. The Korets manufactory was to be managed by two Frenchmen from Sèvres: a chemist, Charles Louis

Mèraud, and a painter and a gilder, Pètion. Taking the position of the general director by Mèraud commenced the third and the longest period in the history of the factory, which lasted till circa 1828. Bringing the Frenchmen from Sèvres was reflected in the style of the products.

Mèraud and Pètion transferred a difficult art of painting the surface of wares with iridescent paints to Korets, they introduced backgrounds with saturated, dark colours, patterns imitating tortoiseshell and marble with the simultaneous application of rich gilts. At that time also considerable funds were invested in the modernization of the manufactory, causing a temporary lack of profits. In spite of the fact that the investments were necessary, they caused discontent of the shareholders. The situation could have contributed to Mèraud resignation from the post in 1807. The function of the director was taken over by Pètion, who used the changes introduced by his predecessor. The manufactory paid its debts, overcame the crisis and started to bring profits. In 1810 the founder of the factory, Prince Józef Klemens Czartoryski, died. In spite of this, the plant functioned stably, both in the financial and organizational and manufacturing terms. The Prince did not leave a male descendant, his impressive wealth was taken over by his five daughters who were all married. The Korets key was obtained by Jan Alojzy Potocki's wife. The bailiff of the whole wealth, Eustachy Sanguszko, Kelementyna Czartoryska's husband, was interested in industry, he was a shareholder of the Korets factory and wanted to run it. He sought to change the inheritance of his wife to Korets inheritance and in spite of the fact that the efforts were unsuccessful, Sanguszko took care of the plant. Pètion held the position for over 20 years, until 1828, keeping the position in the times of the turbulent times of the Napoleonic Wars.

In the years 1814-1816 objects had a signature in the form of the Korets inscription in various colours and the imprint of the date in the mass, which consisted of three digits. In the last period we can see the imprinted Korets sign, a painted mark of the eye and the sign. In the decadent years the signature took the shape of the Eye of Providence and under it the Korets inscription in Polish or in Russian and the date. In 1831, as a result of the warfare during the November Uprising, the factory suspended its activities. A year later, in 1832, the final closure of the factory took place.

291. Pokrywa (trzy sztuki)

MT.Dep.3331/1

dawne numery: MT.II.458 egz. 1, MT-A-P/441

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 11 cm, śr. 26 cm

Pokrywa do wazy okrągła, kopulasta, wklęsło profilowana z uchwytem w formie pędu wywiniętych liści podkreślonych złoceniem. Dekoracja: przy krawędzi złoty wąski pasek i ornament z zielonych liści chmielu. Na wypukłej części trzy rzuciki z listków chmielu (Idler 1985).

Datowanie: 1815 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3331/1-3

Pokrywy

MT.Dep.3331/2

dawne numery: MT.II.458 egz. 2, MT-A-P/442

MT.Dep.3331/3

dawne numery: MT.II.458 egz. 3, MT-A-P/443

292. Pokrywa

MT.Dep.3332

dawne numery: MT.II.459, MT-A-P/424

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 11,5 cm, śr. 25,5 cm

Pokrywa do wazy okrągła, kopulasta, w połowie wklęsło profilowana z uchwytem w formie pędu wywiniętych liści podkreślonych złoceniem. U dołu szeroki kołnierz. Dekoracja wielobarwna w postaci jednego dużego bukietu z żółto-pomarańczowym tulipanem i trzema kwiatkami w kolorze fioletowym oraz trzema pojedynczymi rzucikami w kolorach żółtym, cynobrowym i fioletowym (Idler 1985).

Datowanie: między 1815 a 1830 rokiem

293. Salaterka

MT.Dep.3334

dawne numery: MT.II.461, MT-A-P/426

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: dł. 20 cm, szer. 19 cm

Salaterka w kształcie muszli, silnie wgłębiona o krawędzi ząbkowanej, złożonej z drobnymi kanelurami na całej powierzchni od spodu. Na środku, w lustrze dekorowana dużym, wielobarwnie malowanym bukietem kwiatów (większy kwiat w kolorze liliowym, mniejsze w kolorach cynobrowym, żółtym i niebieskim). Obok na otoku trzy małe bukietki: niezapominajek, dzwonek i bratków (?) (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w kolorze czerwonym

Datowanie: lata 20. XIX wieku

294. Pokrywa

MT.Dep.3335

dawne numery: MT.II.462, MT-A-P/423

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 23,5 cm, wys. 5,8 cm

Pokrywa do wazy okrągła, stożkowa, lekko profilowana. Dekoracja malowana wielobarwnie w formie dwóch dużych bukietów kwiatowych i dwóch małych rzucików umieszczonych na przemian. Przy uchwycie plastyczne cztery liście, podkreślone złoceniem. Jeden bukiet z pomarańczowo-żółtym tulipanem i trzema nieokreślonymi kwiatami w kolorze liliowym, drugi z różowo-cynobrowym goździkiem i trzema kwiatami w kolorze cynobrowym. Kwiatki w rzucikach - cynobrowy i niebieski (Idler 1985).

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 147.

295. Sosjerka

MT.Dep.3359

dawne numery: MT.II.486, MT-A-P/427

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 15,5 cm, dług. 24 cm

Sosjerka w kształcie łódki, której jeden koniec stanowi wylew, drugi uchwyt w formie ślimacznicy. Podstawa owalna profilowana. Dekoracja: poniżej brązowej krawędzi biegnący wokół ornament z wici kwiatowo-listkowej (Idler 1984).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku polskim - brązowe

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2014, s. 133.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

296. Talerz

MT.Dep.3360

dawne numery: MT.II.487, MT-A-P/419

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 24 cm, wys. 2,2 cm

Talerz płytki, okrągły, serwisowy, o podniesionym gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja: na środku dna wielobarwnie malowany bukiet kwiatów z tulipanem, na otoku trzy równomiernie rozmieszczone rzuciki kwiatowe (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności w otoku promienistym, napis „Korzec” i cyfra „7” - czarne, „17” - ryt podszkliwny

Datowanie: między 1805 a 1821 rokiem

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2014, s. 132.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

297. Filiżanka

MT.Dep.3361

dawne numery: MT.II.488, MT-A-P/397

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. 6 cm

Filiżanka cylindryczna z okrągło wywiniętym uchem. Dekoracja w formie trzech gałązek z poziomkami (jedna z trzema owocami, druga z dwoma, trzecia z jedną) wokół brzuśca. Złote paski przy krawędzi, przy podstawie i na uchu. Na całej powierzchni sztuczne krakelury (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności z promieniami i napis „Korzec” w języku polskim z cyfrą „15” w kolorze czerwonym, „V” - ryt podszkliwny

Datowanie: między 1824 a 1828 rokiem

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 56.

Cykl, komplet: z MT.Dep.3392

298. Filiżanka

MT.Dep.3392

dawne numery: MT.II.518, MT-A-P/398

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,8 cm, śr. 6 cm

Filiżanka cylindryczna z okrągło wywiniętym uchem. Dekoracja w formie trzech gałązek z poziomkami (jedna z trzema owocami, druga z dwoma, trzecia z jedną) wokół brzuśca. Złote paski przy krawędzi, przy podstawie i na uchu (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i „Korzec 3” - ciemnoniliowe

Datowanie: między 1815 a 1828 rokiem

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2014, s. 131.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3361

299. Filiżanka

MT.Dep.3362

dawne numery: MT.II.489, MT-A-P/430

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,5 cm, śr. wylewu 8 cm

Filiżanka cylindryczna, w dolnej części zaokrąglona, na niskiej nóżce. Dekoracja: poniżej złoczonej krawędzi ornament w formie przeplatającej się girlandy z liści i kwiatów w kolorze zielonym, niebieskim i złotym (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności kobaltem podszkliwnie

Datowanie: między 1797 a 1804 rokiem

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2014, s. 130.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3950

300. Wazka z pokrywą

MT.Dep.3950

dawne numery: D.1109, MT.II.1177,
MT-A-P/429/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 17 cm, wys. pokrywy 5,5 cm, szer. 22 cm

Wazka z pokrywą półkulista, w dolnej części profilowana na okrągłej, wklęsło zwężonej ku górze nodze, z dwoma uchami wysoko wywiniętymi na osi. Pokrywa kopulasta, lekko profilowana z uchwytem w kształcie szyszki. Dekoracja w formie przeplatającej się girlandy z liści i kwiatów przy krawędziach brzuśca i pokrywy. Na wazie i pokrywie rzuciki kwiatowe, przy podstawie złote paski (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „S” - ryt

Datowanie: między 1800 a 1804 rokiem

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 108; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 130.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3362

301. Wazka

MT.Dep.3364

dawne numery: MT.II.491, MT-A-P/440

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 9,5 cm, śr. bez ucha 15,5 cm

Wazka półkulista z jednym zachowanym uchem wywiniętym ponad wysokość naczynia na okrągłej, profilowanej nodze. Dekoracja wielobarwna malowana naszkliwnie w formie drobnych kwiatków chabru rozrzuconych regularnie po całej powierzchni zewnętrznej. Przy krawędziach czary i nogi wąskie zielone paski. Również tym kolorem podkreślone ucho. Wewnątrz przy krawędzi złoty pas zupełnie starty (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku rosyjskim oraz data „1828” w kolorze cynobrowym, napis „F. Kompaniczna” w języku rosyjskim

Datowanie: 1828 rok

302. Waza z podstawą i pokrywą

MT.Dep.3371/a-c

dawne numery: MT.II.498, MT-A-P/422/1-3

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. całości 34 cm, szer. 31 cm, śr. podstawy 26,5 cm

Waza z podstawą i pokrywą składająca się z trzech części. Brzusiec półkulisty z dwoma uchwytami, wsparty na okrągłej, profilowanej nodze. Podstawa okrągła wklęsła zwężona ku górze, wsparta na trzech nóżkach w formie lwich łap. Pokrywa kopolasta z ubitym uchwytem. Dekoracja w formie większych i mniejszych bukietów kwiatowych malowanych wielobarwnie i rozrzuconych na całości naczynia (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności w otoku promienistym i napis „Korzec 3” w języku polskim w kolorze czarnym

Datowanie: między 1815 a 1820 rokiem

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

303. Spodek (cztery sztuki)

MT.Dep.3381/1

dawne numery: MT.II.508 egz. 1, MT-A-P/27/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. ok. 16 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod filiżankę okrągły, o równej krawędzi i gładkim otoku podniesionym do góry pod kątem rozwartym. Dekoracja geometryczna złota: poniżej krawędzi obiegający wokół otoka ornament z zachodzących na siebie kółek przeciętych w połowie, ujętych z obu stron paskami, jednym ząbkowanym z gwiazdkami i drugim obok równym. Koło na wgłębieniu dna, obrysowane złotym paskiem. Poniżej krawędzi na zewnątrz otoka również złoty pasek (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku polskim – cynobrowe na szklwie

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kółek z MT.Dep.3381/2-4, MT.Dep.3472/1-4

Spodki

MT.Dep.3381/2

dawne numery: MT.II.508 egz. 2, MT-A-P/28/2

MT.Dep.3381/3

dawne numery: MT.II.508 egz. 3, MT-A-P/29/2

MT.Dep.3381/4

dawne numery: MT.II.508 egz. 4, MT-A-P/30/2

304. Filiżanka (cztery sztuki)

MT.Dep.3472/1

dawne numery: MT.II.598 egz. 1, MT-A-P/27/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. ok. 5 cm, śr. z uchem ok. 11,4 cm

Filiżanka kształtu kielichowego na niskiej nóżce, z ostro łamanym uchem. Dekoracja geometryczna złota: poniżej krawędzi obiegający wokół brzuśca ornament z zachodzących na siebie kółek, przeciętych w połowie, ujęty z obu stron paskami, jednym ząbkowanym z gwiazdkami i drugim obok równym. Szeroki pasek poniżej krawędzi wewnątrz filiżanki, na podstawie. Złoczone również ucho (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku polskim – cynobrowe na szklwie

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 177.

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kółek z MT.Dep.3381/1-4, MT.Dep.3472/2-4

Filiżanki

MT.Dep.3472/2

dawne numery: MT.II.598 egz. 2, MT-A-P/28/1

MT.Dep.3472/3

dawne numery: MT.II.598 egz. 3, MT-A-P/29/1

MT.Dep.3472/4

dawne numery: MT.II.598 egz. 4, MT-A-P/30/1

305. Waza z pokrywą

MT.Dep.3384

dawne numery: MT.II.511, MT-A-P/31/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. ok. 16 cm, śr. podstawy 17,2 cm

Waza z pokrywą półkolistą, z dwoma prostokątnymi uchwytami na osi. Pokrywa kopulasta lekko wgłębiona z uchwytem w formie gładkiej szyszeczki (odtłuczony, brak). Dekoracja: złożone ucha, krawędzie pokrywy i wazy, uchwyt pokrywy. Ponadto dwa złote monogramy „C.S.” (Klementyny Sanguszko – żony Eustachego) na pokrywie i brzoścu wazy między uchami (Idler 1985).

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 207, 113.

Cykl, komplet: serwis z monogramem „C.S.”, MT.Dep.3885/1/a, MT.Dep.3385/2/a, MT.Dep.3474, MT.Dep.3453/1-4, MT.Dep.3454/1-3, MT.Dep.3455/1-3, MT.Dep.3456/1-2, MT.Dep.3457 – MT.Dep.3459, MT.Dep.3504/1-12, MT.Dep.3505/1-5, MT.Dep.3506/1-7, MT.Dep.3507/1-5, MT.Dep.3898/1-14, MT.Dep.3899/1-2, MT.Dep.3900/1-6

306. Pokrywa do wazy (dwie sztuki)

MT.Dep.3385/2/a

dawne numery: MT.II.512 egz. 2, MT-A-P/33/a

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 26 cm, wys. 6 cm

Pokrywa do wazy okrągła kopulasta z lekkim wgłębieniem z uchwytem w formie gładkiej szyszeczki (odtłuczony, brak). Dekoracja: przy krawędzi szeroki pasek złoty. Przy nim symetrycznie dwa monogramy ze splecionych „C” i „S” (Klementyny Sanguszko – żony Eustachego) (Idler 1985).

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Cykl, komplet: serwis z monogramem „C.S.”, MT.Dep.3384, MT.Dep.3885/1/a, MT.Dep.3474, MT.Dep.3453/1-4, MT.Dep.3454/1-3, MT.Dep.3455/1-3, MT.Dep.3456/1-2, MT.Dep.3457 – MT.Dep.3459, MT.Dep.3504/1-12, MT.Dep.3505/1-5, MT.Dep.3506/1-7, MT.Dep.3507/1-5, MT.Dep.3898/1-14, MT.Dep.3899/1-2, MT.Dep.3900/1-6

Pokrywa do wazy

MT.Dep.3385/1/a

dawne numery: MT.II.512 egz. 1, MT-A-P/32/a

307. Filiżanka

MT.Dep.3390

dawne numery: MT.II.516, MT-A-P/103

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,2 cm, śr. 6,8 cm

Filiżanka typu „litron”, cylindryczna z uchem w formie wywiniętej owalnie szyi łabędzia. Dekoracja w postaci złotych pasków, szerszy poniżej krawędzi, węższy przy podstawie, złocenia na uchu (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku polskim – w kolorze czerwonym

Datowanie: lata 20. XIX wieku

308. Filiżanka

MT.Dep.3391

dawne numery: MT.II.517, MT-A-P/213

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,5 cm, śr. 5,8 cm

Filiżanka stożkowa, rozszerzająca się prosto ku górze z okrągło wywiniętym uchem w formie stylizowanej gałązki. Na osi ucha, w połowie wysokości brzuśca, czerwona tarcza typu angielskiego, obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń”, nad nią złota mitra książecka. Złote paski poniżej krawędzi, jeden szerszy na zewnątrz, drugi węższy wewnątrz. Trzeci najwęższy przy krawędzi podstawy. Ucho częściowo złoczone (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis w języku rosyjskim „Korzec” oraz data „1829”

Datowanie: 1829 rok

309. Spodek

MT.Dep.3398

dawne numery: MT.II.524, MT-A-P/163/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 13,5 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równej, lekko wywiniętej krawędzi i gładkim otoku łagodnie podniesionym do góry. Dekoracja: złota w formie szerokiego paska poniżej krawędzi, drugiego węższego okalającego dno oraz dużej kropki na środku dna (wytarta). (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku rosyjskim oraz data „1829” w kolorze cynobrowym
Datowanie: 1829 rok

310. Spodek (pięć sztuk)

MT.Dep.3410/1

dawne numery: MT.II.536 egz. 1, MT-A-P/126/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 16 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku, łagodnie podniesionym do góry. Dekoracja złota w formie szerokiego paska z nitką poniżej krawędzi, drugiego węższego oddzielającego otok od dna i dużej kropki na środku dna (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności oraz napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829”, „22” - wycisk podszkliwny

Datowanie: 1829 rok

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 74.

Cykl, komplet: z MT.Dep.3410/2-5

Spodki

MT.Dep.3410/2

dawne numery: MT.II.536 egz. 2, MT-A-P/127/2

MT.Dep.3410/3

dawne numery: MT.II.536 egz. 3, MT-A-P/128/2

MT.Dep.3410/4

dawne numery: MT.II.536 egz. 4, MT-A-P/129/2

MT.Dep.3410/5

dawne numery: MT.II.536 egz. 5, MT-A-P/130/2

311. Filiżanka (dziesięć sztuk)

MT.Dep.3495/1

dawne numery: MT.II.621 egz. 1,

MT-A-P/126/1

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. ok. 6 cm, śr. 10,3 cm

Filiżanka kształtu kielichowego z wybrzuszoną dolną częścią, na rozszerzającej się lekko podstawie, z ostro łamanym uchem. Na osi ucha czerwona tarcza typu angielskiego obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń”, nad nią złota mitra książęca. Złote paski - poniżej krawędzi szeroki na 1,5 cm z nitką wewnątrz i wąski na zewnątrz. Trzeci złoty pasek w profilu podstawy. Złoczone również ucho (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności oraz napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829” w kolorze cynobrowym, „22” - ryt podszkliwny

Datowanie: 1829 rok

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 74.

Cykl, komplet: z MT.Dep.3495/2-3,

MT.Dep.3905/1-2, MT.Dep.3906/1-5

Filiżanki

MT.Dep.3495/2

dawne numery: MT.II.621 egz. 2, MT-A-P/127/1

MT.Dep.3495/3

dawne numery: MT.II.621 egz. 3, MT-A-P/128/1

MT.Dep.3905/1

dawne numery: D.1441 egz. 1, MT.II.1133 egz. 1,

MT-A-P/129/1

MT.Dep.3905/2

dawne numery: D.1441 egz. 2, MT.II.1133 egz. 2,

MT-A-P/130/1

MT.Dep.3906/1

dawne numery: D.1442 egz. 1, MT.II.1134 egz. 1,

MT-A-P/131/1

MT.Dep.3906/2

dawne numery: D.1442 egz. 2, MT.II.1134 egz. 2,

MT-A-P/132/1

MT.Dep.3906/3

dawne numery: D.1442 egz. 3, MT.II.1134 egz. 3,

MT-A-P/133/1

MT.Dep.3906/4

dawne numery: D.1442 egz. 4, MT.II.1134 egz. 4,

MT-A-P/134/1

MT.Dep.3906/5

dawne numery: D.1442 egz. 5, MT.II.1134 egz. 5,

MT-A-P/135/1

312. Filiżanka (cztery sztuki)

MT.Dep.3496/1

dawne numery: MT.II.622 egz. 1, MT-A-P/180/1

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 5,7 cm, śr. wylewu 6,3 cm

Filiżanka okrągła, prosto rozchylona ku górze, na okrągłej profilowanej podstawie, z ostro łamanym uchem. Dekoracja: na osi ucha czerwona tarcza typu angielskiego obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń”, a nad nią złota mitra książęca. Szeroki złoty pasek poniżej krawędzi na zewnątrz i drugi wąski w profilu podstawy. Złoczone również ucho (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności oraz napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829” malowane naszkliwnie kolorem czerwonym, „22” - wycisk

Datowanie: 1829 rok

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 69.

Cykl, komplet: z MT.Dep.3496/2-3, MT.Dep.3497

Filiżanki

MT.Dep.3496/2

dawne numery: MT.II.622 egz. 2, MT-A-P/181/1

MT.Dep.3496/3

dawne numery: MT.II.622 egz. 3, MT-A-P/182/1

MT.Dep.3497

dawne numery: MT.II.623, MT-A-P/189/1

313. Filiżanka (dwadzieścia trzy sztuki)

MT.Dep.3501/1

dawne numery: MT.II.627 egz. 1, MT-A-P/141

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z uchem ok. 7,5 cm, śr. wylewu 7,1 cm

Filiżanka w kształcie wybrzuszony kubeczek z lekko wywiniętą krawędzią i wystającym ponad korpus naczynia okrągło wywiniętym uchem. Na osi ucha czerwona tarcza typu angielskiego obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń”, nad nią złota mitra książęca. Dwa złote paski poniżej krawędzi, z których wewnętrzny w formie rozdwojonej przechodzi na ucho, a zewnętrzny zachodzi na mitrę. Trzeci pasek złoty przy podstawie (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności oraz napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829”, „22” – ryt podszkliwny

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3501/2-23

Filiżanki

MT.Dep.3501/2

dawne numery: MT.II.627 egz. 2, MT-A-P/142

MT.Dep.3501/3

dawne numery: MT.II.627 egz. 3, MT-A-P/143

MT.Dep.3501/4

dawne numery: MT.II.627 egz. 4, MT-A-P/144

MT.Dep.3501/5

dawne numery: MT.II.627 egz. 5, MT-A-P/145

MT.Dep.3501/6

dawne numery: MT.II.627 egz. 6, MT-A-P/146

MT.Dep.3501/7

dawne numery: MT.II.627 egz. 7, MT-A-P/147

MT.Dep.3501/8

dawne numery: MT.II.627 egz. 8, MT-A-P/148

MT.Dep.3501/9

dawne numery: MT.II.627 egz. 9, MT-A-P/149

MT.Dep.3501/10

dawne numery: MT.II.627 egz. 10, MT-A-P/150

MT.Dep.3501/11

dawne numery: MT.II.627 egz. 11, MT-A-P/151

MT.Dep.3501/12

dawne numery: MT.II.627 egz. 12, MT-A-P/152

MT.Dep.3501/13

dawne numery: MT.II.627 egz. 13, MT-A-P/153

MT.Dep.3501/14

dawne numery: MT.II.627 egz. 14, MT-A-P/154

MT.Dep.3501/15

dawne numery: MT.II.627 egz. 15, MT-A-P/155

MT.Dep.3501/16

dawne numery: MT.II.627 egz. 16, MT-A-P/156

MT.Dep.3501/17

dawne numery: MT.II.627 egz. 17, MT-A-P/157

MT.Dep.3501/18

dawne numery: MT.II.627 egz. 18, MT-A-P/158

MT.Dep.3501/19

dawne numery: MT.II.627 egz. 19, MT-A-P/159

MT.Dep.3501/20

dawne numery: MT.II.627 egz. 20, MT-A-P/160

MT.Dep.3501/21

dawne numery: MT.II.627 egz. 21, MT-A-P/161

MT.Dep.3501/22

dawne numery: MT.II.627 egz. 22, MT-A-P/162

MT.Dep.3501/23

dawne numery: MT.II.627 egz. 23, MT-A-P/163/1

314. Talerz płytki (jedenaście sztuk)

MT.Dep.3411/1

dawne numery: MT.II.537 egz. 1, MT-A-P/347

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 26,4 cm, wys. 2,5 cm

Talerz płytki, okrągły, o gładkim podniesionym otoku i ząbkowanej krawędzi. Dekoracja: poniżej krawędzi szeroki pas w kolorze szafirowym, dostosowany do linii krawędzi. Na otoku herb „Pogoń” na czerwonej tarczy pod złotą mitrą książęcą (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku polskim - czerwone, „IN” - ryt

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3411/1-8, MT.Dep.3412 - MT.Dep.3414

Talerze płytkie

MT.Dep.3411/2

dawne numery: MT.II.537 egz. 2, MT-A-P/348

MT.Dep.3411/3

dawne numery: MT.II.537 egz. 3, MT-A-P/349

MT.Dep.3411/4

dawne numery: MT.II.537 egz. 4, MT-A-P/350

MT.Dep.3411/5

dawne numery: MT.II.537 egz. 5, MT-A-P/351

MT.Dep.3411/6

dawne numery: MT.II.537 egz. 6, MT-A-P/352

MT.Dep.3411/7

dawne numery: MT.II.537 egz. 7, MT-A-P/353

MT.Dep.3411/8

dawne numery: MT.II.537 egz. 8, MT-A-P/354

MT.Dep.3412

dawne numery: MT.II.538, MT-A-P/355

MT.Dep.3413

dawne numery: MT.II.539, MT-A-P/356

MT.Dep.3414

dawne numery: MT.II.540, MT-A-P/357

315. Talerz głęboki (dwanaście sztuk)

MT.Dep.3415/1

dawne numery: MT.II.541 egz. 1, MT-A-P/358

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 26,5 cm, wys. 3 cm

Talerz głęboki, okrągły, o gładkim podniesionym otoku i ząbkowanej krawędzi. Dekoracja: poniżej krawędzi szeroki pas w kolorze szafirowym, dostosowany do linii krawędzi. Na otoku herb „Pogoń” na czerwonej tarczy pod złotą mitrą książęcą (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku polskim – czerwone, „IN” – ryt

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3415/1-8, MT.Dep.3416/1-3, MT.Dep.3417

Talerze głębokie

MT.Dep.3415/2

dawne numery: MT.II.541 egz. 2, MT-A-P/359

MT.Dep.3415/3

dawne numery: MT.II.541 egz. 3, MT-A-P/360

MT.Dep.3415/4

dawne numery: MT.II.541 egz. 4, MT-A-P/361

MT.Dep.3415/5

dawne numery: MT.II.541 egz. 5, MT-A-P/362

MT.Dep.3415/6

dawne numery: MT.II.541 egz. 6, MT-A-P/363

MT.Dep.3415/7

dawne numery: MT.II.541 egz. 7, MT-A-P/364

MT.Dep.3415/8

dawne numery: MT.II.541 egz. 8, MT-A-P/365

MT.Dep.3416/1

dawne numery: MT.II.542 egz. 1, MT-A-P/366

MT.Dep.3416/2

dawne numery: MT.II.542 egz. 2, MT-A-P/367

MT.Dep.3416/3

dawne numery: MT.II.542 egz. 3, MT-A-P/368

MT.Dep.3417

dawne numery: MT.II.543, MT-A-P/369

316. Talerz płytki (sześćdziesiąt jeden sztuk)

MT.Dep.3418/2

dawne numery: MT.II.544 egz. 2, MT-A-P/258

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 25,2 cm, wys. 2,5 cm

Talerz serwisowy, płytki o gładkim, podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja: otok ujęty w dwa złote paski: jeden szeroki poniżej krawędzi, drugi przy wgłębieniu dna. Na otoku herb „Pogoń” i na czerwonej tarczy z czarnym obrysowaniem pod złotą mitrą książęcą (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829”, „3” - ryt podszkliwny

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3418/1-16, MT.Dep.3419, MT.Dep.3420/1-8, MT.Dep.3421/1-14, MT.Dep.3422/1-9, MT.Dep.3423/1-7, MT.Dep.3424, MT.Dep.3425/1-3, MT.Dep.3426/1-2

Talerze płytkie

MT.Dep.3418/1

dawne numery: MT.II.544 egz. 1, MT-A-P/257

MT.Dep.3418/3

dawne numery: MT.II.544 egz. 3, MT-A-P/259

MT.Dep.3418/4

dawne numery: MT.II.544 egz. 4, MT-A-P/260

MT.Dep.3418/5

dawne numery: MT.II.544 egz. 5, MT-A-P/261

MT.Dep.3418/6

dawne numery: MT.II.544 egz. 6, MT-A-P/262

MT.Dep.3418/7

dawne numery: MT.II.544 egz. 7, MT-A-P/263

MT.Dep.3418/8

dawne numery: MT.II.544 egz. 8, MT-A-P/264

MT.Dep.3418/9

dawne numery: MT.II.544 egz. 9, MT-A-P/265

MT.Dep.3418/10

dawne numery: MT.II.544 egz. 10, MT-A-P/266

MT.Dep.3418/11
dawne numery: MT.II.544 egz. 11, MT-A-P/267

MT.Dep.3418/12
dawne numery: MT.II.544 egz. 12, MT-A-P/268

MT.Dep.3418/13
dawne numery: MT.II.544 egz. 13, MT-A-P/269

MT.Dep.3418/14
dawne numery: MT.II.544 egz. 14, MT-A-P/270

MT.Dep.3418/15
dawne numery: MT.II.544 egz. 15, MT-A-P/271

MT.Dep.3418/16
dawne numery: MT.II.544 egz. 16, MT-A-P/272

MT.Dep.3419
dawne numery: MT.II.545, MT-A-P/273

MT.Dep.3420/1
dawne numery: MT.II.546 egz. 1, MT-A-P/274

MT.Dep.3420/2
dawne numery: MT.II.546 egz. 2, MT-A-P/275

MT.Dep.3420/3
dawne numery: MT.II.546 egz. 3, MT-A-P/276

MT.Dep.3420/4
dawne numery: MT.II.546 egz. 4, MT-A-P/277

MT.Dep.3420/5
dawne numery: MT.II.546 egz. 5, MT-A-P/278

MT.Dep.3420/6
dawne numery: MT.II.546 egz. 6, MT-A-P/279

MT.Dep.3420/7
dawne numery: MT.II.546 egz. 7, MT-A-P/280

MT.Dep.3420/8
dawne numery: MT.II.546 egz. 8, MT-A-P/281

MT.Dep.3421/1
dawne numery: MT.II.547 egz. 1, MT-A-P/282

MT.Dep.3421/2
dawne numery: MT.II.547 egz. 2, MT-A-P/283

MT.Dep.3421/3
dawne numery: MT.II.547 egz. 3, MT-A-P/284

MT.Dep.3421/4
dawne numery: MT.II.547 egz. 4, MT-A-P/285

MT.Dep.3421/5
dawne numery: MT.II.547 egz. 5, MT-A-P/286

MT.Dep.3421/6
dawne numery: MT.II.547 egz. 6, MT-A-P/287

MT.Dep.3421/7
dawne numery: MT.II.547 egz. 7, MT-A-P/288

MT.Dep.3421/8
dawne numery: MT.II.547 egz. 8, MT-A-P/289

MT.Dep.3421/9
dawne numery: MT.II.547 egz. 9, MT-A-P/290

MT.Dep.3421/10
dawne numery: MT.II.547 egz. 10, MT-A-P/291
Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

MT.Dep.3421/11
dawne numery: MT.II.547 egz. 11, MT-A-P/292

MT.Dep.3421/12
dawne numery: MT.II.547 egz. 12, MT-A-P/293

MT.Dep.3421/13
dawne numery: MT.II.547 egz. 13, MT-A-P/294

MT.Dep.3421/14
dawne numery: MT.II.547 egz. 14, MT-A-P/295

MT.Dep.3422/1
dawne numery: MT.II.548 egz. 1, MT-A-P/296

MT.Dep.3422/2
dawne numery: MT.II.548 egz. 2, MT-A-P/297

MT.Dep.3422/3
dawne numery: MT.II.548 egz. 3, MT-A-P/298

MT.Dep.3422/4
dawne numery: MT.II.548 egz. 4, MT-A-P/299

MT.Dep.3422/5
dawne numery: MT.II.548 egz. 5, MT-A-P/300

MT.Dep.3422/6
dawne numery: MT.II.548 egz. 6, MT-A-P/301

MT.Dep.3422/7
dawne numery: MT.II.548 egz. 7, MT-A-P/302

MT.Dep.3422/8
dawne numery: MT.II.548 egz. 8, MT-A-P/303

MT.Dep.3422/9
dawne numery: MT.II.548 egz. 9, MT-A-P/304

MT.Dep.3423/1
dawne numery: MT.II.549 egz. 1, MT-A-P/305

MT.Dep.3423/2
dawne numery: MT.II.549 egz. 2, MT-A-P/306

MT.Dep.3423/3
dawne numery: MT.II.549 egz. 3, MT-A-P/307

MT.Dep.3423/4
dawne numery: MT.II.549 egz. 4, MT-A-P/308

MT.Dep.3423/5
dawne numery: MT.II.549 egz. 5, MT-A-P/309

MT.Dep.3423/6
dawne numery: MT.II.549 egz. 6, MT-A-P/310

MT.Dep.3423/7
dawne numery: MT.II.549 egz. 7, MT-A-P/311
Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

MT.Dep.3424
dawne numery: MT.II.550, MT-A-P/312

MT.Dep.3425/1
dawne numery: MT.II.551 egz. 1, MT-A-P/313

MT.Dep.3425/2
dawne numery: MT.II.551 egz. 2, MT-A-P/314

MT.Dep.3425/3
dawne numery: MT.II.551 egz. 3, MT-A-P/315

MT.Dep.3426/1
dawne numery: MT.II.552 egz. 1, MT-A-P/316

MT.Dep.3426/2
dawne numery: MT.II.552 egz. 2, MT-A-P/317

317. Talerz głęboki (dwadzieścia dziewięć sztuk)

MT.Dep.3427/1

dawne numery: MT.II.553 egz. 1, MT-A-P/318

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 25,7 cm, wys. 3,9 cm

Talerz głęboki, okrągły o gładkim podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja: otok ujęty w dwa złote paski, jeden szeroki poniżej krawędzi, drugi wąski przy wgłębieniu dna. Na otoku herb „Pogoń” na czerwonej tarczy obrysowanej czarnym konturem pod złotą mitrą książęcą (Idler 1983).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829” w kolorze czerwonym, „5” – ryt podszkliwny

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3427/2-12, MT.Dep.3428/1-6, MT.Dep.3429/1-6, MT.Dep.3430/1-2, MT.Dep.3431, MT.Dep.3432/1-2

Talerze głębokie

MT.Dep.3427/2

dawne numery: MT.II.553 egz. 2, MT-A-P/319

MT.Dep.3427/3

dawne numery: MT.II.553 egz. 3, MT-A-P/320

MT.Dep.3427/4

dawne numery: MT.II.553 egz. 4, MT-A-P/321

MT.Dep.3427/5

dawne numery: MT.II.553 egz. 5, MT-A-P/322

MT.Dep.3427/6

dawne numery: MT.II.553 egz. 6, MT-A-P/323

MT.Dep.3427/7

dawne numery: MT.II.553 egz. 7, MT-A-P/324

MT.Dep.3427/8

dawne numery: MT.II.553 egz. 8, MT-A-P/325

MT.Dep.3427/9

dawne numery: MT.II.553 egz. 9, MT-A-P/326

MT.Dep.3427/10

dawne numery: MT.II.553 egz. 10, MT-A-P/327

MT.Dep.3427/11

dawne numery: MT.II.553 egz. 11, MT-A-P/328

MT.Dep.3427/12

dawne numery: MT.II.553 egz. 12, MT-A-P/329

MT.Dep.3428/1

dawne numery: MT.II.554 egz. 1, MT-A-P/330

MT.Dep.3428/2

dawne numery: MT.II.554 egz. 2, MT-A-P/331

MT.Dep.3428/3

dawne numery: MT.II.554 egz. 3, MT-A-P/332

MT.Dep.3428/4

dawne numery: MT.II.554 egz. 4, MT-A-P/333

MT.Dep.3428/5

dawne numery: MT.II.554 egz. 5, MT-A-P/334

MT.Dep.3428/6

dawne numery: MT.II.554 egz. 6, MT-A-P/335

MT.Dep.3429/1

dawne numery: MT.II.555 egz. 1, MT-A-P/336

MT.Dep.3429/2

dawne numery: MT.II.555 egz. 2, MT-A-P/337

MT.Dep.3429/3

dawne numery: MT.II.555 egz. 3, MT-A-P/338

MT.Dep.3429/4

dawne numery: MT.II.555 egz. 4, MT-A-P/339

MT.Dep.3429/5

dawne numery: MT.II.555 egz. 5, MT-A-P/340

MT.Dep.3429/6

dawne numery: MT.II.555 egz. 6, MT-A-P/341

MT.Dep.3430/1

dawne numery: MT.II.556 egz. 1, MT-A-P/342

MT.Dep.3430/2

dawne numery: MT.II.556 egz. 2, MT-A-P/343

MT.Dep.3431

dawne numery: MT.II.557, MT-A-P/344

MT.Dep.3432/1

dawne numery: MT.II.558 egz. 1, MT-A-P/345

MT.Dep.3432/2

dawne numery: MT.II.558 egz. 2, MT-A-P/346

318. Talerz płytki (sześć sztuk)

MT.Dep.3448/1

dawne numery: MT.II.574 egz. 1, MT-A-P/112

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 24,5 cm, wys. 2,5 cm

Talerz płytki duży, okrągły o gładkim podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekorowany złotym paskiem przy krawędzi (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku polskim - w kolorze liliowym, „14” - wycisk podszkliwny

Datowanie: między 1815 a 1820 rokiem

Cykl, komplet: z MT.Dep.3448/2, MT.Dep.3449, MT.Dep.3450, MT.Dep.3451/1-2

Talerze płytkie

MT.Dep.3448/2

dawne numery: MT.II.574 egz. 2, MT-A-P/113

MT.Dep.3449

dawne numery: MT.II.575, MT-A-P/114

MT.Dep.3450

dawne numery: MT.II.576, MT-A-P/115

MT.Dep.3451/1

dawne numery: MT.II.577 egz. 1, MT-A-P/116

MT.Dep.3451/2

dawne numery: MT.II.577 egz. 2, MT-A-P/117

319. Talerz płytki

MT.Dep.3447

dawne numery: MT.II.573, MT-A-P/34

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 25,4 cm, wys. 2,5 cm

Talerz płytki, okrągły o gładkim podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci paska przy krawędzi i monogramu ze splecionych liter „C.S.” (Klementyny Sanguszko - żony Eustachego) na otoku (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku polskim - cynobrowe na szkliwie, „2” - wycisk podszkliwny

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Cykl, komplet: serwis z monogramem „C.S.”, MT.Dep.3884, MT.Dep.3885/1/a, MT.Dep.3385/2/a, MT.Dep.3453/1-4, MT.Dep.3454/1-3, MT.Dep.3455/1-3, MT.Dep.3456/1-2, MT.Dep.3457 - MT.Dep.3459, MT.Dep.3504/1-12, MT.Dep.3505/1-5, MT.Dep.3506/1-7, MT.Dep.3507/1-5, MT.Dep.3898/1-14, MT.Dep.3899/1-2, MT.De4p.3900/1-6

320. Talerz płytki (piętnaście sztuk)

MT.Dep.3453/1

dawne numery: MT.II.579 egz. 1, MT-A-P/35

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 23,7 cm, wys. 2,5 cm

Talerz płytki, okrągły o gładkim podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci paska przy krawędzi i monogramu ze splecionych liter „C.S.” (Klementyny Sanguszko – żony Eustachego) na otoku (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „19” – wycisk podszkliwny

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Cykl, komplet: serwis z monogramem „C.S.”, MT.Dep.3884,

MT.Dep.3885/1/a, MT.Dep.3385/2/a, MT.Dep.3474,

MT.Dep.3453/1-4, MT.Dep.3454/1-3, MT.Dep.3455/1-3,

MT.Dep.3456/1-2, MT.Dep.3457 – MT.Dep.3459,

MT.Dep.3504/1-12, MT.Dep.3505/1-5, MT.Dep.3506/1-7,

MT.Dep.3507/1-5, MT.Dep.3898/1-14, MT.Dep.3899/1-2,

MT.De4p.3900/1-6

Talerze

MT.Dep.3453/2

dawne numery: MT.II.579 egz. 2, MT-A-P/36

MT.Dep.3453/3

dawne numery: MT.II.579 egz. 3, MT-A-P/37

MT.Dep.3453/4

dawne numery: MT.II.579 egz. 4, MT-A-P/38

MT.Dep.3454/1

dawne numery: MT.II.580 egz. 1, MT-A-P/39

MT.Dep.3454/2

dawne numery: MT.II.580 egz. 2, MT-A-P/40

MT.Dep.3454/3

dawne numery: MT.II.580 egz. 3, MT-A-P/41

MT.Dep.3455/1

dawne numery: MT.II.581 egz. 1, MT-A-P/42

MT.Dep.3455/2

dawne numery: MT.II.581 egz. 2, MT-A-P/43

MT.Dep.3455/3

dawne numery: MT.II.581 egz. 3, MT-A-P/44

MT.Dep.3456/1

dawne numery: MT.II.582 egz. 1, MT-A-P/45

MT.Dep.3456/2

dawne numery: MT.II.582 egz. 2, MT-A-P/46

MT.Dep.3457

dawne numery: MT.II.583, MT-A-P/47

MT.Dep.3458

dawne numery: MT.II.584, MT-A-P/48

MT.Dep.3459

dawne numery: MT.II.585, MT-A-P/49

321. Filiżanka

MT.Dep.3463

dawne numery: MT.II.589, MT-A-P/102

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,2 cm, śr. wylewu 6,5 cm

Filiżanka cylindryczna, z uchem w formie wywiniętej owalnie szyi łabędziej. Dekoracja ograniczona tylko do złotych pasków poniżej krawędzi wewnątrz i zewnątrz filiżanki, przy podstawie, złocień na uchu oraz złotego monogramu „RS” (Romana Sanguszki „Sybiraka”) na osi ucha (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku polskim – czerwony, „3” – wycisk podszkliwny
Datowanie: lata 20. XIX wieku

322. Filiżanka

MT.Dep.3464

(dawne numery: MT.II.590, MT-A-P/392/1)

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,5 cm, śr. wylewu 6,5 cm

Filiżanka kształtu cylindrycznego z uchem w formie wygiętej szyi łabędziej. Dekoracja: poniżej złotego paska przy krawędzi biegnący wokół fryz złożony ze stylizowanych palmetek i szerokiego paska na przemian, również w kolorze złotym. Na osi ucha złoty monogram z zachodzących na siebie liter „N X S” (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829”, „3” – ryt podszkliwny

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3465

323. Spodek

MT.Dep.3465

(dawne numery: MT.II.591, MT-A-P/392/2)

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 13,8 cm, wys. 2,3 cm

Spodek okrągły o równej krawędzi i gładkim, silnie podniesionym otoku. Dekoracja: poniżej złożonej krawędzi biegnący wokół fryz złożony ze stylizowanych palmetek i szerokiego paska na przemian również w kolorze złotym. Pośrodku dna złote kółko (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829” w kolorze czerwonym, „4” – ryt podszkliwny

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3464

324. Filiżanka (osiem sztuk)

MT.Dep.3467/1

dawne numery: MT.II.593 egz. 1, MT-A-P/8/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6,5 cm, śr. wylewu 6 cm

Filiżanka cylindryczna z esowato wygiętym uchem. Dekoracja: poniżej krawędzi falisty ornament roślinny w obramieniu szerokich pasków w kolorze złotym. Niżej szeroki pas biały. Dolna część filiżanki w jednolitym kolorze cynobrowym, również w obramieniu pasków złotych (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, „Korzec” w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1820 roku

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 137-138; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 133.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis cynobrowy ze złotym ornamentem roślinnym z MT.Dep.3467/2, MT.Dep.3893/1-7, MT.Dep.3468/1-2, MT.Dep.4029/1-5, MT.Dep.3893/8-10

Filiżanki

MT.Dep.3467/2

dawne numery: MT.II.593 egz. 2, MT-A-P/9/1

MT.Dep.3893/2

dawne numery: D.1105 egz. 1, MT.II.1121 egz. 1, MT-A-P/3/1

MT.Dep.3893/3

dawne numery: D.1105 egz. 2, MT.II.1121 egz. 2, MT-A-P/4/1

MT.Dep.3893/4

dawne numery: D.1105 egz. 3, MT.II.1121 egz. 3, MT-A-P/5/1

MT.Dep.3893/5

dawne numery: D.1105 egz. 4, MT.II.1121 egz. 4, MT-A-P/6/1

MT.Dep.3893/6

dawne numery: D.1105 egz. 5, MT.II.1121 egz. 5, MT-A-P/7/1

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

MT.Dep.3893/7

dawne numery: D.1105 egz. 6, MT.II.1121 egz. 6, MT-A-P/10/1

325. Spodek (osiem sztuk)

MT.Dep.3468/1

dawne numery: MT.II.594 egz. 1, MT-A-P/8/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 13 cm, wys. 2,3 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku, podniesionym pod kątem rozwartym. Dekoracja: poniżej krawędzi falisty ornament roślinny w obramieniu 3-milimetrowych pasków w kolorze złotym. Niżej szeroki pas biały. Dno w kolorze cynobrowym. Pośrodku złota rozeta na białym polu, obramowanym również złotym paskiem (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórci: oko opatrności, „Korzec” w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1820 roku

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 137-138; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 133.

Cykl, komplet: serwis cynobrowy ze złotym ornamentem roślinnym z MT.Dep.3467/1-2, MT.Dep.3893/1-7, MT.Dep.3468/2, MT.Dep.4029/1-5, MT.Dep.3893/8-10

Spodki

MT.Dep.3468/2

dawne numery: MT.II.594 egz. 2, MT-A-P/9/2

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

MT.Dep.3893/1

dawne numery: D.1166 egz. 1, MT.II.1121 egz. 7, MT-A-P/7/2

MT.Dep.4029/1

dawne numery: D.1166 egz. 2, MT.II.1257 egz. 1, MT-A-P/3/2

MT.Dep.4029/2

dawne numery: D.1166 egz. 3, MT.II.1257 egz. 2, MT-A-P/4/2

MT.Dep.4029/3

dawne numery: D.1166 egz. 4, MT.II.1257 egz. 3, MT-A-P/5/2

MT.Dep.4029/4

dawne numery: D.1166 egz. 5, MT.II.1257 egz. 4, MT-A-P/6/2

MT.Dep.4029/5

dawne numery: D.1166 egz. 6, MT.II.1257 egz. 5, MT-A-P/10/2

326. Cukiernica z pokrywką

MT.Dep.3893/8-9

dawne numery: D.1223, MT.II.1121 egz. 8, MT-A-P/2/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywką 16 cm, szer. 8 cm

Cukiernica z pokrywką kształtu kielichowego na okrągłej, profilowanej, wysokiej na 1,5 cm podstawie z dwoma złotymi uchwytami w formie owalnych koluszek, przyspójonymi na stałe do brzuśca – na osi. Dekoracja: brzusec i pokrywa zdobiona podobnie. Przy krawędziach obiegające wokół faliste ornamenty roślinne w obramieniu pasków – w kolorze złotym. Obok pasy białe, a następnie szerokie pasy w kolorze cynobrowym obramowane złotymi paskami, które występują również przy krawędzi podstawy, wąski w miejscu łączenia się podstawy z brzuścem. Pokrywa do cukiernicy stożkowa ze złotym uchwytem w formie gałki. Przy krawędziach obiegające wokół faliste ornamenty roślinne w obramieniu pasków – w kolorze złotym. Obok pasy białe, a następnie szeroki na ok. 2,5 cm pas w kolorze cynobrowym, obramowane złotymi paskami (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, „Korzec” w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1820 roku

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 137-138; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 133.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis cynobrowy ze złotym ornamentem roślinnym z MT.Dep.3467/1-2, MT.Dep.3893/1-7, MT.Dep.3468/2, MT.Dep.4029/1-5, MT.Dep.3893/10

327. Misa

MT.Dep.3893/10

dawne numery: D.1224, MT.II.1121 egz. 9, MT-A-P/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 17,5 cm, wys. 7 cm

Misa płukalniczka, półkulista, na okrągłej, profilowanej, szerokiej na około 1,5 cm podstawie. Dekoracja: poniżej krawędzi obiegający wokół falisty ornament roślinny w obramieniu pasków w kolorze złotym. Niżej szeroki pas biały. Dolna część misy w jednolitym kolorze cynobrowym, również w obramieniu pasków złotych. Podstawa biała ze złotym paskiem przy krawędzi. Na dnie, w kole żółta rozeta (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, „Korzec” w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1820 roku

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 137-138; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 133.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis cynobrowy ze złotym ornamentem roślinnym z MT.Dep.3467/1-2, MT.Dep.3893/1-9, MT.Dep.3468/2, MT.Dep.4029/1-5

328. Filiżanka (pięćdziesiąt dwie sztuki)

MT.Dep.3503

dawne numery: MT.II.629, MT-A-P/50

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwie

Wymiary: wys. 5,4 cm, śr. 6 cm

Filiżanka cylindryczna z okrągło wywiniętym uchem. Na osi ucha złoty monogram ze splecionych liter „C.S.” (Klementyny Sanguszko – żony Eustachego). Złote paski przy krawędzi, podstawie i na uchu (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „P” – wycisk podszkliwny, „11” – poniżej, przy krawędzi dna

Datowanie: między 1824 a 1828 rokiem

Cykl, komplet: serwis z monogramem „C.S.”, z MT.Dep.3884, MT.Dep.3885/1/a, MT.Dep.3385/2/a, MT.Dep.3447, MT.Dep.3453/1-4, MT.Dep.3454/1-3, MT.Dep.3455/1-3, MT.Dep.3456/1-2, MT.Dep.3457 – MT.Dep.3459, MT.Dep.3504/1-12, MT.Dep.3505/1-5, MT.Dep.3506/1-7, MT.Dep.3507/1-5, MT.Dep.3898/1-14, MT.Dep.3899/1-2, MT.Dep.3900/1-6

329. Filiżanka (pięćdziesiąt jeden sztuk)

MT.Dep.3504/1

dawne numery: MT.II.630 egz. 1, MT-A-P/51

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,3 cm, śr. 5,3 cm

Filiżanka cylindryczna z okrągło wywiniętym uchem. Na osi ucha złoty monogram ze splecionych liter „C.S.” (Klementyny Sanguszko – żony Eustachego). Złote paski przy krawędzi, podstawie i na uchu (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrznosci i napis „Korzec” w języku rosyjskim oraz data „1828” w kolorze cynobrowym na szkliwie, „22” – ryt podszkliwny

Datowanie: 1828 rok

Cykl, komplet: serwis z monogramem „C.S.”, MT.Dep.3884, MT.Dep.3885/1/a, MT.Dep.3385/2/a, MT.Dep.3447, MT.Dep.3453/1-4, MT.Dep.3454/1-3, MT.Dep.3455/1-3, MT.Dep.3456/1-2, MT.Dep.3457 – MT.Dep.3459, MT.Dep.3503, MT.Dep.3504/1-12, MT.Dep.3505/1-5, MT.Dep.3506/1-7,

MT.Dep.3507/1-5, MT.Dep.3898/1-14, MT.Dep.3899/1-2,
MT.De4p.3900/1-6

Filizanki

MT.Dep.3504/2

dawne numery: MT.II.630 egz. 2, MT-A-P/52

MT.Dep.3504/3

dawne numery: MT.II.630 egz. 3, MT-A-P/53

MT.Dep.3504/4

dawne numery: MT.II.630 egz. 4, MT-A-P/54

MT.Dep.3504/5

dawne numery: MT.II.630 egz. 5, MT-A-P/55

MT.Dep.3504/6

dawne numery: MT.II.630 egz. 6, MT-A-P/56

MT.Dep.3504/7

dawne numery: MT.II.630 egz. 7, MT-A-P/57

MT.Dep.3504/8

dawne numery: MT.II.630 egz. 8, MT-A-P/58

MT.Dep.3504/9

dawne numery: MT.II.630 egz. 9, MT-A-P/59

MT.Dep.3504/10

dawne numery: MT.II.630 egz. 10, MT-A-P/60

MT.Dep.3504/11

dawne numery: MT.II.630 egz. 11, MT-A-P/61

MT.Dep.3504/12

dawne numery: MT.II.630 egz. 12, MT-A-P/62

MT.Dep.3505/1

dawne numery: MT.II.631 egz. 1, MT-A-P/63

MT.Dep.3505/2

dawne numery: MT.II.631 egz. 2, MT-A-P/64

MT.Dep.3505/3

dawne numery: MT.II.631 egz. 3, MT-A-P/65

MT.Dep.3505/4

dawne numery: MT.II.631 egz. 4, MT-A-P/66

MT.Dep.3505/5

dawne numery: MT.II.631 egz. 5, MT-A-P/67

MT.Dep.3506/1

dawne numery: MT.II.632 egz. 1, MT-A-P/68

MT.Dep.3506/2

dawne numery: MT.II.632 egz. 2, MT-A-P/69

MT.Dep.3506/3

dawne numery: MT.II.632 egz. 3, MT-A-P/70

MT.Dep.3506/4

dawne numery: MT.II.632 egz. 4, MT-A-P/71

MT.Dep.3506/5

dawne numery: MT.II.632 egz. 5, MT-A-P/72

MT.Dep.3506/6

dawne numery: MT.II.632 egz. 6, MT-A-P/73

MT.Dep.3506/7

dawne numery: MT.II.632 egz. 7, MT-A-P/74

MT.Dep.3507/1

dawne numery: MT.II.633 egz. 1, MT-A-P/75

MT.Dep.3507/2

dawne numery: MT.II.633 egz. 2, MT-A-P/76

MT.Dep.3507/3

dawne numery: MT.II.633 egz. 3, MT-A-P/77

MT.Dep.3507/4

dawne numery: MT.II.633 egz. 4, MT-A-P/78

MT.Dep.3507/5

dawne numery: MT.II.633 egz. 5, MT-A-P/79

MT.Dep.3898/1

dawne numery: D.1326 egz. 1, MT.II.1126 egz. 1, MT-A-P/80

MT.Dep.3898/2

dawne numery: D.1326 egz. 2, MT.II.1126 egz. 2, MT-A-P/81

MT.Dep.3898/3

dawne numery: D.1326 egz. 3, MT.II.1126 egz. 3, MT-A-P/82

MT.Dep.3898/4

dawne numery: D.1326 egz. 4, MT.II.1126 egz. 4, MT-A-P/83

MT.Dep.3898/5

dawne numery: D.1326 egz. 5, MT.II.1126 egz. 5, MT-A-P/84

MT.Dep.3898/6

dawne numery: D.1326 egz. 6, MT.II.1126 egz. 6, MT-A-P/85

MT.Dep.3898/7

dawne numery: D.1326 egz. 7, MT.II.1126 egz. 7, MT-A-P/86

MT.Dep.3898/8

dawne numery: D.1326 egz. 8, MT.II.1126 egz. 8, MT-A-P/87

MT.Dep.3898/9

dawne numery: D.1326 egz. 9, MT.II.1126 egz. 9, MT-A-P/88

MT.Dep.3898/10

dawne numery: D.1326 egz. 10, MT.II.1126 egz. 10, MT-A-P/89

MT.Dep.3898/11

dawne numery: D.1326 egz. 11, MT.II.1126 egz. 11, MT-A-P/90

MT.Dep.3898/12

dawne numery: D.1326 egz. 12, MT.II.1126 egz. 12, MT-A-P/91

MT.Dep.3898/13

dawne numery: D.1326 egz. 13, MT.II.1126 egz. 13, MT-A-P/92

MT.Dep.3898/14

dawne numery: D.1326 egz. 14, MT.II.1126 egz. 14, MT-A-P/93

MT.Dep.3899/1

dawne numery: D.1332 egz. 1, MT.II.1127 egz. 1, MT-A-P/94

MT.Dep.3899/2

dawne numery: D.1332 egz. 2, MT.II.1127 egz. 2, MT-A-P/95

MT.Dep.3900/1

dawne numery: D.1330 egz. 1, MT.II.1128 egz. 1, MT-A-P/96

MT.Dep.3900/2

dawne numery: D.1330 egz. 2, MT.II.1128 egz. 2, MT-A-P/97

MT.Dep.3900/3

dawne numery: D.1330 egz. 3, MT.II.1128 egz. 3, MT-A-P/98

MT.Dep.3900/4

dawne numery: D.1330 egz. 4, MT.II.1128 egz. 4, MT-A-P/99

MT.Dep.3900/5

dawne numery: D.1330 egz. 5, MT.II.1128 egz. 5, MT-A-P/100

MT.Dep.3900/6

dawne numery: D.1330 egz. 6, MT.II.1128 egz. 6, MT-A-P/101

330. Filiżanka (dwie sztuki)

MT.Dep.3508/1

dawne numery: MT.II.634 egz. 1, MT-A-P/177

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,4 cm, śr. 6,5 cm

Filiżanka cylindryczna z okrągło wywiniętym uchem w formie stylizowanej gałązki. Dekoracja: na osi ucha czerwona tarcza typu angielskiego obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogorń” nad nią złota mitra książęca. Dwa złote paski poniżej krawędzi, szeroki zachodzący na mitrę na zewnątrz i wąski wewnątrz. Trzeci złoty pasek przy podstawie. Złoczone również ucho (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829” w kolorze cynobrowym, „3” – wycisk podszkliwny

Datowanie: 1829 rok

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 66.

Cykl, komplet: z MT.Dep.3508/2

Filiżanka

MT.Dep.3508/2

dawne numery: MT.II.634 egz. 2, MT-A-P/178

331. Filiżanka (osiem sztuk)

MT.Dep.3509/1

dawne numery: MT.II.635 egz. 1, MT-A-P/104

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,5 cm, śr. wylewu 6,5 cm

Filiżanka cylindryczna typu litron (kwaterka) z uchem w formie wygiętej szyi łabędziej. Dekoracja ograniczona do dwóch złotych pasków na brzuszku, jednego szerszego poniżej krawędzi i wąskiego tuż powyżej podstawy. Również złocenia podkreślające formę ucha (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku polskim w kolorze czerwonym, „3” – wycisk podszkliwny

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Cykl, komplet: MT.Dep.3509/1-6, MT.Dep.3510 i MT.Dep.3511

Filiżanki

MT.Dep.3509/2

dawne numery: MT.II.635 egz. 2, MT-A-P/105

MT.Dep.3509/3

dawne numery: MT.II.635 egz. 3, MT-A-P/106

MT.Dep.3509/4

dawne numery: MT.II.635 egz. 4, MT-A-P/107

MT.Dep.3509/5

dawne numery: MT.II.635 egz. 5, MT-A-P/108

MT.Dep.3509/6

dawne numery: MT.II.635 egz. 6, MT-A-P/109

MT.Dep.3510

dawne numery: MT.II.636, MT-A-P/110

MT.Dep.3511

dawne numery: MT.II.637, MT-A-P/111

332. Filiżanka (trzy sztuki)

MT.Dep.3516

dawne numery: MT.II.642, MT-A-P/388/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. wylewu 6,5 cm

Filiżanka kształtu cylindrycznego, zdobiona malowidłem imitującym czerwony marmur. Ucho owalne w kolorze białym. Przy górnej krawędzi wąski, złoty pasek (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i „Korzec” w języku polskim - w kolorze czerwonym

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2014, s. 131.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis kawowy „marmurkowy” z MT.Dep.3517, MT.Dep.3923/1-2, MT.Dep.3924/1-2

Filiżanki

MT.Dep.3923/1

dawne numery: D.1205 egz. 1, MT.II.1150 egz. 1, MT-A-P/390

MT.Dep.3923/2

dawne numery: D.1205 egz. 2, MT.II.1150 egz. 2, MT-A-P/389/1

333. Spodki (trzy sztuki)

MT.Dep.3924/1

dawne numery: D.1207 egz. 1, MT.II.1151 egz. 1, MT-A-P/388/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 13,7 cm, wys. 2 cm

Spodek okrągły o równej krawędzi i gładkim prosto podniesionym otoku, zdobiony malowidłem imitującym czerwony marmur. Przy krawędzi wąski, złoty pasek (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i „Korzec” w języku polskim w kolorze czerwonym, „8” - wycisk

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2014, s. 131.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis kawowy „marmurkowy” z MT.Dep.3516, MT.Dep.3517, MT.Dep.3923/1-2, MT.Dep.3924/2

Sodek

MT.Dep.3924/2

dawne numery: D.1207 egz. 2, MT.II.1151 egz. 2, MT-A-P/389/2

MT.Dep.3517

dawne numery: MT.II.643, MT-A-P/391

334. Pokrywka (trzynaście sztuk)

MT.Dep.3530/2

dawne numery: MT.II.657 egz. 2, MT-A-P/193

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. ok.6,5 cm, wys. 2,8 cm

Pokrywka na filiżankę okrągłą, lekko stożkowa z uchwytem w formie gładkiej szyszcзки. Dekorowana w postaci dwóch złotych pasków, jeden szerszy przy krawędzi, drugi wokół złoczonego uchwyty (Idler 1986).

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3530/1-13

Pokrywki

MT.Dep.3530/1

dawne numery: MT.II.657 egz. 1, MT-A-P/192

MT.Dep.3530/3

dawne numery: MT.II.657 egz. 3, MT-A-P/194

MT.Dep.3530/4

dawne numery: MT.II.657 egz. 4, MT-A-P/195

MT.Dep.3530/5

dawne numery: MT.II.657 egz. 5, MT-A-P/196

MT.Dep.3530/6

dawne numery: MT.II.657 egz. 6, MT-A-P/197

MT.Dep.3530/7

dawne numery: MT.II.657 egz. 7, MT-A-P/198

MT.Dep.3530/8

dawne numery: MT.II.657 egz. 8, MT-A-P/199

MT.Dep.3530/9

dawne numery: MT.II.657 egz. 9, MT-A-P/200

MT.Dep.3530/10

dawne numery: MT.II.657 egz. 10, MT-A-P/201

MT.Dep.3530/11

dawne numery: MT.II.657 egz. 11, MT-A-P/202

MT.Dep.3530/12

dawne numery: MT.II.657 egz. 12, MT-A-P/203

MT.Dep.3530/13

dawne numery: MT.II.657 egz. 13, MT-A-P/204

335. Pokrywka

MT.Dep.3531

dawne numery: MT.II.660, MT-A-P/252

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 6,8 cm, wys. 2,1 cm

Pokrywka do imbryka okrągła, lekko wypukła z uchwytem w kształcie guzika z wgłębieniem. Dekoracja w formie szerokiego, złotego paska przy krawędzi, złota kropka na wgłębieniu uchwyty. Mały ubytek przy krawędzi (Idler 1986).

Datowanie: około 1829 roku

336. Pokrywka

MT.Dep.3532

dawne numery: MT.II.661, MT-A-P/253

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 13 cm, wys. 5 cm

Pokrywka do maselniczki okrągła, profilowana (w kształcie ściętego stożka), z uchwytem w formie guzika. Dekoracja: dwa złote paski, jeden przy krawędzi, drugi przy uskoku. Złożony również uchwyt (Idler 1982).

Datowanie: około 1830 roku

337. Pokrywka

MT.Dep.3533

dawne numery: MT.II.662, MT-A-P/254

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 10 cm, wys. 2,3 cm

Pokrywka do imbryka okrągła, lekko wypukła z uchwytem w kształcie guzika. Dekoracja w formie szerokiego, złotego paska przy krawędzi, złożony również uchwyt (Idler 1982).

Datowanie: około 1830 roku

338. Pokrywka

MT.Dep.3534

dawne numery: MT.II.663, MT-A-P/255

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 8 cm, wys. 2,6 cm

Pokrywka do imbryka okrągła, lekko wypukła z uchwytem w kształcie guzika. Dekoracja w formie szerokiego, złotego paska przy krawędzi, złożony również uchwyt (Idler 1982).

Datowanie: około 1830 roku

339. Pokrywka

MT.Dep.3535

dawne numery: MT.II.664, MT-A-P/256

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 6 cm, wys. 1,5 cm

Pokrywka do filiżanki lub dzbanka okrągła, lekko wypukła z uchwytem w kształcie guzika z wgłębieniem. Dekoracja w formie szerokiego, złotego paska przy krawędzi, złota kropka na wgłębieniu uchwyty (Idler 1982).

Datowanie: około 1830 roku

340. Spodek (dwie sztuki)

MT.Dep.3892/1

dawne numery: D.1094, MT.II.1120 egz. 1, MT-A-P/416

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 13,5 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o krawędzi równej i otoku gładkim podniesionym do góry pod kątem rozwartym. Dekoracja złota w formie szerokiego paska poniżej krawędzi i dużej kropki na środku dna (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności w kolorze czerwonym, napis „Korzec” oraz data „1829”

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3892/2

Spodek

MT.Dep.3892/2

dawne numery: D.1095, MT.II.1120 egz. 2, MT-A-P/417

341. Filiżanka

MT.Dep.3894

dawne numery: D.1226, MT.II.1122, MT-A-P/418

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 7,7 cm, szer. 9,1 cm

Filiżanka w kształcie wybrzuszonego kubeczka z lekko wywiniętą krawędzią, z wysoko uformowanym uchem. Dekoracja: brzusec w kolorze beżowym. Na osi ucha biała tarcza obrysowana złotym paskiem ze złotym monogramem „I L M” fantazyjnie splecionym. Złote paski, jeden szerszy poniżej krawędzi, drugi węższy przy podstawie. Również szeroki złoty pasek poniżej krawędzi wewnątrz, przechodzący w formie rozdwojonej na ucho (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis w języku rosyjskim „Korzec” i data „1829” w kolorze czerwonym, „22” – wycisk

Datowanie: 1829 rok

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 199.

342. Filiżanka

MT.Dep.3895/1

dawne numery: D.1228, MT.II.1123 egz. 1, MT-A-P/395/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 8,5 cm, szer. 9,5 cm

Filiżanka w kolorze żółtym, kształtu jajowatego, z wywiniętą krawędzią i wysoko, ślimakowato wywiniętym uchem, przy którego nasadzie reliefowy maszkaron. Brzusiec żółty. Dekoracja: poniżej złoconej krawędzi ornament z winnej latorośli w kolorze brązowym. Szeroki złoty pasek poniżej krawędzi wewnątrz. Złocene również ucho (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” oraz data „1828”

Datowanie: 1828 rok

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 71; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 131.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3895/2

343. Spodek (dwie sztuki)

MT.Dep.3895/2

dawne numery: D.1229, MT.II.1123 egz. 2, MT-A-P/395/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 14 cm, wys. 1,4 cm

Spodek pod filiżankę okrągły, o łagodnie podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja: otok jednolicie jasnożółty, a na nim malowany naszkliwnie w kolorze brązowym, biegnący wokół ornament z liści i owoców winogron. Przy krawędzi złoty pasek i drugi oddzielający otok od dna. Dno białe ze złotym kółkiem na środku (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku rosyjskim oraz data „1828” w kolorze cynobrowym

Datowanie: 1828 rok

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 71.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3895/1, MT.Dep.3461

Spodek

MT.Dep.3461

dawne numery: MT.II.587, MT-A-P/396

344. Mlecznik

MT.Dep.3896

dawne numery: D.1233, MT.II.1124, MT-A-P/433

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 5,3 cm, szer. 16 cm

Mlecznik (czajniczek do parzenia esencji herbacianej) okrągły, silnie spłaszczony, z wysokim łamanym uchem i szerokim dzióbkiem. Dekoracja w formie koncentrycznie rozmieszczonych złotych pasków w górnej części brzuśca, na uchu i dzióbku (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w kolorze czerwonym

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 177.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

345. Mlecznik

MT.Dep.3916

dawne numery: D.1201, MT.II.1144, MT-A-P/432

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,2 cm, szer. 15 cm

Mlecznik (czajniczek do parzenia esencji herbacianej) okrągły, silnie spłaszczony z wysokim łamanym pod kątem prostym uchem i szerokim otwartym od góry dzióbkiem. Dekoracja: przy krawędzi, w sześciu polach ujętych szerszym i wąskim paskami, gałązka winnej latorośli ze złotym liściem i kiścią winogron w kolorze fioletowym. Trzy złote paski na uchu, krawędź dzióbka podkreślona złoceniem (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w kolorze cynobrowym

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 173.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

346. Spodek (dziewięć sztuk)

MT.Dep.3901/1

dawne numery: D.1353 egz. 1, MT.II.1129 egz. 1, MT-A-P/131/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 16 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku, łagodnie podniesionym do góry. Dekoracja złota w formie szerokiego paska z nitką poniżej krawędzi, drugiego węższego oddzielającego otok od dna i dużej kropki na środku dna (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829”, „22” - wycisk podszkliwny

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3901/2-9

Spodki

MT.Dep.3901/2

dawne numery: D.1353 egz. 2, MT.II.1129 egz. 2, MT-A-P/132/2

MT.Dep.3901/3

dawne numery: D.1353 egz. 3, MT.II.1129 egz. 3, MT-A-P/133/2

MT.Dep.3901/4

dawne numery: D.1353 egz. 4, MT.II.1129 egz. 4, MT-A-P/134/2

MT.Dep.3901/5

dawne numery: D.1353 egz. 5, MT.II.1129 egz. 5, MT-A-P/135/2

MT.Dep.3901/6

dawne numery: D.1353 egz. 6, MT.II.1129 egz. 6, MT-A-P/136

MT.Dep.3901/7

dawne numery: D.1353 egz. 7, MT.II.1129 egz. 7, MT-A-P/137

MT.Dep.3901/8

dawne numery: D.1353 egz. 8, MT.II.1129 egz. 8, MT-A-P/138

MT.Dep.3901/9

dawne numery: D.1353 egz. 9, MT.II.1129 egz. 9, MT-A-P/139

347. Filiżanka (dwanaście sztuk)

MT.Dep.3903/2

dawne numery: D.1392 egz. 2, MT.II.1131 egz. 2, MT-A-P/167

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6,4 cm, śr. 6,6 cm

Filiżanka cylindryczna z okrągło wywiniętym uchem w formie stylizowanej gałązki. Na osi ucha czerwona tarcza typu angielskiego obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń”, a nad nią złota mitra książęca. Dekorowana dwoma złotymi paskami poniżej krawędzi – szeroki zachodzący na mitrę na zewnątrz i wąski wewnątrz. Trzeci pasek złoty przy podstawie. Złoczone również ucho (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrznosci, napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829” w kolorze cynobrowym

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3903/1-11, MT.Dep.3904

Filiżanki

MT.Dep.3903/1

dawne numery: D.1392 egz. 1, MT.II.1131 egz. 1, MT-A-P/166

MT.Dep.3903/3

dawne numery: D.1392 egz. 3, MT.II.1131 egz. 3, MT-A-P/168

MT.Dep.3903/4

dawne numery: D.1392 egz. 4, MT.II.1131 egz. 4, MT-A-P/169

MT.Dep.3903/5

dawne numery: D.1392 egz. 5, MT.II.1131 egz. 5, MT-A-P/170

MT.Dep.3903/6

dawne numery: D.1392 egz. 6, MT.II.1131 egz. 6, MT-A-P/171

MT.Dep.3903/7

dawne numery: D.1392 egz. 7, MT.II.1131 egz. 7, MT-A-P/172

MT.Dep.3903/8

dawne numery: D.1392 egz. 8, MT.II.1131 egz. 8, MT-A-P/173

MT.Dep.3903/9

dawne numery: D.1392 egz. 9, MT.II.1131 egz. 9, MT-A-P/174

MT.Dep.3903/10

dawne numery: D.1392 egz. 10, MT.II.1131 egz. 10, MT-A-P/175

MT.Dep.3903/11

dawne numery: D.1392 egz. 11, MT.II.1131 egz. 11, MT-A-P/176

MT.Dep.3904

dawne numery: D.1393 egz. 1, MT.II.1132, MT-A-P/179

348. Cukiernica z pokrywą

MT.Dep.3907

dawne numery: D.1425, MT.II.1135, MT-A-P/140/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą ok. 13,5 cm, śr. 10,2 cm

Cukiernica z pokrywą okrągła, rozchylona prosto ku górze, z dwoma uchwytami w formie okrągłych koluszek przywartych do brzuśca, na okrągłej profilowanej podstawie. Pokrywa stożkowa, na wierzchu płasko ścięta, z uchwytem w formie gładkiej szyszeczki. Dekoracja: między uchwytami na brzuścu herb „Pogoń” na czerwonej tarczy pod złotą mitrą książęcą. Złoty szeroki pasek poniżej krawędzi na zewnątrz, drugi w profilu podstawy. Złote również uchwyty. Analogicznie zdobiona pokrywa: herbem i złotymi paskami (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829” w kolorze cynobrowym

Datowanie: 1829 rok

Bibliografia: Szkurlat 2011, s. 97.

349. Filiżanka (trzy sztuki)

MT.Dep.3908/1

dawne numery: D.1426 egz.1, MT.II.1136 egz. 1, MT-A-P/183/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,5 cm, śr. 6,4 cm

Filiżanka okrągła, prosto rozchylona ku górze, na okrągłej profilowanej podstawie z ostro łamanym uchem. Dekoracja: na osi ucha czerwona tarcza typu angielskiego obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń”, a nad nią złota mitra książęca. Szeroki złoty pasek poniżej krawędzi na zewnątrz i drugi wąski w profilu podstawy. Złoczone również ucho (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829” w kolorze cynobrowym, „22” - wycisk podszkliwny

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3908/1-3

Filiżanki

MT.Dep.3908/2

dawne numery: D.1426 egz.2, MT.II.1136 egz. 2, MT-A-P/184/1

MT.Dep.3908/3

dawne numery: D.1426 egz.3, MT.II.1136 egz. 3, MT-A-P/185/1

350. Filiżanka (trzy sztuki)

MT.Dep.3909/1

dawne numery: D.1427 egz.1, MT.II.1137 egz. 1, MT-A-P/186/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 5,9 cm, śr. 6,2 cm

Filiżanka okrągła, prosto rozchylona ku górze, na okrągłej nieco podniesionej profilowanej podstawie z ostro łamanym uchem. Na osi ucha czerwona tarcza typu angielskiego obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń”, a nad nią złota mitra książęca. Szeroki złoty pasek poniżej krawędzi na zewnątrz i drugi wąski w profilu podstawy. Złoczone również ucho (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829” w kolorze cynobrowym, „14” - wycisk podszkliwny

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3909/1-3

Filiżanki

MT.Dep.3909/2

dawne numery: D.1427 egz.2, MT.II.1137 egz. 2, MT-A-P/187/1

MT.Dep.3909/3

dawne numery: D.1427 egz.3, MT.II.1137 egz. 3, MT-A-P/188/1

351. Filiżanka (dziewięć sztuk)

MT.Dep.3911/2

dawne numery: D.1444 egz. 2, MT.II.1139 egz. 2, MT-A-P/206

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 5,5 cm, śr. wyl. 6,2 cm

Filiżanka okrągła, rozszerzająca się prosto ku górze, z okrągłym wywiniętym uchem w formie stylizowanej gałązki. Na osi ucha, w połowie wysokości brzuśca, czerwona tarcza typu angielskiego, obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń”, a nad nią złota mitra książęca. Złote paski poniżej krawędzi, jeden szerszy na zewnątrz, drugi węższy wewnątrz. Trzeci, jeszcze węższy, przy krawędzi podstawy. Ucho również złoczone (Idler 1984).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku rosyjskim i data „1829” w kolorze cynobrowym

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3911/1-8, MT.Dep.3912

Filiżanki

MT.Dep.3911/1

dawne numery: D.1444 egz. 1, MT.II.1139 egz. 1, MT-A-P/205

MT.Dep.3911/3

dawne numery: D.1444 egz. 3, MT.II.1139 egz. 3, MT-A-P/207

MT.Dep.3911/4

dawne numery: D.1444 egz. 4, MT.II.1139 egz. 4, MT-A-P/208

MT.Dep.3911/5

dawne numery: D.1444 egz. 5, MT.II.1139 egz. 5, MT-A-P/209

MT.Dep.3911/6

dawne numery: D.1444 egz. 6, MT.II.1139 egz. 6, MT-A-P/210

MT.Dep.3911/7

dawne numery: D.1444 egz. 7, MT.II.1139 egz. 7, MT-A-P/211

MT.Dep.3911/8

dawne numery: D.1444 egz. 8, MT.II.1139 egz. 8, MT-A-P/212

MT.Dep.3912

dawne numery: D.1445, MT.II.1140, MT-A-P/214

352. Talerz ażurowy

MT.Dep.3913

dawne numery: D.1186, MT.II.1141, MT-A-P/434

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 23,5 cm, wys. 3 cm

Talerz na owoce okrągły, płytki, z ukośną ażurową plecionką na otoku. Dekoracja: między ażurową plecionką a dnem szeroki pas w kolorze żółtym z zygzakowato wijącą się wstęgą w kolorze białym, z wąskimi paseczkami niebieskim i czerwonym przy krawędziach (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” w języku polskim i rosyjskim

Datowanie: około 1831 roku

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 170; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 131.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

353. Filiżanka (dwie sztuki)

MT.Dep.3914/1

dawne numery: D.1188 egz. 1, MT.II.1142 egz. 1, MT-A-P/393/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 4,2 cm, śr. wylewu 8 cm

Filiżanka prosta, lekko rozchylająca się ku górze, z rombowo wymodelowanym uszkiem. Poniżej krawędzi stylizowany złoty fryz palmetowy na przemian z gładkim pasem. Przy górnej krawędzi naczynia, przy podstawie i na uszku cienkie złote paseczki (Idler 1980).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku polskim i cyfra „29” w kolorze cynobrowym, „21” - ryt podszkliwny

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3921/2

Filiżanka

MT.Dep.3914/2

dawne numery: D.1188 egz. 2, MT.II.1142 egz. 2, MT-A-P/394/1

354. Spodek (dwie sztuki)

MT.Dep.3921/1

dawne numery: D.1779 egz. 1, MT.II.1149 egz. 1, MT-A-P/393/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 13 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły z prosto uniesionym do góry otokiem. Dekoracja poniżej krawędzi na otoku w formie stylizowanego fryzu palmetowego na przemian z gładkim pasem w kolorze złotym (Idler 1980).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku polskim i cyfra „29” w kolorze cynobrowym, „17” - ryt podszkliwny oraz kobaltowa kropka na pierścieniu podstawy

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3914/2

Spodek

MT.Dep.3921/2

dawne numery: D.1779 egz. 2, MT.II.1149 egz. 2, MT-A-P/394/2

355. Filiżanka (jedenaście sztuk)

MT.Dep.3917/1

dawne numery: D.1210 egz. 1, MT.II.1145 egz. 1, MT-A-P/11/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złączenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,4 cm, śr. 7,5 cm

Filiżanka w kształcie beczułki z uchem w formie wygiętej szyi łabędziej. Dekoracja złota w postaci pionowych wąskich pasków na całej powierzchni brzuśca, ujętych w dwa paski poziome poniżej krawędzi i przy podstawie. Złoczone również ucho (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Korzec” w języku polskim w kolorze cynobrowym, „21”- ryt podszkliwny

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy w złotopaskiz MT.Dep.3917/2-11, MT.Dep.3918/1-16

Filiżanki

MT.Dep.3917/2

dawne numery: D.1210 egz. 2, MT.II.1145 egz. 2, MT-A-P/12/1

MT.Dep.3917/3

dawne numery: D.1210 egz. 3, MT.II.1145 egz. 3, MT-A-P/13/1

MT.Dep.3917/4

dawne numery: D.1210 egz. 4, MT.II.1145 egz. 4, MT-A-P/14/1

MT.Dep.3917/5

dawne numery: D.1210 egz. 5, MT.II.1145 egz. 5, MT-A-P/15/1

MT.Dep.3917/6

dawne numery: D.1210 egz. 6, MT.II.1145 egz. 6, MT-A-P/16/1

MT.Dep.3917/7

dawne numery: D.1210 egz. 7, MT.II.1145 egz. 7, MT-A-P/17/1

MT.Dep.3917/8

dawne numery: D.1210 egz. 8, MT.II.1145 egz. 8, MT-A-P/18/1

MT.Dep.3917/9

dawne numery: D.1210 egz. 9, MT.II.1145 egz. 9, MT-A-P/19/1

MT.Dep.3917/10

dawne numery: D.1210 egz. 10, MT.II.1145 egz. 10, MT-A-P/20/1

MT.Dep.3917/11

dawne numery: D.1210 egz. 11, MT.II.1145 egz. 11, MT-A-P/21/1

356. Spodek (szesnaście sztuk)

MT.Dep.3918/1

dawne numery: D.1211 egz. 1, MT.II.1146 egz. 1, MT-A-P/11/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 14,7 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę okrągły o gładkim, łagodnie podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci wąskich pasków na całej powierzchni otoka, rozmieszczonych promieniście, w odstępach równych ich szerokości, ujętych w dwa paski – szerszy poniżej krawędzi, wąski okalający dno. W lustrze na środku kółko (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrzości, napis „Korzec” w języku polskim w kolorze cynobrowym, „14” – ryt podszkliwny

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Cykl, komplet: serwis śniadaniowy w złote paski z MT.Dep.3917/1-11, MT.Dep.3918/2-16

Spodki

MT.Dep.3918/2

dawne numery: D.1211 egz. 2, MT.II.1146 egz. 2, MT-A-P/12/2

MT.Dep.3918/3

dawne numery: D.1211 egz. 3, MT.II.1146 egz. 3, MT-A-P/13/2

MT.Dep.3918/4

dawne numery: D.1211 egz. 4, MT.II.1146 egz. 4, MT-A-P/14/2

MT.Dep.3918/5

dawne numery: D.1211 egz. 5, MT.II.1146 egz. 5, MT-A-P/15/2

MT.Dep.3918/6

dawne numery: D.1211 egz. 6, MT.II.1146 egz. 6, MT-A-P/16/2

MT.Dep.3918/7

dawne numery: D.1212 egz. 1, MT.II.1146 egz. 7, MT-A-P/17/2

MT.Dep.3918/8

dawne numery: D.1212 egz. 2, MT.II.1146 egz. 8, MT-A-P/18/2

MT.Dep.3918/9

dawne numery: D.1212 egz. 3, MT.II.1146 egz. 9, MT-A-P/19/2

MT.Dep.3918/10

dawne numery: D.1213 egz. 1, MT.II.1146 egz. 10, MT-A-P/20/2

MT.Dep.3918/11

dawne numery: D.1213 egz. 2, MT.II.1146 egz. 11, MT-A-P/21/2

MT.Dep.3918/12

dawne numery: D.1214 egz. 1, MT.II.1146 egz. 12, MT-A-P/22

MT.Dep.3918/13

dawne numery: D.1214 egz. 2, MT.II.1146 egz. 13, MT-A-P/23

MT.Dep.3918/14

dawne numery: D.1215, MT.II.1146 egz. 14, MT-A-P/24

MT.Dep.3918/15

dawne numery: D.1216, MT.II.1146 egz. 15, MT-A-P/25

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

MT.Dep.3918/16

dawne numery: D.1217, MT.II.1146 egz. 16, MT-A-P/26

357. Pokrywka (dziewiętnaście sztuk)

MT.Dep.3919/1

dawne numery: D.1336 egz. 1, MT.II.1147 egz. 1, MT-A-P/215

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 6,5 cm, wys. 2,5 cm

Pokrywka na filiżankę okrągła, płaska, z uchwytem w formie gładkiej szyszeczki. Dekoracja w formie szerokiego na ok. 0,5 cm złotego paska przy krawędzi, złożony również uchwyt (Idler 1986).

Datowanie: między 1820 a 1830 rokiem

Cykl, komplet: MT.Dep.3919/1-19

Pokrywki

MT.Dep.3919/2

dawne numery: D.1336 egz. 2, MT.II.1147 egz. 2, MT-A-P/216

MT.Dep.3919/3

dawne numery: D.1336 egz. 3, MT.II.1147 egz. 3, MT-A-P/217

MT.Dep.3919/4

dawne numery: D.1336 egz. 4, MT.II.1147 egz. 4, MT-A-P/218

MT.Dep.3919/5

dawne numery: D.1336 egz. 5, MT.II.1147 egz. 5, MT-A-P/219

MT.Dep.3919/6

dawne numery: D.1336 egz. 6, MT.II.1147 egz. 6, MT-A-P/220

MT.Dep.3919/7

dawne numery: D.1336 egz. 7, MT.II.1147 egz. 7, MT-A-P/221

MT.Dep.3919/8

dawne numery: D.1336 egz. 8, MT.II.1147 egz. 8, MT-A-P/222

MT.Dep.3919/9

dawne numery: D.1336 egz. 9, MT.II.1147 egz. 9, MT-A-P/223

MT.Dep.3919/10

dawne numery: D.1336 egz. 10, MT.II.1147 egz. 10, MT-A-P/224

MT.Dep.3919/11

dawne numery: D.1336 egz. 11, MT.II.1147 egz. 11, MT-A-P/225

MT.Dep.3919/12

dawne numery: D.1336 egz. 12, MT.II.1147 egz. 12, MT-A-P/226

MT.Dep.3919/13

dawne numery: D.1336 egz. 13, MT.II.1147 egz. 13, MT-A-P/227

MT.Dep.3919/14

dawne numery: D.1336 egz. 14, MT.II.1147 egz. 14, MT-A-P/228

MT.Dep.3919/15

dawne numery: D.1336 egz. 15, MT.II.1147 egz. 15, MT-A-P/229

MT.Dep.3919/16

dawne numery: D.1336 egz. 16, MT.II.1147 egz. 16, MT-A-P/230

MT.Dep.3919/17

dawne numery: D.1336 egz. 17, MT.II.1147 egz. 17, MT-A-P/231

MT.Dep.3919/18

dawne numery: D.1336 egz. 18, MT.II.1147 egz. 18, MT-A-P/232

MT.Dep.3919/19

dawne numery: D.1338, MT.II.1147 egz. 19, MT-A-P/233

358. Pokrywka (jedenaście sztuk)

MT.Dep.3920/1

dawne numery: D.1339 egz. 1, MT.II.1148 egz. 1, MT-A-P/180/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 3,3 cm, śr. 6,5 cm

Pokrywka od filiżanki okrągła, lekko stożkowa z uchwytem w formie ostro zakończonej, gładkiej szyszcзки. Dekoracja złota w formie szerokiego paska przy krawędzi i wąskiego okalającego również złocony uchwyt (Idler 1985).

Datowanie: 1829 rok

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 69.

Cykl, komplet: MT.Dep.3920/1-11

Pokrywki

MT.Dep.3920/2

dawne numery: D.1339 egz. 2, MT.II.1148 egz. 2, MT-A-P/181/2

MT.Dep.3920/3

dawne numery: D.1339 egz. 3, MT.II.1148 egz. 3, MT-A-P/182/2

MT.Dep.3920/4

dawne numery: D.1339 egz. 4, MT.II.1148 egz. 4, MT-A-P/183/2

MT.Dep.3920/5

dawne numery: D.1339 egz. 5, MT.II.1148 egz. 5, MT-A-P/184/2

MT.Dep.3920/6

dawne numery: D.1339 egz. 6, MT.II.1148 egz. 6, MT-A-P/185/2

MT.Dep.3920/7

dawne numery: D.1339 egz. 7, MT.II.1148 egz. 7, MT-A-P/186/2

MT.Dep.3920/8

dawne numery: D.1339 egz. 8, MT.II.1148 egz. 8, MT-A-P/187/2

MT.Dep.3920/9

dawne numery: D.1339 egz. 9, MT.II.1148 egz. 9, MT-A-P/188/2

MT.Dep.3920/10

dawne numery: D.1339 egz. 10, MT.II.1148 egz. 10, MT-A-P/189/2

MT.Dep.3920/11

dawne numery: D.1339 egz. 11, MT.II.1148 egz. 11, MT-A-P/191

359. Wazka (cukiernica)

MT.Dep.3949

dawne numery: D.1099, MT.II.1176, MT-A-P/414

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 12 cm, śr. ok. 15 cm, szer. 19 cm

Wazka (cukiernica) typu kantharos, półkulista, na okrągłej, rozchylającej się ku dołowi nodze, na płaskiej okrągłej podstawie, z dwoma okrągło owiniętymi, wystającymi poza wysokość naczynia uchami na osi. Brzusiec w kolorze liliowym, na jego tle po jednej i drugiej stronie między uchami dwie tarcze w kolorze białym z monogramami Klementyny Czartoryskiej i Eustachego Sanguszki: „CCS” i „ES”. Wazka wewnątrz całkowicie złocona, z szerokim grawerowanym ornamentem klasycystycznym poniżej krawędzi. Również złote obydwie ucha, noga z podstawą i pasek poniżej krawędzi na brzuścu (Idler 1982).

Datowanie: około 1815 roku

Bibliografia: Szkurlat 2011, s. 97, 199; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 131.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

360. Filiżanka (dwie sztuki)

MT.Dep.3991/1

dawne numery: D.1382 egz. 1, MT.II.1219 egz. 1, MT-A-P/164

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. wylewu 7 cm

Filiżanka w kształcie wybrzuszzonego kubeczka z lekko uformowanym uchem. Na osi ucha czerwona tarcza z herbem „Pogoń” pod złotą mitrą książęcą. Złote paski, szerszy poniżej krawędzi, drugi wąski przy podstawie. Szeroki złoty pasek poniżej krawędzi wewnątrz przechodzący w formie rozdwojonej na ucho (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności, napis „Ko-

rzec” w języku rosyjskim, „1829” w kolorze czerwonym

Datowanie: 1829 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3991/2

Filiżanka

MT.Dep.3991/2

dawne numery: D.1382 egz. 2, MT.II.1219 egz. 2, MT-A-P/165

361. Wazonik cylindryczny

MT.Dep.4028

dawne numery: D.1170, MT.II.1256, MT-A-P/415

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 8,7 cm, śr. 4,4 cm

Wazonik cylindryczny (naczynie na pióra?) w formie wysmukłego walca. Dekoracja w postaci szerokiego złotego paska poniżej krawędzi. Drugi węższy wewnątrz naczynia. Trzeci podobny przy podstawie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Ko-

rzec” w języku polskim, w kolorze cynobrowym

Datowanie: lata 20. XIX wieku

Udział w wystawie: Zamek Królewski w Warszawie – depozyt

2011-2017

362. Filiżanka

MT.Dep.4030

dawne numery: D.1222, MT.II.1258,
MT-A-P/437

Materiał, technika: porcelana; malowanie
podszkliwe, złocenie, szkliwienie
Wymiary: wys. 6,2 cm, szer. 8,3 cm

Filiżanka kształtu cylindrycznego z prostokątnym uchem. Dekoracja na białej powierzchni brzuśca, na osi ucha w postaci medalionu obrysowanego ornamentem perełkowym, w nim sylwetkowe popiersie Hieronima Sanguszki. Poniżej złoczonej krawędzi drobne paski ornamentów w kolorach czarnym i złotym (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: napis „Korzec” w kolorze czarnym, „5, II” - ryt podszkliwny

Datowanie: między 1810 a 1813 rokiem

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 201; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 131.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

363. Filiżanka

MT.Dep.4031

dawne numery: D.1225, MT.II.1259,

MT-A-P/436

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie
Wymiary: wys. 6,3 cm, szer. 8,2 cm

Filiżanka cylindryczna z prostokątnym uchem, w kolorze żółtym. Na osi ucha medalion w kolorze białym w złotym obramieniu w nim wielobarwnie malowane dwa ptaszki na gałązkach. Poniżej krawędzi wąski geometryczny ornament. Datacja obiektu wskazuje, iż dekoracja ta prawdopodobnie została wykonana przez Kazimierza Sobińskiego. Zachowały się nieliczne przykłady naczyń koreckich zdobionych w ten sposób. Analogiczny przykład tylko wraz ze spodkiem do kompletu znajduje się w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie. Najprawdopodobniej dekorowano tak wyłącznie serwisy do kawy i herbaty wykonywane na specjalne zamówienie (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: Korzec i „N2” w kolorze czerwonym, „D” - ryt
Datowanie: między 1790 a 1796 rokiem

Bibliografia: Szkurlat 2011, s. 185; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 130.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

364. Filiżanka

MT.Dep.4032

dawne numery: D.1238, MT.II.1260, MT-A-P/439

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 5 cm, szer. 7,3 cm

Filiżanka rozchylona regularnie ku górze z okrągło wywiniętym uchem. Dekoracja: na tle sztucznych krakelurów, na całej powierzchni, regularnie rozmieszczone kwiatki chabru. Przy górnej krawędzi zielony paseczek (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórci: oko opatrności i cyfra „12” w kolorze fioletowym, „II” - ryt podszkliwny

Datowanie: między 1815 a 1820 rokiem

365. Talerz

MT.Dep.4033

dawne numery: D.1296, MT.II.1261,
MT-A-P/435

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie
Wymiary: śr. 23,4 cm, wys. 2,6 cm

Talerz płytki, okrągły o gładkim otoku i równej krawędzi. Otok w kolorze żółtym z biegnącym wokół ornamentem empirowym w kolorze liliowym. Dno białe, dekoracja w lustrze na środku w postaci złotej rozety. Przy krawędzi złoty pasek (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórci: oko opatrności i napis „Korzec 8” w kolorze złotym

Datowanie: około 1815 roku

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 238.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

366. Filiżanka

MT.Dep.4034/1

dawne numery: D.1294, MT.II.1262 egz. 1, MT-A-P/438/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 10 cm, szer. 9,6 cm

Filiżanka kształtu kielichowego na okrągłej podstawie. Ucho wysokie, wywinięte w formie ślimacznicy. Dekoracja na całości malowidła naśladująca brązowy szylkret. Na tym poniżej krawędzi złoty ornament palmetowy ujęty w dwa również złote paski. Złocenia na uchu i podstawie (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności z promieniami i napis „Korzec 8” w kolorze złotym

Datowanie: około 1815 roku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2014, s. 131.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.4034/2

367. Spodek

MT.Dep.4034/2

dawne numery: D.1293, MT.II.1262 egz. 2, MT-A-P/438/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 14,3 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę okrągły z podniesionym otokiem i łagodnie wywiniętą krawędzią. Dekoracja: na całości malowidło naśladujące brązowy szylkret. Poniżej krawędzi na otoku złoty ornament palmetowy ujęty w dwa złote paski (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności z promieniami i „Korzec 8” w kolorze złotym

Datowanie: około 1815 roku

Bibliografia: Stadnicka-Hoffman 2014, s. 131.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.4034/1

368. Pokrywka (sześć sztuk)

MT-A-P/234

dawny numer: MT.II.658 egz. 1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 6,2 cm, wys. 2 cm

Pokrywka na filiżankę okrągłą, płaska o zaokrąglonej krawędzi ze złotym uchwytem w formie gładkiej szyszeczki. Dekorowana przy krawędzi w postaci szerokiego na 0,5 cm złotego paska (Idler 1986).

Datowanie: około 1829 roku

Cykl, komplet: MT-A-P/234 – MT-A-P/239

Pokrywki

MT-A-P/235

dawny numer: MT.II.658 egz. 2

MT-A-P/236

dawny numer: MT.II.658 egz. 3

MT-A-P/237

dawny numer: MT.II.658 egz. 4

MT-A-P/238

dawny numer: MT.II.658 egz. 5

MT-A-P/239

dawny numer: MT.II.658 egz. 6

369. Pokrywka (dwanaście sztuk)

MT-A-P/240

dawny numer: MT.II.659 egz. 1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 6 cm, wys. 2 cm

Pokrywka na filiżankę okrągłą, lekko wklęsła ze złotym uchwytem w formie gładkiej szyszeczki. Dekorowana w postaci złotego paska przy krawędzi (Idler 1986).

Datowanie: około 1829 roku

Cykl, komplet: MT-A-P/240 – MT-A-P/251

Pokrywki

MT-A-P/241

dawny numer: MT.II.659 egz. 2

MT-A-P/242

dawny numer: MT.II.659 egz. 3

MT-A-P/243

dawny numer: MT.II.659 egz. 4

MT-A-P/244

dawny numer: MT.II.659 egz. 5

MT-A-P/245

dawny numer: MT.II.659 egz. 6

MT-A-P/246

dawny numer: MT.II.659 egz. 7

MT-A-P/247

dawny numer: MT.II.659 egz. 8

MT-A-P/248

dawny numer: MT.II.659 egz. 9

MT-A-P/249

dawny numer: MT.II.659 egz. 10

MT-A-P/250

dawny numer: MT.II.659 egz. 11

MT-A-P/251

dawny numer: MT.II.659 egz. 12

370. Wazon - amfora

MT.Dep.4047/1

dawne numery: D.1340 egz. 1, MT.II.1275 egz. 1, MT-A-P/2791

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 33,5 cm, podstawa 9,5 x 9,5 cm

Wazon - amfora - kształtu jajowatego na profilowanej okrągłej nodze stojącej na kwadratowej podstawie z malowidłem naśladowującym marmurek. Szyjka wysmukła, lekko rozszerzająca się, zakończona szeroko wywiniętym kołnierzem. Krawędzie białe. Na osi naczynia dwa wysoko wywinięte ucha z empirowymi dekoracjami plastycznymi zakończone baraniami głowami. Całość złocona, po jednej stronie prostokątna miniatura przedstawiająca wielobarwnie malowany krajobraz z dużym domostwem (młynem?) stojącym wśród drzew nad rzeką. Na pierwszym planie para wieśniaków z psem i kobieta piorąca w rzece bieliznę, dalej dwóch mężczyzn w czółnie. Po drugiej stronie wazonu rytowany w złotym tle wazon z kwiatami ujęty w girlandy. Na uchach białe reliefy (Idler 1988).

Miejsce powstania/znalezienia: Polska, Korzec (?)

Datowanie: między 1820 a 1832 rokiem (?)

Cykl, komplet: z MT.Dep.4047/2

371. Wazon - amfora

MT.Dep.4047/2

dawne numery: D.1340 egz. 2, MT.II.1275 egz. 2, MT-A-P/2792

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 33,5 cm, podstawa 9,5 x 9,5 cm

Wazon - amfora - kształtu jajowatego na profilowanej okrągłej nodze stojącej na kwadratowej podstawie z malowidłem naśladowującym popielaty marmurek. Szyjka wysmukła, lekko rozszerzająca się, zakończona szeroko wywiniętym kołnierzem. Krawędzie białe. Na osi naczynia dwa wysoko wywinięte ucha z empirowymi dekoracjami plastycznymi, zakończone baraniami głowami. Całość złocona. Po jednej stronie wazonu prostokątna miniatura w rytowanej ramie przedstawiająca wielobarwnie malowany krajobraz z piętrowym domem z basztą (młyn?) stojącym wśród drzew z płynącą pod spodem rzeczką. Z lewej strony miniatury zakręcająca polna droga, a na niej kobieta na mule, obok mężczyzna i pies. Po drugiej stronie wazonu rytowany w złotym tle wazon z kwiatami ujęty w girlandy. Na uchach białe reliefy. Jedno ucho odtłuczone (Idler 1988).

Miejsce powstania/znalezienia: Polska, Korzec (?)

Datowanie: między 1820 a 1832 rokiem (?)

Cykl, komplet: z MT.Dep.4047/1

372. Dzbanek z pokrywą

MT.Dep.3915/1

dawne numery: D.1192, MT.II.1143 egz. 1, MT-A-P/445/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. bez pokr. 9,7 cm, wys. z pokr. 12,2 cm, śr. podst. 4,5 cm

Dzbanek (kafeteria) z pokrywą, gruszkowaty z uchem w formie gałązki z plastycznymi listkami przy nasadzie i dzióbkiem w kształcie konchy z plastycznym liściem od spodu. Pokrywa kopulasta z uchwytem w formie pąka kwiatowego. Po obu stronach brzuśca po jednym dużym barwnie malowanym bukicie różnych kwiatów z tulipanem w kolorze fioletowo-żółtym. Obok małe rzuciki kwiatowe i owady. Krawędzie złocone. Przykład falsyfikatu koreckiego (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i „Korzec” w kolorze czerwonym

Datowanie: XIX wiek

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 260; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 134.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3915/1-8, MT.Dep.4036

373. Dzbanek z pokrywą

MT.Dep.3915/2

dawne numery: D.1193, MT.II.1143 egz. 2, MT-A-P/446/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. bez pokr. 12,7 cm, wys. z pokr. 14,2 cm, śr. podst. 6 cm

Dzbanek (kafeteria) z pokrywą gruszkowaty z uchem w formie gałązki z plastycznymi listkami przy nasadzie i dzióbkiem w kształcie konchy z plastycznym liściem od spodu. Po obu stronach brzuśca po jednym dużym barwnie malowanym bukicie różnych kwiatów z tulipanem w kolorze fioletowo-żółtym. Obok małe rzuciki kwiatowe i owady. Krawędzie złocone. Przykład falsyfikatu koreckiego (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i „Korzec” w kolorze czerwonym

Datowanie: XIX wiek

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 260; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 134.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3915/1-8, MT.Dep.4036

374. Cukiernica z pokrywką

MT.Dep.3915/3

dawne numery: D.1189, MT.II.1143 egz. 3, MT-A-P/447/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. ok. 8 cm, śr. wylewu 7 cm

Cukiernica z pokrywką gruszkowata. Pokrywa kopulasta z uchwytem w formie plastycznej róży z podobnymi listkami. Dekoracja malowana wielobarwnie w formie dużego bukietu różnych kwiatów z tulipaniem fioletowo-żółtym oraz mniejszych rzucików kwiatowych i owadów. Pokrywa zdobiona podobnie. Krawędzie złoczone. Przykład falsyfikatu koreckiego (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrznosci i „Korzec” w kolorze czerwonym

Datowanie: XIX wiek

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 260; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 134.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3915/1-8, MT.Dep.4036

375. Spodek

MT.Dep.3915/4

dawne numery: D.1209 egz. 3, MT.II.1143 egz. 9, MT-A-P/450/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 13 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę okrągły o gładkim, ukośnie podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja malowana wielobarwnie w formie jednego dużego bukietu różnych kwiatów z tulipaniem fioletowo-żółtym na środku w lustrze oraz trzech mniejszych rzucików kwiatowych i trzech owadów na otoku rozmieszczonych na przemian. Krawędź złoczona. Przykład falsyfikatu koreckiego (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrznosci i „Korzec” w kolorze czerwonym

Datowanie: XIX wiek

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 260; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 134.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3915/1-8, MT.Dep.4036

376. Filiżanka

MT.Dep.3915/5

dawne numery: D.1208 egz. 1, MT.II.1143 egz. 5, MT-A-P/449/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6 cm, szer. 8,5 cm

Filiżanka cylindryczna, z owalnie wywiniętym uchem w formie gałązki. Dekoracja malowana wielobarwnie w formie jednego dużego bukietu kwiatowego z fioletowo-żółtym tulipaniem oraz mniejszych rzucików kwiatowych i owadów. Krawędź górna i dolna oraz ucho złoczone. Przykład falsyfikatu koreckiego (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i „Korzec” – czerwone

Datowanie: XIX wiek

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 260, Stadnicka-Hoffman 2014, s. 134.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3915/1-8, MT.Dep.4036

377. Filiżanka

MT.Dep.3915/6

dawne numery: D.1208 egz. 2, MT.II.1143 egz. 6, MT-A-P/450/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. ok. 6 cm, szer. 8,5 cm

Filiżanka cylindryczna, z owalnie wywiniętym uchem w formie gałązki. Dekoracja malowana wielobarwnie w formie jednego dużego bukietu kwiatowego z fioletowo-żółtym tulipaniem oraz mniejszych rzucików kwiatowych i owadów. Krawędź górna i dolna oraz ucho złoczone. Przykład falsyfikatu koreckiego (Idler 1986).

Datowanie: XIX wiek

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 260; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 134.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3915/1-8, MT.Dep.4036

378. Spodek

MT.Dep.3915/7

dawne numery: D.1209 egz. 1, MT.II.1143 egz. 7, MT-A-P/448/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 13,8 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę okrągły o gładkim, ukośnie podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja malowana wielobarwnie w formie jednego dużego bukietu różnych kwiatów z tulipaniem fioletowo-żółtym na środku w lustrze oraz trzech mniejszych rzucików kwiatowych i trzech owadów na otoku rozmieszczonych na przemian. Krawędź złocona. Przykład falsyfikatu koreckiego (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i napis „Korzec” – czerwone

Datowanie: XIX wiek

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 260; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 134.

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3915/1-8, MT.Dep.4036

379. Spodek

MT.Dep.3915/8

dawne numery: D.1209 egz. 2, MT.II.1143 egz. 8, MT-A-P/449/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 13,8 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę okrągły o gładkim, ukośnie podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja malowana wielobarwnie w formie jednego dużego bukietu różnych kwiatów z tulipaniem fioletowo-żółtym na środku w lustrze oraz trzech mniejszych rzucików kwiatowych i trzech owadów na otoku rozmieszczonych na przemian. Krawędź złocona. Przykład falsyfikatu koreckiego (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i „Korzec” – czerwone

Datowanie: XIX wiek

Bibliografia: Szkurłat 2011, s. 260; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 134.

Cykl, komplet: MT.Dep.3915/1-8, MT.Dep.4036

380. Taca

MT.Dep.4036

dawne numery: D.1297, MT.II.1264, MT-A-P/444

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: dł. 45,5 cm, szer. 32,5 cm

Taca owalna z serwisu kawowego o podniesionym otoku z czterema plastycznymi motywami rokajowymi przy krawędzi, rozmieszczonymi symetrycznie. Dekoracja malowana wielobarwnie w postaci jednego dużego bukietu z tulipaniem w kolorze fioleto-

wo-złotym na środku dna i czterech małych wokoło. Między nimi różne owady. Dno nieszkliwione. Przykład falsyfikatu koreckiego (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: oko opatrności i „Korzec” w kolorze czerwonym

Datowanie: XIX wiek

Bibliografia: Szkuřat 2011, s. 260; Stadnicka-Hoffman 2014, s. 134.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3915/1-8, MT.Dep.4036

Sygnatury manufaktury

Lata 1805-1821
MT.Dep.3360

Okolo 1815 roku
MT.Dep.4033

Lata 20. XIX wieku
MT.Dep.3416/1

1829 rok
MT.Dep.3410/1

9. _____
Manufaktura
w Baranówce

Po pożarze manufaktury koreckiej Michał Mezer w 1804 roku przeszedł do fabryki porcelany i fajansu w Baranówce położonej na Wołyniu, niedaleko Korca. Baranówka należała do majątności Adama Walewskiego, a powstała z inicjatywy jego żony Józefy – dziedziczki dóbr baranowieckich, córki Kaspra Lubomirskiego¹. Około 1825 roku majątek baranowiecki odziedziczyła jej córka Izabela Walewska, która była żoną Rosjanina Sergieja Gagarina. Następnie majątek przeszedł w ręce ich córki Marii². Dyrektorem fabryki został Michał Mezer, który sprowadził ze sobą z Korca grupę wykwalifikowanych fachowców. Dzięki temu już od samego początku posiadała wysoki poziom produkcji, dorównujący Korcowi. Zauważalne było to także w stylu dekoracji, który od początku zbliżony był do Korca. Występowały również wzory i naśladownictwo innych manufaktur. Mimo braku własnych projektantów na przestrzeni następných dwudziestu lat Baranówka wypracowała swój własny styl i uważano, iż była najbardziej polską wytwórnią, jeśli chodzi o zdobnictwo wyrobów³.

W 1820 roku, po śmierci Michała Mezera, kierownictwa fabryki nie objęli współpracujący z nim synowie Konstantyn i Seweryn. Dyrektorem został Kazimierz – drugi z jego sześciu synów. On następnie przekazał ją swojemu synowi Józefowi⁴. O tym, że manufaktura była dobrze zarządzana przez Mezerów, świadczy fakt uzyskania około 1825 roku przywileju znakowania wyrobów godłem państwowym przyznanym za wykonanie wazonów dla cara Aleksandra I⁵.

W 1895 roku Józef Mezer, pełniący funkcję dyrektora technicznego wytwórni, sprzedał ją Michałowi Gripariemu. Ten wraz z synami Piotrem i Markiem rozbudowali i unowocześnili zakład w Baranówce i sprowadzili francuskich modelerów z Limoges⁶. Przez pewien czas Gripari stosował oznakowanie zawierające swój monogram⁷. Jeszcze w 1894 roku manufaktura wytwarzała dobrej jakości porcelanę stołową. Dowodem na to jest pochodząca z tego roku patera z ornamentem roślinnym, która znajduje się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie⁸. Z powodu wzrostu zapotrzebowania na ceramikę techniczną manufaktura w coraz większym stopniu realizowała zamówienia budowlane oraz wyroby kamionkowe, tj. rury kanalizacyjne

oraz cegły szamotowe. W 1917 roku Baranówka została upaństwowiona przez Rosjan⁹.

W pierwszym okresie działalności manufaktury wytwarzana była w niej urozmaicona porcelana stołowa: różnej wielkości i kształtu talerze, półmiski, sosjerki, wazy na zupe oraz galanteria w postaci obręczy na serwety czy zestawów do przypraw. Popularne były również wieloosobowe serwisy śniadaniowe oraz małe, jedno- lub dwuosobowe, serwisy kawowe¹⁰. Poza powtórzeniami koreckimi warto zwrócić uwagę na piękne filiżanki o urozmaiconych formach: w kształcie czerpaka z wysokim uchem ślimacznicy, wysmukła o wywiniętym brzegu osadzona na nóżce, niska zaokrąglona do dołu czy wreszcie niewielka w typie walca¹¹. Jeśli chodzi o dekoracje, pojawiają się różnorodne paski, godła kryte emaliami oraz portrety, pejzaże i włoskie ruiny¹². W szczytowym okresie produkcji w Baranówce pojawiły się unikatowe zdobienia w postaci miniatur krajobrazowych i portretowych, które zwracały uwagę swoim realizmem. Do wyjątkowych przedstawień należały polskie zabytki, np. zamek w Ujazdowie, świątynia Sybilli w Puławach czy zamek w Baranowie. Popularne baranowieckie miniatury przedstawiały z kolei bohaterów narodowych: Tadeusza Kościuszkę i księcia Józefa Poniatowskiego¹³.

W ceramice użytkowej stosowano tła o kolorach żywych oraz popularne w tym czasie zdobienia kwiatowe w postaci bukietów lub rozrzuconych pojedynczych rzucików na dnie lub zewnętrznej części naczynia. Przeważały kwiaty polne: głóg, pierwiosnek, bławatek, niezapominajki, stokrotki i maki. Odrębnym motywem zdobniczym były gałązki z liśćmi dębu i żołądziami, sitowie, kłosy zboża oraz winna latorośl¹⁴.

Najstarszą marką stosowaną w fabryce w Baranówce w latach 1804-1810 były trzy gwiazdki ustawione w trójkąt i malowane błękitem naszkliwnie. Następnie dodano napis „Baranówka” malowany czernią, brązem i czerwienią do około 1815-1820 roku. Od tego czasu do 1825 roku występował również sam napis „Baranówka” w różnych kolorach. Od 1825 roku określono nową sygnaturę w postaci dwugłowego orła carskiego z napisem „Baranówka” (alfabetem łacińskim lub cyrylicą), malowane naszkliwnie kolorem czarnym lub czerwonym. Dodatkowo w latach 1827-1830 pojawiło się nazwisko „Mezer” w języku rosyjskim oraz

1 A. Szkurłat, A. Wasilewski, *Polskie białe złoto. Porcelana z Korca i Baranówki z kolekcji Andrzeja Wasilewskiego. Katalog wystawy. Zamek Królewski w Warszawie 12 maja – 9 lipca 2017*, Warszawa 2017, s. 8.

2 Tamże.

3 L. Chrościcki, *Porcelana – znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1974, s. 37.

4 E. Kowicka, M. i J. Łosiowie, L. Winogradow, *Polska porcelana*, Wrocław 1975, s. 55.

5 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 37.

6 A. Szkurłat, A. Wasilewski, *Polskie...*, dz. cyt., s. 8-9.

7 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 39.

8 Tamże.

9 A. Szkurłat, A. Wasilewski, *Polskie...*, dz. cyt., s. 8-9.

10 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 37.

11 Tamże.

12 R.S. Ryszard, *Porcelana od baroku do empiru*, Warszawa 1964, s. 98.

13 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 39.

14 Tamże, s. 38.

rok produkcji¹⁵. Kolejnym znakiem z lat trzydziestych XIX wieku, używanym do 1895 roku, był napis „Baranówka” (alfabetem łacińskim lub cyrylicą) w kolorze czerwonym lub brązowym. Natomiast w okresie Gripariego (1895-1914) posługiwano się sygnaturą w postaci drukowanej pieczętki z lwem pod koroną z napisem u góry „Baranovka”, u dołu „Fonde”¹⁶.

W depozycie tarnowskiego Muzeum zbiorów obiektów z manufaktury w Baranówce jest o wiele skromniejszy od Korca, lecz wartość i tej kolekcji jest nie do przecenienia. Uwagę nie tylko znawców przyciąga przede wszystkim serwis z geometrycznym ornamentem ze złotych kółek z około 1825 roku oraz wyróżniająca się interesująca formą rynka z pokrywą.

The Baranówka Manufactory

Summary

After the fire of the Korets manufactory, in 1804 Michał Mezer transferred to the factory of porcelain and faience to Baranówka, located in Volhynia near Korets. Baranówka was a part of Adam Walewski's estate, and it was established on the initiative of his wife Józefa – a heiress of Baranówka estate, Kasper Lubomirski's daughter. In circa 1825 Baranówka estate was inherited by her daughter, Izabela Walewska, who was a wife to a Russian, Sergej Gagarin, and then the estate was taken over by their daughter Maria.

Michał Mezer was the director of the factory. He brought a group of qualified experts with him from Korets. Owing to that, from the very beginning it had a high quality production, equal to that of Korets. It was also visible in the style of decorations, which was similar to the one of Korets from the very beginning. As a result of the lack of own designers there are also patterns and imitation of other manufactories. However, their shortage over the next twenty years resulted in the finding that Baranówka was the most Polish factory as for the decoration of goods.

In 1820, after Michał Mezer's death, the management of the factory was not taken over by his sons, Konstantyn and Seweryn, who worked with him. It was Kazimierz, the second of Mezer's six sons, who became the director, and who then gave it to his son, Józef. The manufactory was managed well by Mezer's sons. It is proven by the fact of obtaining in about 1825 the privilege of marking goods with the national emblem for making vases for Tsar Alexander I. In 1895 Józef, performing the function of the technical director, sold the factory to Michał Gripari. With his sons Piotr and Marek, Gripari extended and modernized the Baranówka plant and brought French modellers from Limoges. Due to an increase in the interest in demand for technical ceramics, to a greater and greater extent the manufactory fulfilled construction orders and stoneware, namely drainpipes and chamotte brick.

In 1917 Baranówka was nationalized by Russians after the revolution. In the first period of its activity, varied porcelain tableware was produced. Breakfast sets for several persons and small coffee sets for one – two persons were also popular. In the peak period of production, unique decorations occurred in the form of landscape and portrait miniatures, which drew attention with their realism.

The oldest mark used in the Baranówka factory in the years 1804-1810 were three stars arranged in a triangle and painted blue with the on-glaze technique. Then the Baranówka inscription occurred, painted black, brown and red, till about 1815-1820. Until 1825, also the Baranówka alone inscription in different colours occurred.

From 1825 a new signature was defined in the form of a double-headed Tsar eagle and the Baranówka inscription (in Latin alphabet or in Cyrillic script) painted with the on-glaze method black or red. Moreover, in the years 1827-1830 the name of Mezer appeared in Russian, as well as the year of production could be seen. The next mark dating back to the period from 1830s to 1895 was the Baranówka inscription (in Latin alphabet or in Cyrillic script) in red or dark brown. On the other hand, in Gripari's period, 1895-1914, a signature was used in the form of a printed stamp with a lion under the crown with the top Baranówka inscription and the bottom Fonde inscription.

15 A. Szkurlat, A. Wasilewski, *Polskie...*, dz. cyt., s. 106.

16 Tamże.

381. Imbryk z pokrywką

MT.Dep.3333

dawne numery: MT.II.460, MT-A-P/482/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 13,8 cm, śr. podstawy 8,2 cm

Imbryk z pokrywką kulisty, lekko spłaszczony z szyjką rozchyloną z jednej strony wyższą, a od strony niższej przechodzącą w wysoko okrągło wywinięte ucho. W szyjce osadzona wypukła pokrywka ze złotym uchwytem w formie gałki. Dzióbek wychodzący z brzuśca łagodnie wygięty, lekko uniesiony ku górze. Dekoracja złota w postaci pasków przy krawędzi szyjki, między szyjką a brzuścem i przy podstawie. Złożona cała powierzchnia szyjki od wewnątrz, złocenie szerokim pasem przechodzi na ucho. Na dzióbku w pionie symetryczna gałązka z coraz mniejszych listków ujętych palmetką, po obu jej stronach rzędy podwójnych kropek. Złoty pasek również przy krawędzi dzióbka (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szklwie

Datowanie: 1830 rok

382. Pokrywka (trzy sztuki)

MT.Dep.3336/1

dawne numery: MT.II.463 egz. 1, MT-A-P/648/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 12,5 cm, śr. 26 cm

Pokrywka półmiska okrągła, profilowana w dolnej części cylindryczna, z uchwytem w formie wywiniętego pędu liści. Dekoracja barwna na części wklęsłej w formie fryzu złożonego z gałązek z listkami oraz owocem i kwiatem poziomki na przemian. Przy krawędzi szerszy pasek złoty, obok niego drugi wąski, związany w owalną kuleczkę w miejscu gałązek. Złocenia na uchwycie (Idler 1982).

Datowanie: 1805 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3336/1-3

Pokrywy

MT.Dep.3336/2

dawne numery: MT.II.463 egz. 2, MT-A-P/649

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

MT.Dep.3336/3

dawne numery: MT.II.463 egz. 3, MT-A-P/650

383. Półmisek

MT.Dep.3338

dawne numery: MT.II.465, MT-A-P/648/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 33,5 cm, wys. 6 cm

Półmisek okrągły, głęboki o gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja barwna na otoku w formie fryzu złożonego z gałązek z listkami oraz owocem i kwiatem poziomeki. Na przemian przy krawędzi szerszy pasek złoty, obok niego drugi wąski. Na dnie trzy małe gałązki z listkami i kwiatem poziomeki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: trzy gwiazdki w układzie trójkątnym w kolorze niebieskim, pod nimi napis „Baranówka” w języku polskim

Datowanie: 1805 rok

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3336/2

384. Filiżanka

MT.Dep.3365

dawne numery: MT.II.492, MT-A-P/653

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,5 cm, śr. wylewu 10 cm

Filiżanka kształtu kielichowego, na okrągłej prostej nóżce. Brak uszka, odtłuczone. Dekoracja: na całej powierzchni brzuśca drobne kwiatki chabru w kolorze niebieskim z zielonymi listeczkami. Przy krawędzi brzuśca i podstawy wąskie zielone paski (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie

Datowanie: 1825 rok

385. Salaterka

MT.Dep.3366

dawne numery: MT.II.493, MT-A-P/655

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 22,8 cm, wys. 5 cm

Salaterka okrągła, głęboka o łagodnie podniesionym otoku. Dekoracja w formie małych kwiatków chabru z listkami na całej powierzchni (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: napis „Baranówka” w języku rosyjskim, nad nim orzeł dwugłowy w kolorze czarnym

Datowanie: około 1825 roku

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

386. Rynka z pokrywą - bigońnica (dwie sztuki)

MT.Dep.3369

dawne numery: MT.II.496, MT-A-P/651/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 16,5 cm, śr. 24 cm

Rynka z pokrywą (bigońnica) cylindryczna z walcowatym, karbowanym uchwytem do mocowania drewnianej rączki. Pokrywa kopulasta z uchwytem guzikowym. Dekoracja w formie fryzu z liści winnej latorośli przy krawędziach brzuśca i pokrywy w kolorze brązowym (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł dwugłowy w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim oraz „828” - w kolorze czarnym

Datowanie: 1828 rok

Bibliografia: Szkurłat, Wasilewski 2017, s. 106-107.

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3370

Rynka z pokrywą - bigońnica

MT.Dep.3370

dawne numery: MT.II.497, MT-A-P/652/1-2

387. Spodek (trzy sztuki)

MT.Dep.3382

dawne numery: MT.II.509, MT-A-P/479

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 16,9 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku podniesionym ku górze pod kątem rozwartym. Dekoracja geometryczna, złota: poniżej krawędzi na otoku, obiegający wokół ornament z zachodzących na siebie kółek, przeciętych w połowie, ujętych z obu stron paskami, jednym nieregularnym z gwiazdkami, drugim obok równym. Koło na wgłębieniu dna obrysowane złotym paskiem (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski (dwugłowy pod koroną) w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim w kolorze czerwonym, punkt kobaltowy przy krawędzi dna

Datowanie: 1825 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3383/1-2

Spodki

MT.Dep.3383/1

dawne numery: MT.II.510 egz. 1, MT-A-P/480

MT.Dep.3383/2

dawne numery: MT.II.510 egz. 2, MT-A-P/481

388. Maselniczka

MT.Dep.3386

dawne numery: MT.II.513 elem. 1, MT-A-P/486/1

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 5 cm, śr. wylewu 12 cm

Maselniczka, okrągła, łagodnie rozchylona ku górze. Dekoracja złota w postaci dwóch pasków na brzuścu, jednego poniżej krawędzi, drugiego przy podstawie (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szklwie

Datowanie: 1830 rok

389. Spodek (piętnaście sztuk)

MT.Dep.3399/1

dawne numery: MT.II.525 egz. 1, MT-A-P/537

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 13,5 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę mały, okrągły o gładkim silnie podniesionym otoku i lekko wywiniętej krawędzi. Dekoracja złota w postaci szerokiego paska przy krawędzi, drugiego oddzielającego otok od dna oraz kropki na środku dna (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórnici: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szklwicie

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3399/1-15

Spodki

MT.Dep.3399/2

dawne numery: MT.II.525 egz. 2, MT-A-P/538

MT.Dep.3399/3

dawne numery: MT.II.525 egz. 3, MT-A-P/539

MT.Dep.3399/4

dawne numery: MT.II.525 egz. 4, MT-A-P/540

MT.Dep.3399/5

dawne numery: MT.II.525 egz. 5, MT-A-P/541

MT.Dep.3399/6

dawne numery: MT.II.525 egz. 6, MT-A-P/542

MT.Dep.3399/7

dawne numery: MT.II.525 egz. 7, MT-A-P/543

MT.Dep.3399/8

dawne numery: MT.II.525 egz. 8, MT-A-P/544

MT.Dep.3399/9

dawne numery: MT.II.525 egz. 9, MT-A-P/545

MT.Dep.3399/10

dawne numery: MT.II.525 egz. 10, MT-A-P/546

MT.Dep.3399/11

dawne numery: MT.II.525 egz. 11, MT-A-P/547

MT.Dep.3399/12

dawne numery: MT.II.525 egz. 12, MT-A-P/548

MT.Dep.3399/13

dawne numery: MT.II.525 egz. 13, MT-A-P/549

MT.Dep.3399/14

dawne numery: MT.II.525 egz. 14, MT-A-P/550

MT.Dep.3399/15

dawne numery: MT.II.525 egz. 15, MT-A-P/551

390. Spodek (osiem sztuk)

MT.Dep.3400/1

dawne numery: MT.II.526 egz. 1, MT-A-P/552

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie
Wymiary: śr. 15,5 cm, wys. 2,8 cm

Spodek pod filiżankę duży, okrągły o gładkim silnie podniesionym otoku i równej, lekko wywiniętej krawędzi. Dekoracja złota w postaci dwóch wąskich pasków, jednego przy krawędzi i drugiego oddzielającego otok od dna (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3400/1-8

Spodki

MT.Dep.3400/2

dawne numery: MT.II.526 egz. 2, MT-A-P/553

MT.Dep.3400/3

dawne numery: MT.II.526 egz. 3, MT-A-P/554

MT.Dep.3400/4

dawne numery: MT.II.526 egz. 4, MT-A-P/555

MT.Dep.3400/5

dawne numery: MT.II.526 egz. 5, MT-A-P/556

MT.Dep.3400/6

dawne numery: MT.II.526 egz. 6, MT-A-P/557

MT.Dep.3400/7

dawne numery: MT.II.526 egz. 7, MT-A-P/558

MT.Dep.3400/8

dawne numery: MT.II.526 egz. 8, MT-A-P/559

391. Talerzyk deserowy

MT.Dep.3402

dawne numery: MT.II.528, MT-A-P/564

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie
Wymiary: śr. 16,7 cm, wys. 1,2 cm

Talerzyk deserowy, okrągły o gładkim lekko wywiniętym i profilowanym otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci szerokiego paska z niteczką przy krawędzi, drugiego oddzielającego otok od dna oraz dużej kropki na środku dna (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie, punkt kobaltowy przy krawędzi dna

Datowanie: około 1830 roku

392. Talerz deserowy (dwie sztuki)

MT.Dep.3403

dawne numery: MT.II.529, MT-A-P/565

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 15,5 cm, wys. 1,2 cm

Talerzyk deserowy, okrągły o gładkim lekko wywiniętym i profilowanym otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci szerokiego paska z niteczką przy krawędzi, drugiego oddzielającego otok od dna oraz dużej kropki na środku w lustrze (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szklwie, punkt kobaltowy przy krawędzi dna

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3404

Talerzyk deserowy

MT.Dep.3404

dawne numery: MT.II.530, MT-A-P/566

393. Talerzyk deserowy

MT.Dep.3405

dawne numery: MT.II.531, MT-A-P/567

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 16,8 cm, wys. 1 cm

Talerzyk deserowy, okrągły o gładkim lekko wywiniętym i profilowanym otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci szerokiego paska z niteczką przy krawędzi oraz dużej kropki w lustrze na środku (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szklwie, punkt kobaltowy przy krawędzi dna

Datowanie: około 1830 roku

394. Spodek (trzy sztuki)

MT.Dep.3406/1

dawne numery: MT.II.532 egz. 1, MT-A-P/568

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 16,4 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o gładkim podniesionym pod kątem rozwartym otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci szerokiego paska przy krawędzi, drugiego, oddzielającego otok od dna oraz dużej kropki na środku w lustrze (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szklwie

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3406/1-3

Spodki

MT.Dep.3406/2

dawne numery: MT.II.532 egz. 2, MT-A-P/569

MT.Dep.3406/3

dawne numery: MT.II.532 egz. 3, MT-A-P/570

395. Spodek (dwadzieścia sztuk)

MT.Dep.3407/1

dawne numery: MT.II.533 egz. 1, MT-A-P/487/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 16,3 cm, wys. 1,8 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o gładkim podniesionym pod kątem rozwartym otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci szerokiego paska przy krawędzi, drugiego, oddzielającego otok od dna oraz dużej kropki na środku w lustrze (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3407/1-16, MT.Dep.3408/1-2, MT.Dep.3409/1-2

Spodki

MT.Dep.3407/2

dawne numery: MT.II.533 egz. 2, MT-A-P/488/2

MT.Dep.3407/3

dawne numery: MT.II.533 egz. 3, MT-A-P/489/2

MT.Dep.3407/4

dawne numery: MT.II.533 egz. 4, MT-A-P/490/2

MT.Dep.3407/5

dawne numery: MT.II.533 egz. 5, MT-A-P/491/2

MT.Dep.3407/6

dawne numery: MT.II.533 egz. 6, MT-A-P/492/2

MT.Dep.3407/7

dawne numery: MT.II.533 egz. 7, MT-A-P/493/2

MT.Dep.3407/8

dawne numery: MT.II.533 egz. 8, MT-A-P/494/2

MT.Dep.3407/9

dawne numery: MT.II.533 egz. 9, MT-A-P/495/2

MT.Dep.3407/10

dawne numery: MT.II.533 egz. 10, MT-A-P/496/2

MT.Dep.3407/11

dawne numery: MT.II.533 egz. 11, MT-A-P/497/2

MT.Dep.3407/12

dawne numery: MT.II.533 egz. 12, MT-A-P/498/2

MT.Dep.3407/13

dawne numery: MT.II.533 egz. 13, MT-A-P/499/2

MT.Dep.3407/14

dawne numery: MT.II.533 egz. 14, MT-A-P/500/2

MT.Dep.3407/15

dawne numery: MT.II.533 egz. 15, MT-A-P/501/2

MT.Dep.3407/16

dawne numery: MT.II.533 egz. 16, MT-A-P/502/2

MT.Dep.3408/1

dawne numery: MT.II.534 egz. 1, MT-A-P/571

MT.Dep.3408/2

dawne numery: MT.II.534 egz. 2, MT-A-P/572

MT.Dep.3409/1

dawne numery: MT.II.535 egz. 1, MT-A-P/573

MT.Dep.3409/2

dawne numery: MT.II.535 egz. 2, MT-A-P/574

396. Filiżanka (dwadzieścia dziewięć sztuk)

MT.Dep.3502/1

dawne numery: MT.II.628 egz. 1, MT-A-P/487/1

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 5 cm, śr. z uchem 11,5 cm

Filiżanka kształtu kielichowatego, na okrągłej nóżce, z ostro łamanym uchem. Dekoracja złota w postaci pasków przy krawędzi, szerokiego z nitczką wewnątrz i wąskiego na zewnątrz, oraz paska na nóżce. Złoczone również ucho (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szklwie

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3502/1-29

Filiżanki

MT.Dep.3502/2

dawne numery: MT.II.628 egz. 2, MT-A-P/488/1

MT.Dep.3502/3

dawne numery: MT.II.628 egz. 3, MT-A-P/489/1

MT.Dep.3502/4

dawne numery: MT.II.628 egz. 4, MT-A-P/490/1

MT.Dep.3502/5

dawne numery: MT.II.628 egz. 5, MT-A-P/491/1

MT.Dep.3502/6

dawne numery: MT.II.628 egz. 6, MT-A-P/492/1

MT.Dep.3502/7

dawne numery: MT.II.628 egz. 7, MT-A-P/493/1

MT.Dep.3502/8

dawne numery: MT.II.628 egz. 8, MT-A-P/494/1

MT.Dep.3502/9

dawne numery: MT.II.628 egz. 9, MT-A-P/495/1

MT.Dep.3502/10

dawne numery: MT.II.628 egz. 10, MT-A-P/496/1

MT.Dep.3502/11

dawne numery: MT.II.628 egz. 11, MT-A-P/497/1

MT.Dep.3502/12

dawne numery: MT.II.628 egz. 12, MT-A-P/498/1

MT.Dep.3502/13

dawne numery: MT.II.628 egz. 13, MT-A-P/499/1

MT.Dep.3502/14

dawne numery: MT.II.628 egz. 14, MT-A-P/500/1

MT.Dep.3502/15

dawne numery: MT.II.628 egz. 15, MT-A-P/501/1

MT.Dep.3502/16

dawne numery: MT.II.628 egz. 16, MT-A-P/502/1

MT.Dep.3502/17

dawne numery: MT.II.628 egz. 17, MT-A-P/503

MT.Dep.3502/18

dawne numery: MT.II.628 egz. 18, MT-A-P/504

MT.Dep.3502/19

dawne numery: MT.II.628 egz. 19, MT-A-P/505

MT.Dep.3502/20

dawne numery: MT.II.628 egz. 20, MT-A-P/506

MT.Dep.3502/21

dawne numery: MT.II.628 egz. 21, MT-A-P/507

MT.Dep.3502/22

dawne numery: MT.II.628 egz. 22, MT-A-P/508

MT.Dep.3502/23

dawne numery: MT.II.628 egz. 23, MT-A-P/509

MT.Dep.3502/24

dawne numery: MT.II.628 egz. 24, MT-A-P/510

MT.Dep.3502/25

dawne numery: MT.II.628 egz. 25, MT-A-P/511

MT.Dep.3502/26

dawne numery: MT.II.628 egz. 26, MT-A-P/512

MT.Dep.3502/27

dawne numery: MT.II.628 egz. 27, MT-A-P/513

MT.Dep.3502/28

dawne numery: MT.II.628 egz. 28, MT-A-P/514

MT.Dep.3502/29

dawne numery: MT.II.628 egz. 29, MT-A-P/515

397. Talerz (trzynaście sztuk)

MT.Dep.3437/1

dawne numery: MT.II.563 egz. 1, MT-A-P/577

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 21,5 cm, wys. 2,5 cm

Talerz płytki, okrągły, o gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci dwóch pasków na otoku, szerokiego przy krawędzi i wąskiego na granicy otoka i dna, oraz dużej kropki podwójnie obramowanej na środku dna (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3437/1-13

Talerze

MT.Dep.3437/2

dawne numery: MT.II.563 egz. 2, MT-A-P/578

MT.Dep.3437/3

dawne numery: MT.II.563 egz. 3, MT-A-P/579

MT.Dep.3437/4

dawne numery: MT.II.563 egz. 4, MT-A-P/580

MT.Dep.3437/5

dawne numery: MT.II.563 egz. 5, MT-A-P/581

MT.Dep.3437/6

dawne numery: MT.II.563 egz. 6, MT-A-P/582

MT.Dep.3437/7

dawne numery: MT.II.563 egz. 7, MT-A-P/583

MT.Dep.3437/8

dawne numery: MT.II.563 egz. 8, MT-A-P/584

MT.Dep.3437/9

dawne numery: MT.II.563 egz. 9, MT-A-P/585

MT.Dep.3437/10

dawne numery: MT.II.563 egz. 10, MT-A-P/586

MT.Dep.3437/11

dawne numery: MT.II.563 egz. 11, MT-A-P/587

MT.Dep.3437/12

dawne numery: MT.II.563 egz. 12, MT-A-P/588

MT.Dep.3437/13

dawne numery: MT.II.563 egz. 13, MT-A-P/589

398. Talerz (dziewięć sztuk)

MT.Dep.3438/2

dawne numery: MT.II.564 egz. 2, MT-A-P/591

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 21,2 cm, wys. 2 cm

Talerz płytki, okrągły, o gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci szerokiego paska z niteczką przy krawędzi i dużej kropki w potrójnym obramieniu w lustrze na środku (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie, „3” - ryt podszkliwny

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3438/1-9

Talerze

MT.Dep.3438/1

dawne numery: MT.II.564 egz. 1, MT-A-P/590

MT.Dep.3438/3

dawne numery: MT.II.564 egz. 3, MT-A-P/592

MT.Dep.3438/4

dawne numery: MT.II.564 egz. 4, MT-A-P/593

MT.Dep.3438/5

dawne numery: MT.II.564 egz. 5, MT-A-P/594

MT.Dep.3438/6

dawne numery: MT.II.564 egz. 6, MT-A-P/595

MT.Dep.3438/7

dawne numery: MT.II.564 egz. 7, MT-A-P/596

MT.Dep.3438/8

dawne numery: MT.II.564 egz. 8, MT-A-P/597

MT.Dep.3438/9

dawne numery: MT.II.564 egz. 9, MT-A-P/598

399. Talerz (trzydzieści sześć sztuk)

MT.Dep.3439/2

dawne numery: MT.II.565 egz. 2, MT-A-P/600

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 21,7 cm, wys. 2,5 cm

Talerz płytki, okrągły, o gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci dwóch pasków na otoku, szerokiego przy krawędzi i wąskiego na granicy otoka i dna, oraz dużej złotej kropki w podwójnym obramieniu na środku w lustrze (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie, punkt kobaltowy przy krawędzi dna

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3439/1-36

Talerze

MT.Dep.3439/1

dawne numery: MT.II.565 egz. 1, MT-A-P/599

MT.Dep.3439/3

dawne numery: MT.II.565 egz. 3, MT-A-P/601

MT.Dep.3439/4

dawne numery: MT.II.565 egz. 4, MT-A-P/602

MT.Dep.3439/5

dawne numery: MT.II.565 egz. 5, MT-A-P/603

MT.Dep.3439/6

dawne numery: MT.II.565 egz. 6, MT-A-P/604

MT.Dep.3439/7

dawne numery: MT.II.565 egz. 7, MT-A-P/605

MT.Dep.3439/8

dawne numery: MT.II.565 egz. 8, MT-A-P/606

MT.Dep.3439/9

dawne numery: MT.II.565 egz. 9, MT-A-P/607

MT.Dep.3439/10

dawne numery: MT.II.565 egz. 10, MT-A-P/608

MT.Dep.3439/11

dawne numery: MT.II.565 egz. 11, MT-A-P/609

MT.Dep.3439/12

dawne numery: MT.II.565 egz. 12, MT-A-P/610

MT.Dep.3439/13

dawne numery: MT.II.565 egz. 13, MT-A-P/611

MT.Dep.3439/14

dawne numery: MT.II.565 egz. 14, MT-A-P/612

MT.Dep.3439/15

dawne numery: MT.II.565 egz. 15, MT-A-P/613

MT.Dep.3439/16

dawne numery: MT.II.565 egz. 16, MT-A-P/614

MT.Dep.3439/17

dawne numery: MT.II.565 egz. 17, MT-A-P/615

MT.Dep.3439/18

dawne numery: MT.II.565 egz. 18, MT-A-P/616

MT.Dep.3439/19

dawne numery: MT.II.565 egz. 19, MT-A-P/617

MT.Dep.3439/20

dawne numery: MT.II.565 egz. 20, MT-A-P/618

MT.Dep.3439/21

dawne numery: MT.II.565 egz. 21, MT-A-P/619

MT.Dep.3439/22

dawne numery: MT.II.565 egz. 22, MT-A-P/620

MT.Dep.3439/23

dawne numery: MT.II.565 egz. 23, MT-A-P/621

MT.Dep.3439/24

dawne numery: MT.II.565 egz. 24, MT-A-P/622

MT.Dep.3439/25

dawne numery: MT.II.565 egz. 25, MT-A-P/623

MT.Dep.3439/26

dawne numery: MT.II.565 egz. 26, MT-A-P/624

MT.Dep.3439/27

dawne numery: MT.II.565 egz. 27, MT-A-P/625

MT.Dep.3439/28

dawne numery: MT.II.565 egz. 28, MT-A-P/626

MT.Dep.3439/29

dawne numery: MT.II.565 egz. 29, MT-A-P/627

MT.Dep.3439/30

dawne numery: MT.II.565 egz. 30, MT-A-P/628

MT.Dep.3439/31

dawne numery: MT.II.565 egz. 31, MT-A-P/629

MT.Dep.3439/32

dawne numery: MT.II.565 egz. 32, MT-A-P/630

MT.Dep.3439/33

dawne numery: MT.II.565 egz. 33, MT-A-P/631

MT.Dep.3439/34

dawne numery: MT.II.565 egz. 34, MT-A-P/632

MT.Dep.3439/35

dawne numery: MT.II.565 egz. 35, MT-A-P/633

MT.Dep.3439/36

dawne numery: MT.II.565 egz. 36, MT-A-P/634

400. Talerz (siedem sztuk)

MT.Dep.3440/5

dawne numery: MT.II.566 egz. 5, MT-A-P/639

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 21,6 cm, wys. 2,5 cm

Talerz płytki, okrągły, o gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci szerokiego paska z niteczką przy krawędzi i dużej złotej kropki w potrójnym obramieniu na środku w lustrze (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3440/1-7

Talerze

MT.Dep.3440/1

dawne numery: MT.II.566 egz. 1, MT-A-P/635

MT.Dep.3440/2

dawne numery: MT.II.566 egz. 2, MT-A-P/636

MT.Dep.3440/3

dawne numery: MT.II.566 egz. 3, MT-A-P/637

MT.Dep.3440/4

dawne numery: MT.II.566 egz. 4, MT-A-P/638

MT.Dep.3440/6

dawne numery: MT.II.566 egz. 6, MT-A-P/640

MT.Dep.3440/7

dawne numery: MT.II.566 egz. 7, MT-A-P/641

401. Talerzyk

MT.Dep.3441

dawne numery: MT.II.567, MT-A-P/575

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 16,8 cm, wys. 2 cm

Talerzyk deserowy okrągły o gładkim, lekko wywiniętym otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci wąskiego paska przy krawędzi (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie

Datowanie: około 1830 roku

402. Talerzyk

MT.Dep.3442

dawne numery: MT.II.568, MT-A-P/576

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 16,8 cm, wys. 1,8 cm

Talerzyk deserowy okrągły o gładkim, lekko wywiniętym otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci szerokiego paska przy krawędzi i dużej złotej kropki na środku dna (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie

Datowanie: około 1830 roku

403. Półmisek (trzy sztuki)

MT.Dep.3444

dawne numery: MT.II.570, MT-A-P/561

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: dł. 22,3 cm, szer. 17,3 cm

Półmisek owalny o podniesionym, lekko profilowanym otoku i równej krawędzi. Dekoracja w postaci złotego paska przy krawędzi (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czarnym na szkliwie

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3444 - MT.Dep.3446

Półmiski

MT.Dep.3445

dawne numery: MT.II.571, MT-A-P/562

MT.Dep.3446

dawne numery: MT.II.572, MT-A-P/563

404. Talerz

MT.Dep.3452

dawne numery: MT.II.578, MT-A-P/647

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 24,8 cm, wys. 2,4 cm

Talerz płytki, okrągły, o gładkim podniesionym otoku i równej krawędzi. Rozbity na dwie części, sklejony. Dekoracja złota w postaci jednego wąskiego paska przy krawędzi (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szklwicie

Datowanie: około 1830 roku

405. Podstawka pod jajko (siedem sztuk)

MT.Dep.3460/1

dawne numery: MT.II.586 egz. 1, MT-A-P/530

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 3,5 cm, śr. 4,5 cm

Podstawka pod jajko w formie tulejki, zwężonej pośrodku. Dekoracja złota w postaci pasków przy krawędziach (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym

Datowanie: około 1825 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3460/1-7

Podstawka pod jajko

MT.Dep.3460/2

dawne numery: MT.II.586 egz. 2, MT-A-P/531

MT.Dep.3460/3

dawne numery: MT.II.586 egz. 3, MT-A-P/532

MT.Dep.3460/4

dawne numery: MT.II.586 egz. 4, MT-A-P/533

MT.Dep.3460/5

dawne numery: MT.II.586 egz. 5, MT-A-P/534

MT.Dep.3460/6

dawne numery: MT.II.586 egz. 6, MT-A-P/535

MT.Dep.3460/7

dawne numery: MT.II.586 egz. 7, MT-A-P/536

406. Spodek (cztery sztuki)

MT.Dep.3375/1
dawne numery: MT.II.502 egz. 1,
MT-A-P/463/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie,
szklwienie

Wymiary: śr. 16 cm, wys. 1,8 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku, podniesionym ku górze pod kątem rozwartym. Dekoracja geometryczna, złota: poniżej krawędzi na otoku, obiegający wokół ornament z zachodzących na siebie kółek, przeciętych w połowie, ujętych z obu stron paskami, jednym nieregularnym z gwiazdkami, drugim obok gładkim. Duże kółko we wgłębieniu w lustrze, obrysowane złotym paskiem (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski (dwugłowy pod koroną) w kolorze

czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czerwonym
Datowanie: około 1825 roku
Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie
Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kółek z MT.Dep.3375/2-4, MT.Dep.3376/1-6, T.Dep.3377/1-2, MT.Dep.3378, MT.Dep.3473/1-5, MT.Dep.3474/1-11, MT.Dep.3479/1-3, MT.Dep.3380, MT.Dep.3475 - MT.Dep.3484

Spodki

MT.Dep.3375/2
dawne numery: MT.II.502 egz. 2, MT-A-P/464/2
MT.Dep.3375/3
dawne numery: MT.II.502 egz. 3, MT-A-P/465/2
Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie
MT.Dep.3375/4
dawne numery: MT.II.502 egz. 4, MT-A-P/466/2

407. Spodek (dziewięć sztuk)

MT.Dep.3376/1
dawne numery: MT.II.503 egz. 1,
MT-A-P/467/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie,
szklwienie

Wymiary: śr. 16,4 cm, wys. 1,8 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku podniesionym ku górze pod kątem rozwartym. Dekoracja złota, geometryczna poniżej krawędzi otoku. Obiegający wokół ornament z zachodzących na siebie złotych kół przeciętych w połowie, ujętych z obu stron paskami, jednym nieregularnym z gwiazdkami, drugim obok gładkim. Duże kółko we wgłębieniu w lustrze, obrysowane złotym paskiem (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski (dwugłowy pod koroną) w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czerwonym
Datowanie: około 1825 roku

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kółek z MT.Dep.3376/2-6, T.Dep.3377/1-2, MT.Dep.3378, MT.Dep.3473/1-5, MT.Dep.3474/1-11, MT.Dep.3479/1-3, MT.Dep.3380, MT.Dep.3475 - MT.Dep.3484

Spodki

MT.Dep.3376/2
dawne numery: MT.II.503 egz. 2, MT-A-P/468/2
MT.Dep.3376/3
dawne numery: MT.II.503 egz. 3, MT-A-P/469/2
MT.Dep.3376/4
dawne numery: MT.II.503 egz. 4, MT-A-P/470/2
MT.Dep.3376/5
dawne numery: MT.II.503 egz. 5, MT-A-P/471/2
MT.Dep.3376/6
dawne numery: MT.II.503 egz. 6, MT-A-P/472/2
MT.Dep.3377/1
dawne numery: MT.II.504 egz. 1, MT-A-P/473/2
MT.Dep.3377/2
dawne numery: MT.II.504 egz. 2, MT-A-P/474/2
MT.Dep.3378
dawne numery: MT.II.505, MT-A-P/475/2

408. Filiżanka (pięć sztuk)

MT.Dep.3473/1

dawne numery: MT.II.599 egz. 1, MT-A-P/473/1

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie
Wymiary: wys. 6 cm, śr. wylewu 10,3 cm

Filiżanka kształtu kielichowatego na niskiej podstawie z ostro łamanym uchem. Dekoracja geometryczna, złota. Poniżej krawędzi brzuśca obiegający wokół ornament z zachodzących na siebie kółek, przeciętych w połowie, ujętych z obu stron paskami, jednym nieregularnym z gwiazdkami, drugim obok równym. Szeroki złoty pas poniżej wewnętrznej krawędzi i wąski przy podstawie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski (dwugłowy z koroną) w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1825 roku

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kółek z MT.Dep.3376/1-6, MT.Dep.3377/1-2, MT.Dep.3378, MT.Dep.3473/2-5, MT.Dep.3474/1-11, MT.Dep.3479/1-3, MT.Dep.3380, MT.Dep.3475 - MT.Dep.3484

Filiżanki

MT.Dep.3473/2

dawne numery: MT.II.599 egz. 2, MT-A-P/474/1

MT.Dep.3473/3

dawne numery: MT.II.599 egz. 3, MT-A-P/475/1

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

MT.Dep.3473/4

dawne numery: MT.II.599 egz. 4, MT-A-P/476/1

MT.Dep.3473/5

dawne numery: MT.II.599 egz. 5, MT-A-P/477/1

409. Filiżanka (jedenaście sztuk)

MT.Dep.3474/1

dawne numery: MT.II.600 egz. 1, MT-A-P/462/1

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,7 cm, śr. 10 cm

Filiżanka kształtu kielichowatego, na niskiej podstawie, z ostro łamanym uchem. Dekoracja geometryczna, złota, poniżej krawędzi brzośca obiegający wokół ornament z zachodzących na siebie kółek, przeciętych w połowie, ujętych z obu stron paskami, jednym nieregularnym z gwiazdkami, drugim obok równym. Złoty pasek na podstawie i uchu. Zdobienie wewnątrz filiżanki w formie szerokiego paska poniżej krawędzi oraz kółek na dnie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski (dwugłowy pod koroną) czarny, „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1825 roku

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kółek z MT.Dep.3376/1-6, T.Dep.3377/1-2, MT.Dep.3378, MT.Dep.3473/1-5, MT.Dep.3474/2-11, MT.Dep.3479/1-3, MT.Dep.3380, MT.Dep.3475 - MT.Dep.3484

Filiżanki

MT.Dep.3474/2

dawne numery: MT.II.600 egz. 2, MT-A-P/463/1

MT.Dep.3474/3

dawne numery: MT.II.600 egz. 3, MT-A-P/464/1

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

MT.Dep.3474/4

dawne numery: MT.II.600 egz. 4, MT-A-P/465/1

MT.Dep.3474/5

dawne numery: MT.II.600 egz. 5, MT-A-P/466/1

MT.Dep.3474/6

dawne numery: MT.II.600 egz. 6, MT-A-P/467/1

MT.Dep.3474/7

dawne numery: MT.II.600 egz. 7, MT-A-P/468/1

MT.Dep.3474/8

dawne numery: MT.II.600 egz. 8, MT-A-P/469/1

MT.Dep.3474/9

dawne numery: MT.II.600 egz. 9, MT-A-P/470/1

MT.Dep.3474/10

dawne numery: MT.II.600 egz. 10, MT-A-P/471/1

MT.Dep.3474/11

dawne numery: MT.II.600 egz. 11, MT-A-P/472/1

410. Spodek (cztery sztuki)

MT.Dep.3379/1

dawne numery: MT.II.506 egz. 1, MT-A-P/462/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 16,3 cm, wys. 1,2 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku podniesionym ku górze pod kątem rozwartym. Dekoracja złota, geometryczna poniżej krawędzi otoku. Obiegający wokół ornament z zachodzących na siebie złotych kół przeciętych w połowie, ujętych z obu stron paskami, jednym nieregularnym z gwiazdkami, drugim obok gładkim. Duża, złota kropka we wgłębieniu w lustrze, obrysowana złotym paskiem (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski (dwugłowy pod koroną) czarny, „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1825 roku

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kółek

z MT.Dep.3376/1-6, T.Dep.3377/1-2, MT.Dep.3378,

MT.Dep.3473/1-5, MT.Dep.3474/1-11, MT.Dep.3479/2-3,

MT.Dep.3380, MT.Dep.3475 - MT.Dep.3484

Spodki

MT.Dep.3379/2

dawne numery: MT.II.506 egz. 2, MT-A-P/476/2

MT.Dep.3379/3

dawne numery: MT.II.506 egz. 3, MT-A-P/477/2

MT.Dep.3380

dawne numery: MT.II.507, MT-A-P/478

411. Maselniczka z pokrywą (dwie sztuki)

MT.Dep.3475

dawne numery: MT.II.601, MT-A-P/461/1-2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 9 cm, śr. 10,5 cm

Maselniczka z pokrywą, okrągła, lekko rozchylona ku górze. Pokrywa lekko stożkowa, profilowana, z uchwytem w formie guzika. Dekoracja geometryczna, złota. W środkowej części brzuśca obiegający wokół ornament z zachodzących na siebie kółek, przeciętych w połowie, ujętych z obu stron paskami - jednym nieregularnym ząbkowanym z gwiazdkami, drugim obok gładkim. Złote paski na uchwycie pokrywy i przy krawędzi dna (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1825 roku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kółek

z MT.Dep.3376/1-6, T.Dep.3377/1-2, MT.Dep.3378,

MT.Dep.3473/1-5, MT.Dep.3474/1-11, MT.Dep.3479/1-3,

MT.Dep.3380, MT.Dep.3476 - MT.Dep.3484

Maselniczka z pokrywą

MT.Dep.3476

dawne numery: MT.II.602, MT-A-P/460/1-2

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

412. Cukiernica z pokrywą

MT.Dep.3477

dawne numery: MT.II.603, MT-A-P/459/1-2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 10,5 cm, szer. 17 cm

Cukiernica z pokrywą kulista, silnie spłaszczona z dwoma prostokątnymi lekko wygiętymi uchami na osi. Pokrywka lekko wypukła z uchwytem w formie guzika. Dekoracja geometryczna w górnej części brzuśca i na pokrywie w formie ornamentu z zachodzących na siebie kółek w kolorze złotym. Złocenia na uchwytach i uchwycie pokrywy oraz w postaci pasków przy krawędziach (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski czarny i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1825 roku

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kółek, MT.Dep.3376/1-6, T.Dep.3377/1-2, MT.Dep.3378, MT.Dep.3473/1-5, MT.Dep.3474/1-11, MT.Dep.3479/1-3, MT.Dep.3380, MT.Dep.3475 – MT.Dep.3484

413. Dzbanuszek (dwie sztuki)

MT.Dep.3478

dawne numery: MT.II.604, MT-A-P/457

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 10,3 cm, szer. 11,3 cm

Dzbanuszek kulisty, z szerokim wylewem i wysoko wywiniętym uchem. Dekoracja geometryczna, złota: w górnej części brzuśca obiegający wokół ornament z zachodzących na siebie kółek, przeciętych w połowie, ujętych z obu stron paskami, jednym nieregularnym ząbkowanym z gwiazdkami, drugim obok gładkim. Złote paski przy krawędzi wylewu wewnątrz i zewnątrz, na uchu i przy podstawie. Całość dekoracji złota (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1825 roku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kółek, MT.Dep.3376/1-6, T.Dep.3377/1-2, MT.Dep.3378, MT.Dep.3473/1-5, MT.Dep.3474/1-11, MT.Dep.3479/1-3, MT.Dep.3380, MT.Dep.3475 – MT.Dep.3484

Dzbanuszek

MT.Dep.3479

dawne numery: MT.II.605, MT-A-P/458

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

414. Misa

MT.Dep.3480

dawne numery: MT.II.606, MT-A-P/452

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 10,5 cm, śr. 20,8 cm

Misa półkulista, z lekko wywiniętą krawędzią, na niskiej, okrągłej podstawie. Dekoracja geometryczna. Poniżej krawędzi na zewnątrz ornament ze złotych kótek zachodzących na siebie. Złote paski przy krawędzi wylewu wewnątrz misy oraz na podstawie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski czarny i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1825 roku

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kótek, MT.Dep.3376/1-6, T.Dep.3377/1-2, MT.Dep.3378, MT.Dep.3473/1-5, MT.Dep.3474/1-11, MT.Dep.3479/1-3, MT.Dep.3380, MT.Dep.3475 – MT.Dep.3484

415. Imbryk z pokrywą

MT.Dep.3481

dawne numery: MT.II.607, MT-A-P/453/1-2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 15 cm, szer. 23,5 cm

Imbryk z pokrywą kulisty, lekko spłaszczony, z szyjką uformowaną na kształt wylewu, z jednej strony wyższą, a od strony niższej przechodzącą w okrągło wywinięte ucho. Pokrywka lekko wypukła z uchwytem w formie gałki. Dzióbek łagodnie wygięty, lekko uniesiony ku górze. Dekoracja geometryczna w górnej części brzucha i na pokrywie w formie ornamentu ze złotych kótek zachodzących na siebie i obramowanych paskami w kolorze złotym. Złocenia w postaci pasków na uchu, wewnątrz szyjki, na zakończeniu dzióbka i na uchwycie pokrywki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski czarny i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1825 roku

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kótek, MT.Dep.3376/1-6, T.Dep.3377/1-2, MT.Dep.3378, MT.Dep.3473/1-5, MT.Dep.3474/1-11, MT.Dep.3479/1-3, MT.Dep.3380, MT.Dep.3475 – MT.Dep.3484

416. Imbryk z pokrywką (trzy sztuki)

MT.Dep.3482

dawne numery: MT.II.608, MT-A-P/454/1-2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 14 cm, szer. 21 cm

Imbryk z pokrywą kulisty, lekko spłaszczony, z szyjką uformowaną na kształt wylewu, z jednej strony wyższą, a od strony niższej przechodzącą w okrągło wywinięte ucho. Pokrywa lekko wypukła z uchwytem w formie gałki. Dzióbek łagodnie wygięty, lekko uniesiony ku górze. Dekoracja geometryczna w górnej części brzośca i na pokrywie w formie ornamentu ze złotych kółek zachodzących na siebie i obramowanych paskami w kolorze złotym. Złocenia w postaci pasków na uchu, wewnątrz szyjki, na zakończeniu dzióbka i na uchwycie pokrywki (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze czerwonym
Datowanie: około 1825 roku

Cykl, komplet: serwis z ornamentem ze złotych kółek, MT.Dep.3376/1-6, T.Dep.3377/1-2, MT.Dep.3378, MT.Dep.3473/1-5, MT.Dep.3474/1-11, MT.Dep.3479/1-3, MT.Dep.3380, MT.Dep.3475 – MT.Dep.3484

Imbryki z pokrywkami

MT.Dep.3483

dawne numery: MT.II.609, MT-A-P/455/1-2)

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

MT.Dep.3484

dawne numery: MT.II.610, MT-A-P/456/1-2

417. Cukiernica (trzy sztuki)

MT.Dep.3489/1

dawne numery: MT.II.615 egz. 1, MT-A-P/483

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. 11,2 cm

Cukiernica kulista, silnie spłaszczona, z dwoma prostokątnymi uchami na osi. Dekoracja złota w postaci szerokiego paska z niteczką poniżej krawędzi brzośca i drugiego wąskiego przy podstawie. Złoczone ucha (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szklwie

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3489/1-2, MT.Dep.3490

Cukiernice

MT.Dep.3489/2

dawne numery: MT.II.615 egz. 2, MT-A-P/484

MT.Dep.3490

dawne numery: MT.II.616, MT-A-P/485

418. Filiżanka (dwanaście sztuk)

MT.Dep.3512/1

dawne numery: MT.II.638 egz. 1, MT-A-P/518

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5 cm, śr. wylewu 6 cm

Filiżanka okrągła, rozchylona prosto ku górze, z okrągło wywiniętym uchem w formie stylizowanej gałązki. Dekoracja złota w postaci pasków przy krawędzi, szerokiego z niteczką wewnątrz i wąskiego na zewnątrz, oraz paska na nóżce. Złoczone ucho (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3512/1-9, MT.Dep.3513/1-3

Filiżanki

MT.Dep.3512/2

dawne numery: MT.II.638 egz. 2, MT-A-P/519

MT.Dep.3512/3

dawne numery: MT.II.638 egz. 3, MT-A-P/520

MT.Dep.3512/4

dawne numery: MT.II.638 egz. 4, MT-A-P/521

MT.Dep.3512/5

dawne numery: MT.II.638 egz. 5, MT-A-P/522

MT.Dep.3512/6

dawne numery: MT.II.638 egz. 6, MT-A-P/523

MT.Dep.3512/7

dawne numery: MT.II.638 egz. 7, MT-A-P/524

MT.Dep.3512/8

dawne numery: MT.II.638 egz. 8, MT-A-P/525

MT.Dep.3512/9

dawne numery: MT.II.638 egz. 9, MT-A-P/526

MT.Dep.3513/1

dawne numery: MT.II.639 egz. 1, MT-A-P/527

MT.Dep.3513/2

dawne numery: MT.II.639 egz. 2, MT-A-P/528

MT.Dep.3513/3

dawne numery: MT.II.639 egz. 3, MT-A-P/529

419. Filiżanka (dwie sztuki)

MT.Dep.3514/1

dawne numery: MT.II.640 egz. 1, MT-A-P/516

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. 6,5 cm

Filiżanka okrągła, rozchylona prosto ku górze, z okrągło wywiniętym uchem w formie stylizowanej gałązki. Dekoracja złota w postaci dwóch pasków przy krawędzi, szerszego poniżej krawędzi i węższego przy podstawie. Złoczone ucho (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3514/2

Filiżanka

MT.Dep.3514/2

dawne numery: MT.II.640 egz. 2, MT-A-P/517

420. Spodek

MT.Dep.3515

dawne numery: MT.II.641, MT-A-P/560

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 15,5 cm, wys. 2,6 cm

Spodek pod filiżankę duży, okrągły o gładkim silnie podniesionym otoku i równej, lekko wywiniętej krawędzi. Dekoracja złota w postaci dwóch wąskich pasków, jednego przy krawędzi i drugiego oddzielającego otok od dna (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim w kolorze cynobrowym na szkliwie, punkt kobaltowy przy krawędzi dna

Datowanie: około 1830 roku

Sygnatury manufaktury

1805 rok
MT.Dep.3338

Okolo 1825 roku
MT.Dep.3366

Okolo 1830 roku
MT.Dep.3402

Okolo 1830 roku
MT.Dep.3489/1

10. _____
Manufaktura
w Horodnicy

W kwietniu 1807 roku niedaleko Korca książę Józef Czartoryski założył fabrykę fajansów w Horodnicy. Położony wśród lasów folwark horodnicki zapewniał odpowiednią ilość opału niezbędnego do opalania pieców. Czartoryski skupił się na produkcji wysokogatunkowego fajansu. W 1813 roku manufaktura zatrudniała 45 doświadczonych pracowników, z czego większość stanowili byli pracownicy Korca. W Horodnicy zamieszkali fabrykanci wraz z rodzinami oraz Żydzi trudniący się handlem i usługami. Wytwórnia intensywnie się rozwijała¹. Dobra jakość produktów porównywalnych do fajansów angielskich przełożyła się na wysoką sprzedaż, dzięki czemu wytwórnia przynosiła zyski. Fajanse horodnickie kontynuowały znakomite tradycje produkcji koreckiej, stąd też oczywiste było ich podobieństwo. Wytwarzano fajanse białe, malowane oraz złocone, najczęściej zastawy stołowe oraz wazy². Po śmierci Józefa Czartoryskiego w 1810 roku fabryka w Horodnicy została przekazana spadkobiercom, którzy wydzierżawili ją Henrykowi Lubomirskiemu (1777-1850), mężowi Teresy Czartoryskiej. W tym czasie odremontowano budynki i postawiono pięć nowych pieców³. W 1830 roku powstały dwa sklepy z wyrobami z Horodnicy, hurtowy w Warszawie oraz detaliczny w Hrubieszowie⁴. Informacje na temat porcelany z tego okresu są bardzo skromne. Potwierdzeniem wersji o rozpoczęciu jej produkcji na początku lat dwudziestych XIX wieku był fakt ekspozycji jednego przedmiotu na wystawie przemysłowej w 1821 roku w Warszawie⁵.

W sześć lat po śmierci Henryka Lubomirskiego, w 1856 roku, jego syn Jerzy sprzedał manufakturę wraz z całym kluczem horodnickim. Nabył ją Wacław Rulikowski, ziemianin urodzony w 1822 roku na Ukrainie⁶. Wprowadził szereg modernizacji, zbudował dwa piece do wypału porcelany, a na stanowisko dyrektora zatrudnił przybyłego z Baranówki Jana Grabowskiego. Był to bardzo dobry okres w dziejach manufaktury, która zaczęła produkować porcelanę dobrej jakości. Wytwarzano wtedy duże serwisy stołowe, wazy, patery, kałamarze, puszki na herbatę⁷. Malarnią kierował malarz Teodor Romanowski oraz jego czterech uzdolnionych synów. Rulikowski

sprowadził również kilku fachowców z Czech i Francji⁸. Wyroby cechowała różnorodność form i dekoracji. Stosowano żywe, kontrastowe kolory, a w zdobnictwie dominowały wiązanki kwiatów, bratki, mak polny, powoje, tulipany oraz ornamenty liściowe⁹. Przez ponad 20 lat zakład był w rękach Rulikowskiego. Zatrudnionych w nim było około 300 pracowników. Pod koniec 1877 (albo na początku 1878) roku pożar całkowicie zniszczył wytwórnę¹⁰. Brak środków na odbudowę oraz zła sytuacja finansowa zmusiła Rulikowskiego do sprzedaży manufaktury. W 1880 nabył ją Rudolf Bosse, następnie szybko odsprzedał Szymonowi Giżyckiemu i powtórnie odkupił. Pod koniec 1882 roku Horodnica została wydzierżawiona przez Fiszela Zussmana, właściciela dużych zakładów ceramicznych na Wołyniu. Zussman pod koniec XIX wieku założył obok drugą fabrykę porcelany, zakupił Horodnicę i połączył oba przedsiębiorstwa¹¹. Okres ten charakteryzuje się masową produkcją wyrobów średniej jakości. W 1917 roku manufaktura została upaństwowiona, będąc kolejno własnością Związku Radzieckiego, a następnie państwa ukraińskiego. Kryzys finansowy zakończył działanie fabryki w Horodnicy w 2012 roku¹².

Na porcelanie z Horodnicy spotykane są sygnatury w postaci wycisków lub ręcznych napisów „Horodnica” w kolorze czerwonym lub złotym stosowane przed 1856 rokiem. Po 1856 roku pojawia się marka „Horodnica” w kolorach czerwonym lub czarnym; napis „Horo” w kolorze czarnym; „Horodnica” w języku rosyjskim w kolorze czerwonym lub czarnym; czarny naszkliwny znak w postaci uproszczonego herbu „Korab” z literą „R” pod koroną; napis „Horodnica” w języku rosyjskim pod znakiem imitującym orła carskiego (naśladownictwo znaku Baranówki, stosowany w latach 1856-1877); naszkliwna niebieska lub zielona pieczęć z monogramem „AF” i rosyjskim napisem „A. Sussmann Gorodnica” (1890-1914)¹³.

Wyroby horodnickiej manufaktury w muzealnej kolekcji depozytu książąt Sanguszków reprezentują fragmenty fajansowej zastawy stołowej z inicjałami księcia Romana Sanguszki, a także całkiem spory, choć zdekompletowany porcelanowy serwis śniadaniowy znaczony herbem „Pogoń”. Składają się na niego m.in. filiżanki, talerze,

1 Z. Kossakowska-Szanajca, *Materiały do dziejów manufaktur w Korcu i Horodnicy na początku XIX wieku*, „Biuletyn Historii Sztuki” 1966, nr 1, s. 202-215.

2 L. Chrościcki, *Porcelana - znaki wytworni europejskich*, Warszawa 1974, s. 50.

3 E. Kowecka, M. i J. Łosiowie, L. Winogradow, *Polska porcelana*, Wrocław 1975, s. 56.

4 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 51.

5 F. Petrjakowa, *Z dziejów manufaktury porcelany z Horodnicy (XIX - początek XX w.)*, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej” 1987, nr 1, s. 39-114.

6 E. Kowecka, M. i J. Łosiowie, L. Winogradow, *Polska...*, dz. cyt., s. 58.

7 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 51.

8 E. Kowecka, M. i J. Łosiowie, L. Winogradow, *Polska...*, dz. cyt., s. 59.

9 L. Chrościcki, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 51.

10 M. Śniegulska-Gomuła, *Polska porcelana (1797-1914) w zbiorach MN w Kielcach*, „Rocznik Muzeum Narodowego w Kielcach” 2013/28, s. 193.

11 E. Kowecka, M. i J. Łosiowie, L. Winogradow, *Polska...*, dz. cyt., s. 60.

12 Tomasz Żur, *Wytwórnia fajansu w Horodnicy*, <https://old-stuff.pl/wytwornia-fajansu-w-horodnicy/>, [dostęp z dnia: 22.02.2022].

13 M. Śniegulska-Gomuła, *Polska...*, dz. cyt., s. 232.

cukiernice, misy, dzbanki, maselniczki czy imbryki. Niektóre z nich są prezentowane na ekspozycji stałej w Galerii Sztuki Dawnej w tarnowskim Ratuszu.

The Horodnica Manufactory

Summary

In April 1807, Prince Józef Czartoryski established a faience factory in Horodnica near Korets. Situated among forests Horodnica farm ensured a proper amount of fuel necessary to fire furnaces and concentrate on the production of high quality faience. In 1813 the manufactory employed 45 experienced workers, the majority of whom were Korets ex-employees. A good quality of product comparable to English faiences translated into high sales volume, owing to which the factory made profits. Horodnica faiences continued superb traditions of Korets production, and that is where their similarity obviously comes from. White, painted and gold-plated faiences were produced, most often tableware and vases. After Józef Czartoryski's death in 1810, the Horodnica factory was passed to inheritors who leased it to Henryk Lubomirski (1777-1850), Teresa Czartoryska's husband. At that time, the buildings were renovated and 5 furnaces were installed, which ensured development till the mid-19th century. In 1830 two shops were opened with products from Horodnica, a wholesale one in Warsaw, and a retail shop in Hrubieszów.

Information about ceramics from that period is scarce. The version about the commencement of production there at the beginning of 1820s was confirmed by the fact of displaying one exhibit at an industrial exhibition in Warsaw in 1821. Six years after Henryk Lubomirski's death in 1856, his son Jerzy sold the manufactory with the whole Horodnica key. It was bought by Waclaw Rulikowski, a landowner, born in 1822 in Ukraine. He introduced a number of

modernizations, built two furnaces for firing porcelain, and hired Jan Grabowski, who came from Baranówka, to the post of the director. It was a very good period in the history of the manufactory, which started to produce porcelain of good quality. The paint shop was managed by a painter, Romanowski, and his four talented sons. Rulikowski also brought four professionals from the Czechia and France. The products were distinguished by a variety of forms and decorations. Bright, contrasting colours were used, and bunches of flowers dominated in decorations. For over 20 years the plant was in Rulikowski's hands and the number of workforce was about 300.

At the end of 1877 (or at the beginning of 1878) there was a fire which destroyed the factory completely. The lack of funds for the restoration and a bad financial situation forced Rulikowski to sell the manufactory.

In 1880 it was bought by Rudolf Bosse, who quickly resold it to Szymon Giżycki and rebought it. At the end of 1882, Horodnica was leased by Fiszel Zussman, an owner of large ceramic plants in Volhynia. At the end of the 19th century Zussman established another porcelain factory nearby, bought Horodnica and merged both companies. The period was characterized by mass production of inferior quality.

In 1917 the manufactory was nationalized, being owned successively by the Soviet state, and then by the Ukrainian state. The financial crisis ended the operation of the Horodnica factory in 2012. On Horodnica porcelain we can sometimes see signatures in the form of imprints or manual marks: Horodnica in red or golden, applied before 1856. After 1856 Horodnica brand appears in red or black, as well as the Horo inscription in black, Horodnica in Russian in red or black; a black on-glaze mark in the form of the Korab coat of arms with "R" letter under the crown; Horodnica in Russian under the mark imitating the Tsar eagle; an on-glaze blue or green stamp with AF monogram and the Russian inscription A. Sussmann Gorodnica (1890-1914).

421. Waza

MT.Dep.3363

dawne numery: MT.II.490, MT-A-P/762

Materiał, technika: fajans; złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 16 cm, szer. 24 cm

Waza z pokrywą półkulista w kolorze kremowym, osadzona na niskiej okrągłej podstawie. Na osi naczynia dwa uchwyty w formie ślimacznic z plastycznymi liśćmi u nasad w kolorze czarnym. Między nimi dwa monogramy „RS” pod mitrą księżęcą. Złocenia w formie wąskich poziomych pasków przy krawędzi, w połowie brzuśca, przy podstawie i podkreślające kształt ślimacznic z liśćmi. Pokrywa kopulasta z uchwytem w kształcie grzybka w kolorze czarnym, również podkreślonym złoceniem. Złote poziome wąskie paski przy krawędzi i w połowie pokrywy. Między nimi, po obu stronach, powtarzający się monogram „RS” pod mitrą księżęcą. Waza stanowi część kompletu, w skład którego wchodzi cztery salaterki w kształcie 1/4 koła (Idler 1980).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: na dnie wycisk podszkliwny „Horodnica” obok „/ 0”

Datowanie: między 1807 a 1856 rokiem

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3363, MT.Dep.3367/1-3, MT.Dep.3368

422. Salaterka (cztery sztuki)

MT.Dep.3367/1

dawne numery: MT.II.494 egz. 1,
MT-A-P/762/3

Materiał, technika: fajans; złocenie, szklwienie

Wymiary: dł. 34,5 cm, szer. 16,5 cm

Salaterka w formie 1/4 koła, w kolorze kremowym, ze złotymi wąskimi paseczkami podkreślającymi kształt naczynia: dwoma przy wygiętej krawędzi i jednym na dnie. W połowie krzywej otoku monogram „RS” pod mitrą księżęcą. Salaterka stanowi całość z wazą z pokrywą oraz trzema analogicznymi salaterkami (Idler 1980).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: napis „P.S.L.P.R. HORODNICA” pod mitrą księżęcą, wyciśnięta na dnie podszkliwnie

Datowanie: między 1807 a 1856 rokiem

Cykl, komplet: MT.Dep.3363,
MT.Dep.3367/1-3, MT.Dep.3368

Salaterki

MT.Dep.3367/2

dawne numery: MT.II.494 egz. 2, MT-A-P/762/4
Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

MT.Dep.3367/3

dawne numery: MT.II.494 egz. 3, MT-A-P/762/5

MT.Dep.3368

dawne numery: MT.II.495, MT-A-P/762/6

423. Misa

MT.Dep.3387

dawne numery: MT.II.514, MT-A-P/657

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 9,5 cm, śr. 21 cm

Misa półkulista z lekko wywiniętą krawędzią, na niskiej okrągłej podstawie. Dekoracja: na brzuścu herb „Pogoń” na czerwonej tarczy pod złotą mitrą książęcą. Poniżej krawędzi na zewnątrz złoty pasek, tuż pod nim drugi. Poniżej krawędzi wewnątrz złoty pasek szeroki na ok. 1,5 cm oraz na podstawie (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „Horo” - malowane naszkliwne w kolorze czerwonym

Datowanie: po 1856 roku

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

424. Cukiernica z pokrywą (dwie sztuki)

MT.Dep.3388/1/a-b

dawne numery: MT.II.515 egz. 1 [a-b], MT-A-P/665/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 10 cm, śr. wylewu 11,2 cm

Cukiernica z pokrywą kulista, silnie spłaszczona z dwoma prostokątnymi uchami na osi brzuśca. Pokrywa lekko wypukła z uchwytem w formie guzika. Na brzuścu między uchami herb „Pogoń” na czerwonej tarczy obrysowanej ciemną kreską, pod złotą mitrą książęcą. Poniżej krawędzi dwa złote paski oraz kolejny w profilu podstawy. Pokrywa zdobiona szerokim paskiem przy krawędzi i herbem „Pogoń”. Złoczone ucha (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowane naszkliwne napis „Horo” i data „1858” w kolorze cynobrowym

Datowanie: 1858 rok

Cykl, komplet: z MT.Dep.3388/2/a-b

Cukiernica z pokrywą

MT.Dep.3388/2/a-b

dawne numery: MT.II.515 egz. 2 (a-b), MT-A-P/666/1-2

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

425. Cukiernica

MT.Dep.3389

dawne numery: MT.II.515 egz. 3, MT-A-P/667

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 9 cm, śr. wylewu 11 cm

Cukiernica kulista, silnie spłaszczona z dwoma prostokątnymi uchami na osi brzuśca. Na brzuścu między uchami herb „Pogoń” na czerwonej tarczy obrysowanej ciemną kreską, pod złotą mitrą książęcą. Poniżej krawędzi dwa złote paski i kolejny w profilu podstawy. Złoczone ucha (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowane naszkliwnie napis „Horo” i data „1858” w kolorze cynobrowym
Datowanie: 1858 rok

426. Dzbanek (dwie sztuki)

MT.Dep.3470

dawne numery: MT.II.596, MT-A-P/663

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 13,5 cm, śr. wylewu 7 cm

Dzbanek kształtu jajowatego osadzony na okrągłej podstawie z okrągło wywiniętym uszkiem i małym otwartym od góry dzióbkiem. W górnej części brzuśca czerwona tarcza obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń” pod złotą mitrą książęcą. Poniżej krawędzi złote paski z nitką przechodzące na dzióbek. Złoty pasek przy krawędzi podstawy (Idler 1982).

Datowanie: około 1858 roku
Cykl, komplet: z MT.Dep.3469

Dzbanek

MT.Dep.3469

dawne numery: MT.II.595, MT-A-P/664

427. Maselniczka z pokrywką (trzy sztuki)

MT.Dep.3485/1

dawne numery: MT.II.611 egz. 1, MT-A-P/668/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywką 12,5 cm, śr. wylewu 12,5 cm

Maselniczka z pokrywką okrągła, łagodnie rozchylona ku górze. Pokrywka stożkowa, lekko profilowana z uchwytem w kształcie guzika. Dekoracja w formie szerszych i węższych pasków złotych, przy krawędzi pokrywy i brzuśca, w dolnej części brzuśca i na uchwycie pokrywy. Na brzuścu i pokrywie herb „Pogoń” na czerwonej tarczy pod złotą mitrą książęcą (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „Horo” – malowane naszkliwnie w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1856 roku

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3485/1-3

Maselniczki z pokrywkami

MT.Dep.3485/2

dawne numery: MT.II.611 egz. 2, MT-A-P/669/1-2

MT.Dep.3485/3

dawne numery: MT.II.611 egz. 3, MT-A-P/670/1-2

428. Imbryk z pokrywką

MT.Dep.3486

dawne numery: MT.II.612, MT-A-P/658/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 15,5 cm, szer. 21,5 cm

Imbryk z pokrywą kulisty, lekko spłaszczony, z szyjką uformowaną na kształt wylewu z jednej strony wyższą, a od strony niższej przechodzącą w owalnie wywinięte ucho. W niej lekko wypukła pokrywka z uchwytem w formie guzika. Dzióbek esowato podniesiony ku górze. Między dzióbkiem a uchem po jednej stronie brzuśca herb „Pogoń” na czerwonej tarczy, pod złotą mitrą książęcą. Poniżej krawędzi na zewnątrz pasek złoty, tuż pod nim drugi cieńszy. Poniżej krawędzi wewnątrz złoty pasek szeroki na ok. 1,5 cm, przechodzący na ucho. Złoty pasek przy podstawie i złocenia na dzióbku (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „Horo” malowane naszkliwnie w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1858 roku

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

429. Imbryk

MT.Dep.3487

dawne numery: MT.II.613, MT-A-P/659/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z uchem 13 cm, śr. podstawy 6,7 cm

Imbryk kulisty, lekko spłaszczony z szyjką uformowaną na kształt wylewu z jednej strony wyższą, a od strony niższej przechodzącą w owalnie wywinięte ucho. Dzióbek esowato podniesiony ku górze. Między dzióbkiem a uchem po jednej stronie brzusca herb „Pogoń” na czerwonej tarczy, pod złotą mitrą książęcą. Poniżej krawędzi na zewnątrz złoty pasek, tuż pod nim drugi cieńszy. Poniżej krawędzi wewnątrz złoty pasek szeroki na ok. 1,5 cm, przechodzący na ucho. Złoty pasek przy podstawie i złocenia na dzióbku (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „Horo” malowane naszkliwnie w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1858 roku

430. Dzbanek (trzy sztuki)

Dep.3488/2

dawne numery: MT.II.614 egz. 2, MT-A-P/661

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 11 cm, śr. podstawy 6,7 cm

Dzbanek kulisty, spłaszczony z szerokim wylewem i wysoko wywiniętym, okrągłym uchem. Dekoracja: na osi ucha na brzuscu pod wylewem herb „Pogoń” na czerwonej tarczy, pod złotą mitrą książęcą. Poniżej krawędzi na zewnątrz złoty pasek, tuż pod nim drugi grubości nitki, wewnątrz również złoty pas szeroki na ok. 1,5 cm przechodzący na ucho (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „Horo” malowane naszkliwnie w kolorze czerwonym

Datowanie: około 1858 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3488/1-3

Dzbanki

MT.Dep.3488/1

dawne numery: MT.II.614 egz. 1, MT-A-P/660

MT.Dep.3488/3

dawne numery: MT.II.614 egz. 3, MT-A-P/662

431. Spodek

MT.Dep.3393

dawne numery: MT.II.519, MT-A-P/731

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 14,5 cm, wys. 1,9 cm

Spodek mały, okrągły, o gładkim, silnie podniesionym otoku i lekko wywiniętej krawędzi. Dekoracja złota w postaci pasków przy krawędzi i dwóch kółek, jednego oddzielającego otok od dna i drugiego na środku dna (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowane naszkliwnie napis „Horo” i data „1858” w kolorze cynobrowym

Datowanie: 1858 rok

432. Spodek (dwadzieścia sześć sztuk)

MT.Dep.3394/1

dawne numery: MT.II.520 egz. 1, MT-A-P/671/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 13,7 cm, wys. 1,5 cm

Spodek pod filiżankę okrągły o gładkim podniesionym otoku i lekko wywiniętej krawędzi. Dekoracja: złota w postaci pasków przy krawędzi i dwóch kółek, jednego oddzielającego otok od dna i drugiego na środku dna (Idler 1982).

Datowanie: około 1858 roku

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: serwis z herbem „Pogoń”
MT.Dep.3394/1-26

Spodki

MT.Dep.3394/2

dawne numery: MT.II.520 egz. 2, MT-A-P/672/2

MT.Dep.3394/3

dawne numery: MT.II.520 egz. 3, MT-A-P/673/2

MT.Dep.3394/4

dawne numery: MT.II.520 egz. 4, MT-A-P/674/2

MT.Dep.3394/5

dawne numery: MT.II.520 egz. 5, MT-A-P/675/2

MT.Dep.3394/6

dawne numery: MT.II.520 egz. 6, MT-A-P/676/2

MT.Dep.3394/7

dawne numery: MT.II.520 egz. 7, MT-A-P/677/2

MT.Dep.3394/8

dawne numery: MT.II.520 egz. 8, MT-A-P/678/2

MT.Dep.3394/9

dawne numery: MT.II.520 egz. 9, MT-A-P/679/2

MT.Dep.3394/10

dawne numery: MT.II.520 egz. 10, MT-A-P/680/2

MT.Dep.3394/11

dawne numery: MT.II.520 egz. 11, MT-A-P/681/2

MT.Dep.3394/12

dawne numery: MT.II.520 egz. 12, MT-A-P/682/2

MT.Dep.3394/13

dawne numery: MT.II.520 egz. 13, MT-A-P/683/2

MT.Dep.3394/14

dawne numery: MT.II.520 egz. 14, MT-A-P/684/2

MT.Dep.3394/15

dawne numery: MT.II.520 egz. 15, MT-A-P/685/2

MT.Dep.3394/16

dawne numery: MT.II.520 egz. 16, MT-A-P/686/2

MT.Dep.3394/17

dawne numery: MT.II.520 egz. 17, MT-A-P/687/2

MT.Dep.3394/18

dawne numery: MT.II.520 egz. 18, MT-A-P/688/2

MT.Dep.3394/19

dawne numery: MT.II.520 egz. 19, MT-A-P/689/2

MT.Dep.3394/20

dawne numery: MT.II.520 egz. 20, MT-A-P/690/2

MT.Dep.3394/21

dawne numery: MT.II.520 egz. 21, MT-A-P/691/2

MT.Dep.3394/22

dawne numery: MT.II.520 egz. 22, MT-A-P/692/2

MT.Dep.3394/23

dawne numery: MT.II.520 egz. 23, MT-A-P/693/2

MT.Dep.3394/24

dawne numery: MT.II.520 egz. 24, MT-A-P/694/2

MT.Dep.3394/25

dawne numery: MT.II.520 egz. 25, MT-A-P/695/2

MT.Dep.3394/26

dawne numery: MT.II.520 egz. 26, MT-A-P/696/2

433. Filiżanka (piętnaście sztuk)

MT.Dep.3498/1

dawne numery: MT.II.624 egz. 1, MT-A-P/671/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 5,4 cm, śr. wylewu 6,5 cm

Filiżanka okrągła, prosto rozchylona ku górze, na okrągłej podstawie, z ostro łamanym uchem. Dekoracja: na osi ucha czerwona tarcza obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń”, a nad nią złota mitra książecka. Złote paski poniżej krawędzi na zewnątrz, szeroki wewnątrz i trzeci w profilu podstawy. Złoczone również ucho (Idler 1985).

Datowanie: około 1858 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3498/1-6, MT.Dep.3499/1-9

Filiżanki

MT.Dep.3498/2

dawne numery: MT.II.624 egz. 2, MT-A-P/672/1

MT.Dep.3498/3

dawne numery: MT.II.624 egz. 3, MT-A-P/673/1

MT.Dep.3498/4

dawne numery: MT.II.624 egz. 4, MT-A-P/674/1

MT.Dep.3498/5

dawne numery: MT.II.624 egz. 5, MT-A-P/675/1

MT.Dep.3498/6

dawne numery: MT.II.624 egz. 6, MT-A-P/676/1

MT.Dep.3499/1

dawne numery: MT.II.625 egz. 1, MT-A-P/677/1
Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

MT.Dep.3499/2

dawne numery: MT.II.625 egz. 2, MT-A-P/678/1

MT.Dep.3499/3

dawne numery: MT.II.625 egz. 3, MT-A-P/679/1

MT.Dep.3499/4

dawne numery: MT.II.625 egz. 4, MT-A-P/680/1

MT.Dep.3499/5

dawne numery: MT.II.625 egz. 5, MT-A-P/681/1

MT.Dep.3499/6

dawne numery: MT.II.625 egz. 6, MT-A-P/682/1

MT.Dep.3499/7

dawne numery: MT.II.625 egz. 7, MT-A-P/683/1

MT.Dep.3499/8

dawne numery: MT.II.625 egz. 8, MT-A-P/684/1

MT.Dep.3499/9

dawne numery: MT.II.625 egz. 9, MT-A-P/685/1

434. Filiżanka (dwanaście sztuk)

MT.Dep.3500/1

dawne numery: MT.II.626 egz. 1, MT-A-P/686/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,3 cm, śr. wylewu 6,9 cm

Filiżanka okrągła, prosto rozchylona ku górze, na okrągłej podstawie, z ostro łamanym uchem. Na osi ucha czerwona tarcza typu angielskiego, obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń”, a nad nią złota mitra książęca. Złote paski poniżej krawędzi, wąski na zewnątrz, szeroki wewnątrz i trzeci w profilu podstawy. Złoczone ucho (Idler 1985).

Datowanie: 1858 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3500/1-12

Filiżanki

MT.Dep.3500/2

dawne numery: MT.II.626 egz. 2, MT-A-P/687/1

MT.Dep.3500/3

dawne numery: MT.II.626 egz. 3, MT-A-P/688/1

MT.Dep.3500/4

dawne numery: MT.II.626 egz. 4, MT-A-P/689/1

MT.Dep.3500/5

dawne numery: MT.II.626 egz. 5, MT-A-P/690/1

MT.Dep.3500/6

dawne numery: MT.II.626 egz. 6, MT-A-P/691/1

MT.Dep.3500/7

dawne numery: MT.II.626 egz. 7, MT-A-P/692/1

MT.Dep.3500/8

dawne numery: MT.II.626 egz. 8, MT-A-P/693/1

MT.Dep.3500/9

dawne numery: MT.II.626 egz. 9, MT-A-P/694/1

MT.Dep.3500/10

dawne numery: MT.II.626 egz. 10, MT-A-P/695/1

MT.Dep.3500/11

dawne numery: MT.II.626 egz. 11, MT-A-P/696/1

MT.Dep.3500/12

dawne numery: MT.II.626 egz. 12, MT-A-P/699

435. Spodek (dwadzieścia dziewięć sztuk)

MT.Dep.3395/1

dawne numery: MT.II.521 egz. 1, MT-A-P/700/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 17,2 cm, wys. 2,6 cm

Spodek duży okrągły, o gładkim, silnie podniesionym otoku i lekko wywiniętej krawędzi. Dekoracja: złota w postaci paska przy krawędzi i dwóch kółek – jednego oddzielającego otok od dna i drugiego na środku w lustrze (Idler 1985).

Datowanie: 1858 rok

Cykl, komplet: MT.Dep.3395/1-27, MT.Dep.3396, MT.Dep.3397

Spodki

MT.Dep.3395/2

dawne numery: MT.II.521 egz. 2, MT-A-P/701/2

MT.Dep.3395/3

dawne numery: MT.II.521 egz. 3, MT-A-P/702/2

MT.Dep.3395/4

dawne numery: MT.II.521 egz. 4, MT-A-P/703/2

MT.Dep.3395/5

dawne numery: MT.II.521 egz. 5, MT-A-P/704/2

MT.Dep.3395/6

dawne numery: MT.II.521 egz. 6, MT-A-P/705/2

MT.Dep.3395/7

dawne numery: MT.II.521 egz. 7, MT-A-P/706/2

MT.Dep.3395/8

dawne numery: MT.II.521 egz. 8, MT-A-P/707/2

MT.Dep.3395/9

dawne numery: MT.II.521 egz. 9, MT-A-P/708/2

MT.Dep.3395/10

dawne numery: MT.II.521 egz. 10, MT-A-P/709/2

MT.Dep.3395/11

dawne numery: MT.II.521 egz. 11, MT-A-P/710/2

MT.Dep.3395/12

dawne numery: MT.II.521 egz. 12, MT-A-P/711/2

MT.Dep.3395/13

dawne numery: MT.II.521 egz. 13, MT-A-P/712/2

MT.Dep.3395/14

dawne numery: MT.II.521 egz. 14, MT-A-P/713/2

MT.Dep.3395/15

dawne numery: MT.II.521 egz. 15, MT-A-P/714/2

MT.Dep.3395/16

dawne numery: MT.II.521 egz. 16, MT-A-P/715/2

MT.Dep.3395/17

dawne numery: MT.II.521 egz. 17, MT-A-P/716/2

MT.Dep.3395/18

dawne numery: MT.II.521 egz. 18, MT-A-P/717/2

MT.Dep.3395/19

dawne numery: MT.II.521 egz. 19, MT-A-P/718/2

MT.Dep.3395/20

dawne numery: MT.II.521 egz. 20, MT-A-P/719/2

Ekspozycja stała: Muzeum Historii Tarnowa i Regionu

MT.Dep.3395/21

dawne numery: MT.II.521 egz. 21, MT-A-P/720/2

MT.Dep.3395/22

dawne numery: MT.II.521 egz. 22, MT-A-P/721/2

MT.Dep.3395/23

dawne numery: MT.II.521 egz. 23, MT-A-P/722/2

MT.Dep.3395/24

dawne numery: MT.II.521 egz. 24, MT-A-P/723/2

MT.Dep.3395/25

dawne numery: MT.II.521 egz. 25, MT-A-P/724/2

MT.Dep.3395/26

dawne numery: MT.II.521 egz. 26, MT-A-P/725/2

MT.Dep.3395/27

dawne numery: MT.II.521 egz. 27, MT-A-P/726/2

MT.Dep.3396

dawne numery: MT.II.522, MT-A-P/727/2

MT.Dep.3397

dawne numery: MT.II.523, MT-A-P/728

436. Filiżanka (dwadzieścia osiem sztuk)

MT.Dep.3491/1

dawne numery: MT.II.617 egz. 1, MT-A-P/700/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 7,8 cm, śr. 11,5 cm

Filiżanka kształtu kielichowego na okrągłej profilowanej podstawie, z ostro łamanym uchem. Dekoracja na osi ucha w postaci czerwonej tarczy obrysowanej ciemną kreską z herbem „Pogoń”, a nad nią złota mitra książęca. Złote paski poniżej krawędzi, wąski z niteczką na zewnątrz, szeroki na ok. 1,5 cm wewnątrz i trzeci w profilu podstawy. Złoczone ucho (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowany naszkliwnie napis „Horo” w kolorze cynobrowym

Datowanie: około 1858 roku

Cykl, komplet: MT.Dep.3491/1-18, MT.Dep.3492/1-3, MT.Dep.3493/1-3, MT.Dep.3494/1-4

Filiżanki

MT.Dep.3491/2

dawne numery: MT.II.617 egz. 2, MT-A-P/701/1

MT.Dep.3491/3

dawne numery: MT.II.617 egz. 3, MT-A-P/702/1

MT.Dep.3491/4

dawne numery: MT.II.617 egz. 4, MT-A-P/703/1

MT.Dep.3491/5

dawne numery: MT.II.617 egz. 5, MT-A-P/704/1

MT.Dep.3491/6

dawne numery: MT.II.617 egz. 6, MT-A-P/705/1

Ekspozycja stała: Muzeum Historii Tarnowa i Regionu

MT.Dep.3491/7

dawne numery: MT.II.617 egz. 7, MT-A-P/706/1

MT.Dep.3491/8

dawne numery: MT.II.617 egz. 8, MT-A-P/707/1

MT.Dep.3491/9

dawne numery: MT.II.617 egz. 9, MT-A-P/708/1

MT.Dep.3491/10

dawne numery: MT.II.617 egz. 10, MT-A-P/709/1

MT.Dep.3491/11

dawne numery: MT.II.617 egz. 11, MT-A-P/710/1

MT.Dep.3491/12

dawne numery: MT.II.617 egz. 12, MT-A-P/711/1

MT.Dep.3491/13

dawne numery: MT.II.617 egz. 13, MT-A-P/712/1

MT.Dep.3491/14

dawne numery: MT.II.617 egz. 14, MT-A-P/713/1

MT.Dep.3491/15

dawne numery: MT.II.617 egz. 15, MT-A-P/714/1

MT.Dep.3491/16

dawne numery: MT.II.617 egz. 16, MT-A-P/715/1

MT.Dep.3491/17

dawne numery: MT.II.617 egz. 17, MT-A-P/716/1

MT.Dep.3491/18

dawne numery: MT.II.617 egz. 18, MT-A-P/717/1

MT.Dep.3492/1

dawne numery: MT.II.618 egz. 1, MT-A-P/718/1

MT.Dep.3492/2

dawne numery: MT.II.618 egz. 2, MT-A-P/719/1

MT.Dep.3492/3

dawne numery: MT.II.618 egz. 3, MT-A-P/720/1

MT.Dep.3493/1

dawne numery: MT.II.619 egz. 1, MT-A-P/721/1

MT.Dep.3493/2

dawne numery: MT.II.619 egz. 2, MT-A-P/722/1

MT.Dep.3493/3

dawne numery: MT.II.619 egz. 3, MT-A-P/723/1

MT.Dep.3494/1

dawne numery: MT.II.620 egz. 1, MT-A-P/724/1

MT.Dep.3494/2

dawne numery: MT.II.620 egz. 2, MT-A-P/725/1

MT.Dep.3494/3

dawne numery: MT.II.620 egz. 3, MT-A-P/726/1

MT.Dep.3494/4

dawne numery: MT.II.620 egz. 4, MT-A-P/727/1

437. Spodek (dwie sztuki)

MT.Dep.3401/1

dawne numery: MT.II.527 egz. 1, MT-A-P/729

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 17,5 cm, wys. 2,1 cm

Spodek duży, okrągły, o gładkim otoku podniesionym pod kątem rozwartym i lekko wywiniętej krawędzi. Dekoracja złota w postaci paska z niteczką przy krawędzi i dwóch kótek, jednego oddzielającego otok od dna i drugiego na środku w lustrze (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowany naszkliwnie napis „Horo” w kolorze cynobrowym

Datowanie: około 1858 roku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3401/2

Spodek

MT.Dep.3401/2

dawne numery: MT.II.527 egz. 2, MT-A-P/730

438. Talerz (trzydzieści sztuk)

MT.Dep.3433/1

dawne numery: MT.II.559 egz. 1, MT-A-P/732

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwnie, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 21 cm, wys. 2,5 cm

Talerz płytki, okrągły o gładkim, podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja złota w postaci pasków przy krawędzi i kółka na środku w lustrze. Na otoku herb „Pogoń” na czerwonej tarczy obrysowanej czarnym konturem pod złotą mitrą księżęcą (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowane naszkliwnie napis „Horodnica” w języku polskim oraz rok „1858” w kolorze czerwonym

Datowanie: 1858 rok

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: MT.Dep.3433/1-12, MT.Dep.3434/1-6,

MT.Dep.3435/1-5, MT.Dep.3436/1-7

Talerze

MT.Dep.3433/2

dawne numery: MT.II.559 egz. 2, MT-A-P/733

MT.Dep.3433/3

dawne numery: MT.II.559 egz. 3, MT-A-P/734

MT.Dep.3433/4

dawne numery: MT.II.559 egz. 4, MT-A-P/735

MT.Dep.3433/5
dawne numery: MT.II.559 egz. 5, MT-A-P/736

MT.Dep.3433/6
dawne numery: MT.II.559 egz. 6, MT-A-P/737

MT.Dep.3433/7
dawne numery: MT.II.559 egz. 7, MT-A-P/738

MT.Dep.3433/8
dawne numery: MT.II.559 egz. 8, MT-A-P/739

MT.Dep.3433/9
dawne numery: MT.II.559 egz. 9, MT-A-P/740

MT.Dep.3433/10
dawne numery: MT.II.559 egz. 10, MT-A-P/741

MT.Dep.3433/11
dawne numery: MT.II.559 egz. 11, MT-A-P/742

MT.Dep.3433/12
dawne numery: MT.II.559 egz. 12, MT-A-P/743

MT.Dep.3434/1
dawne numery: MT.II.560 egz. 1, MT-A-P/744

MT.Dep.3434/2
dawne numery: MT.II.560 egz. 2, MT-A-P/745

MT.Dep.3434/3
dawne numery: MT.II.560 egz. 3, MT-A-P/746

MT.Dep.3434/4
dawne numery: MT.II.560 egz. 4, MT-A-P/747

MT.Dep.3434/5
dawne numery: MT.II.560 egz. 5, MT-A-P/748

MT.Dep.3434/6
dawne numery: MT.II.560 egz. 6, MT-A-P/749

MT.Dep.3435/1
dawne numery: MT.II.561 egz. 1, MT-A-P/750

MT.Dep.3435/2
dawne numery: MT.II.561 egz. 2, MT-A-P/751

MT.Dep.3435/3
dawne numery: MT.II.561 egz. 3, MT-A-P/752

MT.Dep.3435/4
dawne numery: MT.II.561 egz. 4, MT-A-P/753

MT.Dep.3435/5
dawne numery: MT.II.561 egz. 5, MT-A-P/754

MT.Dep.3436/1
dawne numery: MT.II.562 egz. 1, MT-A-P/755

MT.Dep.3436/2
dawne numery: MT.II.562 egz. 2, MT-A-P/756

MT.Dep.3436/3
dawne numery: MT.II.562 egz. 3, MT-A-P/757

MT.Dep.3436/4
dawne numery: MT.II.562 egz. 4, MT-A-P/758

MT.Dep.3436/5
dawne numery: MT.II.562 egz. 5, MT-A-P/759

MT.Dep.3436/6
dawne numery: MT.II.562 egz. 6, MT-A-P/760

MT.Dep.3436/7
dawne numery: MT.II.562 egz. 7, MT-A-P/761

439. Spodek (dwie sztuki)

MT.Dep.3902/2
dawne numery: D.1354 egz. 2, MT.II.1130 egz. 2, MT-A-P/697/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie
Wymiary: śr. 13,6 cm, wys. 1,3 cm

Spodek okrągły o gładkim silnie podniesionym otoku i lekko wywinętej krawędzi. Dekoracja złota w postaci pasków przy krawędzi i dwóch kółek, jednego oddzielającego otok od dna i drugiego na środku w lustrze (Idler 1985).

Datowanie: około 1858 roku
Cykl, komplet: z MT.Dep.3902/1

Spodek

MT.Dep.3902/1
dawne numery: D.1354 egz. 1, MT.II.1130 egz. 1, MT-A-P/698/2

440. Filiżanka (dwie sztuki)

MT.Dep.3910/1

dawne numery: D.1428 egz. 1, MT.II.1138 egz. 1, MT-A-P/697/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,4 cm, śr. wylewu 6,8 cm

Filiżanka okrągła prosto rozchylona ku górze na okrągłej profilowanej podstawie z ostro łamanym uchem. Na osi ucha czerwona tarcza obrysowana ciemną kreską z herbem „Pogoń”, a nad nią złota mitra książęca. Złote paski poniżej krawędzi: na zewnątrz, szeroki wewnątrz i trzeci w profilu podstawy. Złoczone ucho (Idler 1984).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowane naszkliwne „Horo” w kolorze czerwonym

Datowanie: 1858 rok

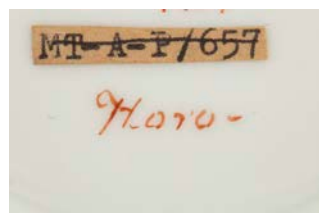
Cykl, komplet: z MT.Dep.3910/2

Filiżanka

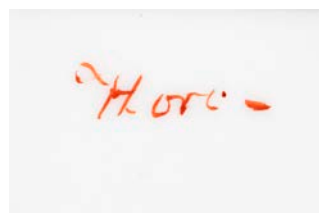
MT.Dep.3910/2

dawne numery: D.1428 egz. 2, MT.II.1138 egz. 2, MT-A-P/698/1

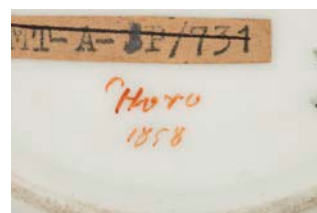
Sygnatury manufaktury

Po 1856 roku
MT.Dep.3387

Okolo 1856 roku
MT.Dep.3485/3

1858 rok
MT.Dep.3393

1858 rok
MT.Dep.3388/1/b

11. _____
Wytwórnia fajansu
Karol Wolff – Bielino

Na temat historii tzw. wytwórni fajansów Wolffa zachowało się niewiele informacji w odróżnieniu do dość licznych przykładów jej wyrobów¹. Manufakturę na Bielinie założyli pochodzący z Saksonii Karol Wolff i Włoch Bernardi². Dzisiaj to teren warszawskiej dzielnicy Śródmieście, a wówczas krańce jurydyki założonej przez marszałka Franciszka Bielińskiego, od którego Bielino przyjęło swą nazwę³. Przy ulicy Marszałkowskiej znajdował się dworek Wolffa, a od ulicy Zgody (obecnie ul. Hübnera), niedaleko Szpitala im. Dzieciątka Jezus, stała fabryka. Dokładna data jej założenia nie jest znana, wiadome jest jednak, że w 1779 roku już działała. W tym bowiem czasie baron Józef Franciszek Teodor Schütter, jeden z kierowników manufaktury fajansów w Belwederze, wyraził swoje niezadowolenie z konkurencji i ubytku pracowników na rzecz fabryki na Bielinie⁴.

W 1883 roku podczas eksperymentów chemicznych doszło do wypadku, w wyniku którego Bernardi zmarł. W tym samym roku nastąpiło ostateczne zamknięcie manufaktury belwederskiej. Wykorzystując ten fakt, Wolff kontynuował pracę, przejął wyposażenie (trzy piece) z Belwederu oraz zatrudnił jej byłych pracowników⁵. Ciekawych informacji dostarcza „Pamiętnik Polityczny i Historyczny” drukowany w 1783 roku pod redakcją Piotra Świtkowskiego. Dowiadujemy się z niego o produkcji dobrej jakości naczyń, tj. tac, filiżanek, waz, ale i koszyczków, które wyróżniała trwałość i bogactwo form oraz kolor zbliżony do fajansu angielskiego⁶. Jednymi z najbardziej rozpoznawalnych wyrobów produkowanych na Bielinie były wazony o typowych chińskich formach z dekoracją wschodnią albo europejską. Górowały one nad produktami z Belwederu pod względem trwałości⁷. Zachowały się również liczne talerze o ażurowych otokach zdobionych bukietami kwiatów.

Manufaktura została zamknięta prawdopodobnie około 1800 roku⁸. Większość wyrobów Wolffa było sygnowanych literą „W” występujących w różnych kolorach, czasem również złotym. Na filiżankach pojawiała się wryta litera „W”. Spotykana jest również sygnatura w postaci trójkąta w czarnym, zielonym i niebieskim kolorze, wiąże się ją z wytwórnią Wolffa⁹. Markę tę posiadają jednakowe

talerze, których część posiada znak trójkąta, a część literę „W”. Zachowało się kilkanaście sztuk wyrobów ze znakiem trójkąta: *cache-pot*, para koszyczków oraz talerzyków datowanych na koniec XVIII wieku. Przypisuje się je manufakturze na Bielinie, która w tym czasie posiadała taką jakość techniczną wyrobów¹⁰.

Ze skromnego zbioru wytwórni fajansu Karola Wolffa znajdującego się w depozycie książąt Sanguszków wyróżnić należy dwa wazony z pokrywami, które zachwycają swoją wielobarwną dekoracją, przedstawiającą stylizowane kwiaty i ptaki.

Karol Wolff Faience Plant – Bielino

Summary

Very little information survived on so-called Wolff faience factory, in contrast to quite a large number of its products. The manufactory was established by Karol Wolff from Saxony and an Italian, Bernardi, at the edges of Jurydyka of Marshall Bieliński on Bielino, from which the factory took its name. At Marszałkowska Street there was Wolff's manor, and at Zgody Street (present Hübner Street), close to the Infant Jesus Hospital, there was the factory. The exact date of its establishment is unknown, however, it is known that in 1779 it was already operating. At that time, Baron Józef Franciszek Teodor Schütter, one of the managers of the Belvedere faience plant expressed his discontent with competition and the outflow of the workforce to the Bielino factory.

In 1883 Bernardi died, most probably as a result of an accident caused by chemical experiments. In the same year, there was the final closure of the Belvedere manufactory. Wolff took over three furnaces and Belvedere workers. Interesting information is provided by “Pamiętnik Polityczny i Historyczny”, printed in 1783, edited by P. Świtkowski. We learn from it about the production of good quality wares, that is trays, cups, vases, but also little baskets which were distinguished by durability and the richness of forms, as well as the colour similar to English faience.

One of the most recognizable products manufactured in Bielino were vases with typical Chinese forms, with Eastern or European decoration. They were superior to Belvedere products in terms of durability. Also numerous

1 M. Starzewska, M. Jeżewska, *Polski fajans*, Warszawa 1978, s. 37.

2 M. Świnarski, L. Chrościcki, *Znaki porcelany europejskiej i polskiej ceramiki*, Poznań 1949, s. 25. Autorzy nie podają, jak Bernardi miał na imię.

3 M. Starzewska, M. Jeżewska, *Polski...*, dz. cyt., s. 37.

4 Tamże.

5 Tamże.

6 Tamże, s. 38.

7 M. Świnarski, L. Chrościcki, *Znaki...*, dz. cyt., s. 25.

8 M. Starzewska, M. Jeżewska, *Polski...*, dz. cyt., s. 38.

9 Tamże, s. 39.

10 Tamże.

plates are preserved, with open-work rims decorated with small bunches of flowers. The manufactory was probably closed circa 1800.

The majority of Wolf's products were marked with "W" letter occurring in different colours, sometimes also golden. An engraved "W" letter appeared on cups. We can also come across a signature in the form of a black, green and

blue triangle, it is attributed to Wolff's factory. The brand is possessed by the same plates, of which some have the mark of the triangle, and others the "W" letter. Several products with the triangle mark are preserved: a cache pot, a pair of small baskets and saucers dated to the end of the 18th century. They are attributed to the Bielino manufactory, which had such a quality of products at the time.

441. Koszyczek ażurowy

MT.Dep.4026

dawne numery: D.1168, MT.II.1254, MT-A-P/765

Materiał, technika: fajans; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 8 cm, szer. 17 cm

Koszyczek na owoce (słodczyce), okrągły o silnie podniesionym, lekko rozchylającym się otoku w całości ażurowym, utworzonym z ukośnej plecionki tworzącej ząbkowaną krawędź. Na skrzyżowaniach plecionki na zewnątrz koszyczka malowane szafirowe kwiatuszki. Dwa ucha na osi utworzone ze skręconej gałązki, półkoliste w kolorze zielonym. Na dnie koszyczka wielobarwnie malowany bukiet kwiatów. Krawędź brązowa (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórnici: malowane naszkliwne „W” w kolorze brązowym, „Z h” – jasny brąz

Datowanie: między 1783 a 1800 rokiem

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.4027

442. Talerzyk ażurowy

MT.Dep.4027

dawne numery: D.1169, MT.II.1255, MT-A-P/766

Materiał, technika: fajans; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: śr. 21 cm, wys. 1,2 cm

Talerzyk deserowy okrągły, płaski o ażurowym otoku utworzonym z ukośnej plecionki tworzącej sfalowaną regularnie krawędź. Na skrzyżowaniach plecionki malowane szafirowe kwiatuszki. Na krawędzi brązowy pasek. Na środku w lustrze wielobarwnie malowany bukiet kwiatów z różową różą (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórnici: malowane naszkliwne „W” w kolorze brązowym

Datowanie: między 1783 a 1800 rokiem

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.4026

443. Wazon z pokrywką

MT.Dep.4035

dawne numery: D.1295, MT.II.1263,
MT-A-P/769

Materiał, technika: fajans; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 27,7 cm, szer. 14 cm

Wazon z pokrywą tzw. kuan z „garnituru” dekoracyjnego w typie chińskim, kształtu gruszkowatego bez stopy, z cylindryczną szyjką. Pokrywa kopulasta z szerokim, płaskim kołnierzem z uchwytem w formie żółędzia. Dekoracja wielobarwna przedstawiająca stylizowane kwiaty i ptaki (Idler 1989).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórnici: malowane naszkliwnie „W” w kolorze żółtym
Datowanie: między 1783 a 1800 rokiem
Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.3897

444. Wazon z pokrywą

MT.Dep.3897

dawne numery: D.1257, MT.II.1125, MT-A-P/768

Materiał, technika: fajans; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 47 cm, szer. 22 cm

Wazon z pokrywą tzw. kuan kształtu gruszkowatego bez stopy z cylindryczną szyją. Pokrywa kopulasta z szerokim płaskim kołnierzem. Dekoracja wielobarwna przedstawiająca stylizowane kwiaty i ptaki (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórnii: „W” w kolorze niebieskim podszkliwnie

Datowanie: między 1783 a 1800 rokiem

Ekspozycja stała: Ratusz – Galeria Sztuki Dawnej

Cykl, komplet: z MT.Dep.4035

Sygnatura manufaktury

Między 1783 a 1800 rokiem
MT.Dep.4027

12. _____
Daleki Wschód
(Chiny i Japonia)

Najszlachetniejsza forma ceramiki, czyli porcelana, została wynaleziona przez Chińczyków dzięki odkryciu kaolinu – niezbędnego materiału do jej wyrobu. Najstarsze zabytki datuje się na III-II w. p.n.e. Ceramika z tego okresu jest jednak mało znana. Już za czasów panowania pierwszej dynastii Han (206 p.n.e.-220 n.e.) Chińczycy wyrabiali nieprześwitujące grubościennie naczynia szkliwione, jednak w Europie uznawane były one za kamionkę. Porcelaną cienkościenną i pokrytą białym szkliwem zaczęto produkować za czasów panowania dynastii Tang (618-906). Skład mieszanki zawierał dwa składniki – nietopliwy i topliwy, które po zmieszaniu dawały twardą masę porcelanową. Głównym składnikiem glazury był krzemień oraz tlenek potasu lub ołowiu. Używano szkliv przezroczystych i barwionych tlenkami metali, które po wypaleniu nabierały różnorodnych barw: zielonej, żółtej, brunatnej oraz ciemnoniebieskiej.

Najwyższy poziom artyzmu porcelany był prezentowany za czasów panowania dynastii Sung (960-1279), kiedy to połączono proste formy z epoki Tang i monumentalność kształtów oraz zastosowanie polewy wypalanej w mocnym ogniu. W efekcie otrzymywano szklivo o wspaniałych kolorach i głębokim połysku¹. Wśród polew używanych w dynastii Sung trzy cieszyły się wyjątkową popularnością². Pierwsze seledynowe szklivo nosiło nazwę *Lung-Chuan-Yao* od nazwy miasta, w którym produkowano wyroby w ten sposób szkliwione. W Europie zwano je seladonami. Wśród nich znajdowały się naczynia zdobione podszklawnie rzeźbionymi wzorami roślinnymi i geometrycznymi pokryte siatką krakli (spękań)³. Krakelura była znanym motywem dekoracyjnym w ceramice chińskiej. Drugim rodzajem szkliva wyprodukowanym w dynastii Sung była polewa niebieska o różnych odcieniach, a także szarolawendowa. Trzecia, ostatnia, była biała zwana *Ting yao*, niekiedy przybierająca odcień szary i żółtawy, zbliżony do kości słoniowej.

Niebieski barwnik kobaltowy, fascynujący europejskiego nabywcę, wprowadzono w czasach dynastii Yuan (1280-1367). Dekoracje malowano farbami z tlenków metali na suchej skorupie. Po jej wsiąknięciu powierzchnię naczynia pokrywano przezroczystym szkliwem i wypalano. W ten sposób uzyskiwano barwę niebieską z kobaltu oraz czerwioną z miedzi⁴.

1 R. Balicka-Knotz, *Zabytki Dalekiego Wschodu w zbiorach Muzeum w Rzeszowie. Katalog*, Rzeszów 1967, s. 4.

2 Tamże, s. 5.

3 K. Maleszko-Sobkowiak, M. Redlak, *Porcelana chińska epoki Qing (1644-1911) ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie. Katalog wystawy*, Warszawa 1990, s. 6.

4 R. Balicka Knotz, *Zabytki...*, dz. cyt., s. 5.

Biało-niebieska kolorystyka i bogata dekoracja malarzka charakterystyczne były dla porcelany epoki Ming (1368-1644)⁵. Została wówczas ulepszona pod względem składu masy, szkliva i dekoracji. W tym czasie produkcja porcelany była skoncentrowana w mieście Jingdezhen, w północno-wschodniej prowincji Jiangxi⁶. Działy tam liczne manufaktury cesarskie, w których wyrabiano duże ilości porcelany na potrzeby dworu cesarskiego, a później również na eksport do Europy⁷. Pierwsze egzemplarze przywiózł z Chin w 1275 roku Wenecjanin Marco Polo. Wspomina o tym w spisanych w 1298 roku pamiętnikach: „I jeszcze dodam, że w tej prowincji znajduje się miasto zwane Tiundzu, gdzie wyrabiają talerze z porcelany, mniejsze i większe, najpiękniejsze, jakie oglądać można. I nigdzie indziej nie wyrabiano ich poza tym miastem. I stąd rozwżone są na cały świat. Są one tam w wielkiej ilości i bardzo tanie, tak tanie, że za jeden wenecjanki grosz można mieć trzy wspomniane misy najpiękniejsze, jakie można sobie wyobrazić”⁸.

W epoce Ming stosowano kolory żywe, masowo zdobiono porcelanę w kwiaty, zwierzęta i ludzi barwnymi farbami emaliowymi na błyszczącym, białym szkliwie. Używano równocześnie kilku barw, tworząc tzw. familie. Tym francuskim terminem określano w Europie wiodącą barwę w dekoracji danego przedmiotu np. *famille verte* – emalia zielona lub *famille noire* – emalia czarna. Czas ten charakteryzował się wzmożoną i masową produkcją ceramiki w Chinach, co doprowadziło do obniżenia jakości produktów⁹.

Po upadku dynastii Ming i zniszczeniu miasta Jingdezhen handel porcelaną chińską ustał na okres czterdziestu lat. Kupcy holenderscy podążyli wówczas do Japonii, w której porcelanę wyrabiano od początku XVII wieku w miejscowości Arita¹⁰. W 1641 roku otrzymali oni monopol na handel porcelaną japońską i masowo eksportowali ją do Europy¹¹. Dominowało naśladownictwo wyrobów chińskich, początkowo przypominały biało-niebieską porcelanę epoki Ming¹². W drugiej połowie XVII wieku japońscy ceramicy urozmaicili dekorację kobaltową, wprowadzając żelazową czerwień i złoto nakładane naszkliwnie oraz dodatkowe barwy farb emaliowych¹³. Te zabiegi doprowa-

5 E. Kilarzka, *Fajanse z Delft w dawnym Gdańsku. Katalog*, Gdańsk 2003, s. 10.

6 K. Maleszko-Sobkowiak, M. Redlak, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 6.

7 E. Kilarzka, *Fajanse...*, dz. cyt., s. 10.

8 Tamże.

9 R. Balicka Knotz, *Zabytki...*, dz. cyt., s. 7.

10 E. Kilarzka, *Fajanse...*, dz. cyt., s. 11.

11 S.G. Savage, *Porcelana i jej historia*, Warszawa 1977, s. 137.

12 E. Kilarzka, *Fajanse...*, dz. cyt., s. 11.

13 Tamże.

dziły do podbicia europejskich rynków, a bogate zdobienie nazwano „Imari” od portu, w którym następował przeładunek. Dekoracja ta z barwnymi motywami kwiatów, ptaków i zwierząt była wzorowana na japońskich brokatowych tkaninach przetykanych złotem¹⁴. Równie sławny wzór stworzyła japońska rodzina ceramików Kakiemon. Charakteryzował się luźno i asymetrycznie rozmieszczonymi postaciami, ptakami i zwierzętami umieszczonymi na białym tle¹⁵. Dekoracje w stylu „Imari” i „Kakiemon” były bogatym źródłem inspiracji dla malarzy fajansu z Delft.

Po kilkunastu latach wojen, w 1644 roku, w Chinach tron objęła mandżurska dynastia Qing. W pierwszym okresie jej panowania w produkcji porcelany nastąpił regres. Sytuacja zmieniła się po wstąpieniu na tron cesarza Kangxi (1662-1722), kiedy to nastąpił powrót do świetności wyrobów chińskich¹⁶. Na nowo wznowiono holenderski handel porcelaną z miasta Jingdezhen. Wyrabiano porcelanę błękitnobiałą o świetlistej barwie szkliwa i czystym błękitcie kobaltu pod gusta europejskie. Porcelana wielobarwna zdobiona emaliami naszkliwnie charakteryzowała się wielką różnorodnością zdobnictwa. W okresie panowania dwóch kolejnych władców Yongzheng (1723-1735), a następnie Qianlong (1736-1796) produkcję zdominowała porcelana *famille rose* („rodzina różowych”). Emalie w odcieniach różu uzyskiwano z koloidalnego złota pomieszanego z chlorem cyny¹⁷. Dostawy do Europy skupione były w rękach kupców z Kantonu, który jako jedyny port w Chinach do połowy XIX wieku przyjmował europejskie statki¹⁸.

Depozytowy zbiór ceramiki dalekowschodniej znajdującej się z Muzeum pozostawia wiele wątpliwości i zasługuje na głębszą analizę. Znajdują się w niej obiekty z kwiatową dekoracją w stylu *famille rose* i wielobarwną „Imari”, przedstawiają sceny z życia Chińczyków, ale także fantastyczne ptaki wśród kwiatów. Z pewnością do najcenniejszych zażytków zaliczyć możemy XVIII-wieczną ceramikę chińską, w której znajdziemy przykłady z okresu dynastii Qing, bogato zdobione wazony dekoracyjne oraz półkulistą wazę z pokrywą z manufaktury w Arita.

14 Tamże.

15 Tamże.

16 K. Maleszko-Sobkowiak, M. Redlak, *Porcelana...*, dz. cyt., s. 8.

17 Tamże.

18 Tamże.

The Far East

Summary

The most noble form of ceramics, that is porcelain, was invented by the Chinese owing to the discovery of kaolin – a necessary material for its production. The oldest relics are dated to the 3rd – 2nd century BC, but ceramics from that period is almost unknown. As early as at the time of the reign of the first Han dynasty (206 BC – 220 AD), the Chinese produced non-transparent thick-walled glazed wares, however, they were considered stoneware in Europe.

Thin-walled white glazed porcelain was produced in the period of the reign of the Tang dynasty (618-906). The composition of the mixture contained two components – fusible and non-fusible, which gave hard-paste porcelain mass when mixed. The main component of the glaze was flint and potassium or lead oxide. Transparent glazes and glazes tinted with metal oxides were used, which after firing took various colours.

The highest level of artistry of porcelain was present at the times of the Sung dynasty (960-1279), when simple forms from the Tang age and the monumentality of shapes and the application of a glaze baked in strong fire were combined. As a result, glaze of magnificent colours and deep gloss were obtained. Among glazes used in the Sung dynasty celadon green glaze was extremely popular. It was called Lung-Chuan-Yao, from the name of the city where the products were made. In Europe they were called celadons, among them there were wares decorated with the under-glaze technique with plant and geometrical patterns, covered with a mesh of cracks. Craquelure was a well-known decorative motif in Chinese ceramics. The cobalt blue colorant, fascinating a European buyer, was introduced in the age of the Yuan dynasty (1280-1367), and decorations were painted with the under-glaze technique. Metal oxide paints were applied onto the dry shell, after its absorption the ware's surface was coated with transparent glaze and fired. In this way the blue colour was obtained from cobalt and red colour from copper.

White and blue colours and rich painted decoration were characteristic for the Ming age porcelain (1368-1644). The porcelain was improved in terms of the composition of mass, glaze and decoration. At that time porcelain production was concentrated in Jingdezhen, in the north-eastern Jiangxi province. Numerous imperial manufactories

operated there and they produced large quantities of porcelain for the needs of the Emperor's court, and later also for export to Europe.

The first porcelain items were brought from China in 1275 by a Venetian, Marco Polo. In the Ming age bright colours were used, porcelain was usually decorated with flowers, animals, people with colourful enamel paints on a glossy, white glaze. Several colours were used at the same time, thus creating so-called colour families. After the collapse of the Ming dynasty and the destruction of the City of Jingdezhen, the trade of Chinese porcelain stopped for the period of forty years. At that time, Dutch merchants went to Japan, where porcelain had been produced since the beginning of the 17th century in Arita.

From 1641 they were granted monopoly for the trade of Japanese porcelain and they exported it to Europe to a mass scale. The imitation of Chinese products prevailed. In the second half of the 17th century, Japanese ceramics makers introduced iron red and gold for decoration, applied with the on-glaze technique, as well as additional colours of enamel paints. Those efforts brought about the conquest

of European markets, and the rich decoration received the name of "Imari" from the name of the harbour in which reloading took place. An equally famous design was created by a Japanese family of ceramics makers, Kakiemon. It was characterized by loosely and asymmetrically arranged figures, birds and animals against white background.

After several years of wars, in 1644 in China the throne was accessed by the Manchu dynasty, Qing. In the first period of its reign, a regression in porcelain production was marked. The situation changed after the accession of Emperor Kangxi (1662-1722) to the throne. It was when the greatness of Chinese products returned. The Dutch trade of Jingdezhen porcelain was restored. Azure and white porcelain was produced, with luminous colour of glaze and pure azure of cobalt. In the period of the reign of two next rulers, Yongzheng (1723-1735), and then Qianlong (1736-1796), production was dominated by famille rose porcelain. Enamels in the shades of pink were obtained from colloid gold mixed with tin chloride. Supplies to Europe were concentrated in the hands of merchants from Guangzhou, which was the only port in China which accepted European ships until the mid-19th century.

445. Wazon

MT.Dep.3304/1

dawne numery: MT.II.418 egz. 1, MT-A-P/2632

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 30 cm, śr. podstawy 12 cm, szer. 18,5 cm

Wazon kulisty, lekko spłaszczony z krótką cylindryczną szyjką u góry wydętą. Dekoracja: polewa w kolorze jasnego ugru z krakelurami. Na brzuścu na tle krajobrazu scenka z dwoma Chińczykami malowana kobaltem podszkliwnie. Krawędź wylewu brązowa (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: cztery znaki chińskie

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XIX wiek

Cykl, komplet: z MT.Dep.3304/2

446. Wazon

MT.Dep.3304/2

dawne numery: MT.II.418 egz. 2, MT-A-P/2633

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 30 cm, śr. podstawy 12 cm, szer. 18,5 cm

Wazon kulisty, lekko spłaszczony z krótką cylindryczną szyjką u góry wydętą. Dekoracja: polewa w kolorze jasnego ugru z krakelurami. Na brzuścu na tle krajobrazu scenka z dwoma Chińczykami malowana kobaltem podszkliwnie. Krawędź wylewu brązowa (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: cztery znaki chińskie

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3304/1

447. Wazon

MT.Dep.3317

dawne numery: MT.II.443, MT-A-P/2639

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 61 cm, szer. 23 cm

Wazon cylindryczny, dołem zwężony przechodzący wklęsło w szyjkę szeroko rozwartą przy krawędzi. W górnej części na osi dwa fantazyjne wycinane uchwyty (jednego brak). Dekoracja wielobarwna malowana farbami emaliowymi. Na brzuścu w ośmiu prostokątnych polach cztery sceny rodzajowe z życia Chińczyków oraz cztery przedstawiające motyle i owady ułożone na przemian. Szyjka zdobiona ornamentami geometrycznymi oraz stylizowanymi kwiatami (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny, Kanton

Datowanie: XIX wiek

448. Wazon

MT.Dep.3319/1

dawne numery: MT.II.445 egz. 1, MT-A-P/2629

Materiał, technika: porcelana, mosiądz; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 46 cm, podstawa 17 x 18 cm

Wazon w formie wysmukłej tulei silnie rozchylonej przy krawędzi. Podstawa kwadratowa z mosiądzu o falistej krawędzi i żłobionym ornamentem na czterech nóżkach. Krawędź górna w oprawie mosiężnej z podobnym ornamentem co na podstawie. Na brązowym (tzw. kawowym) tle rezerwy w formie liści, w których znajduje się dekoracja w stylu *famille rose* przedstawiająca kwiaty piwonii i ptaki (Idler 1988).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny
Datowanie: przełom XVIII i XIX wieku
Cykl, komplet: z MT.Dep.3319/2

449. Wazon

MT.Dep.3319/2

dawne numery: MT.II.445 egz. 2, MT-A-P/2630

Materiał, technika: porcelana, mosiądz; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 46 cm, podstawa 17 x 18 cm

Wazon w formie wysmukłej tulei silnie rozchylonej przy krawędzi. Podstawa kwadratowa z mosiądzu o falistej krawędzi i żłobionym ornamentem na czterech nóżkach. Krawędź górna w oprawie mosiężnej z podobnym ornamentem co na podstawie. Na brązowym (tzw. kawowym) tle rezerwy w formie liści, w których znajduje się dekoracja w stylu *famille rose* przedstawiająca kwiaty piwonii i ptaki (Idler 1988).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny
Datowanie: przełom XVIII i XIX wieku
Cykl, komplet: z MT.Dep.3319/1

450. Wazon

MT.Dep.3542

dawne numery: MT.II.671, MT-A-P/2644

Materiał, technika: fajans; malowanie, szkliwienie

Wymiary: wys. 37 cm, śr. 52 cm

Wazon w kolorze żółtym, kulisty, silnie spłaszczony, z rozchylną szyjką. Na osi dwa uchwyty w formie lwich głów z rozwartymi paszczami. Naczynie skleione, z widocznymi ubytkami (Idler 2001).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XX wiek (?)

Cykl, komplet: z MT.Dep.3544

451. Podstawa pod wazon

MT.Dep.3544

dawne numery: MT.II.673, MT-A-P/2645

Materiał, technika: fajans; malowanie, szkliwienie

Wymiary: wys. 36 cm, śr. 35 cm

Podstawa pod wazon w kolorze żółtym, okrągła, góra ażurowa na czterech wygiętych nogach związanych u dołu kolistym pierścieniem (Idler 2001).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XX wiek (?)

Cykl, komplet: z MT.Dep.3542

452. Wazon w oprawie

MT.Dep.3957

dawne numery: D.1157 egz. 1, MT.II.1184, MT-A-P/2549

Materiał, technika: porcelana, mosiądz; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 30,5 cm, śr. podstawy 15 cm

Wazon kształtu gruszkowatego z niską szyjką, oprawiony jako podstawa lampy naftowej – na masywnej ażurowej rozszerzającej się mosiężnej podstawie z porcelanowym zbiornikiem na naftę. W krawędź szyjki wchodzi mosiężna, profilowana, zdobiona sznurem perełek i liśćmi nasada, w którą pierwotnie była wmontowana maszynka przesuwająca knot. Nasadę wieńczy długa na ok. 3,5 cm, okrągła wąska tulejka zakończona płaskim denkiem. Nasuwa to wniosek, że lampa została przerobiona na świecznik (?). Mosiężna, okrągła podstawa w górnej części zdobiona w formie pasa otoczonego sznurem perełek, dołem silnie rozwarta, ażurowa ze stylizowanymi liśćmi, które tworzą regularnie ząbkowaną krawędź. Dekoracja malowana wielobarwnie farbami emaliowymi, przedstawia scenę z życia Chińczyków. Na tarasie przed wejściem do domu przedstawione są dwie kobiety w długich szatach, postać z lewej – w sukni z czarnym kołnierzem – trzyma w lewej ręce lampion (?). U jej stóp siedzący na ławce mężczyzna z lusterkiem (?) (Idler 1992).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: koniec XIX wieku

Cykl, komplet: z MT.Dep.4070

453. Wazon w oprawie

MT.Dep.4070

dawne numery: D.1157 egz. 2, MT.II.1300, MT-A-P/2550

Materiał, technika: porcelana, mosiądz; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 30,5 cm, śr. podstawy 15 cm

Wazon kształtu gruszkowatego z niską szyjką, oprawiony jako podstawa lampy naftowej – na masywnej ażurowej rozszerzającej się mosiężnej podstawie. W krawędź szyjki wchodzi mosiężna, profilowana, zdobiona sznurem perełek i liśćmi nasada, w którą pierwotnie była wmontowana maszynka przesuwająca knot. Nasadę wieńczy długa na ok. 3,5 cm okrągła, wąska tulejka zakończona płaskim denkiem. Nasuwa to wniosek, że lampa została przerobiona na świecznik (?). Mosiężna okrągła podstawa w górnej części zdobiona w formie pasa otoczonego sznurem perełek, dołem silnie rozwarta, ażurowa ze stylizowanymi liśćmi, które tworzą regularnie ząbkowaną krawędź. Dekoracja malowana wielobarwnie farbami emaliowymi po obu stronach brzuśca przedstawia scenę z życia Chińczyków. Szyjka zdobiona medalionami i pejzażami na tle ornamentu geometrycznego (Idler 1992).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: koniec XIX wieku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3957

454. Czarka z pokrywą – bombonierka (dwie sztuki)

MT.Dep.3970
dawne numery: D.1286, MT.II.1198,
MT-A-P/2627

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 13,4 cm, śr. wylewu 11,5 cm

Czarka, bombonierka z cylindryczną pokrywą, dołem zaokrąglona. Pokrywa kopulasta, spłaszczona. Dekoracja: na brązowym (tzw. kawowym) tle brzuśca oraz na pokrywie cztery czworolistne rezerwy, a w nich malowane farbami emaliowymi w stylu *famille rose* bukiety kwiatów z piwonią (Idler 1992).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny
Datowanie: przełom XVIII i XIX wieku
Ekspozycja stała: Muzeum Dwór w Dołędze
Cykl, komplet: z MT.Dep.3972/1-5, MT.Dep.3973/1-3, MT.Dep.3971

Czarka z pokrywą – bombonierka

MT.Dep.3971
dawne numery: D.1285, MT.II.1199,
MT-A-P/2628 – pokrywa stłuczona

455. Czarka (pięć sztuk)

MT.Dep.3972/1

dawne numery: D.1287 egz. 1, MT.II.1200 egz. 1, MT-A-P/2622/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 4 cm, śr. 8,6 cm

Czarka kształtu kielichowego o równej krawędzi. Dekoracja na brązowym (tzw. kawowym) tle brzuśca, dwie rezerwy w formie liścia i dwa owoce brzoskwini z listkami na przemian. W rezerwach barwne bukietki kwiatów. Wewnątrz na krawędzi ornament geometryczny, zarysowany cynobrową kreską. Na dnie pojedynczy kwiatek w kolorze cynobrowym z zielonymi listkami (Idler 1992).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Dwór w Dołędze

Cykl, komplet: MT.Dep.3970, MT.Dep.3972/1-5, MT.Dep.3973/1-3

Czarki

MT.Dep.3972/2

dawne numery: D.1287 egz. 2, MT.II.1200 egz. 2, MT-A-P/2623/1

Ekspozycja stała: Muzeum Dwór w Dołędze

MT.Dep.3972/3

dawne numery: D.1287 egz. 3, MT.II.1200 egz. 3, MT-A-P/2625

MT.Dep.3972/4

dawne numery: D.1287 egz. 4, MT.II.1200 egz. 4, MT-A-P/2626

MT.Dep.3972/5

dawne numery: D.1287 egz. 5, MT.II.1200 egz. 5, MT-A-P/2624/1

Ekspozycja stała: Muzeum Dwór w Dołędze

456. Spodek (trzy sztuki)

MT.Dep.3973/1

dawne numery: D.1288 egz. 1, MT.II.1201 egz. 1, MT-A-P/2622/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 13,4 cm, wys. 2,5 cm

Spodek pod czarkę, okrągły o równej krawędzi i gładkim łagodnie podniesionym otoku. Dekoracja: na brązowym (tzw. kawowym) tle dwie rezerwy w formie liścia i dwa owoce brzoskwini z listkami. W rezerwach barwne bukietki kwiatów. W lustrze ośmioboczna rezerwa, w której znajduje się ornament geometryczny zarysowany cynobrową kreską i pojedynczy kwiatek z listkami (Idler 1992).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Dwór w Dołędze

Cykl, komplet: MT.Dep.3970, MT.Dep.3972/1-5, MT.Dep.3973/1-3

Spodki

MT.Dep.3973/2

dawne numery: D.1288 egz. 2, MT.II.1201 egz. 2, MT-A-P/2623/2

MT.Dep.3973/3

dawne numery: D.1288 egz. 3, MT.II.1201 egz. 3, MT-A-P/2624/2

Ekspozycja stała: Muzeum Dwór w Dołędze

457. Talerz

MT.Dep.3975

dawne numery: D.1448, MT.II.1203, MT-A-P/2607

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklawne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie
Wymiary: śr. 22,9 cm, wys. 2,8 cm

Talerz dekoracyjny okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku. Dekoracja w stylu „Imari” w formie jednego bukietu kwiatów na dnie oraz czterech symetrycznie rozmieszczonych na otoku. Krawędź brązowa z ornamentem geometrycznym. Zdobienia w kolorze kobaltowym podszklawnie oraz cynobrem i złotem na szkliwie (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: około 1700 roku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

458. Talerz

MT.Dep.3976

dawne numery: D.1449, MT.II.1204, MT-A-P/2608

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklawne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie
Wymiary: śr. 22,5 cm, wys. 2 cm

Talerz dekoracyjny w typie „Imari”. Okrągły, o równej krawędzi i gładkim podniesionym otoku. Dekoracja malowana kobaltem podszklawnie oraz cynobrem i złotem na szkliwie w formie czterech gałązek kwiatowych, dwóch rozłożonych wachlarzy oraz dwóch nieregularnych czworoboków rozmieszczonych symetrycznie. Krawędź brązowa. Na odwrocie kołnierza dwie stylizowane gałązki w kolorze kobaltowym i cynobrowym (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: 1. połowa XVIII wieku

459. Talerz

MT.Dep.3977

dawne numery: D.1450, MT.II.1205, MT-A-P/2595

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 22,5 cm, wys. 2 cm

Talerz dekoracyjny, okrągły o gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwnie barwnymi emaliami i złotem na szkliwie. W lustrze na środku gałązka z różnymi kwiatami i liśćmi, na otoku cztery mniejsze gałązki kwiatowe rozmieszczone symetrycznie. Między dnem a otokiem szeroki pasek z ornamentem roślinnym, węższy poniżej krawędzi (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

460. Półmisek

MT.Dep.3978/1

dawne numery: D.1451 egz. 1, MT.II.1206 egz. 1, MT-A-P/2602

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 43 cm, wys. 5,6 cm

Półmisek okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwnie oraz cynobrem i złotem na szkliwie. W lustrze bukiet kwiatów obok kilka pojedynczych. Wokół dna ornament z motywem gwiazdki przerywany czterema polami z gałązka kwiatową i czterema główkami kwiatowymi na przemian. Na otoku geometryczna kratka oraz cztery duże pola ze stylizowanymi kwiatami i główkami kwiatowymi między nimi. Krawędź brązowa. Na odwrociu kołnierza dwie gałązki (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3978/2

461. Półmisek

MT.Dep.3978/2

dawne numery: D.1451 egz. 2, MT.II.1206 egz. 2, MT-A-P/2603

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 43 cm, wys. 5,6 cm

Półmisek okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwnie oraz cynobrem i złotem na szkliwie. W lustrze bukiet kwiatów, obok kilka pojedynczych. Wokół dna ornament z motywem gwiazdki przerwany czterema polami z gałązką kwiatową i czterema główkami kwiatowymi na przemian. Na otoku geometryczna kratka oraz cztery duże pola ze stylizowanymi kwiatami i główkami kwiatowymi między nimi. Krawędź brązowa. Na odwrociu kołnierza dwie gałązki (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3978/1

462. Talerz

MT.Dep.3982/1

dawne numery: D.1455 egz. 1, MT.II.1210 egz. 1, MT-A-P/2600

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 22 cm, wys. 4 cm

Talerz dekoracyjny, okrągły o gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja w stylu „Imari” w formie czterech bukietów kwiatowych ułożonych symetrycznie. W lustrze pojedynczy kwiat z gałązką. Na odwrociu kołnierza dwie gałązki. Dekoracja wykonana kobaltem podszkliwnie oraz cynobrem i złotem na szkliwie (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVIII-XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3982/2

463. Talerz

MT.Dep.3982/2

dawne numery: D.1455 egz. 2, MT.II.1210 egz. 2, MT-A-P/2601

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 22 cm, wys. 4 cm

Talerz dekoracyjny, okrągły, o gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja w stylu „Imari” w formie czterech bukietów kwiatowych ułożonych symetrycznie. W lustrze pojedynczy kwiat z gałązką. Na odwrociu kołnierza dwie gałązki. Dekoracja wykonana kobaltem podszkliwnie oraz cynobrem i złotem na szkliwie (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVIII-XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3982/1

464. Talerz

MT.Dep.3983/1

dawne numery: D.1456 egz. 2, MT.II.1211 egz. 2, MT-A-P/2599

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 22,2 cm, wys. 3,5 cm

Talerz dekoracyjny, okrągły, o równej krawędzi i gładkim otoku. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwnie oraz cynobrem i złotem na szkliwie. W lustrze koliste pole obramowane ząbkami, w nim wazonik z kwiatami oraz cztery małe pola w kolorze kobaltowym rozmieszczone symetrycznie. Na otoku dekoracja roślinna w kolorze kobaltowym, na jej tle osiem pól – cztery zbliżone do trójkątów, cztery do owalu z łukiem – na przemian. Na odwrociu kołnierza dwie gałązki (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVIII-XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3983/2

465. Talerz

MT.Dep.3983/2

dawne numery: D.1456 egz. 1, MT.II.1211 egz. 1, MT-A-P/2598

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 22,2 cm, wys. 3,5 cm

Talerz dekoracyjny, okrągły, o równej krawędzi i gładkim otoku. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwie oraz cynobrem i złotem na szkliwie. W lustrze koliste pole obramowane ząbkami, w nim wazonik z kwiatami oraz cztery małe pola w kolorze kobaltowym rozmieszczone symetrycznie. Na otoku dekoracja roślinna w kolorze kobaltowym, na jej tle osiem pól – cztery zbliżone do trójkątów, cztery do owalu z łukiem – na przemian. Na odwrociu kołnierza dwie gałązki (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVIII-XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3983/1

466. Talerz

MT.Dep.3984/1

dawne numery: D.1457 egz. 1, MT.II.1212 egz. 1, MT-A-P/2596

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 22,5 cm, wys. 3 cm

Talerz z dekoracją w stylu „Imari”, okrągły, o równej krawędzi i otoku ozdobionym delikatnym wyciskiem. Dekoracja w lustrze talerza przedstawiająca gałąź z owocami granatu i kwiaty piwonii malowane kobaltem podszkliwie i cynobrem ze złotem na szkliwie. Gałąź obramowana szerokim paskiem stylizowanego ornamentu kwiatowego przerywanego czterema białymi polami z pojedynczymi kwiatami. Poniżej krawędzi ząbkowany pasek oraz ornament w kolorze złotym (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3984/2

467. Talerz

MT.Dep.3984/2

dawne numery: D.1457 egz. 2, MT.II.1212 egz. 2, MT-A-P/2597

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie
Wymiary: śr. 22,5 cm, wys. 3 cm

Talerz z dekoracją w stylu „Imari”, okrągły, o równej krawędzi i otoku ozdobionym delikatnym wyciskiem. Dekoracja w lustrze talerza przedstawiająca gałąź z owocami granatu i kwiaty piwonii malowane kobaltem podszkliwnie i cynobrem ze złotem naszkliwnie. Gałąź obramowana szerokim paskiem stylizowanego ornamentu kwiatowego przerywanego czterema białymi polami z pojedynczymi kwiatami. Poniżej krawędzi ząbkowany pasek oraz złoty ornament (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3984/1

468. Czarka

MT.Dep.4054

dawne numery: D.1125, MT.II.1284, MT-A-P/2566

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 7 cm, wys. 3,5 cm

Czarka ośmioboczna regularnie rozchylona ku górze na niskiej okrągłej podstawie. Dekoracja na brzuścu w formie wielobarwnie malowanych bukietów kwiatowych. Wewnątrz poniżej krawędzi stylizowany ornament w kolorze różowym. Na dnie bukiet z dwoma kwiatkami i motyl. Czarka jest przykładem chińskiej *famille rose* (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVIII wiek (?)

469. Czarka

MT.Dep.4059

dawne numery: D.1521, MT.II.1289,
MT-A-P/2565

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: śr. 6,3 cm, wys. 2,5 cm

Czarka półkulista na niskiej wąskiej podstawie. Dekoracja wewnątrz na dnie w formie dwóch kwiatów, jeden w kolorze brązowym, drugi w niebieskim oraz trzech gałązek z liśćmi w kolorze zielonym. Wokół podstawy ornament meandrowy w kolorze kobaltowym (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: znak w kolorze kobaltowym na odwrociu dna

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XIX wiek (?)

470. Waza z pokrywą

MT.Dep.4064

dawne numery: D.1308, MT.II.1294, MT-A-P/2589

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklliwe i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 26 cm, szer. 34 cm

Waza z pokrywą kulista, na okrągłej profilowanej podstawie z dwoma uchami w kształcie pionowo przyspojonych fantazyjnych morskich ryb na osi. Pokrywa kopulasta, profilowana podobnie jak waza z uchwytem w formie szyszki. Dekoracja w stylu „Imari”: na powierzchni brzuśca i pokrywy kwiaty i lecące ptaki malowane kobaltem pod szkliwem oraz cynobrem i złotem na szkliwie (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XVIII-XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

471. Talerz

MT.Dep.4065/1

dawne numery: D.1310 egz. 1, MT.II.1295 egz. 1, MT-A-P/2590

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 22,5 cm, wys. 3 cm

Talerz z dekoracją w stylu „Imari”, okrągły, o równej krawędzi i gładkim ostro załamany otoku. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwnie oraz różnymi kolorami i złotem naszkliwnie. Na dnie krzew z liśćmi, obok ptak stojący na jednej nodze z rozpostartymi skrzydłami. Na otoku osiem regularnie rozmieszczonych rzucików kwiatowych. Między dnem a otokiem, jak również poniżej krawędzi ornamenty roślinno-geometryczne. Na odwrotnej stronie otoka – dwie gałązki kwiatowe (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

472. Talerz

MT.Dep.4066

dawne numery: D.1311, MT.II.1296, MT-A-P/2593

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 22,7 cm, wys. 3 cm

Talerz dekoracyjny, okrągły, o gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwnie oraz cynobrem i złotem naszkliwnie. Na całej powierzchni dna dwa drzewa z kwiatami i liśćmi, poniżej most. Na otoku cztery większe rzuciki kwiatowe, symetrycznie rozmieszczone. Między dnem a otokiem szeroki ornament kwiatowo-geometryczny. Na odwrocie kołnierza dwie gałązki (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XVIII-XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

473. Talerz

MT.Dep.4067

dawne numery: D.1312, MT.II.1297, MT-A-P/2594

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 22,4 cm, wys. 1,8 cm

Talerz dekoracyjny, okrągły, o gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja farbami emaliowymi w stylu „Imari” malowana kobaltem podszklwne oraz cynobrem i czerwienią naszkliwne. W lustrze duża gałązka z kwiatami i liśćmi, na otoku cztery mniejsze gałązki. Między dnem a otokiem szeroki pasek z ornamentem roślinnym. Poniżej krawędzi wąski pas z ornamentem geometrycznym. Na odwrociu kołnierza dwie gałązki (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XVIII-XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

474. Talerz

MT.Dep.4068

dawne numery: D.1313, MT.II.1298, MT-A-P/2592

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 22,3 cm, wys. 2 cm

Talerz okrągły o równej krawędzi i gładkim podniesionym otoku. Dekoracja kwiatowa w stylu „Imari” pokrywająca dno i otok. Między otokiem a dnem szeroki pas z ornamentem geometrycznym, przerywany w czterech miejscach owalnymi medalionami z bukietami kwiatowymi. Na odwrociu kołnierza dookoła barwne gałązki z kwiatami (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XVIII-XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

475. Figurka - Pies Fo

MT.Dep.4069

dawne numery: D.1195, MT.II.1299,
MT-A-P/2636

Materiał, technika: porcelana biała; złoce-
nie, szkliwienie

Wymiary: wys. 18,5 cm, podstawa
6,5 x 8,7 cm

Figurka Pies Fo przedstawiająca fantazyj-
ne zwierzę wsparte prawą przednią łapą
na kuli na prostokątnej podstawie, zdobio-
nej złotym ornamentem. Ślady dekoracji
barwnej na szkliwie (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Dwór w Dołędze

476. Wazonik

MT.Dep.3357

dawne numery: MT.II.484, MT-A-P/2408

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 11,5 cm, śr. podstawy 4 cm

Wazonik kształtu jajowatego, zwężony w dolnej części, a wybrzuszony w górnej, z krótką, cylindryczną szyjką. Częściowy ubytek przy górnej krawędzi. Dekoracja w kolorze kobaltowym w formie bukietów kwiatowych rozmieszczonych w dwóch rzędach podzielonych na sześć pól obramowanych cienką podwójną kreską. W dolnej wąskiej części pola zakończone łukiem ostrym, w górnej części, szersze, łukiem łagodnym (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: znak w formie liścia otoczonego okręgiem z kropkę kobaltem podszklwne

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: XVII-XVIII wiek

477. Waza

MT.Dep.3538

dawne numery: MT.II.667, MT-A-P/2423

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 34 cm, śr. 38,5 cm

Waza dekoracyjna (ogrodowa) kształtu baniastego z metalową oprawą górnej krawędzi. Dekoracja w stylu chińskim, przedstawiająca ptaki wśród stylizowanych kwiatów i drzew bambusowych malowanych kobaltem podszklwne (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny

Datowanie: przełom XVIII i XIX wieku (?)

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

478. Wazon

MT.Dep.4062

dawne numery: MT.II.1292, MT-A-P/2646

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 23,3 cm, śr. wylewu 11,5 cm

Wazon cylindryczny, lekko rozchylony przy podstawie i silnie rozwarty przy krawędzi górnej. Dekoracja wielobarwna w stylu chińskim w formie kwiatów w kolorze cynobrowym, na gałązkach w kolorze kobaltowym. Pomiedzy nimi widoczny ptak. Przy górnej krawędzi ornament geometryczno-kwiatowy (Idler 1983).

Miejsce powstania / znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XIX wiek (?)

479. Waza z pokrywą

MT.Dep.3300

dawne numery: MT.II.414, MT-A-P/2649

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 30 cm, wys. z pokrywą 38 cm

Waza z pokrywą, półkulista, na niskiej cylindrycznej podstawie. Pokrywa kopulasta z uchwytem w formie ostro zakończonej gałki zdobionej ornamentem geometrycznym. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszklwnie przedstawiająca kwiaty, ptaki i owady (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia, Arita

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Ratusz - Galeria Sztuki Dawnej

480. Wazon

MT.Dep.3301/1

dawne numery: MT.II.415 egz. 1,
MT-A-P/2652

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklivne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 61 cm, śr. wylewu 27,8 cm

Wazon cylindryczny, górą szeroko rozwartą, dołem przy podstawie wyrzuszony i załamany. Dekoracja malowana wielobarwnie w stylu „Imari” w formie fantazyjnych kwiatów i ptaków w kolorach: kobaltowym podszklivnie, czerwii i złotem na szkliwie. Na całości zdobiony motywem wijącego się pionowo konara. Na wewnętrznej stronie wylewu malowane delikatne kwiaty (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia, Arita

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie
Cykl, komplet: z MT.Dep.3301/2

481. Wazon

MT.Dep.3301/2

dawne numery: MT.II.415 egz. 2, MT-A-P/2653

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklivne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 61 cm, śr. wylewu 28 cm

Wazon cylindryczny, górą szeroko rozwany, dołem przy podstawie wybrzuszony i załamany. Dekoracja malowana wielobarwnie w stylu „Imari” w formie fantazyjnych kwiatów i ptaków w kolorach: kobaltowym podszklivnie, czerwcią i złotem na szkliwie. Na całości zdobiony motywem wijącego się pionowo konara. Na wewnętrznej stronie wylewu malowane delikatne kwiaty (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia, Arita

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3301/1

482. Wazon

MT.Dep.3302/1

dawne numery: MT.II.416 egz. 1, MT-A-P/2654

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklivne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 62 cm, śr. wylewu 29 cm

Wazon cylindryczny, górą szeroko rozwany, dołem przy podstawie wybrzuszony i załamany. Na całości widoczny delikatny podział na osiem pól w pionowych pasach. Dekoracja malowana wielobarwnie w stylu „Imari” przedstawiająca krajobraz z kwiatami i ptakami w kolorach: kobaltowym podszklivnie i czerwcią oraz czernią na szkliwie. Przy podstawie motyw zawierający ukośne pasy w kolorze szafirowym na przemian z kremowym. Na wewnętrznej stronie wylewu malowane delikatne kwiaty (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia, Arita

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3302/2

483. Wazon

MT.Dep.3302/2

dawne numery: MT.II.416 egz. 2, MT-A-P/2655

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 62 cm, śr. wylewu 28,8 cm

Wazon cylindryczny, górą szeroko rozwarty, dołem przy podstawie wybrzuszony i załamany. Na całości widoczny podział na osiem pól w pionowych pasach. Dekoracja malowana wielobarwnie w stylu „Imari” przedstawiająca krajobraz z kwiatami i ptakami w kolorach: kobaltowym podszkliwie i czerwieni oraz czernią na szkliwie. Przy podstawie motyw zawierający ukośne pasy w kolorze szafirowym na przemian z kremowym. Na wewnętrznej stronie wylewu malowane delikatne kwiaty (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia, Arita

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3302/1

484. Wazon

MT.Dep.3303/1

dawne numery: MT.II.417 egz. 1, MT-A-P/2656

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 57 cm, śr wyl. 27,7 cm

Wazon cylindryczny, górą szeroko rozwarty, dołem przy podstawie wybrzuszony i załamany. Dekoracja malowana wielobarwnie w stylu „Imari”, pod wylewem dwa pola szafirowe i kremowe na przemian z motywem geometryczno-kwiatowym. W części środkowej między stylizowanymi kwiatami dwa białe pola z ptakami na gałązkach w kolorach: kobaltowym podszkliwie, czerwieni i złotem na szkliwie. Na wewnętrznej stronie wylewu malowane delikatne kwiaty (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia, Arita

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3303/2

485. Wazon

MT.Dep.3303/2
dawne numery: MT.II.417 egz. 2,
MT-A-P/2657

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 57 cm, śr. wylewu 27,7 cm

Wazon cylindryczny, górą szeroko rozwar-ty, dołem przy podstawie wybrzuszony i załamany. Dekoracja malowana wielo- barwnie w stylu „Imari”, pod wylewem dwa pola szafirowe i kremowe na przemian z motywem geometryczno-kwiatowym. W części środkowej między stylizowanymi kwiatami dwa białe pola z ptakami na gałązkach w kolorach: kobaltowym pod- szkliwnie, czerwienią i złotem na szkliwie. Na wewnętrznej stronie wylewu malowa- ne delikatne kwiaty (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia, Arita

Datowanie: XVIII wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie
Cykl, komplet: z MT.Dep.3303/1

486. Wazon z pokrywą

MT.Dep.3299/1

dawne numery: MT.II.413 egz. 1,
MT-A-P/2641

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 62 cm, szer. 33 cm

Wazon z pokrywą kształtu jajowatego, zwężony ku dołowi z niską, szeroką cylindryczną szyjką. Pokrywa kopulasta z szerokim kołnierzem z uchwytem przypominającym lwa. Dekoracja wielobarwna w stylu „Imari” w formie malowanych fantastycznych ptaków, ryb i lwa Shishi. W nieregularnych polach kompozycje ogrodowe. Wazon dekorowany podszklwnie z zastosowaniem kobaltu, czerwieni oraz naszkliwnej czerwieni, zieleni i złota (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia, Arita

Datowanie: XVIII wiek (?)

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie
Cykl, komplet: z MT.Dep.3299/2

487. Wazon z pokrywą

MT.Dep.3299/2

dawne numery: MT.II.413 egz. 2, MT-A-P/2642

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 60 cm z pokrywą, szer. 32 cm

Wazon częściowo uszkodzony, kształtu jajowatego, zwężony ku dołowi z niską, szeroką cylindryczną szyjką. Pokrywa kopulasta z szerokim kołnierzem z uchwytem przypominającym lwa. Dekoracja wielobarwna w stylu „Imari” w formie malowanych fantastycznych ptaków, ryb i lwa Shishi. W nieregularnych polach kompozycje ogrodowe. Wazon dekorowany podszkliwnie z zastosowaniem kobaltu, czerwieni oraz naszkliwnej czerwieni, zieleni i złota (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia, Arita

Datowanie: przełom XVIII i XIX wieku (?)

Cykl, komplet: z MT.Dep.3299/1

488. Półmisek

MT.Dep.3979/1

dawne numery: D.1452 egz. 1, MT.II.1207 egz. 1, MT-A-P/2604

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 33,7 cm, wys. 6,4 cm

Półmisek okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwnie oraz cynobrem, złotem i farbami emaliowymi. W lustrze na środku wazon z bukietem piwonii oraz fragment werandy. Na otoku poniżej krawędzi fryz w trzech miejscach nieregularnie wybrzuszony. Wokół niego fantastyczne ptaki wśród kwiatów. Na odwrociu kołnierza trzy gałązki z kwiatami chryzantemy (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia

Datowanie: około 1700 roku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3979/2

489. Półmisek

MT.Dep.3979/2

dawne numery: D.1452 egz. 2, MT.II.1207 egz. 2, MT-A-P/2605

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 33,7 cm, wys. 6,4 cm

Półmisek okrągły o równej krawędzi i gładkim otoku. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwnie oraz cynobrem, złotem i farbami emaliowymi. W lustrze na środku wazon z bukietem piwonii oraz fragment werandy. Na otoku poniżej krawędzi fryz w trzech miejscach nieregularnie wybrzuszony. Poniżej niego fantastyczne ptaki wśród kwiatów. Na odwrociu kołnierza trzy gałązki z kwiatami chryzantemy (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia

Datowanie: około 1700 roku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3979/1

490. Półmisek

MT.Dep.3980

dawne numery: D.1453, MT.II.1208, MT-A-P/2606

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 28,8 cm, wys. 5 cm

Półmisek okrągły o równej krawędzi i gładkim podniesionym otoku. Dekoracja w stylu „Imari” malowana kobaltem podszkliwnie oraz cynobrem i złotem na szkliwie. W lustrze wazon z kwiatami oraz fragment werandy. Na otoku zwarta dekoracja w formie różnych kwiatów i fantastycznych ptaków. Na odwrociu kołnierza trzy gałązki kwiatowe. Szklivo przezroczyste z delikatnymi krakelurami (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

491. Dzban

MT.Dep.3981/1

dawne numery: D.1454 egz. 1, MT.II.1209 egz. 1, MT-A-P/2634

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 31 cm, szer. 20 cm

Dzban (kufel) z pokrywą cylindryczny zwężony ku górze na trzech nóżkach z okrągło wywiniętym uchem w połowie wysokości i otworem wylewowym tuż powyżej dna. Pokrywa kopulasta ze stożkowym uchwytem połączona metalowym łańcuszkiem z uchem. Dekoracja w stylu „Imari” w formie stylizowanych kwiatów na całej powierzchni, malowana kobaltem podszklwne oraz cynobrem i złotem na szkliwie (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia

Datowanie: 1. połowa XVIII wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3981/2

492. Dzban

MT.Dep.3981/2

dawne numery: D.1454 egz. 2, MT.II.1209 egz. 2, MT-A-P/2635

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 31 cm, szer. 20 cm

Dzban (kufel) z pokrywą cylindryczny zwężony ku górze, na trzech nóżkach z okrągło wywiniętym uchem w połowie wysokości i otworem wylewowym tuż powyżej dna. Pokrywa kopulasta ze stożkowym uchwytem połączona metalowym łańcuszkiem z uchem. Dekoracja w stylu „Imari” w formie stylizowanych kwiatów na całej powierzchni, malowana kobaltem podszklwne oraz cynobrem i złotem na szkliwie (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia

Datowanie: 1. połowa XVIII wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3981/1

493. Czarka

MT.Dep.4061

dawne numery: D.1522, MT.II.1291, MT-A-P/2555

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 11,5 cm, wys. 6,5 cm

Czarka półkulista na niskiej okrągłej podstawie, w kolorze kremowym, ze sztucznymi krakelurami. Dekoracja wielobarwna farbami emaliowymi i złotem, figuralna, wypełniająca całe wnętrze czarki. Scenka przedstawia trzech chłopców bawiących się w ogrodzie. Z prawej strony widoczny duży dzban, z którego wystaje noga czwartego chłopca. Zewnętrzna strona brzuśca zdobiona ornamentami geometrycznymi tuż poniżej krawędzi i nad podstawą (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Japonia, Satsuma
Datowanie: XIX wiek

494. Figurka - Chińczyk

MT.Dep.3965

dawne numery: D.1271, MT.II.1193, MT-A-P/2587

Materiał, technika: glina wypalana; szkliwienie

Wymiary: wys. 11,5 cm, podstawa 4,3 x 3,8 cm

Figurka przedstawiająca Chińczyka w pozycji stojącej w płaszczu z długimi, bardzo szerokimi rękawami w kolorze kobaltowym i ciemnej czapce (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Daleki Wschód (?)

Datowanie: XIX wiek (?)

Ekspozycja stała: Muzeum Dwór w Dołędze

495. Czareczka

MT.Dep.4055

dawne numery: D.1504, MT.II.1285, MT-A-P/2578

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 7,6 cm, wys. 3 cm

Czarka okrągła, nieznacznie wgłębiona na małej, zwężającej się ku górze nodze. Dekoracja wewnątrz na dnie w formie kępy traw i kwiatów malowana kolorem kobaltowym. Wśród traw lecący ptak (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Daleki Wschód (?)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku (?)

496. Czarka

MT.Dep.4056

dawne numery: D.1505, MT.II.1286, MT-A-P/2579

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 3,5 cm, śr. 10 cm

Czarka okrągła, półkulista, na owalnej podstawie. Dekoracja naszkliwna emalią i złotem. Na dnie wewnątrz bukiet złożony z liści i dwóch glicynii oraz lecący ptak w kolorze kobaltowym. Uzupełnienia w postaci drobnych kropek zgrupowanych w pięciu miejscach w kolorze złotym (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Daleki Wschód (?)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku (?)

497. Czarka

MT.Dep.4057

dawne numery: D.1506, MT.II.1287, MT-A-P/2585/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 10 cm, wys. 5,5 cm

Czarka kształtu gruszkowatego, na niskiej cylindrycznej podstawie. Dekoracja wielobarwna wokół brzuśca przedstawiająca trzy postacie samurajów, ubranych w stylizowane stroje. Jeden z nich na tle zdobionego sztandaru (?) w kolorze pomarańczowym (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Daleki Wschód (?)

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

498. Czarka

MT.Dep.4058

dawne numery: D.1516, MT.II.1288, MT-A-P/2580/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: śr. 7,3 cm, wys. 3,8 cm

Czarka półkulista z lekko wywiniętą krawędzią na niskiej okrągłej podstawie. Dekoracja w stylu chińskim w formie wazonu w kolorze bładoniebieskim z gałązką kwiatową i kwiatem w kolorze różowym. Obok widoczna kaczka w kolorze brązowym. Po drugiej stronie brzuśca pojedynczy różowy kwiat z dwoma pąkami na gałązce. Poniżej krawędzi ornament w formie trójliścia w kolorze brązowym. Wewnątrz poniżej krawędzi szeroki brązowy pas ze złotymi esownicami. Na dnie pojedynczy różowy kwiat z gałązką (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Daleki Wschód (?)

Datowanie: XIX wiek

499. Czarka

MT.Dep.4060/1

dawne numery: D.1565 egz. 1, MT.II.1290 egz. 1, MT-A-P/2582

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne, szklwienie

Wymiary: śr. 5,8 cm, wys. 4 cm

Niewielkich rozmiarów czarka kształtu jajowatego z lekko wywiniętą krawędzią na niskiej, cylindrycznej podstawie. Dekorowana w formie stylizowanych gałązek kwiatowych i owoców w kolorze kobaltowym (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Daleki Wschód (?)

Datowanie: XIX wiek (?)

Cykl, komplet: z MT.Dep.4060/2

500. Czarka

MT.Dep.4060/2

dawne numery: D.1565 egz. 2, MT.II.1290 egz. 2, MT-A-P/2583

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne, szklwienie

Wymiary: śr. 5,8 cm, wys. 4 cm

Niewielkich rozmiarów czarka kształtu jajowatego z lekko wywiniętą krawędzią na niskiej, cylindrycznej podstawie. Dekorowana w formie stylizowanych gałązek kwiatowych i owoców w kolorze kobaltowym (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Daleki Wschód (?)

Datowanie: XIX wiek (?)

Cykl, komplet: z MT.Dep.4060/1

501. Imbryk z pokrywką

MT.Dep.4063

dawne numery: D.1309, MT.II.1293, MT-A-P/2588

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklivne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 12,5 cm, szer. 22 cm

Imbryk z pokrywką, kształtu kulistego, z okrągło wywiniętym uchem i wysokim dzióbkiem w formie plastycznej gałązki. Pokrywka płaska z uchwytem w formie owocu z gałązką. Dekoracja w stylu chińskim: na całej powierzchni brzuśca nieregularnie rozmieszczone wiązanki kwiatów malowane kobaltem podszklivnie oraz cynobrem i złotem na szkliwie. Przy krawędzi górnej oraz na pokrywce okalający fryz kwiatowy (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Daleki Wschód (?)

Datowanie: XVIII-XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

13. _____
Nieznane wytwórnie
i inne obiekty

Przeważnie w każdej kolekcji znajdują się przedmioty wymagające dokładniejszej analizy. Takie zostały zebrane w ostatnim rozdziale. Pochodzą m.in. z Czech, Rosji, Francji, Austrii lub trudno określić ich proveniencję. Być może opisane poniżej przykłady posłużą jako materiał do dalszych badań.

Na szczególną uwagę zasługują dwa komplety wazonów kraterów (w kolorach kremowym i szafirowym) z bogatą dekoracją malarską. Wśród porcelany figuralnej wyróżniają się detalami figurki trojga dzieci z gniazdkiem oraz scena pasterska. Ciekawym przykładem zdobnictwa i form odznacza się złoty serwis do kawy i herbaty oraz filiżanka z popiersiem księcia Józefa Poniatowskiego. Na końcu wymienione zostały numery i opisy obiektów uszkodzonych i destruktyw.

Unknown Plants and Other Facilities

Summary

As a rule, in every collection there are relics which require a more careful analysis. In the last chapter objects from The Czechia, Russia, France, Austria are gathered, as well as those which are difficult to identify in terms of provenance. The relics described below might serve as a material for further research. At the end there are numbers and descriptions of deconstructs.

502. Kokilka (cztery sztuki)

MT.Dep.3951/1

dawne numery: D.1127, MT.II.1178 egz. 1, MT-A-P/2489/1-2

Materiał, technika: kamionka; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 7,7 cm, śr. wylewu 9 cm

Kokilka do zapiekania, z pokrywką, niska, cylindryczna, dołem zaokrąglona. Wsparta na trzech wygiętych nóżkach z dekoracją rokokową podkreśloną złotem. Z boku uchwyt w formie wałka rozszerzonego przy końcu. Pokrywka kopulasta z uchwytem w kształcie guzika. W dolnej części brzuśca dekoracja w postaci szerokiego fioletowego pasa z ciemnofioletowym ornamentem roślinnym. Przy krawędzi kokilki i pokrywki złote pasy (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: napis „Frain” w obwódce – wycisk podszkliwnie

Miejsce powstania/znalezienia: Czechy, Morawy

Datowanie: XIX wiek

Cykl, komplet: MT.Dep.3951/1-4

Kokilki

MT.Dep.3951/2

dawne numery: D.1128, MT.II.1178 egz. 2, MT-A-P/2490/1-2

MT.Dep.3951/3

dawne numery: D.1129 egz. 1, MT.II.1178 egz. 3, MT-A-P/2491/1-2

MT.Dep.3951/4

dawne numery: D.1129 egz. 2, MT.II.1178 egz. 4, MT-A-P/2492/1-2

503. Spodek (sześć sztuk)

MT.Dep.3988/1

dawne numery: D.1493 egz. 1, MT.II.1216 egz. 1, MT-A-P/2479/2

Materiał, technika: kamionka; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 11,3 cm, szer. 13,2 cm

Spodek pod filiżankę owalny, silnie wgłębiony z czterema pionowymi karbami na otoku, które wyznaczają jego czterolistny kształt. W lustrze na środku dna herb „Pogoń” na czerwonej tarczy obrysowanej złotym konturem, pod mitrą książęcą. Na otoku cztery wielobarwnie malowane rzuciki różnych kwiatów, po jednym w każdym łuku. Przy krawędzi ornament z drobnych listeczków fioletowych podkreślonych złoceniem (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „Frain” umieszczony w tarczy, nad nią korona – wycisk podszkliwnie

Miejsce powstania/znalezienia: Czechy, Morawy

Datowanie: XIX wiek

Cykl, komplet: MT.Dep.3988/1-6, MT-A-P/2484/2

Spodki

MT.Dep.3988/2

dawne numery: D.1493 egz. 2, MT.II.1216 egz. 2, MT-A-P/2480/2

MT.Dep.3988/3

dawne numery: D.1493 egz. 3, MT.II.1216 egz. 3, MT-A-P/2481/2

MT.Dep.3988/4

dawne numery: D.1493 egz. 4, MT.II.1216 egz. 4, MT-A-P/2482/2

MT.Dep.3988/5

dawne numery: D.1493 egz. 5, MT.II.1216 egz. 5, MT-A-P/2483/2

MT-A-P/2484/2

dawne numery: D.1493 egz. 6, MT.II.1279

504. Spodek (cztery sztuki)

MT.Dep.3989/1

dawne numery: D.1494 egz. 1, MT.II.1217 egz. 1, MT-A-P/2485

Materiał, technika: kamionka; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 11,3 cm, szer. 13,2 cm

Spodek pod filiżankę owalny, silnie wgłębiony z czterema pionowymi karbami na otoku, które wyznaczają jego czterolistny kształt. W lustrze na środku dna herb „Pogoń” na czerwonej tarczy obrysowanej złotym konturem, pod mitrą księżęcą. Na otoku cztery wielobarwnie malowane rzuciki różnych kwiatów, po jednym w każdym łuku. Przy krawędzi ornament z drobnych listeczków fioletowych, podkreślonych złoceniem (Idler 1986).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „Frain B” - wycisk podszkliwnie

Miejsce powstania/znalezienia: Czechy, Morawy

Datowanie: XIX wiek

Cykl, komplet: MT.Dep.3389/1-3, MT-A-P/2488

Spodki

MT.Dep.3989/2

dawne numery: D.1494 egz. 2, MT.II.1217 egz. 2, MT-A-P/2486

MT.Dep.3989/3

dawne numery: D.1495, MT.II.1217 egz. 3, MT-A-P/2487

MT-A-P/2488

dawne numery: D.1494 egz. 3, MT.II.1280

505. Filiżanka (trzy sztuki)

MT.Dep.3462/1

dawne numery: MT.II.588 egz. 1, MT-A-P/2735

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,3 cm, śr. 7,7 cm

Filiżanka kształtu gruszkowatego z lekko sfalowaną krawędzią. Uszko w kształcie litery „S” z ozdobnikami. Poniżej krawędzi delikatna dekoracja reliefowa, rokokowa, podkreślona złoceniem. Wąski, złoty pasek przy podstawie, szerszy przy krawędzi wewnętrznej brzośca (Idler 2000).

Datowanie: XIX-XX wiek

Cykl, komplet: MT.Dep.3462/1-3

Filiżanki

MT.Dep.3462/2

dawne numery: MT.II.588 egz. 2, MT-A-P/2736

MT.Dep.3262/3

dawne numery: MT.II.588 egz. 3, MT-A-P/2737

506. Talerz (siedem sztuk)

MT.Dep.3527/1

dawne numery: MT.II.653 egz. 1, MT-A-P/2801

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe, szkliwienie
Wymiary: śr. 23 cm, wys. 2 cm

Talerz płytki, serwisowy, okrągły o regularnie ząbkowanej krawędzi. Dekoracja plastyczna na otoku w formie plecionki koszykowej, przerywana prostymi prętami typu stary ozier (Alt-Ozier). Na dnie dekoracja malarska kobaltem podszkliwnie w postaci czterech wiązanek kwiatowych, na środku rzucik kwiatowy (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „C” - wycisk podszkliwnie

Datowanie: XIX wiek

Cykl, komplet: MT.Dep.3527/1-7

Talerze

MT.Dep.3627/2

dawne numery: MT.II.653 egz. 2, MT-A-P/2802

MT.Dep.3527/3

dawne numery: MT.II.653 egz. 3, MT-A-P/2803

MT.Dep.3527/4

dawne numery: MT.II.653 egz. 4, MT-A-P/2804

MT.Dep.3527/5

dawne numery: MT.II.653 egz. 5, MT-A-P/2805

MT.Dep.3527/6

dawne numery: MT.II.653 egz. 6, MT-A-P/2806

MT.Dep.3527/7

dawne numery: MT.II.653 egz. 7, MT-A-P/2807

507. Figurka - dziewczyna z koszem

MT.Dep.3960

dawne numery: D.1252, MT.II.1188, MT-A-P/2816

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwnie, szkliwienie
Wymiary: wys. 19 cm, szer. 11,5 cm

Figurka ukazująca dziewczynę stojącą boso na okrągłej podstawie. Postać ubrana w białą bluzkę z bufiastymi rękawami i spódnicę z zapaską. Prawą ręką trzyma kosz z bielizną, lewą podniesioną i zgiętą w łokciu przysłania oczy. Posiada gładką fryzurę z czarną przepaską, włosy spięte w kok (Idler 1990).

Miejsce powstania/znalezienia: Niemcy (?)

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

508. Figurka - dziewczynka z kłębką nici

MT.Dep.4052

dawne numery: D.1191, MT.II.1282, MT-A-P/2817

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 18,5 cm, szer. 9,6 cm

Figurka przedstawiająca dziewczynkę ubraną w pasiasty staniczek i kwiecistą spódniczkę. Postać stoi boso na okrągłej podstawie. W dłoniach zwija kłębek nici. Obok na ławeczce widoczny koszyk z kłębkami i bawiący się kotek (Idler 1988).

Miejsce powstania/znalezienia: Niemcy (?)

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

509. Filiżanka z pokrywą

MT.Dep.3968

dawne numery: D.1282, MT.II.1196, MT-A-P/2143/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwne i naszkliwne, zlocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 10,5 cm, śr. wylewu 6,6 cm

Filiżanka z pokrywą, cylindryczna, z gładkim brzuścem i równą krawędzią. Ucho prostokątne. Pokrywa kopulasta z uchwytem w formie wianuszka laurowego z wstążeczką. Całość, za wyjątkiem ucha, w kolorze kobaltowym. Na osi ucha owalny, biały medalion, a w nim wielobarwnie malowane panoplium z dwupolowym herbem (drzewo i półksiężyc). Dekoracja złota w formie wieńca z liści dębowych wokół medalionu i podobnego na pokrywce, szerokiego na 2,5 cm fryzu z fantazyjnie wijących się liści wokół brzuśca i pokrywy uformowanego z małych owali wypełnionych stylizowanymi listkami (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „H” - ryt

Datowanie: początek XIX wieku

510. Dzbanuszek z pokrywką

MT.Dep.3985

dawne numery: D.1490, MT.II.1213, MT-A-P/2814

Materiał, technika: porcelana; dekoracja reliefem, malowanie, szklwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 11 cm, śr. podstawy 5,1 cm

Dzbanuszek z pokrywką kształtu gruszkowatego w kolorze różowym. Pokrywka stożkowa z guzikowym uchwytem. Dekoracja plastyczna biała: dzióbek utworzony z rozwartej paszczy węża, który w rozdwojonej formie oplata górną część brzuśca, splatając się po drugie stronie w okrągłe ucho. Po obu stronach brzuśca ukazane sceny alegoryczne, białe, wielopostaciowe, trzecia pod dzióbkiem przedstawia dwa gołębie pijące z czary. W dolnej części brzuśca szeroki pas drobnej koszykowej plecionki. Na pokrywce biały ornament z liści i owoców winnej latorośli (Idler 1990).

Datowanie: XIX wiek

511. Sosjerka

MT.Dep.3986

dawne numery: D.1491, MT.II.1214, MT-A-P/2815

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: dł. 24,5 cm, szer. 15,4 cm

Sosjerka w kształcie owalnej wybrzuszonej miseczki o sfalowanej łagodnie krawędzi osadzonej na silnie wgłębionym owalnym półmisku. Złożone krawędzie oraz poniżej paski ujmujące ornamenty z listków i kwiatów chabru (Idler 1986).

Datowanie: XIX wiek lub początek XX wieku

512. Filiżanka

MT.Dep.4043

dawne numery: D.1333, MT.II.1271, MT-A-P/2169

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 6,5 cm, śr. wylewu 8 cm

Filiżanka kielichowa o równej krawędzi na podwyższonej, rozszerzonej ku dołowi podstawie. Brak uszka. Dekoracja złota: między dwoma wąskimi paskami poniżej krawędzi, szeroki na 3 cm pas drobnej kwadratowej kratki z kropeczkami i kreseczkami. Złocena podstawa i nasada ucha (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „L” - ryt

Datowanie: XIX wiek

513. Figurka - troje dzieci z gniazdkiem

MT.Dep.4051

dawne numery: D.1190, MT.II.1281, MT-A-P/2818

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 20 cm, śr. podstawy 12,9 cm

Figurka przedstawiająca troje dzieci: chłopca w zielonej kamizelce i liliowych spodniach trzymającego w kapeluszu, w którym znajduje się gniazdko, młodszą dziewczynkę, klęczącego chłopca i małego pieska stojącego na dwóch łapkach. Całość osadzona na grubej, okrągłej, podstawie ze złożonym bokiem. Liczne braki, odtłuczona prawa ręka chłopczyka, lewa stopa chłopca i piesek (Idler 1988).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „n” z kropką i „67” - wycisk podszkliwnie

Miejsce powstania/znalezienia: Niemcy (?), Rosja (?)

Datowanie: XIX wiek

514. Figurka – scena pasterska

MT.Dep.4053

dawne numery: D.1314, MT.II.1283, MT-A-P/2819

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 19,5 cm, szer. 21,7 cm

Figurka „scena pasterska” przedstawiająca dziewczynkę ubraną w sukienkę i zielony fartuszek. Postać trzyma na kolanach martwego ptaszka i prawą ręką ociera łyzy. Obok stoi chłopiec ubrany w pasiaste spodnie i żółty kubrak. U stóp dziewczyny widoczna otwarta, pusta klatka. Z tyłu leżą dwie owieczki. Podstawa okrągła, zdobiona złotym paskiem (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „86” – ryt
Miejsce powstania/znalezienia: Niemcy (?), Rosja (?)
Datowanie: XIX wiek

515. Herbatniczka

MT.Dep.3351

dawne numery: MT.II.478, MT-A-P/2808

Materiał, technika: fajans; malowanie naszkliwne, szklwienie

Wymiary: wys. 10,5 cm, podstawa 7,5 x 6,8 cm

Herbatniczka czworoboczna zwieńczona u góry łukiem tworzącym małą okrągłą szyjkę. Dekoracja monochromatyczna w kolorze popielatym, przedstawiająca krajobrazy z architekturą. Na wszystkich bokach ukazane rozłożyste drzewo i zabudowania (Idler 1992).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „MB” pod trzema koronami, „N= 2.L R.” malowane kolorem niebieskim pod szklivem
Miejsce powstania/znalezienia: Szwecja, Marieberg
Datowanie: około 1758 roku (?)
Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

516. Wazon krater

MT.Dep.3320/1

dawne numery: MT.II.446 egz. 1, MT-A-P/2796

Materiał, technika: porcelana, marmur; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 47 cm, śr. wylewu 33 cm

Wazon krater, brzusiec w dolnej części półkuli, w górnej rozchylający się kielichowato ku górze i przechodzący w szeroko wywiniętą, profilowaną krawędź. Całość stoi na prostokątnej kostce z popielatego marmuru. Na brzuścu dwa podniesione pionowo złożone uchwyty (ubite). Całość w kolorze szafirowym z bogatymi złoceniami w formie pasów przy górnej krawędzi, na brzuścu, trzonie i stopie, oraz fryzów roślinnych. Na brzuścu dwa prostokątne medaliony z dekoracją wielobarwną przedstawiającą z jednej strony kosz z owocami i kwiatami, a z drugiej krajobraz z drzewami. Pomiedzy nimi ornament groteskowy (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja (?), Berlin (?)

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3320/2

517. Wazon krater

MT.Dep.3320/2

dawne numery: MT.II.446 egz. 2, MT-A-P/2797

Materiał, technika: porcelana, marmur; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 47 cm, śr. wylewu 33 cm

Wazon krater, brzusiec w dolnej części półkuli, w górnej rozchylający się kielichowato ku górze i przechodzący w szeroko wywiniętą, profilowaną krawędź. Całość stoi na prostokątnej kostce z popielatego marmuru. Na brzuścu dwa podniesione pionowo złożone uchwyty. Całość w kolorze szafirowym z bogatymi złoceniami w formie pasów przy górnej krawędzi, na brzuścu, trzonie i stopie, oraz fryzów roślinnych. Na brzuścu dwa prostokątne medaliony z dekoracją wielobarwną przedstawiającą z jednej strony kosz z owocami i kwiatami, a z drugiej krajobraz z drzewami. Pomiedzy nimi ornament groteskowy (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja (?), Berlin (?)

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3320/1

518. Wazon krater

MT.Dep.3922/1

dawne numery: MT.II.447 egz. 1, MT-A-P/2798

Materiał, technika: porcelana, marmur; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 46,5 cm, śr. wylewu 33 cm

Wazon krater w dolnej części półkulisty, w górnej rozchylający się kielichowo ku górze i przechodzący w szeroko wywiniętą krawędź. Brzusiec wsparty na wąskim trzonie przechodzącym w okrągłą podstawę. Całość stoi na prostokątnym postumencie. Na brzuscu dwa złote, podniesione pionowo wywinięte uchwyty z dwoma głowami satyrów przy nasadach. Dekoracja w kolorze kremowym, z bogatymi złoceniami w formie ornamentów z liści dębu. Na brzuscu dwa duże prostokątne pola z dekoracją malowaną naszkliwnie. Po jednej stronie kosz z kwiatami na stole z popielatego marmuru, obok owoce, po drugiej stronie ptaki na gałęziach. Między polami ornament groteskowy (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja (?), Berlin (?)

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3922/2

519. Wazon krater

MT.Dep.3922/2

dawne numery: MT.II.447 egz. 2, MT-A-P/2799

Materiał, technika: porcelana, marmur; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 46,5 cm, śr. wylewu 33 cm

Wazon krater w dolnej części półkulisty, w górnej rozchylający się kielichowo ku górze i przechodzący w szeroko wywiniętą krawędź. Brzusiec wsparty na wąskim trzonie przechodzącym w okrągłą podstawę. Całość stoi na prostokątnym postumencie. Na brzuscu dwa złote, podniesione pionowo wywinięte uchwyty z dwoma głowami satyrów przy nasadach. Dekoracja w kolorze kremowym, z bogatymi złoceniami w formie ornamentów z liści dębu. Na brzuscu dwa duże prostokątne pola z dekoracją malowaną naszkliwnie. Po jednej stronie kosz z kwiatami na stole z popielatego marmuru, obok owoce, po drugiej stronie ptaki na gałęziach. Między polami ornament groteskowy (Idler 1983).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja (?), Berlin (?)

Datowanie: XIX wiek

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3922/1

520. Filiżanka

MT.Dep.3349

dawne numery: MT.II.476, MT-A-P/2171/1

Materiał, technika: porcelana, marmur; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 8,8 cm, śr. 8,5 cm

Filiżanka w formie kubka, cylindryczna, z równą krawędzią. Ucho złote, okrągłe z łagodnym załamaniem przy dolnej nasadzie. Dekoracja: na zewnętrznej powierzchni brzośca zwarty ornament ze stylizowanych palmet, w owalach w układzie szeregowym w kolorze popielatym i jasnego brązu. Obramienia palmet wzbogacone ornamentem koralikowym pośrodku oraz drobnymi listkami w zwartym układzie na zewnątrz. Dekorację palmetową ujmują szerokie, złote paski, jeden zachodzący do wewnętrznej krawędzi oraz drugi przy podstawie (Idler 1993).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja (?)

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3350

521. Spodek

MT.Dep.3350

dawne numery: MT.II.477, MT-A-P/2171/2

Materiał, technika: porcelana, marmur; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 16,6 cm, wys. 3,5 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły, z równą krawędzią, otok gładki podniesiony do góry pod kątem rozwartym. Dekoracja: na otoku zwarty ornament ze stylizowanych palmet w owalach w układzie dośrodkowym w kolorach popielatym i jasnego brązu. Obramienia palmet wzbogacone ornamentem koralikowym pośrodku oraz drobnymi listkami w zwartym układzie na zewnątrz. Dekorację palmetową ujmują szerokie złote paski, jeden przy krawędzi, drugi na załamaniu dna. Pośrodku białego dna złota rozeta (Idler 1993).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja (?)

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3349

522. Filiżanka

MT.Dep.3939

dawne numery: D.1230, MT.II.1166, MT-A-P/2148

Materiał, technika: porcelana, malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 11,7 cm, szer. 11,2 cm

Filiżanka kształtu kielichowego, na wysokiej profilowanej nóżce. Podstawa okrągła, profilowana, w połowie wysokości biegnący wokół fryz złożony z małych okrągłych kuleczek. Ucho wysokie wywinięte w ślimacznice. Dekoracja w stylu empirowym: w górnej części brzuśca na tle zielonym, w dolnej - na białym. Krawędzie, ucho, nóżka i podstawa złoczone (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowany naszkliwnie napis „Nasz à Paris” w kolorze złotym

Miejsce powstania/znalezienia: Francja, Paryż

Datowanie: początek XIX wieku

523. Filiżanka

MT.Dep.3940/1

dawne numery: D.1231, MT.II.1167 egz. 1, MT-A-P/2133/1

Materiał, technika: porcelana, malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 9,3 cm, szer. 8,4 cm

Filiżanka kształtu jajowatego, z wywiniętą krawędzią, na okrągłej, profilowanej podstawie z uchem w formie skrzydła. Dekoracja: na tle białej powierzchni brzuśca malowana złotem dekoracja w stylu empire złożona ze stylizowanych łabędzi, uskrzydłych postaci wpisanych w koła i kwadraty. Wnętrze filiżanki wraz z krawędzią, uchwyt i część dolna wraz z podstawą złote. Poniżej wywiniętej krawędzi biegnący wokół fryz złożony z drobnych stylizowanych listeczków (Idler 1981).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja

Datowanie: początek XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3940/2

524. Spodek

MT.Dep.3940/2

dawne numery: D.1232, MT.II.1167 egz. 2, MT-A-P/2133/2

Materiał, technika: porcelana, malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie
Wymiary: śr. 13,6 cm, wys. 1,3 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o gładkim, lekko podniesionym otoku i równej krawędzi. Na tle białej powierzchni malowana złotem dekoracja w stylu empire złożona ze stylizowanych łabędzi, uskrzydłonych postaci wpisanych w koła oraz ozdobne kwadraty. Poniżej krawędzi regularny fryz złożony z drobnych stylizowanych liścieczków. W lustrze złote koło (Idler 1981).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowany naszkliwnie napis „Nasz à Paris” w kolorze złotym

Miejsce powstania/znalezienia: Francja

Datowanie: początek XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3940/1

525. Filiżanka (dwie sztuki)

MT.Dep.3941/1

dawne numery: D.1239 egz. 1, MT.II.1168 egz. 1, MT-A-P/2136/1

Materiał, technika: porcelana, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,5 cm, śr. z uchem 8,5 cm

Filiżanka cylindryczna o gładkim brzuścu, złożona na zewnątrz i wewnątrz za wyjątkiem dna i krawędzi, które pozostały białe. Ucho złoczone w kształcie litery „J”, zdobione w miejscu zagięcia małą, białą uskrzydloną główką sfinksa (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „A. Loeve, à Paris” – złoty napis malowany naszkliwnie

Miejsce powstania/znalezienia: Francja, Paryż

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: MT.Dep.3941/1-2, MT.Dep.3942, MT.Dep.3943, MT.Dep.3946 – MT.Dep.3948, MT.Dep.4044

Filiżanka

MT.Dep.3941/2

dawne numery: D.1239 egz. 2, MT.II.1168 egz. 2, MT-A-P/2137/1

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

526. Spodek pod filiżankę (dwie sztuki)

MT.Dep.3942

dawne numery: D.1241, MT.II.1169, MT-A-P/2137/2

Materiał, technika: porcelana, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 13 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły o gładkim otoku, podniesionym do góry pod kątem rozwartym i równej krawędzi. Dekoracja: wewnątrz w całości złożony za wyjątkiem krawędzi. Dwa złote paski na zewnątrz otoku, szerszy poniżej krawędzi, węższy przy podstawie (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „A. Loeve, á Paris” – złoty napis malowany naszkliwnie przy pierścieniu podstawy

Miejsce powstania/znalezienia: Francja, Paryż

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: MT.Dep.3941/1-2, MT.Dep.3942, MT.Dep.3943,

MT.Dep.3946 – MT.Dep.3948, MT.Dep.4044

Spodek pod filiżankę

MT.Dep.3943

dawne numery: D.1240, MT.II.1170, MT-A-P/2136/2

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

527. Mlecznik

MT.Dep.3946

dawne numery: D.1244, MT.II.1173, MT-A-P/2139

Materiał, technika: porcelana, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 13,5 cm, szer. 10 cm

Mlecznik kształtu jajowatego, przechodzący uskokowo w szeroki, wywinięty wylew, wsparty na rozszerzającej się stopie. Ucho profilowane, lekko wygięte, wysokie z ozdobnikiem na końcu, niezwiązane z krawędzią. U jego nasady plastyczna głowa lwa. Mlecznik w całości złożony łącznie z wnętrzem wylewu, za wyjątkiem krawędzi wylewu i głowy lwa – białe (Idler 1987).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: MT.Dep.3941/1-2, MT.Dep.3942, MT.Dep.3943,

MT.Dep.3946 – MT.Dep.3948, MT.Dep.4044

528. Imbryk z pokrywką

MT.Dep.3947

dawne numery: D.1245, MT.II.1174, MT-A-P/2140/1-2

Materiał, technika: porcelana, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 13,2 cm, szer. 13 cm

Imbryk z pokrywką kształtu jajowatego, przechodzący uskokiem w rozchyloną, niską szyjkę. Dzióbek lekko wygięty, uniesiony ku górze i zakończony głową zwierzęcia (psa?). Ucho splecione ze złożonego na pół prostego pręta, wysoko wywinięte i niezwiązane krawędzią. W jego nasadzie, którą tworzy zagięty pręt, plastyczna głowa lwa. Pokrywka płaska z uchwytem w formie gładkiej gałki. Dekoracja: w całości złożony za wyjątkiem krawędzi szyjki, głowy zwierzęcia na końcu dzióbka i głowy lwa przy nasadzie ucha, które pozostały białe (Idler 1987).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: MT.Dep.3941/1-2, MT.Dep.3942, MT.Dep.3943, MT.Dep.3946 - MT.Dep.3948, MT.Dep.4044

529. Imbryk z pokrywką

MT.Dep.3948

dawne numery: D.1246, MT.II.1175, MT-A-P/2141/1-2

Materiał, technika: porcelana, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 18 cm, 11 cm, szer. 11 cm

Imbryk z pokrywką kształtu jajowatego przechodzący uskokiem w rozchyloną, niską szyjkę. Dzióbek lekko wygięty, uniesiony ku górze i zakończony głową zwierzęcia (psa?). Ucho splecione ze złożonego na pół prostego pręta, wysoko wywinięte i niezwiązane krawędzią. W jego nasadzie, którą tworzy zagięty pręt, plastyczna głowa lwa. Pokrywka płaska z uchwytem w formie gładkiej szyszki. Imbryk w całości złożony za wyjątkiem krawędzi szyjki, głowy zwierzęcia na końcu dzióbka i głowy lwa przy nasadzie ucha, które pozostały białe (Idler 1987).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: MT.Dep.3941/1-2, MT.Dep.3942, MT.Dep.3943, MT.Dep.3946 - MT.Dep.3948, MT.Dep.4044

530. Cukiernica z pokrywą

MT.Dep.4044

dawne numery: D.1334, MT.II.1272, MT-A-P/2138

Materiał, technika: porcelana, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 13,5 cm, szer. 9 cm

Cukiernica z pokrywą w kształcie małej urny, wsparta na trzech lwich popiersiach. Pokrywka stożkowa, lekko wklęsła, z uchwytem w formie wydłużonej, gładkiej gałki. Na brzuścu pod krawędzią dwie plastyczne lwie głowy z koluchami w pyskach, imitujące uchwyty. Dekoracja: w całości złocona, za wyjątkiem białych lwich głów (Idler 1987).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: MT.Dep.3941/1-2, MT.Dep.3942, MT.Dep.3943, MT.Dep.3946 - MT.Dep.3948, MT.Dep.4044

531. Spodek

MT.Dep.3967

dawne numery: D.1279, MT.II.1195, MT-A-P/2149

Materiał, technika: porcelana, dekoracja reliefowa, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 14,7 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły, wgłębiony, z równą lekko wywiniętą krawędzią. Dekoracja antykizująca, otok matowy w kolorze szafirowym, a na nim w układzie symetrycznym dwa medaliony ośmioboczne w kolorze czarnym i dwa medaliony owalne w złotych grawerowanych ramkach. W czarnych medalionach dekoracja reliefowa, złota w postaci stojącego amorka w jednym i klasycystycznej wazy w drugim. W owalnych dekoracja malowana złotem, w jednym amfora, w drugim topór z tarczą. Między medalionami elementy empirowe w formie prostych prętów z szyszkami. Przy krawędzi i na dnie złote grawerowane paski, w lustrze złota rozetka (Idler 1990).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja (?)

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

532. Filiżanka

MT.Dep.3969

dawne numery: D.1283, MT.II.1197, MT-A-P/2132/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne i podszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,3 cm, śr. z uchem ok. 8,2 cm

Filiżanka cylindryczna o gładkim brzuścu, równej krawędzi i okrągło wywiniętym złotym uchu. Zdobiona ukośnymi, szerokimi na ok. 2 cm pasami w kolorze kremowym i kobaltowym na przemian. W pasach kremowych laska zakończona szyszką w kolorze brązowym, owinięta wicią winnego grona, w kobaltowych złote elementy geometryczne i roślinne. Między pasami, przy krawędzi i podstawie, złota płaszczyzna. Na dnie złoconej wewnątrz filiżanki - rozeta (Idler 1987).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja (?)

Datowanie: początek XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.4049

533. Spodek pod filiżankę

MT.Dep.4049

dawne numery: D.1197, MT.II.1277, MT-A-P/2132/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne i podszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 13 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę, okrągły, o gładkim otoku, podniesionym do góry pod kątem rozwartym i równej krawędzi. Dekoracja: na otoku zachodzące na dno ukośnie, szerokie na ok. 2 cm pasy w kolorze kremowym i kobaltowym na przemian. W pasach kremowych laska zakończona szyszką w kolorze brązowym, owinięta wicią winnego grona, w kobaltowych złote elementy geometryczne i roślinne. Pasy obramowane 3-milimetrowymi paskami złotym i takim samym przy krawędzi spodka. W lustrze duży złoty krążek o średnicy ok. 5 cm (Idler 1987).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja (?)

Datowanie: początek XIX wieku

Ekspozycja stała: Muzeum Zamek w Dębnie

Cykl, komplet: z MT.Dep.3969

534. Dzbanek z pokrywką

MT.Dep.4037

dawne numery: D.1329, MT.II.1265,
MT-A-P/2168/1-2

Materiał, technika: porcelana; malowanie
naszklwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywką ok. 15 cm, szer.
25,5 cm

Dzbanek kulisty, silnie spłaszczony, wsparty na czterech niskich nóżkach utworzonych z wywiniętych liści akantu. Ucho wysoko wywinięte z reliefowymi liśćmi akantu przy nasadach i dekoracją plastyczną w postaci kłosów zboża na grzbiecie, bogato pozłacane. Dzióbek lekko wygięty, uniesiony do góry, pękaty przy nasadzie, z powtórzoną na grzbiecie złotą dekoracją kłosa zboża. Pokrywką zdobioną podobnie, lekko wypukłą z uchwytem w formie gałązki oliwnej z listkami. Dekoracja w postaci wielobarwnie malowanych girland złożonych z drobnych kwiatków pokrywających całą powierzchnię brzuśca, którego dodatkową ozdobę stanowi niebieski pasek przecinający go w połowie (Idler 1990).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: litery „JP” z trzema kropkami - podszkliwnie w kolorze niebieskim

Twórca/wytwórnia: Jacob Petit

Miejsce powstania/znalezienia: Francja,
Fontainebleau

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

535. Talerz płytki (dwie sztuki)

MT.Dep.4038/2

dawne numery: D.1320 egz. 2, MT.II.1266 egz. 2, MT-A-P/2088

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszklwne, złocenie,
szkliwienie

Wymiary: śr. 24 cm, wys. 2 cm

Talerz płytki, okrągły o gładkim, podniesionym otoku i równej krawędzi. Dekoracja na otoku w formie trzech złotych i dwóch szafirowych pasków biegnących wokół w równych odstępach na przemian. W lustrze herb „Pogoń” z poziomym jasnym pasem na czerwonej tarczy typu angielskiego. W tle bordowy paludament ze złotymi obrzeżami, podbity gronostajem, pod mitrą książęcą w tych samych kolorach (Idler 1993).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowane naszklwne „Schoelcher” w kolorze złotym

Twórca/wytwórnia: Marc Schoelcher

Miejsce powstania/znalezienia: Francja, Paryż

Datowanie: około 1820 roku

Cykl, komplet: z MT.Dep.4038/1

Talerz płytki

MT.Dep.4038/1

dawne numery: D.1320 egz. 1, MT.II.1266 egz. 1, MT-A-P/2087

536. Filiżanka

MT.Dep.4042

dawne numery: D.1331, MT.II.1270, MT-A-P/2147

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 5,3 cm, śr. wylewu 6,2 cm

Filiżanka cylindryczna o gładkim brzuścu i równej krawędzi. W całości złocona. Poniżej krawędzi szeroki na 1,4 cm pas w kolorze szafirowym, a w nim fryz ze złotych, rytowanych kwiatków. Na osi ucha rytowany prostokąt, a w nim obramienie owalnego pustego pola po odklejonym medalionie. Odtłuczone uszko (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowane naszkliwne „B L M Bleu mat solide” - złoty napis

Miejsce powstania/znalezienia: Francja (?)

Datowanie: początek XIX wieku

537. Filiżanka

MT.Dep.4045

dawne numery: D.1335, MT.II.1273, MT-A-P/2146

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 9 cm, śr. wylewu 9 cm

Filiżanka kielichowa z lekko wywiniętą krawędzią na niskiej szerokiej nóżce. Przy nasadzie ucha reliefowa głowa satyra. Zdobiona złotymi szerokimi, poziomymi paskami: przy krawędzi wewnątrz i na zewnątrz, na brzuścu, nodze i przy krawędzi podstawy. Między dwoma paskami na brzuścu biegnący wokoło napis z dużych liter, utworzonych z również złotych gałązek: „Souvenir d'amite”. Uszko odtłuczone (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowane naszkliwne „B S Paris” - złoty napis

Miejsce powstania/znalezienia: Francja, Paryż

Datowanie: XIX wiek

538. Filiżanka

MT.Dep.4046

dawne numery: D.1337, MT.II.1274, MT-A-P/2150

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 12 cm, szer. 9 cm

Filiżanka cylindryczna z lekko wywiniętą krawędzią, na trzech nóżkach w kształcie lwich łap. Ucho wysokie, zawinięte w ślimacznice. Na osi ucha barwnie malowane popiersie księcia Józefa Poniatowskiego w mundurze marszałka Francji, w ujęciu 3/4 w prawo z gołą głową, w owalu oprawionym w prostokątną ramkę. Pozostała część filiżanki podzielona poziomo na dwie części: górną złotą, na której rytowany ornament z liści laurowych, i dolną białą. Wnętrze filiżanki złoczone na głębokość ok. 5,5 cm. Na dnie dwa złote kółka (Idler 1986).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja (?), Berlin (?)

Datowanie: około 1815 roku

Ekspozycja stała: Muzeum Dwór w Dołędze

539. Filiżanka

MT.Dep.4048

dawne numery: D.1196, MT.II.1276, MT-A-P/2144

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, dekoracja reliefem, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 10,3 cm, śr. wylewu 8,5 cm

Filiżanka kielichowa z szeroko wywiniętą krawędzią, na okrągłej, grubej nóżce. Ucho wysokie w formie dwóch skrzydeł. Dekoracja: w całości złożona, w partii brzuśca dodatkowo grawerowana pod krawędzią w formie fryzu z liści, a poniżej drobnej, ukośnej krateczki z kropeczkami. Poza tym na brzuścu rząd rozet, pod nim rząd palmet w kolorze szafirowym, biegnących regularnie wokół. Na linii ucha owalna biała plakietka z reliefową sceną antyczną (Idler 1987).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja

Datowanie: początek XIX wieku

540. Figurka - amor na Trytonie

MT.Dep.4050

dawne numery: D.1194, MT.II.1278, MT-A-P/2165

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 16,5 cm, szer. 11,4 cm

Figurka „amor na Trytonie”, postać nagiego dziecka, pochylonego mocno do przodu, siedząca na grzbiecie ryby. Fantazyjnie potraktowana głowa ryby z dużą rozwartą paszczą, dotyka sfalowanej powierzchni wody, ujętej w kształt muszli z rokajowym ozdobnikiem. Za plecami dziecka silnie skręcony ogon i płetwa uniesione do góry. Ułożenie rąk amorka wskazuje na trzymany przedmiot (brakujący łuk?), prawa noga odgięta do tyłu, lewa wsparta na muszli. Całość osadzona na podstawie, którą tworzą odłamki skalne z roślinnością, wkomponowane w okrągły, gruby na 1 cm pierścień. Figurka malowana wielobarwnie, jedynie kształt ryby podkreślono złotem (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: malowane podszkliwnie „J.P.” - w kolorze niebieskim

Twórca/wytwórnia: Jacob Petit

Miejsce powstania/znalezienia: Francja, Paryż

Datowanie: XIX wiek

541. Spodek pod filiżankę

MT.Dep.3944

dawne numery: D.1242, MT.II.1171,
MT-A-P/2142/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie,
szkliwienie (ceramika)

Wymiary: śr. 13 cm, wys. 2,5 cm

Spodek pod filiżankę okrągły o gładkim otoku, podniesionym do góry pod kątem rozwartym i równej krawędzi. W całości złocony, za wyjątkiem białego odwrocia (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „X” - wycisk na odwrociu dna, przy pierścieniu podstawy; po drugiej stronie kobaltowa kropka

Miejsce powstania/znalezienia: Francja, Paryż (?)

Datowanie: początek XIX wieku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3945

542. Filiżanka

MT.Dep.3945

dawne numery: D.1243, MT.II.1172,
MT-A-P/2142/1

Materiał, technika: porcelana; złocenie,
szkliwienie

Wymiary: wys. 6 cm, śr. 6,1 cm

Filiżanka cylindryczna o gładkim brzuścu, złocona na zewnątrz i wewnątrz, za wyjątkiem dna i krawędzi, które pozostały białe. Na osi ucha (brak, ubite), na brzuścu, duża reliefowa litera „S” - biała (Idler 1987).

Miejsce powstania/znalezienia: Francja, Paryż

Datowanie: początek XIX wieku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3944

543. Dzbanuszek

MT.Dep.3963

dawne numery: D.1269, MT.II.1191,
MT-A-P/2713

Materiał, technika: biskwit; dekoracja reliefem, malowanie

Wymiary: wys. 9 cm, śr. podstawy 4,3 cm

Dzbanuszek kształtu gruszkowatego z wylewem o krawędzi nieregularnie sfalowanej, z okrągło wywiniętym uchem. Brzusiec matowy w kolorze szafirowym. Na jego tle wiązka plastycznych liści paproci - biskwitowych (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „COPELAND” - wycisk na dnie

Miejsce powstania/znalezienia: Anglia

Datowanie: przełom XIX i XX wieku

544. Filiżanka

MT.Dep.3466

dawne numery: MT.II.592, MT-A-P/2800/1

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. 6,2 cm, śr. wylewu 6,2 cm

Filiżanka z białej porcelany, cylindryczna z okrągło wywiniętym złożonym uchem. Dekoracja: na osi ucha tarcza herbowa zarysowana szerokim złotym paskiem, w niej złota litera „V”. Przy górnej i dolnej krawędzi złoty pasek (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Polska, Korzec (?)

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3443

545. Spodek pod filiżankę

MT.Dep.3443

dawne numery: MT.II.569, MT-A-P/2800/2

Materiał, technika: porcelana; złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 12,3 cm, wys. 2 cm

Spodek pod filiżankę okrągły, o równej krawędzi i gładkim podniesionym do góry otoku. Dekoracja złota w formie jednego szerszego paska poniżej krawędzi i drugiego wąskiego okalającego dno (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „G” – ryt podszkliwnie

Miejsce powstania/znalezienia: Polska (?)

Datowanie: około 1830 roku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3466

546. Filiżanka

MT.Dep.3858/1

dawne numery: D.1496, MT.II.1085, MT-A-P/1879/1

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 5 cm, śr. 9,8 cm

Filiżanka z serwisu śniadaniowego, duża, półkulista, z okrągło wywiniętym uchem. Krawędź równa. Spodek okrągły, o łagodnie podniesionym, gładkim otoku i równej krawędzi. Dekoracja na obu częściach: po jednym dużym bukietu kwiatów oraz kilku mniejszych kwiatów w kolorze zielonym (Idler 1994).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza z koroną cesarską i napis „Wien” - druk w kolorze niebieskim podszklownie, „I/5018 51” - odręcznie czarnym tuszem na filiżance, „Augarten Austria” - druk w kolorze cynobrowy na szklwie

Twórca/wytwórnia: fabryka porcelany Augarten

Miejsce powstania/znalezienia: Austria, Wiedeń

Datowanie: po 1922 roku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3858/2

547. Spodek

MT.Dep.3858/2

dawne numery: D.1497, MT.II.1086, MT-A-P/1879/2

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 15 cm, wys. 1 cm

Spodek pod filiżankę okrągły, o łagodnie podniesionym gładkim otoku i równej krawędzi podkreślonej złotym paskiem. Dekoracja na kołnierzu w postaci bukietów kwiatów w kolorze zielonym (Idler 1994).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza z koroną cesarską i napis „Wien” - druk w kolorze niebieskim podszklownie, „Augarten Austria” - druk w kolorze cynobrowym na szklwie

Twórca/wytwórnia: fabryka porcelany Augarten

Miejsce powstania/znalezienia: Austria, Wiedeń

Datowanie: po 1922 roku

Cykl, komplet: z MT.Dep.3858/1

548. Talerzyk

MT.Dep.3859

dawne numery: D.1498, MT.II.1087, MT-A-P/1880

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: śr. 18 cm, wys. 1 cm

Talerzyk deserowy, okrągły, o lekko uniesionym, gładkim otoku i równej krawędzi ozdobionej wąskim, złotym paskiem. Na środku w lustrze większy bukiet kwiatowy, a na otoku równomiernie rozmieszczone cztery małe rzuciki kwiatowe w kolorze zimnej zieleni (Idler 1994).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: tarcza z koroną cesarską i napis „Wien” - druk w kolorze niebieskim podszkliwnie, „Augarten Austria” - druk w kolorze cynobrowym na szkliwie, „F.ID.5098” - odręcznie w kolorze zielonym na szkliwie

Twórca/wytwórnia: Fabryka porcelany Augarten

Miejsce powstania/znalezienia: Austria, Wiedeń

Datowanie: po 1922 roku

549. Imbryk z pokrywką

MT-A-P/2429/a-b

dawne numery: MT.II.656

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. bez pokrywy 7 cm, szer. 17 cm

Imbryk kulisty, spłaszczony, profilowany poziomo w środku brzuśca. Ucho wysoko wywinięte z głową delfina przy nasadzie. Dzióbek lekko wygięty, ujęty od spodu konchą, zakończony głową delfina. Pokrywka stożkowa, ścięta z uchwytem w formie guzika. Dekoracja złota w formie szerokiego pasa przy krawędzi, na pokrywie i podstawie (Idler 1987).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „F&R 2” - wycisk w masie, na pierścieniu dna

Twórca/wytwórnia: Manufaktura Pirkenhammer, Březová

Datowanie: między 1853 a 1873 rokiem

Obiekty uszkodzone i destrukty:**550. Świecznik (ramiona)**

MT.Dep.3966

dawne numery: D.1276, MT.II.1194, MT-A-P/1739

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złączenie, szkliwienie

Wymiary: rozpiętość ramion ok. 34 cm

Ramiona świecznika w formie krzyżowo połączonych czterech esownic zakończonych tulejkami w kształcie baniastych czareczek. Profitki uformowane na kształt regularnej korony z listków różowych i bladzielonych, na przemian wygiętych ku dołowi. Tulejki zdobione plastycznymi listkami akantu, wywinięte przy końcach w okrągłe kuleczki, umieszczone pod złożoną krawędzią. Na skrzyżowaniu ramion, we wgłębieniu, widoczny wybrzuszony cokolik z podobną profitką i tulejką. Esownice i cokolik bogato zdobione plastycznymi elementami rokajowymi, liśćmi akantu i girlandami różnych kwiatów z liśćmi, pokrywającymi wierzchem ramiona na całej długości. Wśród starannie formowanych w masie kwiatków, żółtych, niebieskich, pomarańczowych, przeważają różowe różyczki. Brak trzonu, podstawy i jednego z ramion (Idler 1994).

Miejsce powstania/znalezienia: Niemcy

Datowanie: XIX wiek

Cykl, komplet: z MT.Dep.4071

551. Świecznik (ramiona)

MT.Dep.4071

dawne numery: D.1307, MT.II.1301, MT-A-P/1738

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złączenie, szkliwienie

Wymiary: rozpiętość ramion ok. 34 cm

Ramiona świecznika w formie krzyżowo połączonych czterech esownic zakończonych tulejkami w kształcie baniastych czareczek. Profitki uformowane na kształt regularnej korony z listków różowych i bladzielonych, na przemian wygiętych ku dołowi. Tulejki zdobione plastycznymi listkami akantu, wywinięte przy końcach w okrągłe kuleczki umieszczone pod złożoną krawędzią. Na skrzyżowaniu ramion we wgłębieniu widoczny wybrzuszony cokolik z podobną profitką i tulejką. Esownice i cokolik bogato zdobione plastycznymi elementami rokajowymi, liśćmi akantu i girlandami różnych kwiatów z liśćmi, pokrywającymi wierzchem ramiona na całej długości. Zdobienia w postaci formowanych w masie kwiatków, żółtych, niebieskich oraz różowych róż. Brak trzonu i podstawy, odtluczona tulejka z profitką na cokole (Idler 1994).

Miejsce powstania/znalezienia: Niemcy

Datowanie: XIX wiek

Cykl, komplet: z MT.Dep.3966

552. Pokrywka od dzbanka

MT.Dep.3959

dawne numery: D.1164, MT.II.1186, MT-A-P/2811

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 3 cm, śr. 6,3 cm

Pokrywka od dzbanka, półkuliasta, lekko profilowana przy koźnierzu. Brak chwytu, pozostały trzy lekko plastyczne listki w kolorze zielonym. Dekoracja w postaci malowanych kolorowych kwiatusków (Idler 2000).

Miejsce powstania/znalezienia: Europa

Datowanie: koniec XVIII wieku (?)

553. Wazon

MT.Dep.3314/1

dawne numery: MT.II.440 egz. 1, MT-A-P/2414

Materiał, technika: fajans; malowanie podszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 66 cm

Wazon kulisty z podziałem na osiem pól z wysoką, wywiniętą szyjką w górnej części wybrzuszoną, osadzony na osmiobocznej podstawie. Dekoracja w kolorze kobaltowym na jasnym tle w postaci scen z Chińczykami. Na szyjce, jej wybrzuszeniu, i na podstawie stylizowane ornamenty liściasto-kwiatowe (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „GK” – w kolorze kobaltowym
Twórca/wytwórnia: warsztat De Drie Vergulde Astonnekes, malował Gerrit Pietersz Kam

Miejsce powstania/znalezienia: Holandia, Delft

Datowanie: 4. ćwierć XVII wieku

554. Wazon

MT.Dep.3314/2

dawne numery: MT.II.440 egz. 2, MT-A-P/2415

Materiał, technika: fajans; malowanie podszkliwne, szkliwienie

Wymiary: wys. 66 cm

Wazon kulisty z podziałem na osiem pól z wysoką, wywiniętą szyjką w górnej części wybrzuszoną, osadzony na osmiobocznej podstawie. Dekoracja w kolorze kobaltowym na jasnym tle w postaci scen z Chińczykami. Na podstawie stylizowany ornamenty liściasty. Szyjka odtluczona, brak (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: „GK” – w kolorze kobaltowym
Twórca/wytwórnia: warsztat De Drie Vergulde Astonnekes, malował Gerrit Pietersz Kam

Miejsce powstania/znalezienia: Holandia, Delft

Datowanie: 4. ćwierć XVII wieku

555. Misa

MT.Dep.3315

dawne numery: MT.II.441, MT-A-P/2425

Materiał, technika: fajans; malowanie podszklwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 17 cm

Misa ośmioboczna rozchylona ku górze na niskiej, lekko rozchylonej nodze. Dekoracja w stylu chińskim w kolorze kobaltowym. Rozbita na kilka części (Idler 1982).

Twórca/wytwórnia: fabryki wyrobów ceramicznych w Delft

Miejsce powstania/znalezienia: Holandia, Delft

Datowanie: XVII wiek

556. Waza z pokrywą

MT.Dep.3316

dawne numery: MT.II.442, MT-A-P/1328

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszklwne i naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. z pokrywą 35 cm

Waza półkulista, tworząca z silnie wypukłą pokrywą prawie kulę. Podstawa rozbita. Uchwyt pokrywy w postaci kury (?) siedzącej na owocach. Dekoracja w stylu „Imari”, pokrywająca szczelnie całą powierzchnię naczynia, w formie stylizowanych kwiatów chryzantem, konarów drzew oraz ptaków, malowana podszklwnie kobaltem oraz naszkliwnie purpurą, żółcią i zielenią turkusową. Kontury ornamentu podkreślone złoceniami (Idler 1982).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: skrzyżowane miecze malowane kobaltem podszklwnie

Miejsce powstania/znalezienia: Niemcy, Miśnia

Datowanie: 1730 rok

557. Wazon

MT.Dep.3318

dawne numery: MT.II.444, MT-A-P/2426

Materiał, technika: fajans; malowanie podszklwne, szkliwienie
Wymiary: wys. 46 cm

Wazon kształtu jajowatego zwężający się ku dołowi, z krótką szyjką i podobną podstawą. Na brzuścu pionowe kanelury i dekoracja w formie bukietów kwiatowych, całość w kolorze kobaltowym. Rozbity (Idler 1982).

Twórca/wytwórnia: fabryki wyrobów ceramicznych w Delft

Miejsce powstania/znalezienia: Holandia, Delft

Datowanie: przełom XVII i XVIII wieku

558. Waza

MT.Dep.3385/1/b

dawne numery: MT.II.512 egz. 1, MT-A-P/32/b

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 16 cm

Waza z pokrywą półkulista, z dwoma prostokątnymi uchwytami na osi. Rozbita. Dekoracja: złożone ucha, krawędzie pokrywy i wazy, uchwyt pokrywy. Ponadto dwa złote monogramy „C.S.” (Klementyny Sanguszko – żony Eustachego) na brzuścu wazy między uchami.

Datowanie: lata 20. XIX wieku

559. Waza

MT.Dep.3385/2/b

dawne numery: MT.II.512 egz. 2, MT-A-P/33/b

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szkliwienie

Wymiary: wys. ok. 16 cm

Waza z pokrywą półkulista, z dwoma prostokątnymi uchwytami na osi. Rozbita. Dekoracja: złożone ucha, krawędzie pokrywy i wazy, uchwyt pokrywy. Ponadto dwa złote monogramy „C.S.” (Klementyny Sanguszko – żony Eustachego) na brzuścu wazy między uchami.

Datowanie: lata 20. XIX wieku

560. Wazon

MT.Dep.3540

dawne numery: MT.II.669

Materiał, technika: porcelana; malowanie, dekoracje z laki, szkliwienie

Wymiary: wys. 60 cm

Wazon kulisty z długą, cylindryczną szyjką, lazururową polewą i dekoracją z laki. Rozbity.

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XVIII-XIX wiek (?)

Cykl, komplet: z MT.Dep.3541

561. Wazon

MT.Dep.3541

dawne numery: MT.II.670

Materiał, technika: porcelana; malowanie, dekoracje z laki, szkliwienie

Wymiary: wys. 60 cm

Wazon kulisty z długą cylindryczną szyjką, lazururową polewą i dekoracją z laki. Rozbity.

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: XVIII lub XIX wiek (?)

Cykl, komplet: z MT.Dep.3540

562. Wazon

MT.Dep.3543

dawne numery: MT.II.672

Materiał, technika: fajans; malowanie, szklwienie

Wymiary: wys. 35,4 cm

Wazon fajansowy, kulisty w kolorze brązowym. Na osi dwa uchwyty w formie lwich głów z rozwartymi paszczami. W całości rozbity.

Datowanie: XX wiek (?)

563. Filiżanka

MT.Dep.3827/12

dawne numery: D.1507 egz.12, MT.II.1054 egz. 12

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 6 cm

Filiżanka (rozbita) kształtu gruszkowego, z okrągło wywiniętym uchem w formie dwóch splecionych gałązek z listkami u nasad. Po obu stronach brzuśca wielobarwnie malowane wiązanki różnych kwiatów, ujęte w rokokowe, owalne obramienie plastyczne i podkreślone złoceniem. Między nimi, na osi ucha, trzy luźne cynobrowe kwiatki, po obu stronach ucha dwa małe rzuciki kwiatowe. Poniżej złoconej, ząbkowanej krawędzi małe plastyczne karby podkreślone kolorem amarantowym. Złoty pasek na podstawie, podkreślone złoceniem również ucho.

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: skrzyżowane miecze z kropką kobaltem podszkliwe

Miejsce powstania/znalezienia: Niemcy, Miśnia

Datowanie: około 1765 roku

Cykl, komplet: serwis kawowy MT.Dep.3827/1-12,

MT.Dep.3828/1-11, MT.Dep.3829

564. Spodek

MT.Dep.3828/11

dawne numery: D.1508 egz.11, MT.II.1055 egz. 11

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 14 cm

Spodek pod filiżankę z serwisu kawowego, rozbity, okrągły, o silnie podniesionym otoku i regularnie ząbkowanej krawędzi. Na otoku, naprzeciw siebie dwie wielobarwnie malowane wiązanki różnych kwiatów, ujęte w rokokowe, owalne obramienia plastyczne i podkreślone złoceniem. Między nimi trzy nieregularnie rozrzucone rzuciki kwiatowe w kolorze żółtym, cynobrowym i fioletowym. Czwarty rzucik z kwiatkami i listkami powoju w kolorze liliowym na środku wgłębionego dna. Poniżej złoconej krawędzi małe pionowe karby podkreślone kolorem amarantowym.

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: miecze z kropką kobaltem podszkliwe

Miejsce powstania/znalezienia: Niemcy, Miśnia

Datowanie: około 1765 roku

Cykl, komplet: serwis kawowy MT.Dep.3827/1-12,

MT.Dep.3828/1-11, MT.Dep.3829

565. Figurka - Chińczyk

MT.Dep.3964

dawne numery: D.1270, MT.II.1192, MT-A-P/2586

Materiał, technika: glina; malowanie, szklwienie

Wymiary: wys. 11 cm

Figurka przedstawiająca Chińczyka w pozycji stojącej w długim płaszczu z obszernymi rękawami w kolorze zielonym i ciemnej czapce. Podstawa okrągła. Głowa odtłuczona (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Daleki Wschód

Datowanie: XIX wiek (?)

566. Czarka z pokrywką - bombonierka

MT.Dep.3974

dawne numery: D.1289, MT.II.1202, MT-A-P/2577

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szklwienie

Wymiary: wys. 5,7 cm

Czarka półkulista z pokrywą (rozbita) o równej krawędzi. Dekoracja w stylu „Imari” w formie ptaków i kwiatów na całości malowanej kobaltem podszkliwe oraz złotem i cynobrem na szklwie (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Daleki Wschód

Datowanie: XIX wiek (?)

567. Talerz

MT.Dep.4065/2

dawne numery: D.1310 egz. 2, MT.II.1295 egz. 2, MT-A-P/2591

Materiał, technika: porcelana; malowanie podszkliwe i naszkliwe, złocenie, szklwienie

Wymiary: śr. 22,5 cm

Talerz z dekoracją w stylu „Imari”, okrągły, o równej krawędzi i gładkim ostro załamanym otoku. Rozbity. Dekoracja w stylu chińskim malowana kobaltem podszkliwe oraz różnymi kolorami i złotem na szklwie. Na dnie krzew z liśćmi, obok ptak stojący na jednej nodze z rozpostartymi skrzydłami. Na otoku osiem regularnie rozmieszczonych rzucików kwiatowych. Między dnem a otokiem, jak również poniżej krawędzi ornamenty roślinno-geometryczne. Na odwrotnej stronie otoka dwie gałązki kwiatowe (Idler 1982).

Miejsce powstania/znalezienia: Chiny (?)

Datowanie: 1. połowa XIX wieku

568. Wazon

MT.Dep.3537

dawne numery: MT.II.666, MT-A-P/2809

Materiał, technika: fajans; malowanie podszkliwe, szklwienie

Wymiary: śr. 51 cm, wys. 48,5, szer. 22 cm

Wazon dekoracyjny z półkulistym brzuścem w dolnej części wspartym na profilowanej nodze i okrągłej podstawie. Wazon posiada rozchyloną szyjkę i dwa ucha w formie gałązek. Dekoracja kobaltowa oraz plastyczne zdobienia w postaci głów meduzy. Duży ubytek przy wylewie (Idler 1996).

Datowanie: 2. połowa XIX wieku (?)

569. Talerz

MT.Dep.3337/1

dawne numery: MT.II.464 egz. 1, MT-A-P/642

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 24,5 cm

Talerz płytki, okrągły o gładkim podniesionym otoku i równej krawędzi. W lustrze na środku malowany wielobarwnie bukiet kwiatów z tulipanem w kolorze różowym oraz dwa kwiatki cynobrowe i trzy niebieskie. Na otoku równomiernie rozmieszczone trzy rzuciki kwiatowe w kolorach niebieskim, cynobrowym i fioletowym. Pęknięty na całości (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie

Twórca/wytwórnia: manufaktura w Baranówce

Datowanie: 1828 rok

570. Talerz

MT.Dep.3337/2

dawne numery: MT.II.464 egz. 2, MT-A-P/643

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 24,5 cm

Talerz płytki okrągły, o gładkim podniesionym otoku i równej krawędzi. W lustrze na środku malowany wielobarwnie bukiet kwiatów z czterema kwiatkami w kolorze fioletowym i z czerwonymi dzwoneczkami. Na otoku trzy równomiernie rozmieszczone rzuciki kwiatowe w kolorach: fioletowym, niebieskim i czerwonym. Dwa duże ubytki przy krawędziach talerza (Idler 1985).

Sygnatury i znaki twórcy/wytwórni: orzeł carski w kolorze czarnym i napis „Baranówka” w języku rosyjskim, w kolorze cynobrowym na szkliwie

Twórca/wytwórnia: manufaktura w Baranówce

Datowanie: 1828 rok

571. Pokrywka

MT.Dep.4403

Materiał, technika: porcelana; malowanie naszkliwne, szkliwienie
Wymiary: śr. 6,2 cm , wys. 2,2 cm

Półkulista, lekko profilowana przy kołnierzu. Brak uchwyty, pozostały po nim dwa lekko plastyczne listki w kolorze zielonym. Dekoracja w postaci malowanych kolorowych kwiatuśzków.

Miejsce powstania/znalezienia: Europa

Datowanie: koniec XVIII wieku (?)

Słownik terminów

akant – roślina pochodząca z basenu Morza Śródziemnego o rozłożystych liściach z głębokimi wycięciami i ostrych zakończeniach. W starożytności używana jako ornament dekoracyjny w architekturze. Później wykorzystywana w zdobnictwie artystycznym oraz dekoracji na ceramice.

black basalt (ang., dosł. „czarny bazalt”) – drobnoziarnista, czarna kamionka, uszlachetniona i bardziej delikatna. Wynaleziona przez Wedgwooda i produkowana w Staffordshire w połowie XVIII wieku.

biskwit – rodzaj masy porcelanowej o matowej powierzchni, naśladowujący alabaster lub marmur. Stosowany do wyrobu porcelany figuralnej w epoce klasycyzmu.

bordiura – ozdobna dekoracja znajdująca się na obrzeżach naczyń w formie pasa z ornamentem roślinnym lub geometrycznym.

cache-pot (fr., czyt. kaszpo) – naczynie ceramiczne okrągłe, czworoboczne lub w postaci koszyka, służące jako osłona doniczki z kwiatami. Spopularyzowane we Francji w XVIII i XIX wieku posiadały bogatą dekorację malarską i plastyczną.

cebulowy wzór – dekoracja miśnieńska malowana podszkliwnie kobaltem. Inspirowana wzorami chińskimi. Motywem centralnym jest kwiat astra na łodydze z pączkiem oraz bambusowy pręt. Pas zewnętrzny zawiera owoce (brzoskwinie i granaty), które przypominały Europejczykom cebulę.

chinoiserie (fr., czyt. szinuazeri, dosł. „chińszczyzna”) – termin w ceramice, którym określano naśladownictwo stylu porcelany chińskiej lub chińską tematykę dekoracji. Występował w pierwszej połowie XVIII wieku powszechnie w każdej manufakturze europejskiej.

czerep – wypalona masa ceramiczna, nieszkliwiona i niemalowana. Na podstawie jakości czerepu (trwałość, zabarwienie, nasiąkliwość) można określić jakość i rodzaj wyrobu.

fajans – wyroby z jasnych glin o porowatym czerepie, pokryte opakowym (tj. nieprzezroczystym, tzw. głuchym) szkliwem cynowym. Nazwa pochodzi od włoskiego miasta Faenza, gdzie od średniowiecza wytwarzano fajanse. W odróżnieniu od porcelany przy uderzeniu nie wydają czystego dźwięku.

farfurnia – określenie wytwórni fajansu używana od końca XVIII do XIX wieku, z czasem zastąpiona określeniem fajansiarnia lub manufaktura fajansu.

farby naszkliwne – farby wtapiane na szkliwo w piecu muflowym w stosunkowo niskiej temperaturze 800-900°C, dzięki czemu uzyskiwano bogatą paletę barw.

farby podszkliwne – wykorzystywane do malowania przed nałożeniem szkliwa lub na szkliwo przed jego wypaleniem, następnie wypalane w wysokich temperaturach. Cechują się trwałością i niezmywalnością.

Hochgold (niem.) – technika dekoracyjna reliefowego nakładania złota w postaci ornamentów roślinnych, wynaleziona przez malarza Georga Perla.

Imari – termin określający styl dekoracji japońskiej porcelany produkowanej w Arita, wysyłanej do Europy przez port Imari, któremu nazwę zawdzięcza to określenie. Cechowała go specyficzna technologia malowania dekoracji kobaltem podszkliwnie, a następnie uzupełnienie jej już naszkliwnie czerwienią, złotem oraz innymi barwnymi emaliami. Styl kopiowały w XVIII wieku manufaktura w Miśni i w Wiedniu.

indiańskie kwiaty – rodzaj dekoracji malarskiej opracowanej według wzorów wschodnioazjatyckich, przedstawiającej stylizowane kwiaty malowane gamą czerwieni, ugrów i żółcieni, spopularyzowane w manufakturach w Miśni i w Wiedniu.

kamionka jaspisowa – tworzywo ceramiczne z jasnej glinki przypominające porcelanę, zabarwione tlenkami metali w pastelowych kolorach, najstynniejsze w kolorze niebieskim. Wynalezione i stosowane przez Wedgwooda.

kamionka – wyroby z glin z dodatkiem szamotu lub piasku kwarcowego, wypalane w temperaturze 1200°C; posiadają czerep spieczony i nieporowaty. Kamionka stanowiła przejściową formę między fajansem a porcelaną.

kobalt (właściwie: związki kobaltu) – niebieski barwnik w różnych odcieniach wykorzystywany w zdobnictwie ceramiki. Należy do najstarszych farb podszkliwnych, które wykorzystywane były w wytwórniach w Delft, Miśni i innych.

kokilka – niewielkie naczynie w formie miseczki (wykonane z materiału odpornego na działanie wysokiej temperatury np. ceramiki, szkła, metalu), w którym serwuje się przystawki.

krakelura – efekt dekoracyjny w postaci spękania szkliwa na powierzchni naczyń ceramicznych na wzór wyrobów chińskich.

marmoryzowanie – dekoracja ceramiczna polegająca na naśladowaniu żyłkowania marmuru na powierzchniach naczyń.

miniatura – niewielkie przedstawienie namalowane z detalami, umieszczone na wyrobach ceramicznych (filiżankach, wazonach, talerzach dekoracyjnych, puzderkach). Zazwyczaj przedstawiały portrety osób panujących lub widoki miast, krajobrazy i scenki rodzajowe.

ornament – motyw zdobniczy lub zespół motywów stosowany w dekoracji. Cechy poszczególnych ornamentów charakterystycznych dla danej manufaktury czy okresu historycznego mogą ułatwić identyfikację obiektów.

ozier – termin wywodzący się z języka niemieckiego na określenie plecionkowego reliefowego wzoru dekoracyjnego na wyrobach serwisowych, najczęściej odciskanego na obrzeżu naczynia. Stosowany od połowy lat trzydziestych XVIII wieku. Znane są różne warianty: stary ozier (*Alt-Ozier*) i nowy ozier (*Neu-Ozier*) oraz wzór Sułkowskiego (Sułkowski-Ozier).

porcelana – wyroby otrzymywane z masy ceramicznej złożonej z czystej glinki kaolinowej z dodatkiem skalenia potasowego i kwarcu. Wypalana w temperaturze około 1400°C daje twardy czerep, dzięki czemu powstają naczynia o cienkich i przezroczystych ściankach. Przy uderzeniu wydaje charakterystyczny dźwięk. Nazwa pochodzi od portugalskiego słowa *porcella* w tłumaczeniu „muszla”. Porcelana została wynaleziona w Chinach w VII wieku; natomiast w Europie została odkryta w 1710 roku w Miśni.

pot-pourri (fr., czyt. popuri, dosł. „mieszanka”) – francuski termin określający wazon dekoracyjny z pokrywą z perforowanymi otworami, przez które wydobywają się zapachy. Zwane również wazonami na wonności były popularne w XVIII wieku.

Queensware (ang.) – udoskonalony rodzaj fajansu o kremowym odcieniu, z którego otrzymywano naczynia o wyjątkowo delikatnych i cienkich ściankach. Wynaleziony przez Wedgwooda.

solitaire (fr.) – serwis do herbaty lub kawy przeznaczony dla jednej osoby.

sygnatura – marka oznaczająca autorstwo, występująca w formie podpisu, monogramu lub znaku. Umieszczona zazwyczaj obok znaku fabrycznego i dotyczy albo modelera (wówczas najczęściej wyciskana), albo malarza dekoratora (wtedy malowana).

szkliwo – inaczej „glazura”, warstwa pokrywająca skorupę (czerep) wyrobów ceramicznych. Nadaje im odporność i zapewnia nieprześlakliwość. Służy również do ozdoby i podnosi walory estetyczne.

tête-à-tête (fr., czyt. tetatet, dosł. „głowa w głowę”, in. „sam na sam”) – serwis do herbaty lub kawy przeznaczony dla dwóch osób. Serwowany na tacy podczas pierwszego śniadania.

weriera – waza do chłodzenia kieliszków (wykonywana ze srebra, miedzi, fajansu i porcelany). Naczynie z charakterystycznymi wycięciami przy krawędziach, na których opierały się kieliszki odwrócone stopą do góry. Werierki wypełnione lodem służyły do utrzymywania ich temperatury.

wzór „żółtego lwa” – schemat dekoracji malarskiej przedstawiający motyw żółtego tygrysa przy bambusowym pniu. Występuje w serwisie produkowanym od 1728 roku w Miśni zarezerwowanym dla królewskiego dworu Augusta Mocnego.

wzór „latającego psa” – malarska dekoracja miśnieńska przedstawiająca fantazyjne latające zwierzę, powstała około 1731 roku.

Bibliografia

Bibliografia

Źródła

Idler 1974 i in.

Idler B., Karty katalogu naukowego muzealiów artystycznych sporządzone w latach: 1974, 1975, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1992, 1993, 1994, 2000, 2001, mps w Dziale Sztuki Muzeum Okręgowego w Tarnowie.

Opracowania

Balicka-Knotz 1967

Balicka-Knotz R., *Zabytki Dalekiego Wschodu w zbiorach Muzeum w Rzeszowie. Katalog*, Rzeszów 1967.

Bartosz (red.) 2008

80 lat Muzeum Okręgowego w Tarnowie, red. A. Bartosz, Tarnów 2008.

Chojnacka 1981

Chojnacka H., *Polska porcelana 1790-1830*, Warszawa 1981.

Chrościcki 1974

Chrościcki L., *Porcelana - znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1974.

Chrościcki 1989

Chrościcki L., *Fajans - znaki wytwórni europejskich*, Warszawa 1989.

Chrzanowska 1988

Chrzanowska P., *Ratusz w Tarnowie*, Tarnów 1988.

Danckert 2008

Danckert L., *Leksykon porcelany europejskiej*, Gdańsk 2008.

Diviš 1984

Diviš J., *Porcelana europejska*, Warszawa 1984.

Dworak-Mróż 2018

Dworak-Mróż M., *Augustus Rex jak prawdziwy*, <http://www.artykwarjat.pl/blog/2015/01/augustus-rex-jak-prawdziwy/>, [dostęp z dnia: 13.04.2018].

Idler 1987

Idler B., *Porcelana miśnieńska - katalog wystawy*, Tarnów 1987.

Idler, Stadnicka 2010a

Idler B., Stadnicka M., *Porcelana miśnieńska - 300 lat manufaktury. Katalog wystawy*, Tarnów 2010.

Idler, Stadnicka 2010b

Idler B., Stadnicka M., *300 lat manufaktury w Miśni - porcelana z kolekcji Muzeum Okręgowego w Tarnowie*, „Rocznik Tarnowski” 2010, R. 15, s. 77-85.

Kilarska 2003

Kilarska E., *Fajanse z Delft w dawnym Gdańsku. Katalog*, Gdańsk 2003.

Kossakowska-Szanajca 1966

Kossakowska-Szanajca Z., *Materiały do dziejów manufaktur w Korcu i Horodnicy na początku XIX wieku*, „Biuletyn Historii Sztuki” 1966, nr 1, s. 202-215.

Kostuch 2003

Kostuch B., *Polska porcelana*, Kraków 2003.

Kostuch 2010

Kostuch B., *Świąteczne ucztowanie czas zacząć!*, [http://www.sztuka.pl/index.php?id=124&tx_ttnews\[tt_news\]=255&tx_ttnews\[cat\]=21&tx_ttnews\[backPid\]=119&cHash=564db169d8](http://www.sztuka.pl/index.php?id=124&tx_ttnews[tt_news]=255&tx_ttnews[cat]=21&tx_ttnews[backPid]=119&cHash=564db169d8), [dostęp z dnia: 22.02.2010].

Kowecka i in. 1975

Kowecka E., Łosiowie M. i J., Winogradow L., *Polska porcelana*, Wrocław 1975.

Melegati 1997

Melegati L., *Ceramika*, Warszawa 1997.

Petrjakowa 1987

Petrjakowa F., *Z dziejów manufaktury porcelany w Horodnicy (XIX - początek XX w.)*, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej” 1987, nr 1, s. 39-114.

Piątkiewicz-Dereniowa 1983

Piątkiewicz-Dereniowa M., *Porcelana miśnieńska w zbiorach wawelskich*, t. I-III, Kraków 1983.

Piątkiewicz-Dereniowa 1996

Piątkiewicz-Dereniowa M., *Fajanse z Delft w zbiorach Zamku Królewskiego na Wawelu*, Kraków 1996.

Markiewicz (red.) 1993

Polski Słownik Biograficzny, t. XXXIV/4, red. H. Markiewicz, Warszawa - Kraków - Wrocław 1993.

Maleszko-Sobkowiak, Redlak 1990

Maleszko-Sobkowiak K., Redlak M., *Porcelana chińska epoki Qing (1644-1911) ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie. Katalog wystawy*, Warszawa 1990.

Roberts 2002

Roberts G.B., *Josiah Wedgwood I - człowiek, garncarz*, [w:] *Wedgwood. Ceramika XVIII-XX wieku*, red. W. Załęska, Warszawa 2002, s. 35-55.

- Rose 2018
Rose J.Z., *Szyfr ukryty w skrzyżowanych kobaltowych mieczach – kropki i kreski na sygnaturach z Meissen*, <http://www.kochamantyki.pl/artykuly-i-wywiady/porcelana/artykul/zobacz/szyfr-ukryty-w-skrzyzowanych-kobaltowych-mieczach-sygnatury-misni.html>, [dostęp z dnia: 9.03.2018].
- Ryszard 1964
Ryszard R.S., *Porcelana od baroku do empiru*, Warszawa 1964.
- Savage 1977
Savage S.G., *Porcelana i jej historia*, Warszawa 1977.
- Selwa 2010
Selwa M., *Nieprzemijająca uroda porcelany saskiej*, [http://www.sztuka.pl/index.php?id=111&tx_ttnews\[cat\]=116&tx_ttnews\[tt_news\]=363&tx_ttnews\[backPid\]=731&cHash=57e024946c](http://www.sztuka.pl/index.php?id=111&tx_ttnews[cat]=116&tx_ttnews[tt_news]=363&tx_ttnews[backPid]=731&cHash=57e024946c), [dostęp z dnia: 18.02.2010].
- Stadnicka-Hoffman 2011
Stadnicka-Hoffman M., *Porcelana berlińska w zbiorach Muzeum Okręgowego w Tarnowie*, „Rocznik Tarnowski” 2011, R. 16, s. 85-91.
- Stadnicka-Hoffman 2014
Stadnicka-Hoffman M., *Manufaktura w Korcu i jej przykłady w zbiorach Muzeum Okręgowego w Tarnowie*, „Rocznik Tarnowski” 2014, R. 19, s. 127-134.
- Stadnicka-Hoffman 2015
Stadnicka-Hoffman M., *Historia manufaktury wiedeńskiej i jej przykłady z kolekcji Muzeum Okręgowego w Tarnowie*, „Rocznik Tarnowski” 2015, R. 20, s. 123-129.
- Starzewska, Jeżewska 1978
Starzewska M., Jeżewska M., *Polski fajans*, Warszawa 1978.
- Szkurląt 2011
Szkurląt A., *Manufaktura porcelany i fajansu w Korcu*, Warszawa 2011.
- Szkurląt, Wasilewski 2017
Szkurląt A., Wasilewski A., *Polskie białe złoto. Porcelana z Korca i Baranówki z kolekcji Andrzeja Wasilewskiego. Katalog wystawy. Zamek Królewski w Warszawie 12 maja – 9 lipca 2017*, Warszawa 2017.
- Śniegulska-Gomuła 2013
Śniegulska-Gomuła M., *Polska porcelana (1797-1914) w zbiorach MN w Kielcach*, „Rocznik Muzeum Narodowego w Kielcach” 2013, R. 28, s. 189-238.
- Świnarski, Chrościcki 1949
Świnarski M., Chrościcki L., *Znaki porcelany i polskiej ceramiki*, Poznań 1949.
- Załęska (red.) 2002
Załęska W. (red.), *Wedgwood. Ceramika XVIII-XX wieku*, red. W. Załęska, Warszawa 2002.
- Żur 2022
Żur T., *Wytwórnia fajansu w Horodnicy*, <https://old-stuff.pl/wytwornia-fajansu-w-horodnicy/>, [dostęp z dnia: 22.02.2022].

kolorystyka działań

